

ÁPRILIS 1., SZERDA

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

(Az ülést 15.00-kor megnyitják.)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. – Bejelentem a 2009. március 26-án felfüggesztett ülés folytatását.

2. Az elnök nyilatkozata

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Szomorúan és döbbenten tájékoztatom Önöket arról, hogy az elmúlt hétvégén több mint 300 ember fulladt a tengerbe, amikor több, menekülteket szállító hajó is elsüllyedt a Földközi-tengeren, Líbia partjainál. Ezek a hajók Afrika északi és szubszaharai övezetéből származó embereket szállítottak. A menekültek egy részét az egyiptomi és a líbiai hatóságok kimentették, és néhány holttestet is megtaláltak, de sok száz embert még mindig eltűntként tartanak nyilván. Az Európai Parlament nevében szeretném elmondani, hogy ez az esemény mélyen megrázott és elszomorított bennünket.

Az elmúlt két év során folyamatosan növekedett az Európai Unióba irányuló bevándorlás a Földközi-tengeren keresztül, és a gazdasági válság következtében arra számíthatunk, hogy a jövőben még lényegesen többen fognak elmenekülni az afrikai nyomor elől.

Az Európai Unió országaiba nagy számban eljutni próbáló menekültek, akik próbálkozásuk során tragikus módon életüket veszítik, azt a veszélyt hordozzák, hogy a Földközi-tenger egyetlen hatalmas nyitott temetővé változik; feltétlenül megoldást kell találnunk arra, hogy véget vessünk ezeknek a tragédiáknak.

Arra kérem Önöket, hogy egyperces néma csennel emlékezzünk az elhunytakra.

(A Ház feláll és egyperces néma csennel adózik az elhunytak emlékének)

Köszönöm.

3. Köszöntés

Elnök. – Hölgyeim és uraim, nagy örömmel üdvözlöm a 2008. évi orvosi Nobel-díjast, Luc Montagnier professzor urat, aki a galérián foglal helyet. Szívből köszöntjük Önt, professzor úr!

(Taps)

Örömmel köszöntöm továbbá a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének (ECOWAS) küldöttségét. Ez a küldöttség a közvetlen választásokkal és kiegészítő jogokkal foglalkozó *ad hoc* bizottság 15 tagjából áll. Tanulmányúton járnak itt, hogy megismerjék az Európai Parlament ezen a területen szerzett tapasztalatait. Remélem, hogy hasznos lesz az itt eltöltött idő, és hogy parlamentjeink a jövőben még szorosabban együtt fognak működni. Szívből köszöntjük Önöket!

(Taps)

4. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

5. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

6. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

7. Helyesbítések (az eljárási szabályzat 204a. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

8. Írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

9. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

10. A 2010-ben tartandó plenáris ülések ütemterve: lásd a jegyzőkönyvet

11. Ügyrend: lásd a jegyzőkönyvet

12. Az EU és Oroszország közötti új megállapodás (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az a jelentés (A6-0140/2009), amelyet a Külügyi Bizottság nevében Janusz Onyszkiewicz készített az EU és Oroszország közötti új megállapodásról (2008/2104(INI)).

Janusz Onyszkiewicz, előadó. – (PL) Elnök úr! Ez a jelentés az Európai Unió és Oroszország közötti kapcsolatot az Unió gazdasági és politikai érdekei szempontjából kulcsfontosságú kapcsolatként jellemzi. Kihangsúlyozza azt a szerepet, amelyet Oroszország betölthetne, illetve amelyet be kellene töltenie a nemzetközi szinten, különös tekintettel közvetlen szomszédaira, hozzájárulva a régió gazdasági és politikai stabilitásához.

Ugyanakkor a jelentés felhívja a figyelmet azon aránytalanul erős reakcióra is, amelyet Oroszország tanúsított, amikor Grúzia fegyveres erővel beavatkozott Dél-Oszétiában, valamint az orosz haderő Abháziában folytatott kiterjedt és indokolatlan tevékenységeire. A jelentés rávilágít arra, hogy a biztonsági kérdések vonatkozásában tartalmas párbeszédre van szükség. Ezen párbeszédnek a nemzetközi jog és az államok területi integritásának tiszteletén kell alapulnia. A jelentés arra is rámutat, hogy a kaukázusi események, valamint a két enklávé, Oszétia és Abházia függetlenségének elismerése kételyeket támasztott azzal kapcsolatban, hogy Oroszország valóban készen áll-e és képes-e arra, hogy az Európai Unióval együtt részt vegyen egy közös európai biztonsági térség kiépítésében.

A jelentés azt indítványozza, hogy bármilyen, tárgyalások útján elért megállapodás megkötése előtt be kell fejezni azokat a megbeszéléseket, amelyeket Oroszország grúziai konfliktust lezáró kötelezettségvállalásainak és megállapodásainak teljes betartásáról folytatunk. Ez kiterjed az Abházia és Dél-Oszétia jogállásáról szóló megállapodásra is. A jelentés ezenkívül arra is felszólítja Oroszországot, hogy szilárdan kötelezze el magát aziránt, hogy nem alkalmaz erőszakot szomszédai ellen.

A jelentés arra is rámutat, hogy a közelmúlt eseményei, amelyek során Oroszország támadást intézett Grúzia területi integritása ellen, valamint Oroszországnak a gázellátási válságban játszott szerepe veszélyeztetik az Európai Unió és Oroszország kapcsolatát.

A jelentés utal arra, hogy tanácsos lenne új, átfogóbb megállapodással felváltani a jelenlegi megállapodást. Ennek a megállapodásnak ki kell terjednie együttműködésünk minden vonatkozására, és jogilag kötelező érvényűnek kell lennie. Továbbá egyértelmű eljárásokat kell tartalmaznia a vitás kérdések megoldására.

A jelentés az energiabiztonság kérdésével is foglalkozik. Kiterjed továbbá az energiaellátási szerződés és a tranzitról szóló jegyzőkönyv alap rendelkezéseinek a tárgyalások útján elért megállapodásba történő beillesztésére is. Ezt a hivatkozást azon tény ellenére is tartalmazza, hogy a szerződés jelenleg jogilag kötelező érvényű, és ez Oroszországra is vonatkozik, bár Oroszország ezt a szerződést felmondhatja.

A jelentés rámutat a két fél közötti egyenrangú partnerségre épülő lehetséges kölcsönös gazdasági megállapodásokban rejlő komoly lehetőségekre. Az ilyen megállapodások kölcsönösen előnyös egymásrautaltságot eredményezhetnek. A jelentés szerint a tagállamok és az Európai Unió egésze számára rendkívül fontos, hogy egységes álláspontot képviseljenek, különösen az Oroszországhoz fűződő kapcsolatok tekintetében. Az is elengedhetetlen, hogy a tagállamok bármiféle, Oroszországgal kapcsolatos kétoldalú kezdeményezés előtt időben konzultáljanak egymással, amint ezt a különböző európai uniós szerződések is megkövetelik. Ez különösen fontos az olyan esetekben, amelyeknek káros következményei lehetnek más európai uniós országokra vagy az Európai Unió egészére nézve.

A jelentés nagy figyelmet fordít az oroszországi emberi jogokra és szabadságjogokra. Rámutat arra, hogy az Európa Tanács tagjaként Oroszország köteles betartani azokat az alapelveket, amelyekre a Tanács épül. A jelentés leszögezi, hogy ezeknek az alapelveknek a betartása elengedhetetlen az Európai Unió és Oroszország közötti, az együttműködésről folytatott tárgyalások sikere szempontjából. Sajnálatosnak tekinti, hogy Oroszország elzárkózik azon intézkedések bevezetésétől, amelyek garantálnák, hogy ne ismétlődhessenek

meg azon – nem csekély számú – esetek, amelynek során az orosz hatóságok megsértették az emberi jogokat, és amelyeket az Európai Bíróság elítélt.

Érdemes felhívni a figyelmet a jelentés számos ajánlásának egyikére, nevezetesen arra, hogy az Európai Unió továbbra is támogassa Oroszországnak a Kereskedelmi Világszervezethez benyújtott tagsági kérelmét. A jelentés igen fontosnak tartja, hogy Oroszország, még a tagság hivatalos megadása előtt, tartsa be a tagsággal járó kötelezettségeket. Ez különösen vonatkozik arra, hogy Oroszországnak véget kell vetnie azon eljárásnak, hogy a már bevezetett gyakorlatokat elhanyagolja. Ezzel kapcsolatban érdemes emlékeztetni arra, hogy milyen nagy jelentőséget tulajdonítunk a szellemi, kereskedelmi és ipari tulajdon hatékony védelmének.

A jelentés az emberi jogokkal, a média szabadságával, az igazságszolgáltatás függetlenségével, valamint az oroszországi nem-kormányzati szervezetek egyre szűkülő cselekvési területével kapcsolatban is tartalmaz ajánlásokat. Kiterjed továbbá egy egész sor gazdasági kérdésre is, például a balti-tengeri és az Oroszország északi partja mentén folytatott tengeri hajózásra, a Szibéria feletti légi forgalomra, valamint a lehetséges zavartalan beruházásokra irányuló kölcsönös megállapodásokra is.

Alexandr Vondra, a Tanács soros elnöke. – Elnök úr, tisztelt képviselőtársaim! Szeretnék köszönetet mondani a Parlamentnek, amiért lehetőséget kaptunk arra, hogy ezen az ülésen foglalkozzunk az Oroszországhoz fűződő kapcsolataink kérdésével. Amint azt bizonyára Önök is tudják, a Tanács nemrégiben alaposan megvitatta az Oroszországhoz fűződő kapcsolataink kérdését, amikor meghatároztuk az EU és Oroszország közötti új megállapodás alapjait és indokait, és ezért fontosnak tartjuk, hogy az új megállapodás megkötésére irányuló tárgyalások folytatódjanak. Elvégre Oroszország a legnagyobb szomszédunk, egyik kulcsfontosságú partnerünk és a nemzetközi szintér megkerülhetetlen szereplője. Ma, amikor a gazdasági válság mindkettőnkre ugyanolyan keményen sújt, egyértelmű, hogy a konfrontációtól egyikünk sem lesz erősebb.

Igenis erősebbek leszünk azonban a konstruktív, ésszerű és kölcsönösen előnyös együttműködéstől valamint attól, ha Oroszország betartja nemzetközi kötelezettségeit.

Ezenkívül a párbeszéd és a konstruktív együttműködés érdekeink megvédésének és értékeink Oroszországgal szemben történő képviselésének fontos eszköze.

Dióhéjban összefoglalva, ez adta meg a fő ösztönzést azon döntésünkhöz, hogy folytassuk az EU és Oroszország közötti új megállapodásra vonatkozó tárgyalásokat mindannak ellenére, ami tavaly augusztusban Grúziában történt. Kétségtelen, hogy a válság, és annak vonzatai továbbra is beárnyékolják kapcsolatunkat. A tárgyalások semmiképpen sem törvényesíthetik az Oroszország által Grúziában – többek között Abházia és Dél-Oszétia területén – tanúsított magatartást, és ebben a tekintetben az EU világosan meghúzta az átláthatatlan határokat. Ennek egyértelműen része az is, hogy támogatjuk Grúzia területi integritását.

Továbbra is elvárjuk Oroszországtól, hogy felelősen viselkedjen és teljesítse valamennyi kötelezettségvállalását. Ez elsősorban azt jelenti, hogy a teljes tárgyalási folyamat során kiemelt figyelmet fordítunk Oroszországgal közös szomszédságunkra. A grúziai válság jól szemléltette, hogy a megoldatlan konfliktusok még sok év eltelte után is kiszámíthatatlanok lehetnek, és hogy a katonai beavatkozás nem jelenthet megoldást.

Emlékeztetnünk kell Oroszországot arra, hogy sokat nyerhet abból, ha konstruktív módon viszonyul szomszédaihoz, ugyanakkor sokat veszíthet, ha továbbra is a konfrontációt választja. Elvégre Oroszország már bebizonyította, hogy tudja, miként kell viszonyulnia közép-európai szomszédaihoz, amelyek most az EU és a NATO tagjai.

Továbbra is ragaszkodunk ahhoz, hogy Oroszországnak be kell tartania nemzetközi kötelezettségeit, és tiszteletben kell tartania Grúzia és más kelet-európai országok területi integritását és szuverenitását, amely országok az EU-val közös szomszédságunkat képezik. Ezenkívül a genfi tárgyalásokon teljes együttműködést várunk el Oroszországtól és Grúziától egyaránt.

Nem áll szándékomban részletesen beszámolni az Oroszországgal megkötendő új megállapodásról folytatott tárgyalások jelenlegi állásáról. A Bizottság – mint a megállapodás érdekében tárgyaló fél – minden bizonnyal teljesebb tájékoztatást tud nyújtani a folyamatról.

Arra is emlékeztetnem kell, hogy még csak a folyamat kezdetén tartunk, amely még jó ideig eltarthat. Nem szabad elkedvetlenednünk, ha eleinte csak lassan haladunk előre. Biztos vagyok azonban abban, hogy elnökségünk végére világosabban látjuk majd, hogy a két fél szándékai szerint az új megállapodás mire terjedjen ki.

Hálásak vagyunk Janusz Onyszkiewicz úrnak ezért a jelentésért és a jelentésben megfogalmazott ajánlásokért. Általánosságban sok aggályával és célkitűzésével egyetértünk.

Szeretnék néhány megjegyzést tenni az új megállapodás külső biztonsági részével kapcsolatban, ahol az Elnökség szintén szerepet játszik a tárgyalásokban. Rendkívül fontos, hogy az új megállapodás tartalmazzon rendelkezést az Oroszországgal folytatott hatékony párbeszéd és együttműködés biztosítására, és hogy a közös értékekre, az érvényes nemzetközi kötelezettségvállalások betartására, a jogállamiságra, valamint a demokrácia, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletére épüljön. Ez különösen fontos a közös szomszédságunk szempontjából. Valóban elengedhetetlen, ha megoldást szeretnénk találni a régóta fennálló konfliktusokra.

A konfliktusok megelőzése szintén fontos célkitűzés. Mind a politikai párbeszéd, mind pedig a közös kezdeményezések során erre kell törekednünk.

Már tapasztalható valamennyi előrehaladás Oroszországgal a politikai párbeszéd hatóköréről és az új megállapodás külső biztonsági részéről. De természetesen az ördög a részletekben lakozik. A tárgyalások legérdekesebb és legnagyobb kihívásokat támaztó része csak most kezdődik, amikor rátérünk a konkrét szövegjavaslatok megvitatására.

Figyelembe véve a folyamatban lévő tárgyalásokat, most nem lenne helyénvaló, ha a részletekről beszélnék. Biztosíthatom azonban Önöket arról, hogy arra fogunk törekedni, hogy lényegi rendelkezéseket érjünk el a nemzetközi párbeszéd megerősítéséről, a terrorizmus elleni küzdelemről, a fegyverzetellenőrzésről, a leszerelésről és a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról, az emberi jogokról, a demokráciáról és a jogállamiságról, a válságkezelésről és a polgári védelemről.

A Hanti-Manszijszki autonóm területen megrendezett EU-Oroszország csúcstalálkozóan megállapodás született arról, hogy közös célunk egy olyan stratégiai megállapodás megkötése, amely átfogó kereteket biztosít az EU és az Oroszország közötti kapcsolatokhoz a közeljövőre vonatkozóan, és hozzájárul a kapcsolatunkban rejlő lehetőségek kiaknázásához. Továbbra is ez a célkitűzésünk, és Elnökségünk, valamint az utánunk következő elnökségek is ezen fognak fáradozni.

Készen állunk arra, hogy a Parlamentet folyamatosan tájékoztassuk az elért eredményekről, és hálásak vagyunk az Önök közreműködéséért, különös tekintettel az állásfoglalás szövegére.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy hálás köszönetet mondok Onyszkiewicz úrnak ezért az értékes jelentésért.

Következetesen kihangsúlyoztuk, hogy nagyra értékeljük a Parlament véleményét, és én természetesen boldogan tájékoztatom Önöket a tárgyalások további menetéről.

Elnök úr! Oroszország fontos partnerünk és az is marad. Közös érdekeink összetettek és átfedik egymást, például a gazdasági kapcsolatoktól kezdve a Közel-Kelettel foglalkozó kvartettben partnerként végzett közös munkáig, vagy mint tegnap, Afganisztánban és Pakisztánban. Magától értetődik, és ezzel mi is tisztában vagyunk, hogy komoly nézeteltéréseink is vannak, például Grúzia területi integritásával kapcsolatban. Újra meg újra felmerülnek feszültségek az Oroszországgal közös szomszédságban vállalt szerepünk megerősítésével kapcsolatban. Ebben az összefüggésben gyakran helytelenül az állítják, hogy mi függünk hatalmas szomszédunktól. A kereskedelem és az energia szempontjából inkább kölcsönös függésről beszélhetünk, vagy más szavakkal, egymás megkerülhetetlen partnereivé váltunk. Oroszországhoz fűződő kapcsolataink jelenleg rendkívül fontosak, és ebben létfontosságú az egységes, jövőképpel rendelkező európai uniós stratégia.

Obama elnök holnap első ízben találkozik Medvegyev elnökkel, hogy megnyomják az „újraindítás” gombot az Egyesült Államok és Oroszország kapcsolatainak szempontjából. Természetesen üdvözljük ezt az újfajta hozzáállást, de nem szabad újból a nulláról indulnunk. Nem kell „újraindítanunk” a kapcsolatainkat, viszont folyamatosan szükség van finomhangolásra. Ez szerepel prioritási listánk első helyén.

Amint azt a Bizottság a november 5-i közleményében megjegyezte, kapcsolataink összetett és kiterjedt jellege, valamint az a sok terület, ahol kölcsönösen függünk egymástól, azt jelenti, hogy folyamatos kapcsolatot kell fenntartanunk Oroszországgal, és azt is szeretném elmondani, hogy megfontoltan és eredményorientáltan kell viselkednünk. Az új megállapodásról folytatott tárgyalások kétségtelenül a legjobb eszköznek tekinthetők az EU egységes, a saját érdekeinket védő álláspontjának érvényesítése szempontjából, céljuk pedig megállapodás elérése a legfontosabb területeken. Miközben itt Önökhöz beszélek, Moszkvában még tart a tárgyalások negyedik fordulója.

Már egyetértésre jutottunk a megállapodás általános felépítéséről, amely megállapodás jogilag kötelező érvényű alapul szolgál majd kapcsolataink minden aspektusához a közeljövőben. Ugyanakkor azonban nem határoztunk meg mesterséges határidőket a tárgyalásokhoz: véleményem szerint annyi időt kell a kielégítő eredmények elérésére rászánunk, amennyi csak szükséges, mivel a jelenlegi megállapodás mindaddig hatályban marad, ezért nem szükséges kétségbeesetten sürgetni a folyamatot. Ezért nem kell megvárunk az új megállapodást ahhoz, hogy a jelenleg fennálló kérdésekkel foglalkozzunk. Az eddigiekben politikai, igazságügyi és biztonsági kérdésekről tárgyaltunk, és most, miután jobban megértettük egymás álláspontját, rátérhettünk a gazdasági kérdések megvitatására.

Semmiképpen sem érhet minket meglepetésként az, hogy a két fél megközelítési módja bizonyos területeken erősen eltérő. Míg Oroszországnak hatalmas ambíciói vannak például a kül- és biztonságpolitikai együttműködés tekintetében, jelenleg kevésbé ambiciózus gazdasági kérdésekben. Magától értetődik, hogy nekünk, az Európai Unióban az az érdekünk, hogy kereskedelmi és gazdasági kapcsolataink tartalmazzanak jogilag kötelező érvényű, végrehajtható rendelkezéseket annak biztosítása érdekében, hogy Oroszország elfogadjon egy világos szabályokra épülő rendszert. Ez különösen vonatkozik az energia témakörére, ahol az Energia Charta alapelveinek elfogadtatására törekszünk, amelyek közül a legfontosabb az átláthatóság, a kölcsönösség és megkülönböztetés-mentesség.

Az év eleji gázválság csorbát ejtett energiaellátási kapcsolataink megbízhatóságába vetett bizalmunkon, és ezt feltétlenül orvosolni kell. Ezért a tárgyalásokkal párhuzamosan megkíséreljük jelentős mértékben megerősíteni a korai riasztási rendszert, amely válság esetére figyelemmel követésre és megfigyelésre vonatkozó rendelkezéseket állapít meg a konfliktusok elkerülése és a megoldás elősegítése érdekében.

A jelenlegi tárgyalások tárgyát képező megállapodásnak ezenkívül természetesen az emberi jogok és a demokrácia tiszteletben tartásán kell alapulnia, és meggyőződésünk szerint ez az elem nélkülözhetetlen. Amint azt Vondra úr is elmondta, ezzel kapcsolatban Oroszország és az EU azonos kötelezettségeket vállalt az ENSZ-ben, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetben (EBESZ) és az Európa Tanácsban. Szerződésünknek ki kell hangsúlyoznia mindezen közös kötelezettségvállalások és érdekek tiszteletben tartását. Nyilvánvaló, hogy ez önmagában nem fogja megoldani az európai konfliktusokat, de keretet biztosít a megoldáshoz.

Tárgyalásainkkal párhuzamosan tovább folytatjuk erőfeszítéseinket a jelenlegi fórumokon, a Grúziáról folytatott genfi tárgyalásokon, az 5+2 felállásban a Dnyeszteren túli területről szóló tárgyalásokon, valamint a Hegyi Karabahkal kapcsolatos minszki tárgyalásokon. A bel- és igazságügyek, amint már mondtam, mindkét fél számára fontosak a tárgyalásokon, és ezek olyan területeket alkotnak, ahol komoly lehetőségeket látok a kölcsönösen előnyös együttműködésre, különösen a szervezett bűnözés elleni küzdelemben, de a jóhiszemű utazók körülményeinek javításában is. A vízumkötelezettség eltörlésének lehetősége azonban, amit Oroszország követel, kizárólag más területek további fejlesztésével együtt lehet reális lehetőség. Például általánosságban megkönnyítené számunkra a hatékony együttműködést az, ha Oroszország szigorúbb adatvédelmi normákat vezetne be; a kutatás, az oktatás és a kultúra szintén számos lehetőséget kínál az együttműködésre polgáraink érdekében, és ezt mind figyelembe kell venni az új megállapodásban.

A mai vita tárgyát képező jelentés természetesen számos további javaslatot is tartalmaz, most nincs idő arra, hogy ezeket mind véleményezzem, de a vita során ezek természetesen fel fognak merülni. Szeretném még egyszer kihangsúlyozni, hogy különösen üdvözlöm azt az irányvonalat, amelyet Onyszkiewicz úr a jelentésben előttünk és a javasolt állásfoglalás-tervezetben képvisel. Ha további információkra lesz szükségük a mai vita után, akkor természetesen bármikor nagy örömmel adok részletes tájékoztatást, például a Külügyi Bizottságban, amint azt az elmúlt évben is tettem.

Befejezésül szeretném kihangsúlyozni, számomra nagyon fontos, hogy a tárgyalások sikeresen haladjanak előre, és ehhez én minden támogatást megadok. Reményeim szerint egy jó szerződés szilárd és kiszámítható alapokra helyezi majd az EU és Oroszország kapcsolatait a közeljövőben, és így jelentős mértékben hozzájárul majd kontinensünk stabilitásához és biztonságához.

Cristina Gutiérrez-Cortines, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményének előadója. – (ES) Elnök úr! Számunkra és Európa számára, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság számára és az európaiak számára is egyértelmű, hogy az energia külpolitikai eszközzé, a változás elemévé vált, amely képes konfliktusokat kirobbantani, ugyanakkor egyesíteni is képes bennünket, és ma pontosan ez az, ami aggaszt minket.

Európa hagyományosan elválaszthatatlan Oroszországtól. Történelmünk azt mutatja, hogy Fehéroroszország fejlődése során egyértelműen ki volt téve a nyugat hatásainak, és az orosz hagyományok a vallás, az oktatás összes formája és a legtöbb értékrendszer szempontjából követték az európai gondolkodásmódot, amely

gazdagította Oroszországot. Kultúránkat továbbfejlesztette az orosz tudósok, a kazanyi és az ország más részeiből származó nagy matematikusok hagyománya is, és ugyanez elmondható irodalmunkról is.

Véleményem szerint a szocialista korszak feszültségeire felvonások közötti szünetként kell gondolnunk, amelyekre emlékeznünk kell, de nem alkotnak állandó tényezőt. Az Oroszországgal kapcsolatos állandó tapasztalatunk mindig az egység volt; ezért mondom azt, hogy az energiaellátás területén, ahol Európa hiányokkal küszködik, el kell mondanunk Oroszországnak, hogy barátságunknak folytatódnia kell, de egyértelmű szabályok szerint, ahogyan úriemberek között és közöttünk ez mindig is volt, de most már írásban megállapított szabályok formájában.

Nem élhetünk folyamatos bizonytalanságban azzal kapcsolatban, hogy polgáraink ellátása mikor szakad meg újból, és Oroszországnak azt is meg kell értenie, hogy nem használhatja fel az energiát eszközként ahhoz, hogy ne kelljen elismernie a szomszédos államok szuverenitását. A helyzet jelenleg az, hogy van egy nép, amely kivívta függetlenségét és teljes mértékben gyakorolja demokratikus jogait, amely felett nekünk őrködnünk kell, és amely fölött Oroszországnak is őrködnie kell, emellett egyértelmű szabályokat kell meghatároznia az energiakereskedelemre és az energia révén elérendő egységre nézve.

Josef Zieleniec, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani Onyszkiewicz úrnak ezért a fontos, jól megírt és kiegyensúlyozott jelentésnek az elkészítéséért. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának árnyékelőadójaként nagy örömmel látom, hogy a jelentés az Oroszországgal kapcsolatos legfontosabb prioritásainkra is rávilágít, ilyen például a szilárd piaci környezetre épülő pragmatikus együttműködés, az emberi jogok kihangsúlyozása, jól működő jogállam és demokrácia, amelyek mind az EU alapvető társadalmi értékei, valamint az összes szomszédos ország szuverenitásának és az EU egységének tiszteletben tartása.

A tárgyalások tárgyát képező új megállapodásnak tartalmaznia kell az együttműködés összes aspektusát, jogilag kötelező érvényűnek kell lennie, és tükröznie kell az Oroszországhoz fűződő kapcsolataink minőségét. Ám ha a tárgyalásoknak tükrözniük kell álláspontunkat és értékeinket, akkor nem szabad megfedkezniünk arról a szerepről, amelyet Oroszország betöltött a tavalyi grúzai háborúban vagy a januári gázválságban. Nem engedhetjük meg új befolyási övezetek létrehozását Európában. Nem fogadhatjuk el a kaukázusi *status quo*-t, pontosabban a befejezett tényeket. Ezért egyértelmű garanciákat kell követelnünk arra nézve, hogy Oroszország nem fog erőszakot alkalmazni szomszédai ellen, és hogy az EU-val közösen fogja kezelni a közös szomszédsággal kialakult vitás helyzeteket. Véleményünk szerint teljesen természetes, hogy felkérjük Oroszországot, hogy tegye meg az első közvetlen bizalom erősítő lépéseket.

Ma sok képviselőtársam helyesen hangsúlyozza azt, hogy szükség van az EU egységére Oroszországgal kapcsolatban. Valódi egységes álláspontot azonban csak fokozatosan tudunk elérni, ezért az a javaslatom, hogy a Tanács keretén belül hozzunk létre egy konzultációs mechanizmust, ami lehetővé teszi, hogy a tagállamok konzultáljanak egymással jóval az Oroszországot is érintő összes kétoldali kérdést megelőzően, amelyek hatást gyakorolhatnak más tagállamokra vagy az EU egészére is. Csak ilyen módon érhetünk el valóban egységes álláspontot Oroszország tekintetében, és csak ilyen módon használhatjuk ki teljes egészében legnagyobb előnyünket, amellyel Oroszországhoz viszonyítva rendelkezünk, ez pedig a saját egységünk.

Csaba Sándor Tabajdi, a PSE képviselőcsoport nevében. – Az európai szocialisták kulcsfontosságú stratégiai partnernek tekintik Oroszországot. Mind az Európai Unió, mind Oroszország kölcsönösen egymásra van utalva, ahogyan ezt Ferrero-Waldner biztos asszony is megerősítette.

Szeretném jelezni, hogy ami a gázszállításokat illeti, kölcsönösen egymásra vagyunk utalva, mert Oroszország sem tudná a gázt másnak eladni. Jó, ha ezzel tisztában vagyunk. Nagyon fontos egy új partnerségi és együttműködési megállapodás kidolgozása, megkötése. Ennek a jelentésnek ezt kellett volna szolgálnia, de ez a jelentés nem ezt szolgálja.

A Külügyi Bizottságban elfogadott, helyenként kifejezetten durva hangnemű Onyszkiewicz jelentés jelen formájában komoly károkat okozhat az EU és Oroszország kapcsolatrendszerében. Az európai szocialisták egyetértenek azzal, hogy az Európai Parlament fogalmazza meg jogos kritikáit Oroszországgal szemben. Az európai szocialisták határozottan elítélik az emberi jogok megsértését. Megkövetelik a demokratikus jogok és alapértékek tiszteletét.

Felhívjuk az orosz felet, hogy tartsa tiszteletben az írott és az elektronikus média függetlenségének elvét. Felszólítjuk az orosz hatóságokat, hogy minden erejükkel lépjenek fel a sajtó munkatársai ellen elkövetett támadások, gyilkosságok kivizsgálása érdekében. A civil szervezetekről szóló orosz törvény veszélyezteti e szervezetek független működését.

A szocialisták aggodalommal szemlélik a legutóbbi oroszországi parlamenti és elnökválasztások lebonyolítását. Kritikát fogalmazunk meg az orosz féllel szemben az orosz-ukrán gázvitában, és az orosz-ukrán konfliktusban. Ugyanakkor mindamellett meggyőződésünk, hogy az Európai Parlament javaslatainak az EU-orosz kapcsolatok javítását, egy új stratégiai partnerség kidolgozását kell szolgálnia. Ez a jelentés nem ezt szolgálja. A Külügyi Bizottságban ezért utasítottuk el.

Az Európai Néppárt és a Liberálisok szembe mennek a Bizottság által kifejtett gondolatokkal. Szembemennek az új USA politikával, ha figyelembe vesszük, hogy az Obama kormány, főként Joe Biden alelnök kijelentései révén, stílust váltott, így az Európai Unió lemarad az új amerikai politika mögött, holott nem ez lenne az érdekünk. Tehát nem magával a kritikával van gondunk, hanem a stílussal.

Nem kioktatásra van szükség, hanem jogos kritikára. Nem lehet az Unió tanítómester és Oroszország számára kioktató, ezért ez a jelentéstervezet a szocialisták számára csak akkor elfogadható, ha a miáltalunk benyújtott hat módosító javaslatot, mind a hatot megszavazza a parlament, különben ez egy kontraproduktív, és nem az EU és Oroszország stratégiai partnerségét szolgáló jelentés lesz. Márpedig az Unió érdeke egy jó orosz-európai uniós együttműködés kialakítása.

Graham Watson, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! A külügyekben diplomáciára és alapelvekre van szükség, és az EU és Oroszország közötti új megállapodásról szóló jelentés mindkettőről gondoskodik. Csoportom támogatja a jelentés tartalmát és gratulál Janusz Onyszkiewicz úrnak az elvégzett munkáért.

A történelem arra tanít minket, hogy az oroszokat semmi sem idegesíti jobban, mint ha hátat fordítunk nekik, tehát mind Oroszországnak, mind pedig az Európai Uniónak az az érdeke, hogy kommunikáljunk, együttműködjünk és kereskedjünk olyan módon, ami a bizalmat építi. Ugyanilyen módon nem lenne őszinte dolog úgy tenni, mintha Oroszország magatartása kifogástalan lenne. Ez az ország fegyverként használja fel energiakészleteit, rátart magatartást tanúsított a Kaukázusban, a Baltikumban élő szomszédai idegein táncol, és ebben az országban a jogállamiság fogalmát úgy csúrik-csavarják, ahogyan az éppen megfelel a Kreml érdekeinek, kedvezve a Kreml által favorizáltaknak, és megszorongatva a nyakát a nem tetsző személyeknek, amint ezt a Mihail Hodorkovszkij elleni új tárgyalás is megerősíti.

Jól tudjuk, hogy ez alól a választások sem jelentenek kivételt. Az emberi jogok szószólóinak fizikai bántalmazása és megfélemlítése, a független újságírók meggyilkolása – Tabajdi úr, ezek a mai Oroszország realitásai.

(Taps)

Nagyon elszomorít bennünket az, hogy egyes képviselők megpróbálják tompítani az oroszországi emberi jogi helyzettel szemben kifejtett kritikát. Meglep, hogy egyesek annyira ragaszkodnak ahhoz, hogy stratégiai jelentőséget tulajdonítsanak az új megállapodásnak, egyszerűen azért, mert Moszkva ezt akarja. Igen, hidakat kell építenünk, de nem szabad szó nélkül elmennünk borzalmas események mellett.

Három okkal lehet magyarázni azt, hogy egyesek miért hajlanak arra, hogy Putyin úr cinkosává váljanak. Először ott vannak azok, akik valamikor szimpatizáltak a szovjetekkel és továbbra sem változott a Kremllel kapcsolatos érzelmi beállítottságuk. Másodszor azok, akik úgy gondolják, hogy Oroszország valahogy más, mint a többi ország és nem alkalmazhatók rá ugyanazok a normák, harmadszor pedig azok, akik úgy gondolják, hogy Oroszország túlságosan félelmetes ahhoz, hogy megdorgáljuk. Egyik érv sem állja meg a helyét. Európa kemény baloldala mindig is tudatosan semmibe vette az emberi jogokat a szovjet korszakban. Ez nemcsak morálisan elfogadhatatlan, hanem politikailag is értelmetlen, hogy most ezzel lehessen mentegetni Oroszországot, amikor a tekintélyelvű jogrend felé halad. Ezenkívül az emberi jogok univerzálisak és oszthatatlanok, ellenkező esetben semmit sem jelentenek; tehát az Uniónak kellő magabiztossággal kell védelmeznie értékeit határain belül és azon túl.

És végül: Európa lakossága ma három és félszerese Oroszország lakosságának. Katonai kiadásaink tízszeresen meghaladják az orosz kiadásokat, gazdaságunk mérete pedig az orosz gazdaság tizenötszöröse. Semmi okunk sincs arra, hogy gyáván meghunyászkodjunk a Kreml előtt, viszont minden okunk megvan arra, hogy kiálljunk értékeink mellett. Ezért támogatjuk az új megállapodást, de Európának egységesen, erősen és nyitott szemmel kell belépnie ebbe a kapcsolatba.

Adam Bielan, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! A Kreml az energiakészleteket politikai eszközként használja fel az „oszd meg és uralkodj” elvvel együtt annak érdekében, hogy országról országra, Ciprustól Hollandiáig tönkretégye Európát. Ez a megközelítési mód rendkívül sikeresnek bizonyul. Ezzel szemben az Európai Unió meglepően passzív maradt a szuverén Grúzia elleni támadás során. Az EU vezetői

tüntetően távol tartották magukat ettől a kérdéstől. Solana urat és Ferrero-Waldner biztos asszonyt sehol sem lehetett látni. Közben Sárközy urat, Franciaország elnökét mélyen megalázták, amikor az oroszok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták az általa megtárgyalt béke-megállapodást. Ebből az következik, hogy Európa Oroszországgal való kapcsolata során tanúsított gyengeségét saját naivsága és rövidlátása okozza.

Oszták, német és olasz energiacegek bilaterális alapon üzletelnek a Kremllel. Ez oda vezet, hogy Moszkva politikai nyomást gyakorol az egyes tagállamokra. Németország gázvezetékét épít a Balti-tenger fenekén, hogy kikerülje Lengyelországot, Oroszország mégis több alkalommal megszakította Litvánia, a Cseh Köztársaság és más EU-országok energiaellátását. Ha az Északi Áramlatot megvalósítják, ugyanez a sors vár az én országomra, Lengyelországra is. Az EU Oroszországgal szembeni politikáját az egység és a szolidaritás alapelveire kell építeni. Ezért ha azt akarjuk, hogy az Oroszországhoz fűződő kapcsolataink hatékonyak legyenek, akkor feltétlenül konzultálnunk kell más tagállamokkal, amelyeket potenciálisan érinthet ez a helyzet, mielőtt valamelyik ország kétoldalú megállapodásokat kötne a Kremllel.

Marie Anne Isler Béguin, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Én is szeretnék köszönetet mondani az előadónak, amiért elfogadta módosító javaslatainkat, és az emberi jogok kérdését az Oroszországgal folytatott tárgyalások középpontjába helyezte. Arra kérem a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ne hátráljon meg ezen a területen, az előadót pedig arra kérem, hogy támogassa további módosító javaslatainkat a csecsenföldi kisebbségi jogok tekintetében, amiről a jelentés mintha megelégedett volna.

Mi is támogatjuk az Oroszországgal szembeni kritikus hozzáállást, mivel annak ellenére, hogy Oroszország most pozitívabb jelzéseket ad, nevezetesen azzal kapcsolatban, hogy hajlandóságot mutat egy nemzetközi megállapodás aláírására a nukleáris fegyverzet – amely a mostani válság idején kétségtelenül igen költséges mulatság – csökkentéséről, ennek ellenére más kérdésekben továbbra is teljes mértékben hajthatatlannak mutatkozik, különösen a szomszédságpolitika területén, és megrója az Európai Uniót, amiért az beleavatkozik az eseményekbe befolyási övezetében. Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a közelmúltban Lavrov úr Brüsszelben kritizálta a keleti partnerséget, amelyet a tavaszi csúcson létrehoztunk, mint ahogyan Putyin úr is negatív módon reagált az Európai Unió és Ukrajna között létrejött gázmegállapodásra.

Amint azt Önök is tudják – és ahogy azt mindenki kinyilvánította – Grúzia kérdése ma még aktuálisabb, mint valaha, és továbbra is a köztünk és Oroszország között fennálló viszály gerincét alkotja, mert Oroszország folyamatosan él vétőjogával, hogy megakadályozza a nemzetközi békefenntartó erők bevetését, sőt még polgári megfigyelőket sem enged be abba a térségbe, amelyet megszállt és ellenőrzése alatt tart. Ezzel hat pontban is megsérti azt a megállapodást, amelyet az EU augusztus 12-én kötött meg Oroszországgal, és továbbra is nap mint nap erőszakos cselekedeteket követ el Abházia és Oszétia közigazgatási határa mentén.

Ezenkívül senkit ne tévesszen meg a tagállamok Oroszországtól való energiafüggősége, amelyről már volt szó, vagy az, hogy politikai szempontból milyen árat kell fizetnünk.

És végül, elnök úr, azzal a globális válsággal szemben, amely senkit sem kímél, Oroszországot sem, szeretném, ha váratlan megoldások születnének, amelyekkel rá tudnánk venni Oroszországot egy konstruktív partnerség elfogadására, és el tudnánk érni, hogy az EU egységes partnerként nagyobb terhet tudjon viselni.

Vladimír Remek, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Tanácsnak szóló javaslatainkról vitázunk az Oroszországgal megkötendő új megállapodáshoz. Nekem úgy tűnik azonban, hogy a jelentés szövege nem diplomáciai tárgyalásokkal kapcsolatos javaslatokat tartalmaz. A dokumentum legnagyobb részben azt taglalja és hangsúlyozza, hogy követelni, ragaszkodni, kihangsúlyozni, kihívást intézni és így tovább. Ez a dirigálás szókészletének felel meg, és én nagyon örülök annak, hogy nem nekem kell a tárgyaló szerepkörét betöltenem, akinek ilyen ajánlások szerint kell majd tevékenykednie. Ugyanakkor elismerjük, hogy az EU, sok minden más mellett, olaj- és földgázellátásának negyedét Oroszországtól kapja. Időnként az az érzésem, hogy biztonságos és stabil szállítást akarunk ezekből a nélkülözhetetlen nyersanyagokból, miközben egy furkósbottal hadonászunk. És mit viszünk mi, azaz az EU, a tárgyalóasztalhoz? Hol van ilyenkor az emberi jogokkal kapcsolatos álláspontunk, amely mögött elrejtőzünk, például az EU tagállamaiban élő oroszul beszélő kisebbségekkel kapcsolatban? Hol van ilyenkor a véleményünk az SS-egységek volt tagjaival való megbékélésről és tetteikről, amelyeket az EU országaiban elkövettek? Vagy ezeket nem ellenezzük, hanem inkább támogatjuk, ellentétben például az ENSZ megállapításaival? És hogy van az, hogy az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság (ITRE) mindkét országot, Ukrajnát és Oroszországot is felelősnek tartja az EU földgázellátási problémáiért, de ajánlásaink csak Oroszországot készítetik állásfoglalásra? Mindent összevetve ez inkább az egy kapura játszott labdarúgásra emlékeztet. Bizonyára Önök is elismerik, hogy ez nem tisztességes játék. Tehát ne is számítsunk csodás eredményekre.

Ezért személy szerint nekem problémát jelent a dokumentum támogatása a jelenlegi formájában. Még a Külügyi Bizottságban is elégedetlen volt a tervezettel az európai parlamenti képviselők egyharmada. Közben a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság sokkal realisabb megközelítési módot fogadott el az Oroszországhoz fűződő kapcsolataink tekintetében, mert figyelembe vették Európa valós szükségleteit.

Bastiaan Belder, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Nem kétséges, hogy Oroszország is megkapta osztályrészét a globális gazdasági válságból. Éppen ma reggel hallottam a rádióban egy átható erejű szentpétervári riportot olyan gyógyszerekről, amelyek az átlagos orosz polgárok számára megfizethetetlenek, ezért elérhetetlenek. A Világbank legutolsó előrejelzései még viharosabb időket jósolnak az orosz gazdaság számára. Mit kezdünk ezzel a borús előrejelzéssel, amely szerint az év végére több mint húszmillió orosz bevétele a 4600 rubeles (körülbelül 185 amerikai dollárnak megfelelő) létminimum szint alá süllyedhet?

Valójában Európának és Oroszországnak egyaránt sürgősen határozott lépéseket kell tennie a válság megoldása érdekében. Ezért prioritást kell biztosítanunk a globális gazdasági klíma javítására irányuló közös erőfeszítéseknek. Ehhez azonban kölcsönös bizalomra van szükség, és ki kell hangsúlyoznom, hogy sajnálatos módon a Kreml külpolitikája ezzel szöges ellentétben áll. Jó példa erre a Moldovában kialakult válság, amely még most is tart és egyre bonyolultabbá válik, és ehhez Igor Szmirnov semmiféle segítséget nem nyújt. Másik példa a múlt héten Ukrajnában kiújult zavaros helyzet. Röviden: a kölcsönös bizalom hiánya a közös erőfeszítések útjában áll.

Ezzel a jelentéssel a Parlament őszinte, egyértelmű üzenetet küld a Tanácsnak és a Bizottságnak a Moszkvával folytatott tárgyalásokra vonatkozóan, és őszintén remélem, hogy emelt fővel nézhetünk szembe Oroszországgal.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hölgyeim és uraim! A Parlament Tanácsnak címzett, az EU és Oroszország közötti új megállapodásról szóló ajánlástervezetében, amelyet ma vitatunk meg, legfeljebb két olyan tény van, amellyel egyet lehet érteni. Az első az, hogy Oroszországnak roppant jelentős szerepe van Európa és a világ stabilitása és jóléte szempontjából, a második pedig az, hogy a demokratikus értékekre épülő stratégiai partnerséget kell kiépítenünk Oroszországgal. Egyébként azt kell mondanom, hogy a szöveg a hidegháborús korszak diadalmas erejének nyelvezetével van megfogalmazva, és semmibe veszi a diplomácia és a nemzetközi kapcsolatok összes alapvető szabályát. Ezeknek a szabályoknak a lényege a kompromisszum, az udvariasság, az egyensúly és a másik fél tisztelete a tárgyalóasztalnál, nem pedig a diktatórikus követelések és a kemény vádak. A jelentés terminológiája és megszövegezése a felfuvalkodott szultánnak a zaporozsjei kozákokhoz intézett levelét juttatja az eszembe, akik aztán megadták neki a megfelelő választ. A szöveg nem helyénvaló oroszfőbiáját részben helyrehozza az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság objektív megállapítása, amelynek el kell vezetnie egy új dokumentum megszövegezéséhez. Véleményem szerint a jelenlegi jelentés mind az EU-ra, mind pedig az Orosz Föderációra nézve káros, következésképpen az eurázsiai térség összes polgára érdekeire nézve is káros.

Hölgyeim és uraim! Remélem, hogy a cseh elnökség ideje alatt, Václav Klaus cseh elnök elnökletével megrendezésre kerülő EU-Oroszország csúcstalálkozón nem fogják alkalmazni ezt az oroszgyűlöletet kifejező retorikát. Különösen azért nem, mert a cseh elnök nem osztja az EU uralkodó nézeteit az Oroszország és Grúzia közötti konfliktusról. Szilárd meggyőződésem, hogy polgáraink érdekében a Tanácsnak szem előtt kell tartania azt, hogy Oroszország most is nélkülözhetetlen, hasznos és egyenrangú partner és az is marad geopolitikai térségünkben. Amint az korábban már elhangzott, az EU olaj- és földgázellátásának negyede Oroszországból származik, és az orosz olaj és földgáz felének az EU a végcélja. Ha mást nem is, legalább ezt megfelelő érvnek kell tekintenünk az EU és az Orosz Föderáció közötti jószomszédi viszony fenntartása mellett.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Elnök úr! Az elmúlt két és fél év során az Oroszországi Kapcsolatok Küldöttségének elnökeként nagyon intenzíven foglalkoztam Oroszországgal és Európával. Nemcsak konkrét eseményeken dolgoztam, hanem nyitott voltam a hosszú távú stratégia felé is. Ezért nem értem azt, amit Watson úr, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport elnöke az előbb elmondott. Én nem egyoldalú nézeteket képviseltem ezeknek a vitáknak a során, és képviselőtársaim sem. Megvitattuk az Oroszországot érintő sok problémát.

Ne feledkezzünk meg azonban arról, hogy egy partnerségi megállapodás megkötése azt is jelenti, hogy mi magunk is partnerek vagyunk. Ez együtt jár azzal, hogy mindkét fél részt vesz a bonyolult kérdések megvitatására irányuló kölcsönös konzultációkban. A partnerségi megállapodás valójában csak a kölcsönös bizalom légkörében születhet meg, úgy nem, ha az egyik fél csak a problémákat látja. Az Egyesült Államok

jelenleg másféle stratégiát követ. Valóban vissza akarunk térni a hideg érzelmekhez, ellentétben az Egyesült Államokkal, amely felkínálja a nyitás lehetőségét? Ez a magatartás értelmetlen.

Partnerségi megállapodásra van szükségünk, stratégiai partnerségre, mivel egyetlen hatalmas szomszédunk van. Függünk ettől a szomszédtól az energiaellátás területén, ő viszont a mi pénzeszközeinktől függ. Mivel azonban nekünk, európaiaknak vannak értékeink, amelyeket meg akarunk védelmezni, közös értékeinkről és az emberi jogokról is beszélnünk kell ezzel a szomszéddal. Ha csak a negatív vonatkozásokról akarunk beszélni, az nem tekinthető igazán jó kiindulópontnak ahhoz az új stratégiához, amelyre égető szükségünk van hatalmas szomszédunk vonatkozásában. Ezért szeretnék köszönetet mondani a biztos asszonynak a válaszáért, mivel tartalmaz pozitív elemeket, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy valódi eredményeket érjünk el 500 millió európai polgár javára.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Elnök úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy kifejezem elismerésemet Oomen-Ruijten asszonynak mindazért, amit az előbb elmondott. Teljes szívből egyetértek érveivel, és azt is remélem, hogy ezek az érvek befolyást gyakorolnak majd képviselőcsoportjára holnap, amikor szavazni fognak a jelentéshez benyújtott módosító javaslatainkról. Sok sikert kívánok ehhez.

Képviselőcsoportomnak súlyos gondokat okoz Onyszkiewicz úr jelentése, ezért szavaztunk ellene a Külügyi Bizottság ülésén. A jelentés átfogó, és indokoltan az; az EU és Oroszország közötti kapcsolatok témaköre valóban igen kiterjedt. Való igaz, hogy az előadó komoly erőfeszítéseket tett jelentésében annak érdekében, hogy mindezekkel a területekkel foglalkozzon, amiért elismerésemet fejezem ki. A jelentés hangvétele mégis helytelen. Nem lehet azt állítani, hogy ezek a kapcsolatok döntő fontosságúak, amint ezt az előadó teszi, majd példákat sorol fel arra vonatkozóan, hogy Oroszországban minden rossz vagy minden rossz irányba halad, de közben nem vesz tudomást saját hibáinkról, amelyeket a múltban – az elmúlt húsz év során – az Orosz Föderációval kapcsolatban elkövettünk.

Oroszország nem tagjelölt ország, hanem stratégiai partner, amely együttműködésre törekszik a közös érdekek területén. Ez konstruktív, ésszerű magatartást tesz szükségessé, és teljes mértékben egyetértek Vondra úrral abban, hogy ennek kell hozzáállásunk alapját képeznie. A benyomásokkal ellentétben itt nem érvényesek a koppenhágai kritériumok. Én a kölcsönös egymásrautaltságra épülő pragmatikus megközelítési módot támogatom. Nekik szükségük van ránk, nekünk pedig szükségünk van rájuk. Legyen szó a kereskedelemről, az energetikai együttműködésről, az éghajlatról vagy a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról, csak közös munkával találhatunk megoldásokat. Ez a stratégiai érdek – a vita során ragaszkodunk a „stratégiai” kifejezés használatához – húzódik meg az új megállapodásra irányuló tárgyalások mögött. Jóhiszeműen kell ezeket a tárgyalásokat lefolytatnunk és közben tekintetbe kell vennünk Oroszország érdekeit.

Előadónk helyesen teszi, hogy nagy figyelmet fordít az Európai Unió és Oroszország közös szomszédaira. Itt is az az alapelv érvényes, hogy az együttműködés eredményesebb, mint a szembenállás. El akarjuk kerülni a befolyási övezetek feletti harc költségeit. Az Európai Uniónak inkább a meggyengült Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) felélesztésére kellene összpontosítania. Ezekben a keretekben belül törekedhetünk aztán a befagyott európai konfliktusokkal kapcsolatos megközelítési módunk fejlesztésére, amely konfliktusok továbbra is jelen vannak Európában, legyen szó akár Grúziáról, Azerbajdzsánról vagy Moldováról.

Természetesen távolról sincs minden rendben az EU és Oroszország kapcsolatában. A jelentés helyesen tárgyalja ezt a kérdést. Elítéltük Oroszországot, amikor megszállta Grúziát, és továbbra is fenntartjuk ezt a véleményünket. Aggódunk az Oroszországban tapasztalható önkényuralmi tendenciák miatt. Ezért a párbeszéd nem lehet csak pozitív, és az Európa Tanács tagjaként Oroszországnak jobb teljesítményt kellene nyújtania. Ennek ellenére, az előadó iránti minden tisztelem ellenére azt kell mondanom, hogy jól tenné, ha megnyomná az újraindítás gombot. A kérdések kiélezése nemkívánatos eredményekhez vezet most, amikor az Egyesült Államok kormánya másfajta hozzáállást választott Oroszországgal szemben. Problémáink globális jellegűek, és megoldásukban mindenkinek részt kell vennie.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Medvegyev elnök beiktatási beszédében legfontosabb feladatának nevezte a szabadságjogok biztosítását és a jogállamiság helyreállítását. Sajnos az ígéret beváltásával még mindig adós maradt. Nekünk kötelességünk emlékeztetni őt ígéretére, és nagyobb támogatást kell nyújtanunk a független nyilvánosságnak, a civil társadalomnak, a jogszéttérek áldozatainak.

Mi pragmatikus partneri kapcsolatokra törekszünk Oroszországgal, és érdekünk a partnerségi megállapodás. De ez csak akkor lehet reális cél, ha Oroszország is konstruktív, felelősségteljes és együttműködő magatartást tanúsít.

Januárban megrendült a bizalom Oroszország energiaszállítói megbízhatóságában. Ezért a megállapodás központi eleme kell, hogy legyen az energetikai partnerség. A bizalomépítést szolgálja, ha Oroszország végre ratifikálná az Energia Chartát és a tranzitjegyzőkönyvet. Elvárjuk, hogy az Európai Unió egységesen és határozottan lépjen fel azon tagállamok érdekében, amelyek nagymértékben függnek az oroszországi energiaszállításoktól.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Onyszkiewicz úr! Köszönetet mondok Önnek ezért a rendkívül kiegyensúlyozott jelentésért. Oroszország az Európai Unió igen fontos partnere. A közös fellépés pozitív hatást gyakorolhat a gazdasági és pénzügyi válság leküzdése során. Ezt azonban nem szabad ürügyként felhasználnunk arra, hogy lemondjunk alapelveinkről és értékeinkről. Követelnünk kell, hogy Oroszország állítsa helyre az emberi jogokat Oroszországban, állítsa vissza a sajtószabadságot, a szólás- és egyesülési szabadságot. Ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy Oroszországnak a honfitársai támogatására irányuló programját ne használják fel helytelenül eszközként a politikai befolyás megerősítésére az EU egyes tagállamaiban. Az új megállapodás aláírásához Oroszországnak teljesítenie kell a Grúzia területi integritásával kapcsolatos kötelezettségét. A széles körű megállapodásnak tartalmaznia kell egy energiabiztonsági stratégiát, amelynek az Energia Charta ratifikálására kell épülnie. Ezenkívül követelnünk kell az északi gázvezeték környezetre gyakorolt hatásainak megfelelő vizsgálatát. Köszönöm.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Elnök úr, biztos asszony, a Tanács tisztelt soros elnöke! Onyszkiewicz úr rendkívül világosan beszélt az emberi jogoknak az Oroszországgal való kapcsolatunkban betöltött jelentőségéről, és ezért szeretnék neki köszönetet mondani. Különösen fontosnak tartom teljesen egyértelművé tenni, hogy Európa nem tartja értékesebbnek a gazdasági kapcsolatokat, vagyis a gázszállításokat az emberi jogoknál. A partnerségek alapját rendszerint két megbízható fél alkotja, akik megbíznak egymásban. A stratégiai partnerségek azzal a kockázattal járnak, hogy korlátozott a védekezőképesség és a megbízhatóság, és ezért az EU-nak meg kell védenie magát a megbízhatatlansággal szemben. Mindaddig, amíg Oroszország továbbra is ilyen súlyosan megsérti az emberi jogokat és nem hajlandó biztosítani a demokrácia és a jogállamiság minimális szintjének elérését, amint ezt például Anna Politkovszkaja, Hodorkovszkij úr vagy Lebegyev úr esete is szemlélteti, nem beszélhetünk jó, rendezett partnerségről.

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Onyszkiewicz úr jelentése kétségtelenül az egyik legfontosabb dokumentumnak tűnik most, képviselői mandátumunk végéhez közeledve. Ki kell hangsúlyoznom, hogy nagyon, nagyon csalódott vagyok a jelentés tartalma miatt. A kisebb jelentőségű kérdések közül egyetértek azzal, hogy az Oroszországgal való jó kapcsolatokat valamennyien kulcsfontosságúnak tekintjük. A jelentés koncepciójából véleményem szerint hiányzik az egyensúly, és szilárd meggyőződése, hogy eredeti formájában nem járul hozzá kölcsönös kapcsolataink javításához. Udvariasan fogalmazva félreértésnek tartom, hogy a jelentés egy EU főképviseleire akarja ruházni a konzultációs jogokat. Ha ez Solana úr lesz, akkor az az ember, aki tíz évvel ezelőtt engedélyezte Jugoszlávia értelmetlen, úgynevezett humanitárius bombázását, és aki a nemzetközi jog megsértésével megszervezte egy szuverén állam egy részének elszakadását, akkor nem élvezheti a bizalmamat. Pontosan abban látom az egyensúly hiányát, hogy a jelentés kritizálja Oroszországot a külföldön élő orosz állampolgárok támogatására irányuló programja miatt, ugyanakkor mélyen hallgat az EU-ban élő orosz anyanyelvű, állampolgársággal nem rendelkező személyek helyzetéről. Véleményem szerint a jelentés tudatosan hallgat az úgynevezett „Pole's Card” problémájáról is, ami sérti a nemzetközi jogot.

Francisco Millán Mon (PPE-DE). - (ES) Oroszország nagyon fontos nemzetközi szereplő, a Biztonsági Tanács és a G8 állandó tagja, emellett jelentős katonai hatalom. Ezen egyszerű okok miatt az Európai Uniónak a párbeszédre és az együttműködésre épülő kapcsolatokra kell törekednie Oroszországgal. Sőt mi több, sok tagállam Oroszországra van utalva energiaellátása szempontjából, és jelentős mértékű kereskedelmet folytat vele.

Kapcsolatunknak azonban tovább kell fejlődnie és ambiciózusabbnak kell lennie. Oroszország európai ország és az Európa Tanács tagja; kötelezettségeket vállalt az emberi jogok és a demokratikus szabadságjogok területén, és velünk közös értékeket és alapelveket kell vallania, ideszámítva a nemzetközi jog, valamint más államok szuverenitásának és területi integritásának tiszteletben tartását is.

Ennek ellenére a közelmúlt eseményei aggasztó tendenciát jeleznek Oroszországban; például az energiaforrásokat a nyomásgyakorlás eszközeként használják, ideszámítva a szállítások megszakítását is, vagy gondoljunk a tavaly nyári grúziai válságra és az azt követő eseményekre.

Mindezek aláásták az Oroszországba mint európai partnerbe vetett bizalmat. Most meg kell próbálnunk helyreállítani ezt a bizalmat. Valódi európai partnerekként konstruktív kapcsolatra törekszünk Oroszországgal, de ennek érdekében Oroszország magatartásának meg kell változnia.

Az Európai Unióban számos ok miatt, amelyeknek egy része történelmi jellegű, a tagállamok eltérő nézeteket vallanak az Oroszországgal fenntartott kapcsolatainkról, és ezért nem könnyű közös álláspontot kialakítani. Ez az egyik gyengeségünk és az egyik problémánk. A pragmatikusnak vagy realistának nevezhető megközelítési módokkal együtt azonban ebben a Parlamentben egyre erősödik az a felfogás, hogy azoknak a partnereknek, akikkel nagyon szoros kapcsolatokat akarunk felépíteni, a nemzetközi jognak megfelelően kell viselkedniük és tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat és szabadságjogokat, különösen akkor, ha a nagy európai családhoz tartozó partnerekről van szó.

A Parlament örömmel fogadta, hogy hivatalba lépésekor Medvegyev elnök kötelezettséget vállalt az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartására vonatkozóan, de szavait tettekkel kell alátámasztania.

Hölgyeim és uraim! Szeretném azt hinni, hogy a jövőben az Európai Unió állandó, strukturális partnerre talál Oroszországban, aki osztja értékeinket, de számomra ma egyértelműnek tűnik, hogy ez a jövő még meglehetősen messze van.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök asszony! Azzal szeretném kezdeni, hogy őszinte köszönetet mondok Vondra úrnak és Ferrero-Waldner biztos asszonynak a hozzájárulásukért, amely sokkal jobban tükrözte a valós helyzetet, és véleményünk szerint sokkal célratörőbb volt, mint Onyszkiewicz jelentése a jelenlegi formájában, amit nagyon sajnálatosnak tartok, mivel személyesen nagyra tartom Onyszkiewicz urat. Ezért nem teljesen értem, miért olyan jelentés van most előttünk, amely nem ezt a közös alapot – egyrészt a kritikai megközelítést, másrészt az együttműködési hajlandóságot – használja meghatározó elemként, amint azt a Tanács és a Bizottság tette.

Hadd fussak át még egyszer kritikai észrevételeinken, vagyis azokon a megjegyzéseken, amelyek Oroszországot bírálják, csak hogy egyértelmű legyen.

A szomszédsággal kapcsolatban nem értjük és kritizáljuk Oroszország Grúziával szemben tanúsított magatartását, de a világ már régóta tisztában van azzal, hogy nemcsak Oroszország hibás ebben a helyzetben. Ez az egyetlen tény, amelyet bizonyos körök nem hajlandók elfogadni. Mindkét oldalt látnunk kell. Amikor Zourabichvili vagy Burjanadze asszonyra gondolok, arra, hogy Grúzia elnökének volt szövetségesei most Szakasvili elnök ellenzékiéhez tartoznak, és hogy az emberi jogokat sem értékeli túlzottan, akkor felteszem magamnak a kérdést, hogy miért csak Oroszországot kritizálják, Grúziát miért nem. Ami pedig az Ukrajnát is érintő energiaválságot illeti, most már nagyon jól tudjuk, és velünk együtt Önök is tudják, hogy Ukrajna és annak belpolitikai helyzete is felelős e válság kialakulásáért, de mindig csak Oroszországot éri bírálat.

Bár Horáček úr, aki most szemmel láthatóan a Cseh Köztársaság kormányválságát próbálja megoldani, azt állítja, hogy nem szabad az energiaellátás kérdését az emberi jogok fölé helyeznünk, ezt valójában senki sem teszi. Mondják ki nyíltan, azt akarják, hogy ezt mondjuk: „nem kell nekünk a gázotok mindaddig, amíg nem tartjátok tiszteletben az emberi jogokat”? Mondják ki nyíltan, őszintén és világosan, mit akarnak, és ne csak hangzatos kijelentéseket dobjanak be a vitába.

Harmadik megjegyzésem az emberi jogokhoz kapcsolódik. Keserű csalódást okoz nekünk az emberi jogok helyzete Oroszországban; ezt természetesen elfogadhatatlannak tartjuk. Soha nem hallgathatunk, ha megsértik az emberi jogokat. Amint már mondtam, mindig nyíltan kell beszélnünk az emberi jogok megsértéséről, ha erre akár Grúziában, akár Oroszországban, akár a saját tagállamainkban kerül is sor. Idetartoznak az orosz állampolgársággal rendelkező vagy nem rendelkező emberek jogai is, akiknek egy része sajnálatos módon problémákkal szembesül egyes tagállamokban. Ezzel senki sem foglalkozik, de mindenhol azonos mércével kell mérnünk; azonos mércével és azonos kritériumok szerint.

Negyedszer: mélyen elszomorít, hogy Oroszország – és annak vezetősége – nem alakít ki olyan nézőpontot saját történelmével kapcsolatban, mint amelyet több európai ország kidolgozott. Ezúttal a már lefolytatott vitára, valamint a történelemről szóló állásfoglalással kapcsolatos holnapi szavazásra utalok. Oroszország megítélésén nagyon sokat javítana, ha kritikusabban viszonyulna saját történelméhez, más szavakkal, ha a sztálinizmust nem hatalmas nemzeti vívmányként jellemezné, hanem bűncselekménynek nevezné, amellyel szembe kell nézni. Mi természetesen már megfogalmaztunk rendkívül egyértelmű nyilatkozatokat, de minden

országról, minden totalitárius rendszerről ki kell mondanunk, hogy nem vagyunk hajlandók elfogadni diktatórikus rendszereket és nem vagyunk hajlandók elfogadni a történelem feldolgozásának hiányát.

Ezért továbbra is nyitva áll a lehetőség legalább egy vagy két általunk javasolt módosítás elfogadására, amelyek az egyensúly helyreállítására irányulnak és pontosan ezt a kettős stratégiát követik: Oroszország erőteljes bírálata, ugyanakkor az Oroszországgal való partnerség kialakítására való hajlandóság.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Elnök asszony! Az előadó meglehetősen pontosan fogalmaz, amikor azt mondja, hogy az EU-nak képesnek kell lennie egységes álláspontot képviselnie az Oroszországgal kapcsolatos fontos kérdésekben. Sajnos az orosz vezetők jelenleg a jelek szerint nulla-összegű játéknak tekintik a harmadik országokkal való kapcsolatokat. Egyszerűen fogalmazva, ha én nem ütlek téged állsúcson, akkor te fogsz engem állon vágni. Az EU és Oroszország közötti mélyebb együttműködésnek valójában egy „mindenki nyer” jellegű helyzetet kell teremtenie, és rá kell vennünk Oroszország vezetőit ennek belátására. Fennáll annak kockázata, hogy az oroszországi súlyos gazdasági válság tovább súlyosbítja a vezetőség magatartását az EU-val való szoros együttműködés kérdésében. Ezért különösen fontos, hogy az EU egységes állásponton legyen. Amikor az EU egyértelműen és félreérthetetlenül beszélt, az mindig befolyásolta az orosz vezetők viselkedését. A grúziai konfliktus, az Oroszország és Ukrajna között az év elején kialakult gázválság, valamint Észtországban a szovjet katonáknak emléket állító bronzszoborral kapcsolatos zavargások mind azt mutatják, hogy ha az EU egységesen lép fel, akkor rá tudjuk venni az orosz vezetőket arra, hogy átgondolják a dolgokat.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Elnök asszony! A jelentés, amelyről vitázunk, meglehetősen részletesen beszámol az emberi jogok megsértéseiről, amelyeket a közelmúltban az Orosz Föderáció területén követtek el. Ezek az esetek egyértelműen bizonyítják, hogy Oroszország semmibe veszi az összes olyan normát, amelyeket a szabad világban mindenhol alkalmaznak. Ezért felszólítom a Tanácsot és a Bizottságot, kezdjék el követelni, hogy Oroszország tartsa be az emberi jogokkal kapcsolatos összes kötelezettségvállalását. Ez legyen a megállapodásról folytatott további megbeszélések előfeltétele.

Az orosz féllel tartott közös üléseken gyakran hallom, amikor az orosz *Duma* képviselői valami olyasmit mondanak, hogy nem szabad több időt elvesztegetni az emberi jogok kérdésére, és hogy lépünk tovább a lényegi kérdésekre, nevezetesen a kereskedelemre. Nem érthetünk egyet ezzel a hozzáállással. Semmi sem fontosabb a szabadságnál, az egészségnél és magánál az életnél. Ezekről az értékekről Oroszországban gyakran megfélemlenek, miközben a pénz értékét mindig felismerik.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Elnök asszony! Szeretnék gratulálni Onyszkiewicz úrnak az általa végzett kemény munkához és az elismerésre méltó eredményekhez.

Mellesleg ez a leköszönő Európai Parlament utolsó állásfoglalása az Oroszországgal való kapcsolatokról, és ennek a Parlamentnek a legerőteljesebb üzenete következetesen a közös európai értékeinkre épül.

Ezért időszerű lenne visszaemlékeznünk arra, hogy az Oroszországgal ápolt kapcsolataink továbbra is munkatársunk, Malmström több évvel ezelőtti jelentésére épülnek, amelynek javaslatai mindmáig nem valósultak meg.

Időközben teljes tehetetlenségbe sülyedtünk, újra meg újra megismételjük, mennyire fontosak az Oroszországgal fenntartott kapcsolatok. Ez igaz, de nem szükséges állandóan ismételgetni. Bízunk kell saját erőnkben, saját értékeinkben és lehetőségeinkben, ahogy azt Graham Watson javasolta, és ki kell tartanunk ezen értékek mellett.

Azt a következtetést is le kell vonnunk, hogy rossz irányú minőségi változás következett be Oroszországban. Tavaly augusztusban Oroszország csaknem elfoglalt egy szomszédos szuverén államot. Nem elegendő kritizálni vagy sajnálkozni, hogy Oroszországban tovább folytatódik az emberi jogok megsértése. Az a kérdés, hogyan lehet összekapcsolni ezeket az emberi jogokat és értékeket gyakorlati magatartásunkkal. Ellenkező esetben – legalábbis közvetett módon – közösen leszünk felelősek az emberi jogok és a demokratikus értékek oroszországi elgázosításáért, az orosz csővezetéseken érkező gázért cserébe.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Elnök asszony! Szemmel láthatóan kétféle felfogás uralkodik ebben az épületben, ha Oroszországról van szó, és ez jól tükrözi a tagállamok ambivalens magatartását.

Lényegében nem is Oroszországról van szó – ugyanis sokan egyetértenek azzal, hogy ez a hatalom a mi megkerülhetetlen stratégiai partnerünk –, hanem arról, hogyan reagálunk a magatartására, amely nem mindig felel meg a mi normáinknak. Így tehát, miközben az egyik felfogás azt javasolja, hogy kérjünk számon Oroszországon az említett normáktól való minden eltérést – és nyilvánvaló, hogy Onyszkiewicz úr jelentése ebbe a kategóriába tartozik –, a másik felfogás alkalmazkodóbb, és elsősorban a pragmatizmus motiválja.

Ezért tehát az a kérdés, hogy a két felfogás közül melyik biztosítja közös kérdéseink (gazdaság, kereskedelem, energia, biztonság, kutatás és oktatás) megfelelőbb kezelését, melyik szolgálja érdekeinket, miközben elkerülhetjük a saját normáinkról való lemondást. Melyik gyakorol nagyobb hatást Oroszország magatartására? Bár személy szerint én szkeptikus vagyok azzal kapcsolatban, hogy bárki is képes-e bármilyen módon ténylegesen befolyásolni Oroszország magatartását, mégis olyan európai uniós álláspontot képviselek, amely ötvözi a pragmatizmust a sérthetlenséggel. Ez a jelenség végeredményben névlegesen Oroszországról szól, a valóságban azonban ránk is vonatkozik.

Andrzej Zapłowski (UEN). – (PL) Elnök asszony! Köztudott dolog, hogy az Oroszországgal megkötött minden megállapodás tartalma hosszú távon jogilag kötelező intézkedések helyett mindig inkább kívánságlistának bizonyul. Ennek ellenére feltétlenül folytatnunk kell arra irányuló erőfeszítéseinket, hogy a lehető legjobb módon szabályozzuk az Oroszországgal fenntartott kapcsolatainkat. Egyértelmű, hogy ez nem valósítható meg a jelenlegi feltételek alapján, ami miatt az Európai Unió népessége, amely már csaknem 500 millió lelket számlál és a világ GDP-jének több mint 20%-át állítja elő, kénytelen lelkiismeretlenül kiszolgálni egy sokkal gyengébb és sokkal kisebb népességű partnert. Azért említem ezt, mert egyes EU-tagállamok érdekei gyakran ellentétbe kerülnek Európa belső szolidaritásával. Oroszország pedig lelkiismeret-furdalás nélkül kihasználja az ilyen helyzeteket. Természetesen el kell mélyítenünk gazdasági együttműködésünket Oroszországgal, de meg kell követelnünk partnerünktől ugyanazoknak a normáknak a betartását, amelyek az EU összes tagállamára nézve kötelezőek. Az emberi jogok megsértésének elnézése szóba sem kerülhet.

György Schöpflin (PPE-DE). – Elnök asszony! Gratulálok az előadónak. Szerintem ez a jelentés rendkívül fontos.

Számomra úgy tűnik, hogy Oroszország stratégiai gondolkodása jelenti az egyik legsúlyosabb problémát, amellyel az Európai Uniónak jelenleg szembe kell néznie. Ha nem értjük meg, hogy Oroszország hogyan tekint saját magára a világban, akkor valójában nem értjük meg annak az értelmét, amit a Kreml mond vagy tesz. Oroszország tetteit valójában egy olyan logika irányítja, amely nem egyezik a miénkkel. Miközben az EU a konfliktusok békés megoldását helyezte gondolkodásmódjának középpontjába, Oroszország lelkiismeret-furdalás nélkül alkalmaz katonai erőt, amint ezt tavaly Grúziában láthattuk.

A valódi megoldás kulcsa tehát abban rejlik, hogyan tekint Oroszország a hatalomra. Az európai hagyományok szerint a hatalmat demokratikus intézményeknek kell ellenőrizniük. Oroszország úgy véli, hogy a hatalmat koncentrálni kell, mert meggyőződésük, hogy a koncentráció által a hatalom hatékonyabbá válik.

Ez nagyon veszélyes azokra az államokra nézve, amelyeket Oroszország gyengének tekint. Ők automatikusan az orosz hatalom terjeszkedésének célpontjaivá válnak. Ezért amikor a közelmúltban egy orosz vállalkozás titokban jelentős részesedést szerzett a MOL-ban, a magyar energiatársaságban, az nem egyszerűen kereskedelmi ügylet volt, hanem jól illusztrálja, hogyan hatol be Oroszország az el nem foglalt területekre.

A hatalom szempontjából az Európai Unió és az európai integráció felfoghatatlan, értelmetlen folyamat Oroszország számára. Az oroszok szemében a szuverenitás átruházása elvetendő dolog, nem pedig a béke biztosításának módja. Ezért – és ezt feltétlenül meg kell értenünk – Oroszországnak az Európai Unió jelenti a problémát. Sikere érthetetlen, és mindenekfelett akadályozza Oroszországot abban, hogy hatalma kiteljesedjen. Ezért az Európai Unió jövőbeni sikere annak felismerésétől függ, hogyan gondolkodik Oroszország a hatalomról. Nagyon másként, mint Európa. Efelől ne legyenek illúzióink.

Richard Howitt (PSE). – Elnök asszony! A múlt hónapban a Parlament megbízásából elutaztam Grúzia közigazgatási határához, amelyet a dél-osztétiai szeparatisták húztak meg az orosz katonai inváziót követően. Megnéztem az ellenőrzési pontot, ahol egyik oldalon sem létezett hivatalos kommunikáció, és az egész úgy nézett ki, akár egy hidegháborús jelenet. Ha nem akarunk visszafelé haladni, akkor az oroszok megtehetnék egy konkrét lépést, nevezetesen azt, hogy elősegítik, hogy a rendkívül sikeres európai rendőrségi misszió a határ mindkét oldalát teljes mértékben ellenőrizhesse, hogy megfelelően elláthassák tűzszünet-megfigyelési feladataikat. Kicsi, de konkrét lépés lenne a bizalom erősítésére, és én felszólítom őket arra, hogy ezt tegyék meg.

Azt a véleményt is osztom, amelynek ebben a Parlamentben sokan hangot adtak, hogy minél erősebb az európai szolidaritás, annál jobbak lesznek az Európa és Oroszország közötti kapcsolatok. Ezt a tényt ezen a héten újból megerősítette Oroszország arra irányuló kísérlete, hogy különálló, nem közös megállapodásokat kössön az EU-országokkal a zöldség- és gyümölcsimport szabványairól. Ebben a tekintetben nagyon sajnálatosnak tartom a liberális demokraták vezetőjének mai beszédét, aki megkísérelte a lehető legpuhábbnak lefesteni a szocialisták emberi jogokkal kapcsolatos álláspontját. Mi nem egyszerűen arra fogunk szavazni,

hogyan kritizáljuk Oroszországot a nemzetközi választási normák megsértéséért, a szólásszabadság aláásásáért, a politikai foglyok bebörtönzéséért, valamint az emberi jogok szószólóinak megfélemlítéséért és zaklatásáért, de ez a beszéd ugyanannak az ellentmondásos érvelésnek a szemléltetése Oroszországról, amely önmaga példázza a szolidaritás hiányát, amely gátol bennünket.

A gazdasági válság Oroszországot is sújtja – minden más országhoz hasonlóan –, és megszenvedi az alacsony olajárakat, amely mellett még a rubel árfolyama is leértékelődött, a tőzsde pedig 75%-kal zuhant. Medvegyev elnök ma teljes jogú résztvevőként jelen van a G20-ak londoni ülésén. Meggyőződésem szerint eljött az az idő, amikor Oroszországnak szüksége van az együttműködésünkre, és talán nyitottabb lenne a változásra, ha az Európai Unió rendelkezne az ehhez szükséges eltökéltséggel és egységgel ennek kiharcolásához.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A dokumentum szövegét elolvastam az a benyomás alakul ki az olvasóban, hogy aki ezt írta, az az Európai Unió és Oroszország közötti kapcsolatok rombolására, nem pedig javítására törekszik. Ha Európának ez a célja, akkor ez a dokumentum kitűnő munka; ha nem, akkor viszont rettenetes. Én a magam részéről rettenetesnek tartom ezt a dokumentumot. Hogyan vizionálhatunk egy új feszültségektől terhes jövőt azzal az országgal, amelyről tudjuk, hogy saját érdekeink szempontjából elengedhetetlenül szükséges? A következő 40 évben azokra a hagyományos energiaforrásokra kell támaszkodnunk, amelyekben Oroszország oly gazdag. Van más lehetőségünk? Nincs.

Másodszor: a modor és a hangvétel. Ezek a lapokon Európa birodalmi nyelveket használ, nem olyat, amely a partner iránti tiszteletet fejezi ki. Ez ellentmond szomszédságpolitikánknak, és még egy kicsi országgal szemben sem lenne helyénvaló a használata, mennyivel inkább helytelen egy hatalmas országgal szemben, amely tiszteletet követel, és erre minden oka megvan. Ez mindenekelőtt a reális gondolkodásmód kérdése.

Attól tartok, hogy az Európai Parlament egy olyan elavult, semmitmondó, káros és kedvezőtlen hatású dokumentumot készült elfogadni, amelyet a hidegháború jegyében fogalmaztak meg pontosan akkor, amikor az Egyesült Államok új elnöke új párbeszédet kezd Moszkvával. Ezzel a hozzáállással Európa nem tarthat igényt vezető szerepre. Remélem, hogy a Bizottság nem fogadja el ezeket az ajánlásokat.

Romana Cizelj (PPE-DE). – (SL) Önök a vita során sok politikai problémát felvetettek, de én szeretném felhívni a figyelmüket egy további kihívásra, amelyről a jelentés nem tesz említést. Ez pedig az éghajlatváltozás témaköre, amellyel az eddigiekben elsősorban a tudósok foglalkoztak. Ám ha sikeresen akarunk ezzel a problémával foglalkozni, akkor erre irányuló cselekedeteinket erőteljes és határozott politikai intézkedésekkel kell alátámasztanunk.

Ez egy globális kihívás, amely kölcsönös felelősségvállalást követel. Ezért gondolom úgy, hogy meg kell ragadnunk minden lehetőséget, és arra kell készítenünk Oroszországot, hogy az éghajlatváltozás mérsékléséből és az ahhoz való alkalmazkodásból egyaránt vegye ki a részét. Arra is ösztönöznünk kell Oroszországot, hogy vállaljon tevékenyebb szerepet a nemzetközi tárgyalásokon, például a koppenhágai konferencia előkészítésében.

Arra is szeretném emlékeztetni tisztelt kollégáimat, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos megfelelő lépések megtétele az emberi jogok biztosításának kérdésköréhez tartozik.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Nagyon rövid leszek, mert mondanivalóm nagy részét munkatársaim az Európai Szociáldemokraták pártja részéről már elmondták.

Véleményem szerint a jelentés nélkülözi az egyensúlyt, és oroszfóbia jellemzi. Jómagam olyan országból származom, amely sok éven keresztül olyan rendszerben élt, amelyet a legtöbb ember nehezen tudott elviselni, de pontosan ezért nem értem, hogy a Tisztelt Házban jelenlévő sok józan férfi és nő miért akar egy olyan dokumentumot elfogadni, amellyel újból újjal mutogatunk valakire és hibáztatjuk őt valamiért.

Azt feltételeztem, hogy ez a Parlament képes megérteni a világban uralkodó jelenlegi helyzetet. Teljes mértékben visszautasítom azt a gondolatot, hogy a jelenlévők közül bárki is földgázzal és kőolajjal akar üzletelni az emberi jogok védelme fejében. Az Európai Szociáldemokraták az emberi jogok védelmére törekednek és mindig is kiálltak az emberi jogok védelméért, ugyanakkor láthatjuk a nyilvánvaló valóságot, amely ott van előttünk. Az EU előtt, az Egyesült Államok előtt, Oroszország előtt és az egész világ előtt. Kizárólag jól megfogalmazott közös megállapodásokra támaszkodva nézhetünk szembe ezzel a realitással.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Elnök asszony! Oroszország a mi legnagyobb szomszédunk, hatalmas ország, amely az elmúlt évszázadban az imperializmus illúziójában élt, ugyanakkor szörnyű tapasztalatokat is szerzett.

Egy ilyen trauma feldolgozásához időre és kitartásra van szükség, és nekünk is türelmeseknek kell lennünk. Ezért az új megállapodás megtárgyalása bonyolult és fájdalmas lesz. A jelentés nagy igényeket támaszt, de méltányos. A hat keleti szomszédunkkal való eredményes partnerség, valamint az Oroszországgal való, kölcsönösen előnyös együttműködés közötti konzisztencia jelenti a legnagyobb kihívást az európai politika számára. Csak akkor érhetünk el eredményeket, ha valóban sikerül összehangolnunk életmódunkat és az alapvető értékek megértését, amelyeket nem szabad elárulnunk.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony! Az Oroszországgal való kapcsolatainkat érintő legfontosabb akadályok közé tartozik az, hogy az oroszok a politikai zsarolás eszközeként használják gázkészleteiket, fenyegetik Grúzia függetlenségét, népirtást követtek el Csecsenföldön, és nem hajlandók tisztességes eljárást lefolytatni Anna Politkovszkaja és Alexander Litvinenko gyilkosaival szemben. Oroszország sajnálatos módon egyetlen lépést sem tett a demokrácia megalapozása és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében, ami nem igazán jó előjel a jövőbeni tárgyalásokra és az együttműködésre nézve. A szolidaritás tekintetében egységes politikát kell folytatnunk, ha azt akarjuk, hogy tárgyalásaink sikereseknek bizonyuljanak. Ez rendkívül lényeges, amikor az Európai Unió ennyire fontos szomszédjáról van szó.

Gerard Batten (IND/DEM). – Elnök asszony! Hogyan tudja Ferrero-Waldner asszony partnernek nevezni Oroszországot, és hogyan tud Vondra úr biztosítékokat kérni a demokráciára és az emberi jogokra vonatkozóan?

Oroszország gengszter állam, ahol a kellemetlen politikai ellenfeleket, az elpártolókat és az újságírókat egyszerűen meggyilkolják. Az oroszoknak még ráadásul olyan törvényük is van, amely lehetővé teszi a számukra bárkinek a meggyilkolását – legyen az orosz vagy külföldi állampolgár – idegen földön, akiről úgy gondolják, hogy fenyegetést vagy kellemetlenséget jelent. Ilyen gyilkosságot követtek el egyik választópolgárom, Alexander Litvinenko ellen Londonban, 2006-ban, államilag támogatott terrorcselekmény keretein belül. Családja még mindig az igazságszolgáltatásra vár és arra, hogy gyilkosait bíróság elé állítsák Angliában.

Személy szerint én nem akarom, hogy az Európai Unió csak úgy akárkivel bármiről szóló megállapodásról tárgyaljon. De ha a Bizottság ezt komolyan gondolja, miért nem kéri a gyanúsítottak kiadatását a jóindulat jeleként és a tárgyalások megkezdésének előfeltételeként?

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) A tartós együttműködés lehetősége az Orosz Föderációval egyenes arányban áll azokkal a kihívásokkal és nehézségekkel, amelyekkel szembe kell néznünk. Oroszország egy ideje a párbeszéd és a cselekvés olyan formáját választotta, amely háttérbe szorítja a pragmatikus együttműködés kilátásait és kemény megközelítési módot támogat a nemzetközi kapcsolatokban, amellyel semmilyen alakban vagy formában nem érthetünk egyet.

A grúziai konfliktus óta állandósult az a helyzet, amelyben láthatjuk a különbségeket a döntő fontosságú témákban elfogadott álláspontunk tekintetében. Az Orosz Föderáció úgy véli, hogy csapatainak jelenléte a régióban elfogadható, sőt joguk van beavatkozni, ha Moszkva ezt szükségesnek tartja. Oroszország beavatkozása a megoldatlan konfliktusokba még az EU határainál is érezteti hatását, ami minden európaít érint.

Emlékeztetnem kell Önöket arra, amit módosításaimban valójában javasoltam. Az orosz csapatoknak a Dnyeszteren túli szakadár területen való jelenléte már csaknem két évtizede érezteti hatásait a Moldovai Köztársaságban, amely a fejlődés és a szabadság útját választotta saját jövőjeként. Az Orosz Föderációnak vissza kell vonnia csapatait a Dnyeszteren túli területről ennek a partnerségnek a megalapozásához.

Alexandr Vondra, a Tanács soros elnöke. – Elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani valamennyiüknek ezért az érdekes vitáért. Véleményem szerint ez nagyon fontos az Oroszországgal való jövőbeni kapcsolataink szempontjából, és a vita során számos fontos szemponttal foglalkoztunk. Az eddig elhangzottak nagy részét támogatni tudom.

Szerintem azok számára, akik a kötelezettségvállalásokról beszélnek, egyértelmű, hogy az új megállapodás rendkívül fontos az EU és Oroszország közötti együttműködés továbbfejlesztése és elmélyítése érdekében. Az is egyértelmű, hogy az új megállapodásnak tovább kell fejlesztenie a jelenlegi partnerségi és együttműködési megállapodást (PCA). Tükröznie kell az Oroszországgal való jelenlegi együttműködés realitásait. Kapcsolataink ma sokkal mélyebbek és szélesebb körűek, mint akár lig egy évtizede is voltak.

Azoknak, akik az energiáról beszélnek, világosan ki kell jelentenünk, hogy az EU szeretné megerősíteni együttműködését Oroszországgal a rendelkezésünkre álló eszközökkel – az energia-párbeszéd és az állandó

energetikai partnerségi tanács ülésein. Az állandó energetikai partnerségi tanács még a jelenlegi elnökség ideje alatt ülést tart. A célkitűzés a bizalom és az átláthatóság előmozdítása az EU és Oroszország közötti energiaügyi kapcsolatokban. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy energiaellátásunk még egyszer megszakadjon. Ezenkívül meg kell erősítenünk a korai riasztási mechanizmust és javítanunk kell annak működőképességét.

Azoknak, akik az emberi jogokról beszélnek, azt mondanám, hogy véleményem szerint a jogállamiság, a független bíróságok alkalmazása és az emberi jogok teljes tiszteletben tartása – ideszámítva a szabad és független médiát is – elengedhetetlen az oroszországi stabilitás és jólét előmozdítása érdekében. Az EU aggodalommal kíséri figyelemmel az emberi jogok helyzetét Oroszországban, és felveti – és továbbra is fel fogja vetni – ezeket az aggályokat az EU és Oroszország közötti találkozókra. Például a Hodorkovszkij-tárgyalás újrafelvétele és az ehhez hasonló esetek egyfajta lakmuszpapírként szolgálnak a számunkra az oroszországi jogállamiság tekintetében.

Azoknak, akik az ösztönző hatásról beszélnek a következőt szeretném elmondani: nagyon egyetértek azzal, hogy egységes álláspontot kell képviselnünk, amikor Oroszországgal beszélünk, és szükségünk van ilyen jellegű vitákra ennek az egységes álláspontnak a kialakításához. Az egység és a szolidaritás elengedhetetlen, és nagyon keményen fogunk dolgozni ennek elérése érdekében. Nagyon fontos, hogy a tagállamok tájékoztassák egymást és a lehető legtöbbet konzultáljanak egymással az Oroszországgal kapcsolatos kétoldalú kérdésekről, amelyek más tagállamokra és az EU egészére is hatást gyakorolhatnak. A Parlament ezzel kapcsolatos javaslata megfontolásra méltó, jóllehet a Tanács jelenlegi struktúrájának figyelembevételével nem vagyok róla teljesen meggyőződve, hogy egy hivatalos konzultációs mechanizmus létrehozása jelenti a legmegfelelőbb továbbvezető utat. Viszont határozottan úgy gondolom, hogy szükség van valamiféle mechanizmusra vagy közös megközelítési módra az EU és Oroszország közötti kapcsolatok jelenlegi kereteinek kiegészítéséhez.

Kétségtelen, hogy van még fejleszteni valónk az Oroszországgal kapcsolatban alkalmazott politikánk terén, és e tekintetben valóban az egység és a szolidaritás a kulcsszó. A Tanácsban most is mindig meglehetősen intenzív politikai konzultációkat folytatunk, ha szolidaritást kell tanúsítanunk, de ez politikai akarat kérdése is. Egyetértek azzal, hogy nagyobb bizalomra és több megértésre van szükség az EU és Oroszország között. Le kell küzdenünk a múlt gyanakvásait, és az elmúlt évek során kialakult valós és lényegi kapcsolatra kell építenünk, de ez nyilvánvalóan kétirányú folyamat, és a tangóhoz két félre van szükség.

Ennek egyik módja az új megállapodás. A másik a párbeszéd javítása. A Parlamentnek ebben fontos szerepe van, ezért egyet tudok érteni azzal a javaslattal, hogy az új megállapodás alapján meg kell erősíteni a Parlamenti Együttműködési Bizottság szerepét. A parlamenti dimenzió – a civil társadalmi kapcsolatokhoz hasonlóan – sokkal többet tud nyújtani a kommunikáció, valamint azoknak az alapvető demokratikus alapelveknek és értékeknek a szempontjából, amelyekre az EU épül. Ezért arra számítunk, hogy továbbra is fenntartjuk Önökkel a párbeszédet a tárgyalások előrehaladása során.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Az Oroszországgal kapcsolatos vita soha nem egyszerű. Oroszország egyrészt fontos globális partner, másrészt viszont egy hatalmas szomszéd, és ennek a szempontnak szerintem két oldala van, amelyeket nem mindig egyszerű összehangolni.

Egyrésztől, amint korábban már mondtam, mivel globális szereplő, valódi partnernek tekintjük Oroszországot. Például a Közel-Keleten, amikor keressük a megoldást az izraeli-palesztin konfliktusra és sok más hasonló kérdésre. Vagy Afganisztán és Pakisztán esetében, mint például a tegnapi hágai konferencián, ahol Oroszország fontos szerepet töltött be; vagy Irán esetében, vagy a tömegpusztító fegyverek elterjedése kapcsán, vagy az olyan jelentős globális kérdésekben, mint az éghajlatváltozás, amely szintén szóba került, vagy a mostani pénzügyi és gazdasági válság. Ez mindenkit érint. Ránk nézve is igaz, de Oroszországra és sok más globális partnerünkre nézve is igaz. Ezért úgy gondolom, hogy ezt nagyon világosan kell látnunk, ugyanakkor egy hatalmas szomszédnak is kell tekintenünk Oroszországot, amellyel időnként nem értünk egyet a közös szomszédság kérdéseiben. Pedig van közös szomszédságunk – ezeknek egy részét Önök már megemlítették, legyen az Moldova, vagy Hegyi Karabah, vagy természetesen Grúzia. Ezekben a kérdésekben feltétlenül közeledést kell elérnünk, de őszintén kell beszélnünk a megoldatlan problémákról és nézeteltérésekről.

Az egyik ilyen kérdés a „keleti partnerség”, és éppen csak a múlt héten beszéltünk a Parlamentben a keleti partnerségről. A hat szomszédos országunkat érintő keleti partnerség legfontosabb célja ezeknek az országoknak a megsegítése, amelyek szeretnék sokkal nagyobb összhangot kialakítani az Európai Unióval bizonyos kérdésekben, például a kormányzási normákban, a szabadabb kereskedelemben és más területeken. Véleményem szerint ezekben a tevékenységekben nagyon fontos, hogy ezek az országok a partnereink legyenek. Ugyanakkor a multilaterális platformokon azt is elmondtuk, hogy mi elvben nyitottak vagyunk a

harmadik országok, például Oroszország felé, ad hoc alapon, szükség esetén; Oroszország emellett egyértelműen a fekete-tengeri szinergia teljes jogú tagja, ahol regionális ügyekkel foglalkoznak.

Tehát van lehetőség a közös munkára is bizonyos fennálló nehézségek leküzdése érdekében. A másik oldalon viszont ott van a gáz. A gáz szempontjából, amint tudjuk – ezt korábban nyíltan elmondtam és most megismétlem –, kölcsönösen függünk egymástól; ezt nagyon jól tudjuk. És azt is tudjuk, hogy a gázválság csökkentette a bizalmat partnereink iránt. Ez a válság kihangsúlyozta az energiaellátás jelentőségét a küszöbön álló EU-Oroszország és EU-Ukrajna megállapodásokban, és ez biztosan szerepelni fog a megállapodásokban.

Erősíteniünk kell a belső energiapiac létrehozására irányuló munkát, ugyanakkor fokoznunk kell a hatékonyságot és diverzifikálnunk kell a forrásokat. Ezért – amint az már elhangzott – az Oroszországgal megkötendő új megállapodásban jogilag kötelező kölcsönös kötelezettségeket kell megállapítani. Az új megállapodással párhuzamosan, rövid távon, együttműködünk Oroszországgal a korai riasztási mechanizmus hatékonyabbá tételében, amint ezt korábban is elmondtam. Ezenkívül gondoskodnunk kell megfigyelési, konfliktus-megelőzési és -megoldási rendszerekről, amelybe Fehéroroszországot és Ukrajnát is be kell vonnunk.

Tudjuk, hogy Oroszország nagyon fontos energiapartnerünk, az általunk importált gáz 40%-át, és az általunk felhasznált gáz 20%-át biztosítja. Ez, amint korábban is mondtam, egy kölcsönös függőségre épülő kapcsolat. Mivel tőlünk származik exportbevételüknek több mint kétharmada – ami igen jelentős hozzájárulás Oroszország gazdasági fejlődéséhez –, feltétlenül gondoskodnunk kell arról, hogy a múlt januári események ne ismétlődhessenek meg, ezért együtt kell működnünk az ukránokkal és az oroszokkal ennek megakadályozására.

Az emberi jogok kérdésében nem mindig értünk egyet. Ugyanakkor, amint korábban is mondtam, az EU-nak és Oroszországnak közös nemzetközi kötelezettségei vannak, azon okmányok következtében, amelyeket közösen aláírtunk az ENSZ-ben, az OECD-ben és az Európa Tanácsban. Ezek a kötelezettségvállalások értékeket tükröznek, és tartalmazzák az általuk létrehozott szervek döntései tiszteletben tartásának kötelezettségét. Ez különösen vonatkozik az Emberi Jogok Európai Bíróságára, de az is nyilvánvaló, hogy az EU és Oroszország eltérően értelmezi ezeket a kötelezettségeket.

Az Európai Unió és Oroszország e kérdésekkel kapcsolatban a párbeszéd útját választotta, és ez a helyes út. Ez azt jelenti, hogy oda kell figyelnünk azokra az aggodalmakra is, amelyeknek az orosz fél alkalmanként hangot ad egyes, az Európai Unión belüli fejleményekkel kapcsolatban, ideszámítva például az orosz anyanyelvű kisebbségek ügyét is.

Ugyanakkor az is igaz, amint a Tanács soros elnöke mondta, hogy nyilvánvaló aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az Orosz Föderációban nem tartják tiszteletben az emberi jogokat, és az emberi jogok szószólói, újságírók és mások ellen folytatódó támadások rossz fényt vetnek Oroszországra.

Ezeket a kérdéseket rendszeresen felvetjük a hatóságoknak: jómagam Szergej Lavrovnak, Barroso elnök pedig az ő beszélgetőpartnereinek. Emellett a kétévenkénti emberi jogi konzultációkat is felhasználjuk erre a célra. A Barroso elnök és Medvegyev elnök közötti kétoldali találkozó napirendjén szintén szerepelt az emberi jogokkal kapcsolatos eszmecsere.

Medvegyev elnök maga javasolta, hogy ezek az eszmecserek folytatódjanak a május 21–22-i csúcstalálkozón, és mi szaván fogjuk majd őt. Például a Lev Ponomarev emberi jogi aktivista elleni tegnapi támadás a legutóbbi emlékeztető arra, hogy mennyire nehéz helyzetben vannak az emberi jogok védelmezői Oroszországban. De hadd mondjam el azt, hogy ez a két eseményszál egyértelműen visszatükröződik abban a felhatalmazásban, amelyet a Tanács a Bizottságnak adott a tárgyalásokhoz. Mindkettő jelen van, és ez a mi felhatalmazásunk tartalma. Ezért szerintem az a helyes út, ha továbbhaladunk a felhatalmazás mentén, és amint mondtam, bármikor készen állunk beszámolni a tárgyalásokat követő intézkedésekről, amint ezt most is tesszük.

Janusz Onyszkiewicz, előadó. – (PL) Elnök asszony! Szeretném emlékeztetni azokat, akik kritizálják a jelentést, hogy ez a jelentés nem Oroszországgal foglalkozik. A jelentés célja, hogy javaslatokat tegyen a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy milyen kérdéseket vessen fel a kétoldali megbeszéléseken és tárgyalásokon, és hogy elsősorban mely területekre kell összpontosítani. A jelentés ezért nem hivatkozik az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) ügyére és Medvegyev elnök tervére. Valóban nem lett volna helyénvaló ilyen hivatkozást tenni. Ez egy teljesen más jellegű kérdés. Ezt az EBESZ keretein belül kell mérlegelni az Egyesült Államokkal, nem pedig az Oroszországgal való kétoldali kapcsolatok keretein belül. Ezenkívül az ilyen jellegű javaslatok nem tartalmazhatják például saját kritikáinkat és

értékelésünket az emberi jogoknak az Európai Unión belüli helyzetéről. Ezeket a kérdéseket az oroszokkal folytatott megbeszélések során kell napirendre tűzni, és ők a kellő időben majd meghatározzák e kérdéseinket. Ez az egyik megjegyzésem.

Másodszor egy általános megjegyzést szeretnék tenni, amely a tárgyalások tényleges jellegére vonatkozik. Szeretnék rámutatni arra, hogy a jelentés kerüli az olyan kifejezések használatát mint a „stratégiai partnerség”. Jó okunk volt erre, nevezetesen az, hogy az európai biztonság- és védelempolitika (EDSP) tekintetében elfogadott dokumentum a következő szöveget tartalmazza az Oroszországra vonatkozó szakaszban: *(a képviselő ezután angolul idézi a szöveget).*

„ – Semmiféle stratégiai partnerség nem lehetséges, ha a demokrácia értékei, az emberi jogok és a jogállamiság tisztelétének kérdésében nincs teljes nézetazonosság, és nem tartják be ezeket teljes mértékben; [ezért] felszólítja a Tanácsot, hogy helyezze ezeket az értékeket az új partnerségi és együttműködési megállapodásra vonatkozó tárgyalások középpontjába.”

A helyzet ezért teljesen egyértelmű. Véleményem szerint nem szabad megfedkeznünk arról, hogy mi ennek a jelentésnek a célja és milyen jellegű üzenetet szándékozik a Bizottsághoz eljuttatni. És végül: azt szeretném mondani Bobošíková asszonynak, hogy a kozákok írtak a szultánnak, nem pedig fordítva.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2009. április 2-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Călin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Üdvözlöm Janusz Onyszkiewicz úrnak az EU és Oroszország közötti kapcsolatokról szóló jelentését. Meggyőződésem, hogy az EU Moszkvával fenntartott kapcsolatait pragmatikus alapokra kell helyezni, és kerülni kell az előítéleteket.

Először: megfelelő együttműködésre van szükség az energiaellátás területén, amely a két fél kölcsönös érdeke. Ennek eléréséhez azonban elengedhetetlen, hogy szolidaritás legyen az EU tagállamai között, hogy egységesen léphessünk fel a gázimportról Moszkvával folytatott tárgyalások során. Csak így garantálhatjuk az európai polgárok gázellátásának biztonságát, elfogadható áron. Kötelesek vagyunk elkerülni egy újabb gázválság kirobbantását.

Másodszor: együtt kell működnünk Moszkvával és közösen kell megoldanunk a közös szomszédsággal és az olyan országokkal kapcsolatos problémákat, mint a Moldovai Köztársaság, Ukrajna, Grúzia, Örményország és Azerbajdzsán. Ezt a megközelítési módot a nemzetközi jogi normákra kell építenünk, és tisztelgetben kell tartanunk az egyes államok integritását és szuverenitását, és ezáltal el kell kerülnünk minden önkényuralmi tendenciát. Eredményeket kell elérnünk a megoldatlan konfliktusok rendezésében, ilyen például a Dnyeszteren túli terület, Oszétia és Abházia ügye.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), írásban. – (PL) Oroszország az Európai Unió fontos partnere. Az EU elvárja partnereitől, hogy megbízhatóan és tisztességesen együttműködjenek.

A kölcsönös függőség lehet kölcsönösen előnyös, de nem feltétlenül az. Ennek ellenkezője is bekövetkezhet, nyugtalanság és konfliktusok forrásának is bizonyulhat. Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy a gazdasági együttműködés, a biztonság, az energiabiztonság, az emberi jogok és a demokrácia alapelveinek tisztelgetben tartása kapcsolataink pozitív és konstruktív jellemzőjévé váljon. Hogy ez valóban így lesz-e, nagymértékben az orosz féltől függ. Oroszország dönthet úgy, hogy elfogadja a nyugat értékeit és normáit. Senki sem kényszeríti Oroszországot ilyen vagy bármilyen más döntés meghozatalára. Oroszországnak magának kell döntenie. Egy valami azonban teljesen egyértelmű a számomra: Európa nem fogja megváltoztatni értékeit Oroszország vagy bármely más ország követelésére. Következetesek, sőt makacsok vagyunk, de nem azért, mert ha másként tennénk, akkor ezzel lemondanánk értékeinkről.

Ha Európa eltérne alapvető értékeitől, akkor attól kezdve nem lehetne tovább Európának nevezni. Ezért fogjuk mindig tisztelgetben tartani például Grúzia területi integritását. Nem azért cselekszünk így, mert különösen kedveljük Grúzia népét. Álláspontunk az azon alapelvekhez való hűségre épül, amelyre világunk is épül. Ha ennek a világnak a sérelmére tennénk valamit, az felérne egy öngyilkossággal. Az EU egészen biztosan nem akar ilyen végkifejletet, és gyanítom, hogy Oroszország sem.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Határozottan kijelenthetjük, hogy a közelmúltban lezajlott gázválság és a grúziai konfliktus új feszültségeket teremtett az Orosz Föderációval való kapcsolatainkban.

Oroszországnak abba kell hagynia az ilyen jellegű helyzetek olyan módon történő kihasználását, ami nem felel meg a nemzetközi eljárásoknak, és tartózkodnia kell új befolyási övezetek létrehozásától.

Ugyanakkor az EU-nak minden szükséges erőfeszítést meg kell tennie az Oroszországtól való energiafüggettség lehető legnagyobb mértékű csökkentése érdekében.

Ugyanennyire igaz azonban az is, hogy Oroszország az EU egyik szomszédja és a nemzetközi szintér döntő jelentőségű szereplője. Hatalmas gazdasági lehetőségek rejlenek az EU oroszországi kapcsolataiban, amelyeket az Európai Uniónak feltétlenül ki kell használnia, különösen a jelenlegi globális viszonyok között.

Ezért folytatnunk kell az Orosz Föderációval folytatott párbeszéddel és együttműködéssel kapcsolatos erőfeszítéseket, és közös, kölcsönösen előnyös kötelezettségvállalásokra épülő koherens stratégiát kell kidolgoznunk.

Ez az együttműködés csak akkor lehet sikeres, ha az EU egységes álláspontot képvisel és elkötelezi magát egy olyan párbeszéd mellett, amelyet meghatároznak ugyan a feltételek, ugyanakkor konstruktív, közös értékekre, az emberi jogok, az alapvető szabadságjogok és az érvényes nemzetközi normák tiszteletben tartására épül.

Katrin Saks (PSE), írásban. – (ET) Az EU és Oroszország közötti kapcsolatoknak tavaly hatalmas csapást kellett elszenvedniük. Ma, a Grúziában bekövetkezett események után, és miután Oroszország elismerte az abháziai és dél-oszétiai enklávék függetlenségét, egyre távolibbnak tűnik Oroszország felkészültsége arra, hogy egy közös biztonsági övezetet hozzon létre az Európai Unióval, és a felek álláspontja Koszovó és a közös szomszédság kérdésében sokkal inkább eltér egymástól, mint valaha. A gázellátással kapcsolatos viták folytatódása és az energiaforrások politikai eszközként való felhasználása nem igazán építi a bizalmat.

Nagyon örülök annak, hogy kollégám, Onyszkiewicz úr jelentése felszólítja Oroszországot arra, hogy erősítse meg nemzetközi szinten, különösen az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet tagjaként vállalt kötelezettségeit, és megfogalmazza az orosz kormány számára az emberi jogok és a zsugorodó oroszországi civil társadalom helyzetével kapcsolatos aggályait. Jelentésében a Parlament az Orosz Föderációban élő kisebbségek helyzetére is felhívja a figyelmet, és felszólítja az orosz kormányszerveket az Orosz Föderációban élő őshonos népek kultúrája és nyelve fennmaradásának és fenntartható fejlődésének biztosítására.

Az Európai Unió Oroszországhoz fűződő kapcsolatainak a partnerségre, nem pedig a konfrontációra kell épülnie. Oroszországi kapcsolataink valóban döntő jelentőségűek a pragmatikus együttműködés szempontjából, és együttműködésünk szempontjából mindaddig előnyt jelentett a nemzetközi stabilitás. Ugyanakkor ennek a partnerségnek a következő értékekre kell épülnie: demokrácia, piacgazdaság, az emberi jogok és a szólásszabadság támogatása; nemcsak kereskedelmi érdekekre, és nem tehetjük meg, hogy valamit ezeknek az érdekeknek az összefüggésében vizsgálunk, míg más jelenségek fölött makacsul szemet hunyunk.

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Az Orosz Föderáció és az Európai Unió közötti kapcsolatoknak számos kihívással szembe kellett nézniük az elmúlt évek során. Miután tavaly augusztusban kirobbant az Oroszország és Grúziai közötti konfliktus, az ember hajlamossá vált azt gondolni, hogy a jó kerítések jelentik a jó szomszédságot. Ebben az esetben nagyon örülök annak, hogy ez a közmondás tévesnek bizonyult, és az Európai Tanács korábbi elnöke, Nicolas Sárközy sikeresen közvetített a válságban.

A vasfüggöny leomlása után az Európai Unió szoros kölcsönös függőséget épített ki az Orosz Föderációval, amelynek az lett volna a rendeltetése, hogy közös felfogást vezessen be a demokráciáról, az emberi jogokról és a jogállamiságról, ugyanakkor elő kellett volna mozdítania a megbízható gazdasági kapcsolatokat. Az elmúlt évek gyakori nézeteltérései lényegében megakadályoztak bennünket ennek a célnak az elérésében, a két fél közötti párbeszéd meglehetősen fagyossá vált, és kialakult a „pragmatikus együttműködés” fogalma.

Nagyon erősen támogatom a Tanácsnak és a Bizottságnak címzett azon javaslatot, hogy továbbra is ragaszkodjon az emberi jogok melletti közös elkötelezettségre épülő megállapodáshoz, amint ez a jelentésben szerepel, mivel közös értékek nélkül valószínűleg újabb váratlan válság vár ránk, amelyben vészhelyzeti intézkedésekre lesz szükség.

Richard Seeber (PPE-DE), írásban. – (DE) Az Európai Unió és Oroszország közötti átfogó új partnerségi megállapodás véleményem szerint nagyon öröndetesnek tekinthető.

Oroszország az EU harmadik legnagyobb kereskedelmi partnere, emellett rendkívüli stratégiai jelentőséggel bír Európa energiaellátása szempontjából. Az Orosz Föderációval kötendő megállapodás lerakja a két fél közötti jobb együttműködés alapjait.

Annak fényében azonban, hogy az EU és Oroszország mennyire fontos egymás számára, ennek a megállapodásnak nem szabad egyszerűen a politikai akarat szintjén megmaradnia; arra is képesnek kell lennünk, hogy gondoskodjunk annak végrehajtásáról. A Parlament Európai Tanácsnak szóló ajánlása elsősorban az emberi jogok és a sajtószabadság védelmének jelentőségét hangsúlyozza Oroszországban. Mivel az a szándékunk, hogy lépésről lépésre felépítsük kapcsolatainkat gazdasági, biztonságpolitikai és oktatáspolitikai szempontból, rendkívül fontos, hogy valamennyi partnerünk tiszteletben tartsa az európai értékeket. Ez az egyetlen módja az Oroszország és az Európai Unió közötti partnerség mindkét fél megelégedésére történő kiépítésének.

Czesław Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Az EU és Oroszország közötti új megállapodás megkötése az egyik legnagyobb kihívás, amellyel az Európai Unió diplomatáinak szembe kell nézniük. Az Európai Parlamentnek az a szerepe, hogy tevékenyen hozzájáruljon a megállapodás lényegéhez és tartalmához. A jelentés részletesen elemzi az EU és Oroszország közötti kapcsolatok legfontosabb aspektusait. Elsősorban tartalmaz egy alapos elemzést a jelenlegi kapcsolatokhoz társuló problémákról.

Meggyőződésem, hogy a jelentés elfogadása jelentős lépéssel hozzájárul az Európai Unió és Oroszország közötti új partnerségi megállapodás eléréséhez. Egy ilyen jellegű megállapodás kulcsfontosságú elemeinek az új megállapodás szerződő felei közötti részletes konzultációk és kemény tárgyalások tárgyát kell képezniük. A jelentés utal számos olyan problémára, amelyek megoldása különösen fontos az egyes országok számára. Szeretnék emlékeztetni a Lengyelország és az Orosz Föderáció közötti kereskedelmi nehézségekre. Az ilyen jellegű problémákat csak akkor lehet megoldani, ha az EU egységes álláspontot képvisel.

A jelentés tartalmazza a rendezésre váró kérdések hosszú felsorolását. Rövid távon nem lehet kompromisszumot elérni az összes ilyen kérdésben, részben a kulturális és társadalmi különbségek miatt.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Oroszország olyan ország, ahol a demokrácia legfontosabb alapelveit gyakran nem tartják tiszteletben. Hírhedt az emberi jogok megsértéséről és a szólásszabadság korlátozásáról, ideszámítva a véleménynyilvánítási szabadságot is. Medvedyev elnök és Putyin miniszterelnök befolyást gyakorol az orosz tömegtájékoztatás felett, amely ezért nem képes betölteni alapvető rendeltetését, vagyis az információk megbízható terjesztését.

Ennek ellenére nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy Oroszország az egyik legfontosabb partnerünk. Oroszország vezető szerepet tölt be a nemzetközi szinten. Ezenkívül alapvetően fontos energiaszállító és fontos kereskedelmi partner.

Véleményem szerint hangosan és érthetően fel kell emelnünk a hangunkat Oroszország ellen. Kritizálnunk kell a demokrácia területén tanúsított hiányosságaiért, amiért nem hajlandó tiszteletben tartani a polgári szabadságjogokat, és amiért megsérti más államok területi integritását és szuverenitását. Fel kell szólítanunk Oroszországot a nemzeti kisebbségek jogainak tiszteletben tartására és az eddigiekben általa aláírt nemzetközi szerződések betartására. Hivatkozom az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre és az Energia Charta Egyezményre. Ugyanakkor azonban gondolnunk kell arra, hogy az Oroszországgal való partnerség rendkívül fontos kérdés az Európai Unió és Európa egésze számára.

13. Az Északi-sark védelméről szóló nemzetközi szerződés elfogadására irányuló nemzetközi tárgyalások megindítása (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Tanács és a Bizottság nyilatkozata az Északi-sark védelméről szóló nemzetközi szerződés elfogadására irányuló nemzetközi tárgyalások megindításáról.

Alexandr Vondra, a Tanács soro elnöke. – Elnök asszony! Amint valamennyien tudjuk és nap mint nap olvashatunk róla, az Északi-sark jelentősége egyre növekszik, és az Európai Unió részéről is nagyobb figyelmet érdemel.

Ez vezetett a Parlament által októberben elfogadott állásfoglalásnak a közzétételéhez. Örülök a ma délutáni lehetőségnek, amikor foglalkozhatunk ezzel a kérdéssel, amelyről tudom, hogy kiemelkedő jelentőségű az Önök számára.

Csak három európai uniós tagállam rendelkezik területekkel az Északi-sarkvidéken. Ennek ellenére az éghajlatváltozásnak és az emberi tevékenységeknek az Északi-sarkon tapasztalható hatásai messze túlnyúlnak magán az Északi-sarkvidéken. Ami az Északi-sarkvidéken történik, annak az EU egészére nézve is jelentős vonzatai vannak. Az eddigiekben az Unió elsősorban az ágazati szakpolitikák összefüggésében foglalkozott a sarkvidéki dimenzió kérdéseivel, ilyen volt például a tengerpolitika vagy az éghajlatváltozás elleni küzdelem. Bár az új északi dimenzió keretein belül létrehozott együttműködés lefedi az európai sarkvidéki területeket, az Unió nem dolgozott ki átfogó sarkvidék-politikát, amely egyesítette volna az összes különálló jelentős politikai területet.

Ez a helyzet most változóban van. Tavaly márciusban Solana főképviselő és Ferrero-Waldner biztos asszony benyújtott az Európai Tanácshoz egy közös jelentést az éghajlatváltozásról és a nemzetközi biztonságról. Ez a jelentés rávilágított az Északi-sarkvidékkel kapcsolatos új stratégiai érdekekre. Felhívta a figyelmet a sarkvidéki környezetváltozás messze ható következményeire és felismerte, hogy ezeknek következményei lehetnek a nemzetközi stabilitásra és az európai biztonsági érdekekre nézve.

A jelentés felszólított egy különleges európai uniós sarkvidék-politika kidolgozására a régió növekvő geostratégiai jelentősége alapján és olyan kérdések figyelembevételével, mint a természeti erőforrások elérhetősége és az új kereskedelmi útvonalak lehetséges megnyitása.

A Bizottság ezt követően tavaly novemberben benyújtott egy közleményt az EU-ról és az Északi-sarkvidékről. Ez a jelentés mérlegelte a régió különféle stratégiai kihívásait és konkrét cselekvéseket javasolt három fő területen: az Északi-sark megóvása és megőrzése a lakossággal való együttműködésben; az erőforrások fenntartható felhasználása; és az Északi-sark multilaterális kormányzásának megerősítése. Ez utóbbi ponttal a tavaly októberi állásfoglalásban foglalkoztunk.

Közleményében a Bizottság – egyik politikai célkitűzéseként – kifejezetten javasolta, hogy az EU tegyen lépéseket az együttműködésre épülő sarkvidéki kormányzási rendszernek az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) alapján történő további kidolgozásának elősegítése érdekében, és új jogi eszközök előterjesztése helyett az összes érvényben lévő kötelezettség teljes körű végrehajtását javasolta. Ez a közlemény egyik kulcsfontosságú eleme.

Tavaly decemberi következtetéseiben a Tanács egyértelműen üdvözölte a közleményt és úgy vélte, hogy ez alkotja a jövőbeni európai uniós sarkvidék-politika első rétegét.

A Tanács egyetértett a Bizottsággal abban a kérdésben, hogy az EU-nak törekednie kell az Északi-sark megőrzésére a helyi lakossággal való együttműködésben, és abban, hogy a sarkvidék kihívásaival módszeresen és összehangoltan kell foglalkozni. Úgy vélte, hogy az EU céljait csak az összes sarkvidéki partnerországgal, területtel és közösséggel való szoros együttműködésben lehet megvalósítani, és a régióban meglévő kormányközi együttműködést is tudomásul vette.

Üdvözölte továbbá a Bizottságnak azt a szándékát, hogy állandó megfigyelői státust kíván létrehozni az Európai Közösség képviseletére az Északi-sarki Tanácsban. A Tanács nyomatékosan kihangsúlyozta a többoldalú együttműködés jelentőségét, a releváns nemzetközi egyezményekkel összhangban, és kifejezetten kiemelte az UNCLOS-egyezményt.

A Bizottság közleményével összhangban a Tanács nem támogatta a nemzetközi szerződés konkrét ötletét.

Ennek az álláspontnak az alapján a Tanács most a Bizottság közleményében szereplő, a cselekvésekre vonatkozó javaslat részleteinek kidolgozásával folytatja a munkát. Mindannak alapján, amit ma elmondtam, remélem egyértelmű, hogy a Tanács nagyon komolyan veszi ezt a kérdést.

Teljes mértékben elismerjük az Északi-sarkvidék növekvő stratégiai jelentőségét. Egyetértünk azzal, hogy az Európai Uniónak átfogó és koherens politikát kell követnie. A Tanács továbbra is teljes mértékben tájékoztatja a Parlamentet a további fejleményekről és hálás az Önök folyamatos érdeklődéséért, amelyet a tárgy iránt tanúsítanak.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani a Parlamentnek a sarkvidék iránti érdeklődéséért és azt is szeretném elmondani, milyen nagyra értékeljük az Önök tavaly októberi állásfoglalását a sarkvidéki kormányzásról, amely politikai lendületet adott a Bizottság saját munkájának, amelyet a már említett, tavaly novemberben elfogadott, „Az EU és az Északi-sarkvidék” című közleményen végzett.

Vajon miért annyira fontos ez? Egyetértünk abban, hogy az Északi-sarkvidék sokkal nagyobb nemzetközi figyelmet érdemel, mint valaha. A tudományos bizonyítékok azt mutatják, hogy az éghajlatváltozás sokkal gyorsabb a sarkvidéken, mint a világ többi részén. Csak az elmúlt hat év során a jégsapka vastagsága a felére csökkent az Északi-sarkon, és lehetséges, hogy a folyamat már átlendült a fordulóponton. A figyelmeztető jelek egyértelműek, és ostobaság lenne ezeket figyelmen kívül hagyni. A sarkvidék radikális átalakulása befolyást gyakorol az ott élő emberekre, a tájra és a vadvilágra – a szárazföldön és a tengeren egyaránt.

Eljött tehát a cselekvés ideje. Ezért fogadtuk el a közleményt, amely az első lépés az EU sarkvidék-politikája felé, mivel lerakja egy átfogóbb megközelítési mód alapjait. A közlemény három általános célra összpontosít: az Északi-sark megóvása és megőrzése a lakossággal való együttműködésben, az erőforrások fenntartható felhasználásának előmozdítása, és a multilaterális kormányzás megerősítése.

A közleményben szereplő javaslatok a Bizottság által elvégzett rendkívül alapos elemzés eredményeként születtek meg. Ennek során konzultáltunk az összes fontos sarkvidéki érdekelt féllel, köztük európai uniós és nem európai uniós sarkvidéki államokkal. Ez azért volt elengedhetetlenül szükséges, mert az EU sok tevékenysége és több kulcsfontosságú globális léptékű fejlemény, például az integrált tengerpolitika vagy az éghajlatváltozás hatást gyakorol a sarkvidékre.

Így tehát, ezeknek a megbeszéléseknek az alapján és a mai napirendre felvett állásfoglalási indítvány fényében szeretném kihangsúlyozni, hogy az Északi-sarkvidék számos alapvető szempontból eltér az Antarktisztól. Az Antarktisztól eltérően, amely egy roppant hatalmas, óceántól körülvelt lakatlan kontinens, az Északi-sark szuverén országokhoz tartozó, lakott területekkel körülvelt tengeri térség.

Így tehát sajnálatos módon a kötelező érvényű, kifejezetten az Északi-sarkra vonatkozó jogi szabályozás létrehozása nehezen kivitelezhető gondolat, mivel a Jeges-tenger öt partvidéki országa – Dánia, Norvégia, Kanada, Oroszország és az Egyesült Államok – közül egyik sem támogatja. Ezért attól tartok, hogy a jelenlegi szakaszban az ilyen jellegű javaslatok nem egyszerűen eredménytelenek lennének, hanem akár hátrányosnak is bizonyulhatnak az EU szerepkörére és hitelességére nézve az átfogó sarkvidéki együttműködésben. Az EU érdekeit és célkitűzéseit jobban szolgálja egy nagyobb többoldalú együttműködés létrehozása és a jelenleg érvényben lévő jogi eszközök hatékonyabb felhasználása, mint az ilyen irányú erőfeszítések.

Az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményén (UNCLOS) és más általános egyezményeken keresztül már ma is érvényben van egy kiterjedt nemzetközi jogi keret. Az UNCLOS emellett a vitás kérdések rendezésének is az alapját képezi, ideszámítva a tengeri határok megállapítását is. Azt szeretnénk, ha ezeket az egyezményeket teljes mértékben végrehajtanák, és ami nagyon fontos, alkalmazzák az Északi-sark különleges viszonyaira. Például javaslatot teszünk egy szabályozási keretrendszerre nézve a fenntartható halászati gazdálkodásról azokon a területeken és azokról a fajokról, amelyekről más eszközök még nem rendelkeztek.

Másodszor: szorosan együttműködünk a Nemzetközi Tengerészeti Szervezettel a biztonságosabb sarkvidéki hajózásra vonatkozó szilárd nemzetközi normák kidolgozása és betartatása érdekében, az emberi biztonság és a környezetvédelmi fenntarthatóság tiszteletben tartásával. Ez vagy a jelenleg érvényben lévő jogszabályok kiterjesztését, vagy pedig új jogszabályok elfogadását jelenti.

Harmadszor: megvédjük a hajózási szabadság és a békés áthaladás jogának nemzetközileg elismert alapelveit is. A parti államoknak kerülniük kell a hajózási szabályokkal kapcsolatos diszkriminatív lépéseket. Minden intézkedést a nemzetközi tengerjog teljes betartásával kell meghozni.

Negyedszer: nem lenne reális nemzetközi moratóriumot javasolni a sarkvidéki természeti erőforrások kiaknázására. Az ásványok, a kőolaj és a földgáz becsült készleteinek túlnyomó része a sarkvidéki államok szuverén területén vagy kizárólagos gazdasági övezetében található, és néhány ilyen ország már készített is a további kitermelési tevékenységekre vonatkozó átfogó terveket. Mi azonban ragaszkodunk ahhoz, hogy a sarkvidéki erőforrások kitermelése és felhasználása során mindig be kell tartani a környezetvédelem és a fenntarthatóság lehető legszigorúbb szabványait.

Osztozunk a Parlamentnek az ebben a régióban szükséges cselekvés sürgősségével kapcsolatos aggályaiban, és közleményünk koherens és konkrét javaslatokat indítványoz. Ennek alapján további folyamatos együttműködésre számítunk Önökkel az EU sarkvidék-politikájának kidolgozása során.

Soha ne veszítsük szem elől közös célunkat, és dolgozzunk együtt az sarkvidéki államokkal és a nemzetközi közösséggel annak érdekében, hogy megtalálhassuk a legjobb és leghatékonyabb módját annak, hogy az Északi-sarkot megőrizzessük a jövő generációi számára.

Anders Wijkman, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Részt vettem számos, az Északi-sarkvidékről megrendezett ülésen, amely nagyon erősen az éghajlatváltozásra összpontosított.

Az ilyen ülések első napját általában a régiót, a vadvilágot, az emberek megélhetését stb. érintő, a globális felmelegedés által előidézett súlyos hatásoknak szentelik. A második nap általában a geológiai kiaknázás lehetőségeivel foglalkoznak. Ez kissé ellentmondásos. Szeretném elmondani, hogy a geológiai erőforrások gyors kiaknázása természetesen súlyos kockázatokkal jár.

Egyetértek azzal, hogy nem lehet pontosan párhuzamba állítani az Északi-sarkot és az Antarktisz – ebben egyetértek a biztos asszonnyal. Ugyanakkor, mivel nem rendelkezünk érvényes, gondosan összeállított, fenntartható környezetvédelmi keretrendszerrel az ilyen jellegű tevékenységekhez, amelyeket a régió országai most vizsgálnak meg, úgy gondolom, hogy ez az állásfoglalás nagyon fontos figyelmeztetést tartalmaz: legyetek óvatosak. Azt hiszem, fontosnak kell tekinteni azt a tényt, hogy az összes politikai csoport felsorakozott az állásfoglalás mögött.

Három alternatív továbbvezető utat sorolunk fel: az első egy nemzetközi szerződés, természetesen a régióra vonatkozó konkrét rendelkezésekkel, az Antarktiszhoz viszonyítva; a második egy moratórium a régióra vonatkozó új tudományos kutatás eredményeinek megszületéséig, valamint a régió alaposabb megértéséig, annak sebezhetőségével és érzékenységgel együtt, ugyanakkor sok alternatív energiaellátási lehetőség eredményeinek beérkezéséig, amelyeknek kifejlesztésén jelenleg gőzerővel dolgoznak. Az is lehetséges, hogy a jövőben egyáltalán nem lesz szükségünk a fosszilis tartalékokra.

Tehát úgy gondolom, hogy annak ellenére is, hogy vannak kollégáink ebben a Parlamentben, akiknek véleménye marginálisan eltér a legfelelősebb célravezető útról, szerintem nagyon fontos, hogy valamennyien támogadjuk az állásfoglalást. Szeretném kihangsúlyozni, hogy tovább akarunk lépni a továbbfejlesztett többoldalú együttműködéstől és párbeszédetől; gondoskodni akarunk a környezet biztonságának és az emberek megélhetésének megóvásáról.

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR

alelnök

Véronique De Keyser, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Szeretnék röviden emlékeztetni arra, ami az Északi-sarkon történik, hogy mindenki megértse, mi forog kockán ebben a vitában. A globális felmelegedés az Északi-sarkon fokozza a terület természeti erőforrásai feletti ellenőrzés utáni mohó vágyakozást. Amint már elhangzott, a jég olvadása megkönnyíti a roppant kőolaj- és gázkészletek kiaknázását és hajózható vízi utat nyit kelet és nyugat között, amivel sok ezer kilométer megtételét megtakarítja a teherhajózás számára, ugyanakkor sajnálatos módon végzetes a környezetre nézve.

A terület feletti szuverenitás, amelyet az öt szomszédos ország – Kanada, Dánia, Oroszország, az Egyesült Államok és Norvégia – követel, nyilvánvalóan feszültségekhez fog vezetni. A kanadai külügyminiszter ezen a héten jelentette be, hogy Kanadának a sarkvidéki területek és vizek feletti szuverenitása már régóta fennáll, szilárdan megalapozott és történelmi jogcímre épül. Azt mondta, hogy a kanadai kormány fokozott politikai megfigyelést és nagyobb katonai jelenlétet is ígér Kanada sarkvidéki vizein.

Ezek a szavak a Kreml azon szándékának bejelentését visszhangozzák, amely szerint Oroszország katonai erőket akar telepíteni az Északi-sarkvidékre, saját érdekeink megvédelmezése céljából. Ennek a stratégiai területnek a szabályozása egészen mostanáig az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményéből fakadt, amelyet 1982. december 10-én 150 ország írt alá. Ez a dokumentum megállapítja, hogy a parti államok a partvonalától mért legfeljebb 200 mérföldes körzet felett gyakorolhatnak ellenőrzést és itt rendelkeznek gazdasági jogokkal a tengerfenék erőforrásai felett, de ez a terület kiterjeszthető, ha az államok be tudják bizonyítani, hogy a kontinentális talapzat a 200 mérföldön túlnyúlik. Ezek az államok 2009 májusáig – és ez a dátum már nagyon közel van – nyújthatják be ilyen jellegű igényeiket az ENSZ-hez.

Oroszország 2001-ben magához ragadta a kezdeményezést, ez az oka a jelenlegi nyugtalanságnak. Ami az én képviselőcsoportomat és Rocard urat illeti, aki ezt a vitát kezdeményezte az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjában, és akit a közelmúltban kineveztek az Északi-sark nagykövétévé, figyelembe véve az energetikai, környezetvédelmi és biztonságpolitikai vonzatokat, véleményünk szerint a Tengerjogi Egyezmény az Északi-sark esetében nem alkalmazható. Az Északi-sark globális eszköz, amelyet kötelező erejű chartával kell óvni, és ebben az Európai Uniónak vezető szerepet kell betöltenie. Mi azt akarjuk, hogy az Északi-sark maradjon tiszta és mindenekelőtt ne legyenek ott csapatok.

Diana Wallis, a ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Ez a vita egyértelműen a sarkvidéki kormányzásról tavaly októberben elfogadott állásfoglalásunkból következik. Képviselőcsoportunk számára nem jelent problémát az Északi-sarkra vonatkozó szerződés óhajának támogatása, de sokkal inkább támogatjuk az új kormányzási mód keresésének fényében. A szerződés talán inkább szimbolikus, de ragaszkodunk ahhoz, hogy együttműködjünk a nemzetekkel, különösen az Északi-sark nemzeteivel, és tiszteljük is őket. Ők azok az emberek, akik – amint ez már elhangzott – az Északi-sarkot megkülönböztetik az Antarktiszról.

Már léteznek nemzetközi struktúrák – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) szabályai, a nemzetközi tengerjog –, de most valami testreszabottabb, egyedibb megoldásra van szükség. Az Északi-sarki Tanács munkájára kell építenünk. Biztos asszony, a lehető leggyorsabban csatlakoznia kell a Tanácshoz, és hozzá kell járulnia politikai képességeinek kiépítéséhez. Bármi áron el kell kerülnünk a régimódi szuverenitáshoz, területi követelésekhez és kormányköziséghez való visszatérést. Újfajta kormányzásra van szükség glóbuszunk e törekény területén, ahol a világ minden polgára érzi, hogy saját érdekei forognak kockán.

Ezenkívül igazolnunk kell a sarkvidékkel kapcsolatos kérdésekben való részvételre vonatkozó felhatalmazásunkat, és nekünk, európaiaknak ebben a tekintetben nem teljesen hibátlan a múltunk. Tengerészeink és kereskedőink a 17. és 18. században feldúlták az Északi-sark környezetét a Spitzbergák úgynevezett „megerőszakolásával”. Iparunk szennyezőanyag-kibocsátása közvetlenül vezetett a régió akut éghajlatváltozásához, és mi most saját értékeink és hagyományaink kikényszerítésével fenyegetjük az Északi-sark népeit ebben a rendkívül kényes pillanatban. Oda kell rájuk figyelniük és együtt kell velük működniük, mivel – őszintén szólva – az ő környezetvédelmi múltjuk sokkal tisztább, mint a miénk. Képviselőcsoportunk ezért nem támogatja az ötvenéves moratóriumot.

Godfrey Bloom, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Én egy kedves kis szigeten – egy gyönyörű szigeten – élek, amelyet az Európai Unió az elmúlt 15 év során szisztematikusan tönkretett. Tapasztaltam az Európai Unió hulladéklerakókról szóló irányelvének hatását, amelynek következtében a – nevetségesen „komposztznak” nevezett – ipari hulladékot a földre szórják. Láttam, amikor sok százezer halat az Északi-tengerbe borítottak. Saját falvam közelében láttam, hogy a korábban gyönyörű búza- és árpaföldek és legelők helyén kínai nádat és mindenféle bioüzemanyag-alapanyagot termelnek, tönkreteszik a környezetünket és felhajtják az élelmiszerek árát.

Az Európai Unió azt akarja, hogy teljesítsük a megújuló energiával kapcsolatos célkitűzéseinket. Harmincötezer darab, az óriásrepülő méretének megfelelő nagyságú szélburbán, ez az én szigetem legnagyobb mértékű megszenteltetése az ipari forradalom óta. Most pedig arra készülnek, hogy ugyanennek a sorsnak kiszolgáltatassák a világ egyik utolsóként megmaradt vadonját, az Északi-sarkvidéket. Nos, elnök úr, kedves kollégák, hadd mondjam el, hogy egyetértek Wallis asszonnyal. Az Önök múltja visszataszító, és erre csak egyfajta válasz adható: az Isten szerelmére, nehogyan beleüssék ebbe az orrukot.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr! Igen, a biztos asszonynak igaza van. Az Északi-sark sok szempontból különbözik az Antarktiszról, és alig néhány hónapja, 2008. október 8-án beszéltem a Tisztelt Háznak erről a témáról.

Amint akkor is mondtam, az Északi-sark egyre növekvő jelentőségű geostratégiai szerepet tölt be világunkban, és az elmúlt évtized során több döntő fontosságú kérdés is felmerült ebben a régióban. Most szembe kell néznünk azzal, hogy az éghajlatváltozás közvetlen következményeként megnyílnak az eddig lezárt tengeri útvonalak. Ez nem meglepetésként tört ránk, mivel az Északi-sark felmelegedése az elmúlt száz év két fokos emelkedésével sokkal gyorsabb, mint a világ többi részének átlagosan alig 0,6 fokos melege.

Ez a rendkívül sebezhető ökoszisztéma egyre nagyobb nyomás alá kerül az erőforrásokra éhes nemzetek részéről, amelyek ki akarják aknázni lehetőségeit, de nem veszik kellőképpen figyelembe a világ éghajlatában stabilizáló erőként betöltött jelentőségét.

Egyetértek Wallis asszonnyal azzal a megállapításával, hogy az ötvenéves kiaknázási moratóriumra vonatkozó felszólítás sem nem célszerű, sem pedig nem ésszerű, de úgy gondolom, hogy az új kiaknázásokra vonatkozó korlátozott moratórium – az új tudományos eredmények megszületéséig – talán elfogadható lenne az összes civilizált nemzet számára.

Ettől eltekintve az EU tagállamai között van három sarkvidéki nemzet és az Európai Gazdasági Térséghez tartozó két további szomszéd, és ők adják az Északi-sarki Tanács tagságának több mint a felét. Ez az ok elegendő ahhoz, hogy a szó legjobb értelmében jogokat követeljünk magunknak ebben a kérdésben a globális szinten.

Az Északi-sark rendkívüli jelentőségű a globális éghajlat szempontjából, és önmagában ezért feltétlenül részt kell vennünk világunk e gyönyörű és – amint az előző felszólaló mondta – egyik utolsó vadonának újfajta kormányzásában.

Martí Grau i Segú (PSE). - (ES) Az Északi-sarkvidék bolygónk egyik legtörekényebb területe. Természeti erőforrásai korlátozás nélküli kiaknázásának következményei katasztrofálisak lennének, nemcsak a környező területekre és az őslakos népekre, hanem az egész világra nézve.

A nagy területeken bekövetkezett olvadás miatt valósággá váltak ezek a veszélyek, és az Antarktisz védelme érdekében meghozott intézkedésekhez hasonló új, globális szabályozást tett szükségessé az Északi-sark védelmére, a vita során már említett különbözőségek szem előtt tartásával.

Nemzetközi szerződésre van szükségünk az összes érintett fél részvételével, amelyek között kétségtelenül ott kell lennie az Európai Uniónak is, az Északi-sark különleges környezetének megóvására, mindenfajta emberi tevékenység teljes fenntarthatóságának biztosítása és a hozzáférhetővé váló új tengeri hajózási útvonalakon való hajózás multilaterális szabályozásának végrehajtása érdekében.

Az Északi-sarki Tanács a létrehozása óta eltelt évek során az együttműködés modellje volt a közös problémák kezelésében. A nehézségek és bizonytalanságok jelenlegi időszakában magas szintre kell emelnünk ezt a szellemet és felfogást annak elkerülése érdekében, hogy a szomszédos államok vagy más nemzetközi szereplők geostratégiai vitákba keveredjenek és megfélemlítsenek közös célunkról: hatalmas közös örökségünk megóvásáról.

Laima Andrikiene (PPE-DE). - Elnök úr! Ma az Északi-sark védelméről folytatunk vitát, amely rendkívül kényes téma, és nemcsak az Európai Unióban.

Először is azért, mert az Északi-sarkvidékről azt feltételezik, hogy roppant energiaforrásokat rejtget – ez a világ feltáratlan, de műszaki szempontból hozzáférhető tartalékainak akár 20%-a is lehet –, és az ezek kiaknázására csábító kísértés ellenállhatatlan. Másodszor azért, mert az Északi-sark környezete különlegesen törekény. A teljes nemzetközi közösségre hatással van sok, már folyamatban lévő változás. Harmadszor azért, mert az Északi-sark függőben lévő területi viták tárgyát alkotja. Súlyos konfliktusok kirobbantását kockáztatjuk azok között az országok között, amelyek meg akarják óvni – akár katonai eszközökkel is – azt, amit a régió országai nemzeti érdekeiknek tekintenek.

Eljött az ideje annak, hogy az Európai Parlament egyértelműen állást foglaljon, mivel egészen mostanáig szinte teljesen kimaradt ebből a vitából, a tavaly októberben elfogadott állásfoglalásunktól eltekintve, amelyben az Északi-sark védelmére szolgáló nemzetközi szerződés aláírására szólítunk fel. Fontos megemlíteni, hogy az EU tagállamai és az Európai Gazdasági Térség társult államai alkotják az Északi-sarki Tanács tagságának több mint 50%-át. Az Egyesült Államokhoz hasonlóan az Európai Uniónak is stratégiai jelentőségű prioritásnak kell tekintenie az Északi-sarkot.

Teljes mértékben támogatom javaslattervezetünket, amely szerint a Bizottságnak és a Tanácsnak moratórium felállítására kell törekednie az Északi-sark geológiai erőforrásainak kiaknázásáról a következő 50 évre vonatkozóan, a legújabb tudományos kutatási eredmények beérkezéséig. Nekünk, az Európai Parlamentnek fel kell szólítanunk a Bizottságot arra, hogy kezdeményezzen tárgyalásokat az orosz hatóságokkal számos fontos kérdésről, amelyeket állásfoglalás-tervezetünkben felsoroltunk. Eljött az ideje, hogy az Északi-sark kérdését napirendre tűzzük a közelgő EU-Oroszország csúcstalálkozón.

Christian Røvsing (PPE-DE). - (DA) Elnök úr! Grönland a Dán Királyság része, és jelentős szerepet tölt be az autonómia értelmében. Az Északi-sark nem lakhatatlan. Nem valami szabályozás nélküli földterület, mint az Antarktisz. Ellenkezőleg: az itt található földterületek az sarkvidéki országokhoz tartoznak és már ma is négymillió ember él itt, akiknek egyharmada őslakos. Ezeknek az embereknek és nemzeteknek jogos igényük, hogy kiaknázhassák a térségben található erőforrásokat és lehetőségeket. Csak a középső tengerre vonatkozik a nemzetközi státus, és ebből a szempontból az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) alkotja a releváns jogi alapokat. Ezt a megközelítést az sarkvidéki parti államok is megerősítették a 2008. évi Ilulissati Nyilatkozatban. Az UNCLOS mellett számos további releváns nemzetközi és regionális jogi eszköz is létezik. Valójában nincs szükség további kormányzásra. Legfeljebb a már érvényben lévő jogi eszközök kiigazítására van szükség. Dánia javaslatot nyújtott be az Északi-sarki Tanácshoz az érvényben lévő megállapodások vizsgálatára vonatkozóan, azok frissítése céljából. Ezt a sarkvidéki államokkal és a sarkvidéki népekkel való együttműködésben kell megtenni.

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr! Az Antarktisz-egyezmény globális szinten ragyogó példa arra, hogy a part menti országok területi követeléseit félre lehet tenni a békés együttműködés és a tudományos kutatás érdekében. Miközben a világnak farkasszemet kell néznie a globális felmelegedés problémájával, amelynek következtében olvad a két jégsapka és emelkedik az óceánok vízszintje, és miközben a befagyott sarkvidéki tengeri átjárók újból megnyílnak a hajózás számára, feltétlenül találunk kell hasonló megoldásokat a befagyott – vagy talán inkább olvadó – Északi Jeges-tengerre. A szuverén követelésekért és az Északi-sark ásványkincseiért folytatott tolongást – ilyen volt például az orosz zászló hatásvadász kitűzése a tengerfenéken – el kell utasítanunk.

Az EU-nak meg kell próbálnia meggyőzni az Északi-sark öt part menti államát – az Egyesült Államokat, Kanadát, Oroszországot, Norvégiát és Dániát – egy ilyen megközelítés bölcsességéről.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Elnök úr! Dánként részt vettem ennek az állásfoglalási indítványnak a beterjesztésében Wallis asszony mellett, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport nevében, ezért nem biztos, hogy nagyon népszerű vagyok. Mégis úgy vélem, hogy az állásfoglalásban elfogadott fő megközelítés jó. Nagyon helyes, hogy az EU odafigyel az Északi-sarkvidékre. Az olyan kicsi országok mint Dánia és Norvégia számára az is nagyon jó, hogy az EU szerepet vállal ebben az ügyben, és így nem egyedül kell felvennünk a küzdelmet a térség nagy országaival, az Egyesült Államokkal és Oroszországgal.

Azt szeretném azonban mondani, hogy nem szavazhatom meg a moratóriumot, amely bekerült az állásfoglalásba. Először is azért, mert meglehetősen irreális. Oroszország és az Egyesült Államok ezt semmilyen körülmények között nem fogja elfogadni. Emellett azonban én is úgy gondolom, hogy – amint azt Rosing úr is elmondta – figyelembe kell vennünk azt, amire a régióban élő népek és Grönland népe számít, és amihez természetesen joguk van: hogy képesek legyenek kihasználni területük természeti erőforrásait, amint ezt minden más nemzet is megteheti a saját területén.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr, biztos asszony! Csak szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy az úszó jégtáblán kapaszkodó jegesmedvék látványa igazolta, hogy a vegyi szennyezés milyen nagy hatást gyakorol az egész világra. DDT-t találtak a zsírjukban, és valamennyien jól tudjuk, hogy ezt az anyagot nem az úszó jégtáblákon használták.

Mindenesetre szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak a Parlamentben lefolytatott vita után benyújtott javaslatáért, mivel az éghajlatváltozás miatt valóban nagyon sürgős, hogy megóvjuk az emberi fosztogatástól védett egyetlen területet. Erről nem szabad megfeledkeznünk.

Természetesen létezik – és itt csatlakozom ahhoz, amit De Keyser asszony mondott – politikai nyomás, mert végeredményben kénytelenek vagyunk tenni valamit az Északi-sarkért. Valójában a kontinens egy részének néhány tulajdonosa intézte ezt így fondorlatos módon. Nagyon jól tudjuk, hogy Oroszország, amelyről nemrég beszéltünk, saját tengeri térségén túl akarja megállapítani saját határait és túl akar terjeszkedni a kontinentális talapzaton. Ezért az ügy igen sürgős a számunkra, mivel Kanadához hasonlóan Oroszország is ki akarja tűzni ott zászlaját és katonai egységeket akar odatelepíteni.

Az Önök javaslatából talán az hiányzik, amit a múltkor kértünk, vagyis az Északi-sark védelmét szolgáló nemzetközi egyezmény, amely lehetővé tenné a számunkra az Északi-sark megóvását egyszer s mindenkorra.

Alojz Peterle (PPE-DE) - (SL) Szemtanúi vagyunk az Északi-sarkon végbemenő természeti és emberi válságnak. Erőfeszítéseinket arra kell összpontosítanunk, hogy ezt ne kövesse politikai vagy bármilyen más jellegű válság. Az Északi-sarkkal kapcsolatos felelős megközelítés elfogadása nem tűr halasztást, és globális kormányzást igényel. Különösen üdvözlök minden olyan erőfeszítést, amely tiszteletben tartja a régió őslakos népeit.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék köszönetet mondani Ferrero-Waldner asszonynak, aki valóban nagyon szorosán együttműködött az Európai Parlamenttel, és aki e területen egészen biztosan a legkeményebb munkát végző biztosnak tekinthető: ezt én valóban nagyra értékelem. Az Európai Gazdasági Térséggel múlt héten tartott ülésünkön is jelen volt: elvégre az Északi Dimenzió itt különösen fontos szerepet tölt be, és Diana Wallis is újból kihangsúlyozta, hogy Európa rendkívüli felelősséget visel ezzel kapcsolatban.

Úgy gondolom, hogy különösen egy pénzügyi és energiaválság kellős közepén feltétlenül még nagyobb érdeklődést kell tanúsítanunk ezen a területen, és figyelembe kell vennünk az ott élő népesség ezzel kapcsolatos kívánságait és szükségleteit is, elvégre az ember és a természet nem két szembenálló fél, hanem ki kell hogy

egészítsék egymást. Ebből a nézőpontból szerintem rámutathatunk néhány öröndetes sikerre, különösen az energiapolitika területén, és talán képesek leszünk megerősíteni az együttműködést e téren.

Alexandr Vondra, a Tanács soros elnöke. – Elnök úr! Üdvözöm ezt az időszerű vitát. Az erőforrások utáni kutatások és az éghajlatváltozás eredményeként az Északi-sarkvidék alapvető változások előtt áll. Ez nemcsak magára a régióra igaz, amelyet a változások minden valószínűség szerint érinteni fognak, hanem amint ezt ma itt sokan felismerték, az EU egészére is. E fejlemények hátterében nagyon fontos, hogy az EU átfogó és stratégiai módon közelítse meg az Északi-sark problémáját, lefedve olyan teljes kérdésköröket, mint a környezet, a közlekedés, a biológiai sokféleség, az éghajlatváltozás, tengerészeti kérdések, energia és kutatás, valamint az őslakos népek megélhetésének megővése.

Úgy vélem, hogy a Tanács most nagyon komolyan veszi ezt a kérdést. Általánosságban támogatja a Bizottság közleményében szereplő javaslatokat. Ennek kell a sarkvidék-politika alapjait alkotnia, amelyet átfogó módon kell kidolgoznunk. Azoknak mondom, akik az új egyezményről beszélnek: ezzel kapcsolatban a Tanács még nem alakította ki álláspontját, mivel csak most vizsgálja a Bizottság javaslatait. Csak szeretnék emlékeztetni a Tanács decemberi következtetéseire. A következtetésben azt mondjuk, hogy az EU célkitűzéseit kizárólag a sarkvidéki országokkal való szoros együttműködésben lehet elérni, és az EU-nak az érvényben lévő nemzetközi egyezményeknek megfelelően kell a folyamatban részt vennie.

Amint korábban is említettem, a Bizottság javaslatait most tanulmányozzuk részletesen. Meggyőződésem szerint ezek a javaslatok elő fogják mozdítani a megállapodást az arra a sokféle kihívásra adandó átfogó válaszról, amelyekkel az Északi-sarkvidéken szembe kell néznünk. Öröndetesnek tartom a Parlament érdeklődését, és készen állok arra, hogy újból beszámoljak Önöknek, mihelyt a Tanács elfogadta álláspontját.

Benita Ferrero-Waldner, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Amint ennek a fontos vitának az elején már kihangsúlyoztam, az Európai Uniónak egyre nagyobb szerepet kell vállalnia a sarkvidéki környezet megővésában, a természeti erőforrások fenntartható kiaknázásának előmozdításában és az Északi-sark multilaterális kormányzásának javításában. Elköteleztük magunkat az Északi-sark megővése mellett, ugyanakkor az is célunk, hogy hozzájáruljunk egy olyan együttműködési rendszerhez, amely garantálja a fenntarthatóságot, valamint a szabad és egyenlő hozzáférést. Annak érdekében, hogy ezeket a fontos törekvéseinket siker koronázza, szorosan együtt kell működnünk az összes sarkvidéki állammal és érdekelt féllel, amint már mondtam.

Ebben a tekintetben a Bizottság új jogi eszközökre vonatkozó javaslatok helyett a már érvényben lévő kötelezettségek teljes végrehajtásának és részletes kidolgozásának elősegítését javasolja a biztonság és a stabilitás fokozása érdekében. Szigorú környezetközpontú gazdálkodás és az erőforrások fenntartható felhasználása, emellett szabad és egyenlő hozzáférés. Ugyanakkor az EU már rámutatott arra, hogy a nemzeti fennhatóságon kívül eső területekre nézve az említett Egyezmény környezetvédelmi rendelkezései meglehetősen általánosak maradnak, és az Egyesült Nemzeteken belül tovább folytatjuk a keretek továbbfejlesztésére irányuló munkát, hozzáigazítjuk azokat az Északi-sark sajátos viszonyainak új feltételeihez. Például a nemzeti fennhatóságon kívül eső területekre vonatkozó, a tengeri biológiai sokféleségről szóló új UNCLOS végrehajtási megállapodás figyelembe vehetné az Északi-sarkot, és már be is nyújtottuk kérelmünket az Északi-sarki Tanács norvég elnökéhez. A Bizottság kérelmének elfogadásához az Északi-sarki Tanács összes tagjának egyhangú döntése szükséges. Ezt a döntést, amelynek meghozatala április 29-én – tehát nagyon hamar – várható, negatívan érinthetné az Északi-sarkról szóló egyezményt szorgalmazó kezdeményezés, ezért legyünk óvatosak ebben az ügyben.

Végül azt szeretném mondani, hogy a sarkvidéki parti államok egyértelműen az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét részesítik előnyben kiindulási alapként. Az Európai Uniónak ezt figyelembe kell vennie, ha még szorosabb együttműködést akarunk létrehozni az Északi-sark, valamint annak lakossága és a vadvilág érdekében. Ezzel kapcsolatban nem szabad gyengíteni a meglévő együttműködési kereteket, mivel ez nem szolgálná célkitűzéseinket és érdekeinket. Emellett saját állásfoglalás-tervezetünk szellemének sem felelne meg.

Összefoglalva: úgy vélem, hogy még nem érték meg a feltételek az Északi-sarkról szóló nemzetközi egyezmény megkötéséhez, és inkább az érvényben lévő jogi keretek hatékony alkalmazására kell összpontosítanunk erőfeszítéseinket, és ilyen módon kell pótolnunk az esetleges hiányosságokat, és a szabályokat hozzá kell igazítanunk az Északi-sark különleges feltételeihez. Ez sokkal kivitelezhetőbbnek tűnik.

Elnök. – Hat állásfoglalási indítványt⁽¹⁾ kaptam, amelyeket az eljárási szabályzat 103. cikkének (2) pontja szerint nyújtottak be.

A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2009. április 2-án, csütörtökön kerül sor.

14. A személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Buitenweg asszony által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében készített jelentés (A6-0149/2009) a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód alapelveinek végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0426 – C6-0291/2008 – 2008/0140(CNS)).

Kathalijne Buitenweg, előadó. – (NL) Elnök úr! Hétfőn az egyik barátom lánya levelet, elutasító levelet kapott az egyetemről. Nem az intellektuális képességei alapján utasították el, hanem fogyatékosága miatt. A levélben kijelentették, hogy az egyetem nem képes biztosítani számára a szükséges gondozást. Jó eredményekkel végezte el a középiskolát, ott tehát nem voltak problémák, de most kiszorult az oktatási rendszerből.

A ma tárgyalt jelentés társadalmunk szívügye. Azt akarjuk-e, hogy embereket másodosztályú polgároknak tekintsenek életkoruk, vallásuk vagy fogyatékoságuk alapján, vagy egy olyan társadalmat részesítünk előnyben, amelyben mindenki teljes joggal részt vehet? Ha az embereket önmagukért elutasítják, amikor lakást akarnak bérelni vagy hitelt szeretnének felvenni, akkor nemcsak velük bánnak méltánytalanul, hanem az egész társadalom megrövidíti saját magát azáltal, hogy leírja ezeket az embereket.

Nagy várakozással tekintetem a mai napra. Nagyon sok forog kockán a holnapi vitán. Az Európai Parlament már 1995 óta követel európai irányelveket a személyek közötti egyenlő bánásmódról, és az Amszterdami Szerződés végre-valahára megadta nekünk ehhez a jogi alapot. Ebből fakadóan 2000-ben megszületett néhány fontos irányelv: a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelv, amelynek hatóköre a munkaerőpiacra, valamint az áruk és szolgáltatások nyújtására egyaránt kiterjed, illetve az irányelv fel kívánta venni a harcot a valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés ellen – bár ez utóbbi irányelv a munkaerőpiacra korlátozódott.

Ez problémákat kezdett okozni, mivel több területen is tiltotta a megkülönböztetést, többek között a nemek közötti megkülönböztetést is. A Parlament mindig ellenezte azt, hogy a kialakult megkülönböztetés okait hierarchikus sorrendbe állítsa. Elvégre miért lehet megtagadni valakitől a hitelt csak azért, mert homoszexuális, és miért kaphat hitelt, ha fekete? A védelemnek egyenlőnek kell lennie. Valamennyien egy ilyen horizontális irányelv mellett érveltünk, bár vannak közöttünk különbségek a hangvétel, sőt néha még a pontos tartalom szempontjából is. Ennek ellenére a Parlament túlnyomó többsége mind a mai napig ki akarta igazítani a jelenlegi kiegyensúlyozatlanságot, és nekünk ezt az üzenetet kell holnap közvetítenünk a Tanács felé, ezért a lehető legnagyobb többségben reménykedem.

Sok embernek szeretnék köszönetet mondani a jelentés elkészítése során nyújtott hozzájárulásáért. Először is a vélemény előadóinak, és különösen Lynne asszonynak, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság munkatársának. Sok javaslatát beépítettük a szövegbe. Szeretnék ezenkívül köszönetet mondani az árnyékelőadóknak, Gaubert úrnak, Bozkurt asszonynak, in 't Veld asszonynak és Kaufmann asszonynak. Hollandiában van egy mondás, amely szó szerint lefordítva azt jelenti, hogy „átugrik a saját árnyékán”, ami azt jelenti, hogy meghaladja önmagát – túllép azon a szemponton, amelyen korábban folyton lovagolt – ez az árnyékelőadónál nagyon jó tulajdonság. Véleményem szerint ebben nagyon sikeresek voltunk. Nagyon büszke vagyok az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság túlnyomó többsége által elfogadott kompromisszumra. A szöveg határozottan jobb lett. Ezenkívül szeretnék köszönetet mondani sok embernek, akik a jelentéshez hozzájárultak, de különösen egy valakinek: Cashman úrnak. Szeretnék neki köszönetet mondani az összes nekem nyújtott tanácsáért, minden lobbizási tevékenységéért, valamint az elmúlt években tanúsított ösztönzéséért és barátságáért.

⁽¹⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Áttérve a tartalomra: a jelentés négy ok alapján tiltja a megkülönböztetést. Korábban ezt a munkaerőpiac vonatkozásában szabályoztuk, de most már az áruk és szolgáltatások nyújtására, a szociális védelemre – ideszámítva a társadalombiztosítást és az egészségügyi ellátást is – és az oktatásra is vonatkozik. Ám nem minden különbségtétel számít megkülönböztetésnek. Például a biztosítótársaságok továbbra is különbséget tehetnek életkor vagy fogyatékoság szerint, amennyiben ezt objektív módon meg tudják indokolni. Ellátást kell biztosítani sok fogyatékos embernek, de meghatároztunk korlátozásokat arra nézve, hogy mi tekinthető ésszerűnek. Ezért bizonyos feltételek mellett az eltérések megengedettek, de az alapszabály az egyenlő bánásmód, és erről szól majd a holnapi szavazás. Európát egyszerűen piacként kezeljük, vagy pedig egyben a civilizáció forrásának is tekintjük-e?

Mindenképpen azt kell mondanom, hogy a 81. módosítás jól megmutatja Weber úr és 41 társának álláspontját. Önök egyszerűen nem akarják, hogy hatályba lépjen az egyenlő bánásmódot szabályozó jogszabály, és kész. Nem számít, milyen kompromisszumot próbáltam elérni, mivel Önök egyszerűen elvből ellenzik a megkülönböztetést tiltó jogszabályt. Ezért Önök nem módosító javaslatokat nyújtanak be, hanem az egész javaslatot elutasítják. Itt szétválnak az útjaink – középút pedig elképzelhetetlen. Holnap majd meglátjuk, melyik úton kíván járni a Parlament többsége.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nagyra értékelem a javaslat iránti élénk érdeklődést, amelyet a nagyszámú módosító javaslat bizonyít. Ez azt mutatja, hogy a megkülönböztetés elleni küzdelem a mindennapi életben a legtöbbünk számára állandó prioritást jelent, még a jelenlegi súlyos gazdasági válságban is. Üdvözlöm továbbá a Buitenweg asszony által benyújtott és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által jóváhagyott kitűnő jelentést, valamint Lynne asszony és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság figyelemreméltó hozzájárulását.

A jelentéstervezet támogatja a Bizottság által benyújtott irányelvtervezet törekvéseit és kísérleteit. Véleményem szerint az előadónak sikerült összeegyeztetnie többféle nézőpontot és széles körű konszenzust elérnie a különféle politikai csoportok között. Szeretném megdicsérni a Parlamentnek az irányelvtervezet benyújtásában játszott támogató szerepét.

Ami a javasolt módosításokat illeti, a jelentéstervezetbe beillesztett sok hasznos javaslattal egyetértek. Mégis azt kell mondanom, hogy ehhez a tervezethez szükség van a Tanács egyhangú hozzájárulására, ezért továbbra is realitásnak kell lennünk.

Tisztában vagyok azzal, hogy a többféle megkülönböztetés problémája alapvető jelentőségű az Önök számára. Teljes mértékben tisztában vagyok azzal a ténnyel, hogy azokat az embereket, akik többféle megkülönböztetés áldozataivá váltak, a helyzet nagyon súlyosan érinti. Ugyanakkor azonban úgy gondolom, hogy mivel ez az irányelv csak a megkülönböztetés négy lehetséges okára vonatkozik, ez a probléma a jog eszközeivel nem oldható meg véglegesen.

A megkülönböztetés tilalmával foglalkozó 2008. júliusi bizottsági közleményben vitát kezdeményeztünk erről a kérdésről a kormányzati szakértők újonnan létrehozott csoportjában. A vita megkezdődött. Tehát nem hanyagoltuk el a többszörös megkülönböztetés kérdését.

Egyetértek a többszörös megkülönböztetésre utaló hivatkozással az irányelvtervezet által lefedett területeken. Egyetértek azzal, hogy pontosabban meg kell határoznunk a hatáskörök megosztását az EU és a tagállamok között. Az irányelv nem változtatja meg magát a meghatározást, de célunk a lehető legnagyobb mértékű jogbiztonság elérése.

Azt is elfogadom, hogy a szólásszabadságot is figyelembe kell vennünk, amikor az állítólagos áldozattá válás eseteit mérlegeljük. Ám azzal is tisztában kell lennünk, hogy az áldozattá válás fogalma nagyon erős bizonyítékokat igényel. Az emberi méltóságnak kell veszélyben forognia, és ellenséges vagy megalázó környezetnek kell lennie.

Egyetértek a „megkülönböztetés kapcsolat alapján” fogalmának beillesztésével a Coleman-ügyben a közelmúltban meghozott ítélet értelmében, de ezt a koncepciót kizárólag a megkülönböztetés és áldozattá válás közvetlen eseteiben szabad alkalmazni.

Ami a pénzügyi szolgáltatásokat illeti, egyetértek azzal, hogy szükség van szolgáltatókra az átláthatóság bizonyos szintjének megvalósításához, de kétségeim vannak a tervezetben alkalmazott megfogalmazással kapcsolatban. Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy az irányelvet nem szabad alkalmazni tisztán magánjellegű ügyletekre. A Bizottság és a Parlament álláspontja nagyon hasonló ezzel kapcsolatban. Ami a testi fogyatékkal élő embereket illeti, támogatni tudom a testi fogyatékoság nyílt meghatározására vonatkozó azon hivatkozást, amely a Fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményben szerepel.

Lényegében egyetértek a testi fogyatékoság fogalmára vonatkozó, az Önök módosító javaslataiban szereplő néhány megjegyzéssel. Ám úgy vélem, rá kell mutatnom arra, hogy a jogi szabályozás megfogalmazásának rendkívül pontosnak kell lennie. Egyetértek néhány további gondolattal is, amelyeknek hangot adtak, de véleményem szerint ügynünk kell arra, hogy a 4. cikk tömör és érthető legyen.

Hölgyeim és uraim! Nagyon várom, hogy meghallgathassam véleményüket, amelyekre a vita során válaszolni fogok.

Elizabeth Lynne, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – Elnök úr! Szeretnék hálás köszönetet mondani az előadónak a jelentéssel kapcsolatban végzett kemény munkájáért és azért a szoros együttműködésért, amelyet a munka során megtapasztalhattunk. Nagyon szorosan együttműködtünk, nemcsak ennek a jelentésnek a kapcsán, hanem amint ő is tudja, másokkal együtt mindketten már sok éve dolgozunk ezen a kérdésen, most már tíz éve, amióta először beléptem az Európai Parlament épületébe. Emlékszem, hogy mindig együtt ültünk a 13. cikkel kapcsolatos meghallgatásokon. Most végre eljutottunk oda, hogy megvitathatjuk a megkülönböztetést tiltó irányelvet, és végre lehetőséget kaptunk arra, hogy elfogadtassuk a megkülönböztetést tiltó irányelvet az eddig nem szabályozott területeken – fogyatékoság, életkor, vallás vagy meggyőződés és szexuális irányultság. Sok éve várunk erre a pillanatra. Reménykedjünk, hogy nagy többséget fogunk szerezni.

Már évek óta kampányt folytatok a fogyatékoság és az életkor alapján történő megkülönböztetés ellen, de egy ideje kialakult bennem az a meggyőződés, hogy senkit sem hagyhatunk magunk mögött. Nem elég a fogyatékkal élők, majd az idősebbek helyzetét szabályozó irányelvet továbbvinnünk, mert így megfélemezünk a szexuális irányultság és a vallás alapján történő megkülönböztetésről. Ez az oka annak, hogy tavaly a saját kezdeményezésű jelentésemben különálló irányelvet kértem az összes említett, korábban még nem szabályozott terület szabályozására. Nagy örömet jelent nekem, hogy ez végre megtörtént. Annak is nagyon örülök, hogy ilyen nagy többséget kaptunk a Parlamentben ehhez a saját kezdeményezésű jelentéshez. A Bizottságtól és a Tanácstól tudom, hogy ez volt az egyik oka annak, amiért úgy vélték, hogy biztonságosan továbbvihetik ezt a javaslatot. Ezért kell nagyon nagy többséget kapnunk holnap ehhez a jelentéshez.

Ezenkívül szeretnék nagy-nagy köszönetet mondani Špidla biztos úrnak. Már más alkalmakkor is köszönetet mondtam neki, de itt, a plenáris ülésen is meg akartam ezt tenni, mert őszintén szólva nem hiszem, hogy az ő támogatása és segítsége nélkül napirendre tűzhetjük volna ezt a javaslatot. Tehát biztos úr, fogadja őszinte köszönetünket sokunktól a javaslat továbbviteléért. Tudom, hogy Ön is nagyon sokat dolgozott ezért.

Keresztülvittük a javaslatot a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságon és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságon. Most meg kell kapnunk ezt a nagy többséget. Mindenkinek egyenlő bánásmódban kell részesülnie az egész EU-ban. Akik kerekesszéket vagy vakvezető kutyát vesznek igénybe, azoknak is mindenhol szabadon be kell jutniuk az Európai Unión belül. Ha valakinek más a szexuális irányultsága, annak a számára is lehetővé kell tennünk bármely szállodai szoba igénybevételét, választása szerint, és megszállhat bármely szállodában, ahol szabadságát szeretné eltölteni. Minden idős ember számára biztosítani kell az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés jogát, életkorától függetlenül. Nem szabad megkülönböztetést alkalmazni a különféle vallású emberek között.

Arra kérek mindenkit, aki azon gondolkodik, hogy a jelentés ellen szavaz, hogy ne tegye. Ez az Európai Unió legmélyebb alapja. Az emberi jogokra és a megkülönböztetés tilalmára építettünk. Kérem, hogy szavazzák meg a jelentést.

Amalia Sartori, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban elsősorban arra voltunk tekintettel, hogy garantálni kell az egészségüggyel kapcsolatos egyenlő bánásmódot. Más területekkel kiválóan foglalkoztak más bizottságok és mindenekelőtt az előadó és a biztos úr, ezért úgy döntöttünk, hogy az egészségügyi kérdéseket tisztazzuk.

Első lépésként megjegyeztük, hogy még mindig hatalmas egyenlőtlenségek tapasztalhatók az egyes tagállamok között az egészségügyi ellátás elérhetősége szempontjából. Az egészségügyi ellátás elérhetősége az Alapjogi Charta 35. cikkében rögzített alapjog, és a tagállamok hatóságainak egyik alapvető feladata, hogy mindenkinek a számára biztosítsák az egyenlő hozzáférést a magas színvonalú egészségügyi ellátórendszerhez. Ezért, jóllehet tisztában vagyunk az Európai Unió és a tagállamok eltérő kompetenciáival, nagyon fontos, hogy az EU mindent megtegyen az iránymutatás szempontjából, ugyanakkor az irányelvek szempontjából is, amelyeket lépésről lépésre megoldunk és megszövegezzünk, különféle állásfoglalásokkal és rendeletekkel együtt. Tovább kell adnunk ezeket a tagállamoknak, hacsak lehetséges, ezzel a nélkülözhetetlen célkitűzéssel együtt.

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által kiemelt módosítások különösen elősegítik az egészségügyi ismeretekkel kapcsolatos programok támogatását, a nőkkel szemben elkövetett erőszak elleni küzdelem előmozdításának folytatását, az egészségügyi ellátás időskor alapján történő megtagadása elleni küzdelmet, de mindenekelőtt – és hadd térjek vissza erre a kérdésre – elősegítik a magas színvonalú szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést az összes tagállamban.

Lissy Gröner, a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr! A Kulturális és Oktatási Bizottság személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód alapelveinek végrehajtásáról szóló új megkülönböztetés-ellenes irányelv előadójaként örömmel üdvözlöm a Bizottság javaslatát és szeretnék külön köszönetet mondani Špidla úrnak.

Az Eurobarometer szűrőpróbaszerű ellenőrzései azt mutatják, hogy az EU népességének körülbelül háromnegyede úgy véli, hogy cselekvésre van szükség ezen a területen. A Kulturális és Oktatási Bizottság három területen kért módosításokat és kiegészítéseket. Az első a nemek közötti egyenlőség kérdésének beillesztése volt. Egyetértünk az elért kompromisszumokkal. Szeretnénk garantálni a médiához és az oktatáshoz való hozzáférést, és szeretnénk szabályozni a többszörös megkülönböztetés tilalmát; ezen a területen sikerült elérnünk néhány megfelelő kompromisszumot.

Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja támogatja ezt az átfogó horizontális irányelvet. Ha a német konzervatívok és liberálisok most teljes egészében elutasítják az irányelvet, azzal kimutatják a foguk fehérét: továbbra is megkülönböztetést akarnak alkalmazni a melegekkel szemben és folytatni akarják propagandájukat. Az új irányelv miatt nem kell félni az olyan szélsőségesektől, mint a szcientológusok: továbbra is vissza lehet utasítani hirdetéseiket és meg lehet tagadni, hogy termet foglaljanak. A Kulturális és Oktatási Bizottság egyhangúan megszavazza ezt a horizontális keretirányelvet.

Donata Gottardi, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Megragadom az alkalmat és beszámolok a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságban elért pozitív fejleményekről, és ez nem véletlen, mert bizottságunk hozzászólt ahhoz, hogy alapos vizsgálatokat folytasson az egyenlő bánásmódról, az esélyegyenlőségről és a megkülönböztetés tilalmáról.

Az a vélemény, amelyet a bizottságban elfogadtunk, több határozott üzenetet is közvetít, amelyeket reményeim szerint figyelembe fognak venni a szöveg elfogadásakor. Az irányelv nem zár le és nem fejez be egy ciklust. Ha ez így lenne, akkor ennek eredményeként meggyengülne a nemek közötti megkülönböztetés területe. Az irányelvnek lehetőséget kell biztosítania a megkülönböztetés-ellenes irányelvekkel kapcsolatos munka megújítására, kezdve a két új koncepció hozzáadásával, amelyekben valamennyien egyetértünk: többszörös megkülönböztetés, ahol két vagy több rizikófaktor is jelen van, és a kapcsolaton alapuló megkülönböztetés, ami a közvetlenül érintett személyhez közel álló vagy vele kapcsolatban lévő személyekre vonatkozik. Mindkettő rendkívüli jelentőségű a nők, de más csoportok szempontjából is. Ennek az irányelvnek lendületet kell adnia a nemzeti jogalkotás fejlesztésének, mindenekelőtt a saját országomban, ahol meg kell fordítani az események menetét.

Manfred Weber, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Most már alig merek szót kérni ebben az általános légkörben, amely a plenáris ülésen kialakult, és alig merek további kérdéseket feltenni. Természetesen valamennyien elutasítjuk a megkülönböztetést, de az ember már nem meri megkérdőjelezni az itt kiválasztott utat, mert attól kell félnie, hogy a sarokba állítják.

Hölgyeim és uraim! Valamennyien egyetértünk a végcéllal, és nagyra értékelném, ha valamennyien tartózkodnánk attól, hogy mást sugalmazzunk. Mi a követendő utat vitatjuk, és ennek a vita legitim tárgyának kell lennie, még az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja számára is.

Először is fel kell tennem egy kérdést a biztos úrnak: annak figyelembevételével, hogy a régi irányelv, a jelenleg érvényben lévő megkülönböztetés-ellenes irányelv tíz tagállamban máig sem került átültetésre – figyelembe véve, hogy tíz tagállam ellen jogsértési eljárás van folyamatban –, komolyan fel kell tennünk magunknak a kérdést, miért kell átdolgoznunk ezt az irányelvet, ha még a régit sem ültették át. Ez vajon súlyos kérdés, és feltehetjük-e? Ezért van az, hogy a bizottsághoz történő visszautalás olyan érv, amelynek felvetését meg kell hogy engedjék nekünk.

Második kérdésként azt is meg kell engedniük, hogy beszéljünk a tartalomról. Például ott van az a kérdés, hogy az egyházak, amelyek a baloldal szoros partnerei, amikor a menekültek védelméről van szó, most miért hozzánk fordulnak. Az egyházak, amelyek általában az Önök partnerei, most hozzánk fordulnak és azt

mondják, hogy nehézségeket okoz nekik néhány megfogalmazás. Amikor a médiában dolgozók és a hírlapkiadók odajönnek hozzánk és elmondják, hogy vannak kérdéseik, akkor ezeket a kérdéseket nagyon komolyan meg kell vitatnunk. Amikor a családokról vitázunk, a biztos úr azt mondja, hogy nem akar semmit előírni a tagállamoknak, de amit ezzel az irányelvvel teszünk, az természetesen azt jelenti, hogy kerülő úton végezzük el az összehangolást. És a felsorolásnak itt nincs vége. Különbőféle érveket lehet felvetni, amelyek aggályosak, súlyosan aggályosak képviselőcsoportunk számára. Ezeket a szempontokat akkor is fel lehet vetni, ha valaki elkötelezett küzdelmet folytat a megkülönböztetés ellen.

A parlamenti baloldal ma nagyon elégedett önmagával, mivel újból sikerült létrehozniuk egy sok szempontra kiterjedő jogszabályt. Ezért meg kell nekünk engedniük, hogy eltűnjünk azon, hogy a jogalkotási megközelítés végeredményben biztosítja-e azt a sok új előnyt azon emberek számára, akiket megpróbálunk megvédeni. Léteznek más alapvető értékek is, amelyeket érdemes lenne figyelembe venni, például ha beillesztjük a jogszabályba a magánjogi szerződéseket, ahogyan az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja szeretné – nemcsak a kereskedelmi szerződéseket, hanem a magánjogi szerződéseket is –, akkor azon is el kell tűnődnünk, hogy a szerződési szabadság nem olyan alapvető érték-e, amelyet a Parlamentnek meg kell védelmeznie.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja ellenzi a megkülönböztetést és mindig küzdeni fog ellene, de meg kell engedniük, hogy a Parlamentben vitatkozzunk arról, hogyan kell ezt tennünk.

Emine Bozkurt, a PSE képviselőcsoport nevében. – (NL) Holnap különleges lehetőséget kapunk egy történelmi lépés megtételére a megkülönböztetés elleni küzdelemben azáltal, hogy nemet mondunk erre a jelenségre. A jelenlegi helyzet valóban meglehetősen különös, mert különbségek vannak a megkülönböztetés elleni védelemben. Nincs ésszerű magyarázat arra a tényre, hogy a megkülönböztetést tiltó törvény a borszíniük alapján, nem pedig a szexuális irányultságuk alapján nyújt védelmet a munkahelyeken kívül a fekete homoszexuálisoknak.

Holnap megmutathatjuk, hogy az Európai Parlament a továbbiakban nem tűri el az életkor, fogyatékoság, szexuális irányultság vagy vallási meggyőződés alapján történő megkülönböztetést. Elvégre Európa mindenkié. Elfogadhatatlan, hogy ha valaki autót vagy lakás akar bérelni, visszautasítsák vallása alapján. Ezenkívül a kerekesszéket használóknak is képeseknek kell lenniük a készpénzkiadó automaták használatára, vagy hogy hozzáférjenek a vonatokhoz és az állomásokhoz ugyanúgy, mint bárki más. Nincs elfogadható magyarázat arra, ha egy bank, amely megengedi a 65 éven felülieknek, hogy több ezer euró tartozásuk legyen, a legyszerényebb hitelt is megtagadja tőlük. Egyikünk sem lesz már fiatalabb, és ha ebbe belegondolunk, akkor ezek a jelenségek hamarosan minket is érinteni fognak.

A véleménykülönbségek nem könnyítették meg a tárgyalásokat, de büszkék lehetünk az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által elért eredményre, amely mellett az összes párt elkötelezte magát. A javaslat ésszerű és reális. Szükség lehet kiigazításokra például annak érdekében, hogy a fogyatékkal élők számára hozzáférhetővé váljanak az áruk és szolgáltatások, de ez azt jelenti, hogy végre újból képesek lesznek tevékenyen részt venni a társadalom életében. Ezek a kiigazítások nem jelentenek majd aránytalan terhetet, és megfelelő módon figyelembe vesszük majd a végrehajtáshoz elegendő időt is. A kiigazításokat nem szükséges azonnal végrehajtani; nem várjuk el a tagállamoktól, hogy azonnal átalakítsák vasútállomásaikat. Azt viszont megköveteljük a tagállamoktól, hogy az épületek és a közlekedés jövőbeni megtervezésénél kezdjék el végre figyelembe venni a fogyatékkal élő emberek szükségleteit.

Emellett nem tudom eléggé kihangsúlyozni, mennyire fontos lesz ez a jelentés az európai polgárok, tehát azok számára, akikről ez az egész szól. Szem előtt kell tartanunk azt, hogy az Eurobarometer szerint az európaiak 87%-a szeretné látni a jelen irányelv alapján meghozott megkülönböztetés-ellenes intézkedéseket. Köztük az Önök szavazói is ott vannak, Weber úr. Csoportunk, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja nagy örömmel küzd javaslatai segítségével a többszörös megkülönböztetés problémája ellen, amely most a jelentés részét alkotja.

El tudják képzelni, hogy egy kerekesszéket ülő fekete nő milyen megkülönböztetést érezhet? Csak nagyon kevés országban ismerik a többszörös megkülönböztetés fogalmát. A legtöbb esetben, amikor beszámolnak megkülönböztetésről, ennek a nőnek választania kell a megkülönböztetés lehetséges okai között. Eléggé valószínű, hogy a különféle okok kapcsolódnak egymáshoz, és nemcsak egy okból alkalmaznak vele szemben megkülönböztetést. Lehetőséget kell biztosítanunk ennek a nőnek arra, hogy panaszt nyújtson be, jogorvoslatban részesüljön és igazságot szolgáltatassanak neki. Ezért felszólítjuk a Parlamentet, hogy tartsa fenn ezeket a fontos rendelkezéseket.

Hölgyeim és uraim! Arra kérem Önöket, hogy támogassák ezt az irányelvet. Ez lehetővé teszi, hogy a Parlament egyértelműen és félreérthetetlenül kijelentse, hogy a megkülönböztetés a továbbiakban nem tolerálható, és hogy a Parlament minden polgár jogait egyformán fontosnak tartja. Tegyük meg ezt a lépést!

Sophia in 't Veld, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy hangot adok szívből jövő elismerésemnek és köszönetemnek az előadó felé, aki fantasztikus munkát végzett. Képviselőcsoportomnak nagy örömet okoz, hogy csaknem öt évvel azt követően, amikor Barroso úr erre ígéretet tett, végre itt van előttünk az irányelvre irányuló javaslat. A megkülönböztetés ellentétben áll az európai szerződésekkel, az Európai Unió Alapjogi Chartájával és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményrel. A szerződéseknek, az egyezményeknek és az ünnepélyes nyilatkozatoknak azonban a bíróságokon nem sok hasznát vesszük. Az európai polgárok számára jogi eszközt kell biztosítani jogaik érvényesítéséhez.

Weber úr, itt nem tejkvótákról, közbeszerzési szabályokról vagy a strukturális alapokról van szó, hanem ez az Európai Unió létezésének alapja (*raison d'être*), egy olyan európai terület, ahol mindenki a saját belátása szerint szabadon megszervezheti az életét. Egységes európai terület, ahol mindenki egyenlő a törvény előtt, egyenlő lehetőségekkel rendelkezik a társadalomban, és mindenkivel tisztelettel bánnak. Önmagában egy irányelv nem elegendő ennek megteremtéséhez, viszont ez az egyik előfeltétel. Ez az irányelv Európáról, egy értékekre épülő közösségről szól, és ezeket az értékeket nem lehet 27 kormány által megtárgyalni a nemzeti érdekekről folytatott szokásos alkudozások során. Közös határozzuk meg ezeket az értékeket mint polgárok, nyílt vita során, és az Európai Parlament megfelelő teret biztosít ehhez a vitához.

Igen, Weber úr, egyes kérdések rendkívül kényesek, különösen a szexuális irányultság és a vallás kérdésköre. Felelősséggel tartozunk valamennyi európai polgár felé, ám mégsem változtathatjuk *Állatfarmmá* Európát, ahol „minden európai egyenlő, de vannak európaiak, akik még egyenlőbbek, mint mások”. A vallás- és lelkiismereti szabadság alapvető jog, amelyért akár a barikádokon is kész vagyok harcolni. Egy szabad Európában mindenkinek biztosítanunk kell azt a jogot, hogy ragaszkodjon meggyőződéséhez. Ez a demokrácia alapja. A vallásszabadságot azonban nem szabad helytelen módon a másokkal szembeni megkülönböztetés eszközeként felhasználni.

Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége tegnap közzétette második jelentését az európai homofóbiáról. Szégyen, hogy 2009-ben még mindig millióknak kell félniük a megkülönböztetéstől, a gyűlölettől, az erőszaktól, sőt a gyilkosságtól Európában, pusztán szexuális irányultságuk miatt. Megnyugtathatom Weber urat afelől, hogy a házasságot szabályozó törvények nemzeti hatáskör alá tartoznak és ott is maradnak; ez az irányelv ezen semmit sem változtat. A 21. századi Európában azonban a házasság tiltása vallás, faji származás, vagy szexuális irányultság alapján anomáliának tekintendő. Sok ember tökéletesen elfogadhatónak tartja, ha a kormány megtiltja két azonos nemű felnőtt házasságát vagy partnerkapcsolatát. De vajon elfogadhatónak tartanánk-e – és ez a múltban valóban meg is történt –, ha a kormány megtiltaná a zsidók és nem zsidók, katolikusok és protestánsok, feketék és fehérek közötti házasságot? Ez elfogadhatatlan.

Hölgyeim és uraim! Arra kérem Önöket, hogy a valamennyiünk által képviselt polgárok érdekében szavazzák meg ezt a jelentést. A kompromisszumok senkinek a számára sem ideálisak, magunkat is beleértve; de Buitenweg asszony szavaival élve múlunk felül önmagunkat.

Végül arra kérem a Tanácsot, hogy kövesse a Parlament ajánlásait. Való igaz, hogy minden tagállamnak megvannak a saját problémái, de az Európai Parlament megmutatta, hogy a különbözőségek áthidalhatók és egyetértésre tudunk jutni az összes európai polgár érdekében.

Konrad Szymański, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Az Európai Bizottság kitarthatóan azt állítja, hogy ennek a javaslatnak a célja nem a családjogi törvény és az örökbefogadási törvény módosítása a tagállamokban. A Bizottság azt állítja, hogy nem törekszik az egyház, valamint a nevelésben és oktatásban részt vevő vallási testületek jogállásának megváltoztatására.

A Buitenweg-jelentés minden szempontból kíméletlenül átgázol ezeken a korlátokon. Az 50. módosításban felborítja a nemzeti családjogi és örökbefogadási törvényekre vonatkozó garanciákat. A 12., 29. és 51. módosítás értelmében a jelentés a vallási oktatási intézmények szabadsága elleni támadásnak minősül. A jelentés 52. módosítása aláássa maguknak a vallási közösségeknek a szabadságára vonatkozó garanciát a tagállamokban. Nyilvánvaló, hogy az európai baloldal egyetlen kérdésre akarja redukálni az európai integrációt. Megszállottan, minden lehetséges eszközzel át akarják nyomni a legvégtetesebb homoszexuális követeléseket. Ezt a Parlament hitelessége ellen valaha elkövetett legsúlyosabb támadásnak kell tekintenünk.

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR*alelnök*

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE Képviselőcsoportja nevében. – (ES) Elnök úr! Egy alapvető tényhez ragaszkodnom kell. Az európai ügy csak akkor lesz hiteles, ha Európát olyan helynek tekintjük, ahol a megkülönböztetés minden formáját törvényen kívül helyezzük. Ez a mai vita alapja.

Ezért meglep, hogy néhány képviselőtársam, akik annyira európai irányultságúak minden más vitában, teljes mértékben Európa-ellenessé válnak, amikor a jogok és a szabadságjogok kerülnek terítékre.

Ez a hozzáállás nem tolerálható. Elfogadhatatlan, hogy ma bárkinek is megkülönböztetést kelljen elszenvednie az Európai Unióban, azonos neműekkel fenntartott szexuális kapcsolat, fogyatékoság, életkor, vagy annak alapján, hogy a fő irányvontól eltérő meggyőződést vagy vallásos hitet vall, ami szintén említésre került. Ez nem az az Európa, amelyben én élni akarok, és egészen biztosan nem az az Európa, amelyért nap mint nap dolgozom, a Parlamenten belül és azon kívül egyaránt.

Ezért meggyőződésem, hogy szükség van erre az irányelvre irányuló javaslatra. Konceptiójában és alapelveiben jó. Lehet, hogy nem pontosan olyan, mint amilyennek én vagy sok jelenlévő megalkotta volna, de kiindulási pontnak jó. Remélem, hogy a többség holnap megszavazza a Buitenweg-jelentést, nekem legalábbis ez a szándékom, mivel véleményem szerint ez a helyes lépés. Ugyanakkor nagyon aggódom, hogy a másik napirendi pont, amely a 7. cikk (2) bekezdésének végrehajtásával vagy ismételt végrehajtásával foglalkozik, átmegy-e. Ez egy alapvető kérdést garantál: azt, hogy a megkülönböztetés elleni küzdelem területén tevékenykedő összes szövetség és szervezet is lehetőséget kapjon a megkülönböztetés áldozatainak képviselésére és védelmére. Nem szabad megelégednünk arról, hogy ezek a személyek alkotják a legsebezhetőbb csoportok egy részét, ezért garanciára van szükségünk arra vonatkozóan, hogy képvisellekkel rendelkezhesse és megfelelő védelemben részesülhessenek.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék köszönetet mondani előadónknak, Buitenweg asszonynak az elvégzett munkáért. Ez az ügy különösen nagy biztonságban volt az ő kezében.

A Parlament már évek óta követeli ezt az irányelvet, ami valójában azt jelenti, hogy alapvető jelentőségű, hogy még ebben a parlamenti ciklusban elfogadjuk. Ugyanakkor elengedhetetlenül fontos, hogy a Bizottság a lehető leggyorsabban napirendre tűzzön egy javaslatot a nemi alapon történő megkülönböztetés elleni küzdelemről, hogy végre megszüntethessük a megkülönböztetések különféle formái között jelenleg fennálló hierarchiát. Más szempontból nagyon meglep, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja a 96. módosításban megpróbálja kivenni az irányelv alkalmazási köréből a meggyőződés alapján történő megkülönböztetést. Így tehát, hölgyeim és uraim, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjától, valóban rá kell mutatnunk arra Önöknek, hogy az a jogi alap, amelyen ez az irányelvjavaslat nyugszik – nevezetesen az EK-Szerződés 13. cikke – már az Amszterdami Szerződés 1999. évi hatálybalépése óta, tehát már tíz éve törvénybe van foglalva? Valóban emlékeztetnem kell Önöket arra, hogy a megkülönböztetések 13. cikkben felsorolt összes jogi alapját különbségtétel nélkül egyenlőnek tekintjük? Emellett, hölgyeim és uraim az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjából, nem kerülhetett el az Önök figyelmét, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 10. cikke minden személy vallását és meggyőződését egyenlőnek tekinti.

Tudja, Weber úr, CSU-képviselő úr, természetesen meghallgattam az érveit, de valójában azt kell mondanom, hogy ezek – Isten tudja – özönvíz előttiek. Az Ön 81. számú módosítása, amely a teljes irányelvet elutasítja, egy meglehetősen nyíltan cinikus indoklásból fakad, nevezetesen abból, hogy az irányelv átültetése szemmel láthatóan – idézem – „túl sok bürokráciával jár”. Tudja, Weber úr, egyszerűen nem értem ezeket az arra irányuló kísérleteket, hogy megfossza az embereket a jogaiktól, különösen ezzel az indoklással, és remélem, hogy az Ön 81. számú módosítását a plenáris ülés a holnapi szavazáson egyértelműen el fogja utasítani. Az EU-nak végre újabb lépést kell tennie a társadalmunkban tapasztalható megkülönböztetés elleni küzdelem terén.

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Ez a Parlament a polgári szabadságjogok nagy védelmezője, és ezek egyike az oktatás szabadsága. Fontos szabadság a szülők azon joga, hogy megválaszthatják az iskolát gyermekeik számára. Az én országomban a keresztény iskolák és létesítmények tudatosan olyan felvételi politikát alkalmaznak, amely összhangban áll iskolájuk önzonosságával.

Hollandia tág teret biztosít olyan felvételi politika alkalmazásához, amely összhangban áll az iskola legfontosabb alapelveivel. Meghatározhatók olyan követelmények, amelyek szükségesek az iskola céljainak és legfontosabb alapelveinek megvalósításához. A szülők választhatnak olyan iskolát, amely lelkiismeretes ebből a szempontból és komolyan veszi a Bibliát. Ez a vallásszabadság egyik kiterjesztése, és tiszteletben tartja a szülők lelkiismereti meggyőződését gyermekeik oktatással kapcsolatos érdekei szempontjából.

A 29. és az 51. módosítás azonban korlátozza az iskolák szabadságát e döntések alapelvek szerint történő meghozatalában, emellett osztom Weber úr és mások ezzel kapcsolatos nézeteit. Ez a javaslat nem felel meg a szubszidiaritás elvének. Az adminisztratív problémák mellett ez önmagában is elegendő okot jelent nekem a Bizottság javaslatának elutasításához. Kénytelen vagyok Buitenweg asszony jelentése ellen szavazni. Remélem, hogy más csoportok is látják, hogy a jelentés súlyosan sérti polgáraink szabadságjogait. Aki nagyra értékeli a szülők választási jogát, az nem engedheti meg ennek a szabadságnak a megkurtítását.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr! A megkülönböztetést tiltó irányelvek mindig a legrosszabbat hozzák ki a Parlamentből; ez rendkívül sajnálatos, mivel ezek az irányelvek gyakran sok jó javaslatot és gondolatot tartalmaznak, például a fogyatékkal élőknek nyújtott segítségről. Ez azonban a lényegét illetően semmin sem változtat.

A Weber úr által benyújtott módosítás, a 81. módosítás az összes lényegi elemet tartalmazza; ez a bizottsági javaslat nem jó. El kell vetnünk, nemcsak azért, mert túl sok bürokráciát von maga után, hanem elsősorban azért, mert lényegileg sérti a szubszidiaritás elvét. Sajnálatos módon valamennyien tudjuk, hogy nincs sok esély ennek a módosításnak az elfogadására, és ez a Parlament egyetlen lehetőséget sem hagy ki, amikor megmutathatja legvalószínűbb politikai oldalát és mindig a nagyobb bürokráciát és az európai polgárok feje fölött meghozott döntéseket választja.

Ezenfelül és a szubszidiaritás elvének megsértésén túl a jelentés számos olyan javaslatot tartalmaz, amelyek szöges ellentétben állnak a demokrácia legelemibb alapelveivel és a jogállamiság alapelveivel. Jó példa erre az 54. módosítás. Miközben a jelentés nagy hűhót csap a megkülönböztetés tilalma körül, ez a módosítás támogatja a megkülönböztetést a politikailag nem megfelelő meggyőződés alapján – de végeredményben a jelentés sok más aspektusa is ugyanezt teszi.

Az értékes alapelvek és az ál-jószándékok katalógusában elrejtőzve ott ólálkodik a politikai korrektség jogi kategóriává történő alakítása. Valójában nem a megkülönböztetést gátló intézkedésekről szól, hanem nagyon gyakran valódi korlátozó törvénnyé válik, amelynek célja a véleménynyilvánítási szabadság további aláásása és egyfajta progresszív vélemény-terrorizmus további megerősítése. A legfontosabb kérdés továbbra is ez: vajon mi köze van ennek az egésznek Európához? Az ég szerelmére, ne avatkozzunk bele a tagállamok dolgába!

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, amikor az Európai Unió alkalmanként úgy jelenik meg, mint amely túlságosan rajong a szabályozásért és ezért meglehetősen jogosan kritizálják, akkor ez egyszerűen visszavezethető az olyan jelentésekre, mint amelyről most is vitázunk.

Amennyire támogatom a megkülönböztetés minden formája elleni küzdelem reális intézkedéseit, ugyanannyira kell kritizálnom a most megvitatott szempontokat, mivel egyszerűen tarthatatlanok és nemkívánatos hatásai vannak.

Amint már említették, elfogadhatatlan például, hogy a vallási iskolák perelhetők, ha elutasítanak más hitű vagy hitetlen tanárokat, vagy hogy a biztosítótársaságok perelhetők a lefolytatott kockázatértékelésért, ha annak eredményeként különbséget tesznek az életkor vagy a nem alapján, vagy hogy fennáll annak kockázata, hogy kivétel nélkül az összes lakóépület akadálymentesen kell felépíteni. Igen, hölgyeim és uraim, ebbe az irányba tartunk; valójában már nem a fogyatékkal élőket támogatjuk, hanem elfogadhatatlanul megdrágítjuk a lakhatást. Mindenki számára megfizethetetlenül drága lakhatás, ahelyett hogy segítséget nyújtanánk a fogyatékkal élőknek – lehetetlen, hogy ebbe az irányba haladjunk. Aztán ott van az a kritika, hogy megfordul a bizonyítás terhe. Európai parlamenti képviselőként, akinél huszonötön pályáznak egyetlen asszisztensi pozícióra, azonnal az jut az eszembe, hogy bármikor keresetet nyújthatnak be ellenem csak azért, mert a megkülönböztetés látszatát vagy érzetét keltem, és egyszerűen képtelen leszek a munkámat végezni, mert minden időmet lekötöti majd az, hogy beszerezem a szükséges bizonyítékokat, amelyeket be kell mutatnom, csak azért, mert valaki megkülönböztetve érzi magát, jóllehet semmiféle módon nem követtem el megkülönböztetést.

Ráadásul sok kifejezés még értelmetlen is. Ez a kiadott adatlap az irányelv előfutára, mert annak fejtegetésével kezdődik, hogy továbbra is használhatjuk-e a „Miss” és „Mrs” megszólítást, vagy hogy mellőznünk kell-e

minden „man” végű szót, például statesman (államférfi) vagy sportsman (sportoló), mert ez mind megkülönböztetést sugalmaz.

Hölgyeim és uraim! A dokumentum néhány felszólítása egész egyszerűen értelmetlen, ezért a jelentés ellen fogok szavazni.

Martine Roure (PSE). – (FR) Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani az előadónak, elsősorban az elvégzett munkáért és az elért eredményekért.

A Szerződés 13. cikke a mi alapunk, és ki kell hangsúlyoznom, hogy a tagállamok magasabb szintű védelmet is garantálhatnak. Ez a dokumentum csak a minimális normákat tartalmazza, és legyünk egyértelműek, ennek az új irányelvnek az alapján nem lehet csökkenteni a védelem jelenlegi szintjét az egyes tagállamokban. Ez azért van, mert – hogy még pontosabban fogalmazzak – egyes tagállamok nagyon magas szintű védelemről gondoskodnak, és ilyen esetek egyszerűen nem léteznek.

A megkülönböztetés-mentesség mindenkinek alapvető joga, aki az Európai Unióban él. Ám függetlenül attól, hogy valakinek a megjelenése vagy egyszerűen a családi neve váltja ki, azt tapasztaljuk, hogy a megkülönböztetés túl gyakori jelenség.

Ami a fogyatékkal élő embereket illeti, gondoskodnunk kell arról, hogy ne alkalmazzanak velük szemben megkülönböztetést a kerekesszékek használata miatt csak azért, mert sok helyet túlságosan nehezen lehet megközelíteni. Az európai jogalkotás fejlesztése a megkülönböztetés elleni küzdelem előfeltétele – megismétlem, ez előfeltétel. Szükségünk van erre a jogszabályra.

Gyermekeink már nagyon kicsi koruktól kezdve szenvednek a megkülönböztetéstől, ami traumaként hat rájuk, és egész hátralévő életükben hordozzák ennek a megkülönböztetésnek a terhét. Különösen fel kell hívnom a figyelmüket a többszörös megkülönböztetésre. A Bizottság ezt kihagyta ebből a javaslatból. Ezért pontosabb meghatározást javasolunk a megkülönböztetés ilyen típusaira.

Feltétlenül meg kell erősítenünk jogszabályainkat annak érdekében, hogy az egyenlő bánásmód mindenféle különbözőség esetén és hatékonyan működjön. Ezzel kapcsolatban felkérem a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség előmozdítására, vallástól, fogyatékoságtól, életkortól vagy szexuális irányultágtól függetlenül.

Befejezésül hozzá kell tennem, abban reménykedünk, hogy 2010-re elkészül egy bizottsági javaslat, amely a nemek közötti megkülönböztetést is ugyanilyen szempontok alapján kezeli, mivel ez véget vetne a jogok közötti hierarchiának.

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az előttem szólókhoz hasonlóan először is szeretnék köszönetet mondani két előadónknak, Buitenweg asszonynak és Lynne asszonynak a megerősített együttműködés keretében – és ezt szeretném kihangsúlyozni – elvégzett kiváló munkáért.

Bár személy szerint én nagyon rá tudok hangolódni a Lynne asszony által képviselt általános álláspontra, szeretném üdvözölni azt az intelligenciát, nyitottságot és békülékeny hangot, amelyet Buitenweg tanúsított a bizottságunkban folytatott vita során egy kiegyensúlyozott jelentés elérése érdekében, amely megkaphatja a nagy parlamenti többség támogatását. Remélem, hogy munkája sikerre vezet, és hogy a radikálisabb elemek egyik oldalról sem tudják majd befolyásolni a szavazás eredményét.

Ebből a szempontból – és hadd mutassak rá arra, hogy engem nem szélsőbalos fanatikusként ismernek – azt kell mondanom, hogy meglepett és megdöbbenett a képviselőtársam, az általam nagyra becsült Weber úr és mások által benyújtott módosítás. Weber úr, meghallgattam a beszédét, és szerintem az Ön által elmondott érvek közül egyiknek sincs semmiféle intellektuális alapja. Ön fantáziákról beszél, de egyetlen érvet sem mondott.

Ha valaki elolvassa módosításának indoklását, akkor csak megdöbbenhet annak gyengeségétől: a megkülönböztetés elleni küzdelem elutasítása a túlzott bürokráciától való félelem miatt. Rossz úton jár, amikor megpróbálja a baloldal és a jobboldal közötti konfliktussá változtatni ezt a javaslatot. A megkülönböztetés elleni küzdelem nem a jobboldal vagy baloldal kérdése, hanem a humanizmus és az alapvető jogok tiszteletben tartásának kérdése.

(Taps)

Ezért remélem és hiszem, hogy holnap vereséget fog szenvedni.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Támogatnunk kell minden olyan kezdeményezést, amelynek célja a megkülönböztetés elleni küzdelem. A közelmúlt statisztikái azt mutatják, hogy Európában, ahol a társadalom annyira fejlett, a polgárok kisebbségét éri megkülönböztetés. Ezért senki sem maradhat közömbös. Maga a koncepció azonban annyira tág és elvont, hogy kívánatos lenne néhány pontosítás.

Az alapvető emberi jogok sérelme nélkül, amelyek továbbra is megkérdőjelezhetetlenek, feltétlenül el kell ismernünk az egyes tagállamok szuverenitását abban a tekintetben, hogy ősrégi hagyományaiknak, civilizációjuknak és kultúrájuknak megfelelő jogszabályokat alkossanak. Az ilyen jellegű beavatkozások szinte mindig a lakosság identitásának védelmével kapcsolatosak. Hadd mondjak egy példát a szexuális irányultságra: ez az én személyes véleményem, de meggyőződése, hogy az emberi méltóságot a szexuális preferenciáktól függetlenül garantálni kell. A homoszexualitás a magánszférába tartozó döntés, amelyet semmilyen körülmények között sem szabad büntetni, ugyanakkor védelmezni sem szabad. A véleménynyilvánítás szabadsága: hol kezdődik és hol végződik a közvetlen és közvetett megkülönböztetés elleni védelem? Vallásszabadság: az unokahúgom iskolájában, ebben az évben első alkalommal nem volt karácsonyi misztériumjáték. Az igazgató ezt azért akadályozta meg, mert más vallású gyermekek is jelen voltak. Véleményem szerint mivel a karácsonyi misztériumjáték sokkal inkább a kultúra, nem pedig a hit szemléltetése, a megkülönböztetés egyik formájának megelőzése érdekében létrehozta egy másik megkülönböztetést. Elnök úr! Más emberek vallásának tiszteletben tartása nem jelenti azt, hogy a saját vallásunkat szégyellnünk kellene!

Ez az oka – és itt befejezem – annak a félelmünknek, hogy ez az irányelvjavaslat szükségtelen ellentétes szélsőségek felé vezet, és a győgy mód rosszabbnak bizonyulhat az eredeti problémánál.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ez az irányelv végre megszünteti a megkülönböztetés-ellenes jog hiányosságait, és lehetővé teszi, hogy az Európai Unió teljesítse az emberi jogok védelmével kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit, valamint a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény alapján fennálló kötelezettségeit.

Hölgyeim és uraim az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjában! Az Önök érvei, amelyeket az irányelv ellen felhoztak, populisták és félrevezetőek. Milyen joggal tagadják meg a fogyatékkal élőkötől az oktatás korlátozatlan elérését, az idősebbektől az egyenlő bánásmódot a biztosítások és a pénzügyi szolgáltatások területén? Milyen fogalmaik vannak az emberiségről?

A társadalmi életben való korlátozatlan részvétel emberi jog, és harcolni fogunk ezért az irányelvért és valamennyiünk esélyegyenlőségéért. Véleményem szerint teljes mértékben embertelen azt követelni a megkülönböztetés áldozataitól, hogy mutassák be a megkülönböztetés bizonyítékait. Ha önök, hölgyeim és uraim a PPE-DE csoportból, törlik a bizonyítás terhének megfordítását, akkor ezzel kockára teszik egyes csoportok emberi méltóságuk védelmével kapcsolatos alapvető jogát, és ezt mi elfogadhatatlannak tartjuk. Egyenlőséget akarunk mindenkinek a számára a megkülönböztetés elleni védelem területén, és mi, Zöldek, harcolni fogunk ezért. Nem engedjük meg, hogy az emberi jogok a populista pánikkeltés játékszerévé váljanak. Már most megíjósolom, hogy holnap veszíteni fognak; a Parlament többsége a megkülönböztetéssel szembeni védelem emberi joga mellett fog szavazni. Ebben biztos vagyok.

Jim Allister (NI). – Elnök úr! Én a jelentés és a javasolt irányelv ellen fogok szavazni, három okból. Először is nem értek egyet azzal a véleménnyel, hogy a nemzeti kormányok helyett az EU-nak kell szabályoznia ezeket a kérdéseket, mert hiszek abban, hogy az egyes tagállamok jobban meg tudják állapítani, szükség van-e az ezzel kapcsolatos jogszabályok megerősítésére. Ha volt valaha olyan téma, amely szubszidiaritási kérdés volt, akkor ez biztosan az.

Második okom az, hogy a zaklatás új bűncselekményének a kilátásai riasztóak, mert valójában korlátozza a szólásszabadsággal és a vallásszabadsággal kapcsolatos jogokat, különösen azoknak az esetében, akik a kereszténység üzeneteit hirdetik.

Azok a keresztények, akik az evangéliumot hirdetik, elsősorban nyilvános helyeken, más hitű embereknek, akik ezt sértésként fogják fel és azt állítják, hogy az igehirdetés a méltóságuk elleni támadás, megsérthetik ezt a törvényt. Hasonló módon a heteroszexuális házasság bibliai nézőpontjának védelmezése és támogatása lehetőséget biztosít a pereskedésre hajlamos melegjogi aktivistáknak arra, hogy zaklatás miatt keresetet nyújtsanak be.

A harmadik ok az, hogy az irányelvben szereplő intézkedések aránytalanok és kiegyensúlyozatlanok. Arra kényszeríti például a keresztény nyomdászt, hogy fogadjon el megrendeléseket olyan anyagok kinyomtatására, amelyek sértik vallási meggyőződését, miközben szabadságot kellene élveznie arra, hogy lelkiismerete szerint vezesse vállalkozását.

A nélkülözhetetlen kiegyensúlyozó mechanizmusok nélkül ez az irányelv valójában a megkülönböztetés létrehozásának eszközévé válik. Ezért ez az irányelv szerintem szükségtelen, és sérti az alapvető jogokat, különösen az emberek hitét és lelkiismeretét, és jól szemlélteti, hogy az EU hajlamos túlterjeszkedni a hatáskörén, mennyire szereti mindenbe beleütni az orrát és milyen makacs.

Nicolae Popa (PPE-DE). – (RO) A Bizottság arra irányuló kezdeményezése, hogy az egyenlő bánásmód alapelveinek alkalmazását kiterjessze a társadalmi élet más területeire is egy átfogó irányelv használatával, amely tiltja a fogytékosságon, életkoron, valláson vagy meggyőződésen és szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést a munkahelyen kívül, elvben szükséges a megkülönböztetés-ellenes jogalkotási csomag teljessé tételéhez. A többszörös megkülönböztetés fogalmának bevezetése és a fogytékával élők jogaira fordított kiemelt figyelem jelentős előrelépést jelez.

Ez az irányelvjavaslat azonban kényes és ellentmondásos témára irányul. Ennek a jogalkotási szövegnek fenn kell tartania az egyensúlyt az Európai Unió és a tagállamok hatásköre között az alkalmazási kör egyértelmű meghatározásával. A családjogi törvény aspektusait, ideszámítva a családi állapotot, a reprodukciós jogokat és az örökbefogadási jogokat nem szabad beilleszteni az irányelvjavaslat alkalmazási körébe, ezt a tényt kétségtelenül egyértelművé kell tenni a jogalkotási szövegben. A házasság intézményének használata kizárólag keresztény értelemben fogadható el. Másik jogilag elfogadott megnevezést kell találni a másfajta partneri kapcsolatokra.

A szubszidiaritás elvét az oktatás tartalmához és a nemzeti oktatási rendszerek megszervezéséhez kapcsolódó aspektusok esetében is tiszteletben kell tartani, a vallásfelekezeti iskolákat is ideszámítva. Az Európai Néppárt mindig támogatta a sokféleség előmozdítását az Európai Unió fontos célkitűzéseként, valamint a megkülönböztetés elleni küzdelmet. Sajnálatos módon a szöveg tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek a vallási doktrína szempontjából elfogadhatatlanok.

Paradox módon a baloldal készül megkülönböztetésre ilyen módon. Valójában velem szemben alkalmaznak megkülönböztetést egyszerűen azért, mert őszintén hiszek Istenben.

Michael Cashman (PSE). – Elnök úr! Nagyon érdekes ez a vita, és mulatságos lenne, ha nem lenne annyira tragikus. Meggyőződésem, hogy a legtöbb ellenérvet, amit ma délután hallottam, őszintén érzik és hiszik, de ezek nem a tényekre és nem is az előttünk lévő szövegre épülnek. Ez a jelentés semmi olyasmit nem tartalmaz, ami aláásná a szubszidiaritás vagy az arányosság elvét. Ellenkező esetben a Miniszterek Tanácsa már kiigazította volna. Tehát most is arra buzdítom Önöket, hogy szavazzák meg a jelentést és tegyék lehetővé, hogy a Miniszterek Tanácsa megtegye a helyes lépéseket annak érdekében, hogy az arányosság és a szubszidiaritás szempontjait tökéletesen tiszteletben tarthassuk.

Weber úr, Európa a második világháború értékeiből született – abból az elhatározásból, hogy soha többé nem nézünk félre, amikor egyének egy csoportját vagy más csoportokat kipécézik vagy kikiáltják bűnbaknak, majd koncentrációs táborokba és munkatáborokba vezetik őket. Abból az elhatározásból született, hogy nem lesz többé elnyomási hierarchia. Szomorú módon Önök mégis egy olyan Európát akarnak, amely nem ezekre a nemes értékekre épül, nem olyan Európát akarnak, amely hiszi és tiszteletben tartja azt az eszmét, hogy minden ember egyenlőnek született. Azoknak, akik ellenzik ezt az eszmét, válaszolniuk kell lelkiismeretüknek, vallásuknak és szavazóiknak, és meg kell magyarázniuk, miért gondolják úgy, hogy egyes emberekkel másként kell bánni, mint a többiekkel, miért gondolják úgy, hogy őket nem illeti meg az egyenlőség.

Szerencsés ember áll Önök előtt, egy meleg férfi – és ha én döntöttem úgy, hogy meleg leszek, nem érdekes, hogy ezek szerint az ember a heteroszexualitás mellett is nyilvánvalóan tudatosan dönt? –, aki az egyenlőségért harcol, nemcsak a melegéért, a leszbikusokért, a biszexuálisokért és a transzszexuális emberekért, hanem mindenkiért, akiket megkülönböztetnek életkoruk, vallásuk, meggyőződésük, nemük, vagy bármi alapján, amit másságnak tekintenek, és ami felhasználható arra, hogy megfosszák őket egyenlőségüktől. Meggyőződésem szerint bármely civilizált társadalom lakmuszpapír-tesztje nem az, ahogyan a többséggel bánnak, amely érdekes módon sok különböző kisebbségből áll össze. Bármely civilizált társadalom lakmuszpapír-tesztje az, amint ezt a látogatók karzatán figyelő emberek is elmondhatnák Önöknek, nem az, ahogyan a többséggel bánunk, hanem az, ahogyan a kisebbségekkel bánunk, és ebben az esetben egyes tagállamok szomorú módon alulteljesítenek.

Shakespeare ragyogóan így fogalmaz: „a rossz, mit ember tesz, túléli őt, a jó gyakorta sírba száll vele”. Nézzenek magukra, és képzeljék el, mi lenne, ha Önök lennének mások – akinek más a vallása, más a meggyőződése, más az életkora, más a szexuális irányultsága – helyénvaló lenne, ha megfosztanák Önöket emberi jogaitól? A válasz csak „nem” lehet. A Parlament most lehetőséget kapott arra, hogy megtegye azt, ami helyes, igazságos és jó.

Elnök. – A vitának ezen a pontján Špidla úrnak kell megszólalnia. Ő nálam jobban ki tudja fejteni, miért kell így tennie. Most azonnal megadom neki a szót.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Néhány percen belül részt kell vennem a munkaidő-szervezésről szóló irányelv tárgyalásán, és biztosan megértik, hogy ez a téma megkerülhetetlen.

Hölgyeim és uraim! Végighallgattam a jelentésről folytatott vitát, és azt kell mondanom, hogy érzelmeiktől átfűtve hallgattam, mivel a vita kifejezi ennek a problémának a legfontosabb elemeit és roppant mélységét. Az alapvető kérdés az, hogy mit védelmez ez az irányelv? Ez az irányelv az emberi méltóságot védelmezi. Nem tudjuk elhinni, hogy az emberi méltóság elleni nyílt támadás enyhébb esete a fogyatékoság alapján történő megkülönböztetés, például az életkor alapján történő megkülönböztetéshez képest. Az emberi méltóságról beszélünk, mindenkinek az érdekében.

Azt kell mondanom, hogy ez az irányelv, ahogyan azt a Bizottsághoz benyújtották, az egyik olyan irányelv, amely szervesen következik a Parlamentben folytatott elmélyült vitából, valamint a Bizottság szintjén lefolytatott számtalan vitából, ezért ez egy alaposan átgondolt irányelv, amely az értékekhez való szilárd és egyértelmű viszonyulásunkat fejezi ki.

A vita során az is elhangzott, hogy a megkülönböztetés tilalma olyan értékekre épül, amelyeket mi alkalmaztunk, és amelyekkel a második világháború óta tisztában vagyunk. Akár igaz az állítás, akár nem, hogy a második világháború után kialakult bennünk bizonyos értékek jelentőségének és lényegi súlyának mélyebb megértése, ezeknek az értékeknek a gyökerei mélyen visszanyúlnak a történelembe. Az ókorban nem létezett az emberek közötti egyenlőség alapvető felfogása – ezt a felfogást a keresztény vallás fogalmazta meg először. Jól emlékszem az *Oriente ian sole* című, a 9. századból származó enciklikára, vagy talán pápai bulla volt, de ezt mondta: „talán nem igaz az, hogy a nap mindenkire egyformán süt?” Ettől a pillanattól kezdve ezt a felfogást visszahangozza az egész emberi történelem.

Magától értetődik, hogy a vita során felvetődött számos technikai természetű, vagy azokhoz a kérdésekhez képest, amelyekről most beszélünk, látszólag talán kisebb jelentőségű kérdés. Szeretném ezeket röviden érinteni. Az első kérdés a további értelmetlen bürokrácia létrehozására vonatkozott. Úgy gondolom, hogy ez egyetlen egyszerű indokkal visszautasítható. Az irányelv nem írja elő új struktúrák vagy új bürokratikus szervek kialakítását. Az irányelv csak kiterjeszti a már létező szervek alkalmazását, tehát semmilyen módon nem követel meg több bürokráciát.

Ott volt még a szubszidiaritás nyitott kérdése. Ezt a kérdést kivételes gondossággal vizsgáltuk meg, mivel ez egy alapvető kérdés. A Szerződés 13. cikke egyértelmű. Szilárd jogi alapokról gondoskodik, és az az irányelv, amely ezeken a jogi alapokon nyugszik, nem ütközhet a szubszidiaritás alapelvével.

Az irányelv másik fontos alapelve például a bizonyítás terhének megfordítása. Ezt a kérdést a korábbi irányelvekben már megoldottuk, tehát ebben az esetben sincs szükség új felfedezésekre. Mégis szeretnék mondani valamit a bizonyítás terhéről. Ennek az irányelvnek a célja az egyének önmaguk megvédelmezésével kapcsolatos képességeinek megerősítése – ez az alapvető cél. Ez nem lenne megoldható a bizonyítás terhének megfordítása nélkül. Függetlenül attól a tényről, hogy sok jogrendszerben már megfordították a bizonyítás terhét sokkal kevésbé fontos okok vagy hasonló fontosságú okok miatt. A bizonyítás terhének megfordítására klasszikus példa az úgynevezett apasági feltételezés, de sok más példát is említhetnénk.

A vita során az is elhangzott, hogy bizonyos fogalmak túlságosan nyitottak. Hölgyeim és uraim! A legtöbb alkotmányos fogalom nyitott és az adott körülmények közötti értelmezést igényel. Például emlékszem, hogy a Német Alkotmányban szerepel „a tulajdonjog kötelez” kifejezés. Ez tipikusan egy nyitott fogalom, amelyet a különféle konkrét területeken kifinomítottak.

Hölgyeim és uraim! Túl sok szó esett a potenciálisan súlyos költségekről, különösen a testi fogyatékkal élőkkal kapcsolatban. Kijelenthetem, hogy az irányelv nem javasol meghatározott vagy konkrét ügyeket, hanem ésszerű összhangról beszél, és újból kijelenthetem, hogy ha kezdettől fogva ésszerű összhangot alkalmazunk, akkor a legtöbb esetben nem lesz szükség túl magas költségekre. Azt kell mondanom, hogy ha a potenciálisan magas költségeket elfogadhatónak tekintjük az egészségügy és a munkabiztonság területén,

ahol az emberi életet védjük, akkor véleményem szerint az emberi méltósággal kapcsolatban felmerülő esetleges magas költségek – bár én nem hiszem, hogy ezek lényegesen magasabbak lesznek – szintén arányosak a megővni kívánt érdekekkel, mivel hölgyeim és uraim, az egyenlőség és az emberi méltóság érdekei átszövik a Szerződést, és ezeket az érdekeket minden erőnkkel védelmeznünk kell.

Véleményem szerint az Európai Unió számára semmi sem fontosabb, mint a megkülönböztetés-mentesség koncepciója. Jóllehet én támogatom a belső piacot és jóllehet én támogatom az európai politika sok más területét is, meggyőződésem, hogy az esélyegyenlőség és a megkülönböztetés-mentesség fogalma mindennek a legmélyebb alapja.

Sarah Ludford (ALDE). - Elnök úr! Egyértelműen helyes, hogy véget vetünk a törvények közötti kuszaságnak azáltal, hogy védelmet biztosítunk különféle embereknek a megkülönböztetés ellen, különféle helyzetekben, és egységes egyenlőségi rendszert támogatunk. Azt a nőt, akitől megtagadják a bankkölcsönt, a fogyatékos személyt, aki nem tud bejutni egy épületbe, a meleg férfit, akitől megtagadják a lakhatási lehetőséget, azt a fekete bőrű embert, akit kizárnak egy klubból és így tovább, azonos alapelvek alapján kell megvédelmezni.

De szeretnék megemlíteni két kérdést. Az egyik a zaklatással szembeni védelemre vonatkozik. A szöveg helyes módon egyértelmű abból a szempontból, hogy a megfélemlítő környezet kialakítását tiltja az olyan személyekkel szemben, akiket valamely csoport nemkívánatosnak tekint. Nagyon fontos, hogy a szólásszabadság megőrzésével kapcsolatban nagyon határozottak legyünk, és nagyon hasznos, hogy a Parlament által végrehajtott sok kiegészítésben a kérdés kifejezett megemlítésével ezt kihangsúlyozzák.

A vallási iskolák kapcsán teljes mértékben támogatom a szülőknek azt a jogát, hogy egy adott vallás alapelvei szerint biztosítsanak oktatást gyermekeiknek mindaddig, amíg maga a vallás nem terjeszt diszkriminatív vagy előítéletektől terhes magatartásformákat. De nem tűrhetjük el a gettók kialakulását, ahol csak egy adott valláshoz tartozók gyermekeit veszik fel valamely iskolába, a többiek pedig kizárják. A Bizottság szövege lehetővé teszi a diszkriminatív felvételt, és nem vagyok meggyőződve arról, hogy az 51. módosítás megoldja ezt a problémát. Valószínűleg egyiket sem fogom megszavazni.

Rihards Pīks (PPE-DE). - (LV) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nem hiszem, hogy ebben a Parlamentben bárki is pártolná a megkülönböztetést. Sőt, úgy gondolom, hogy az itt jelenlévők kifejezetten ellenzik a megkülönböztetést. Ez a dokumentum – a tanácsi irányelvre vonatkozó javaslat – kétségtelenül sok helyénvaló javaslatot tartalmaz, de úgy gondolom, hogy az itt szereplő javaslatok közül sok a keresztény szemléletmódra és a keresztény vallásra épül. Szeretném elmondani, hogy egyetlen irányelv nem tudja elérni azt, amit az oktatás hosszú folyamata alatt kell megvalósítani, mert az etika és a magatartás kérdéseivel foglalkozik. Továbbá, miközben ez az irányelv, illetve irányelvjavaslat, sok hasznosat tartalmaz, vannak benne olyan kérdések, ahol túl messzire elmegy. Ezekben a kérdésekben valójában azáltal, hogy lehetőségeket teremt emberek egyik csoportjának, korlátozza egy másik csoport lehetőségeit. Még azt is ki merem mondani, hogy a dokumentum egész sor olyan pontot tartalmaz, amelyek lehetőséget teremtenek a magánjellegű tevékenységekbe történő beavatkozásra, ez pedig ellentétes az alapvető értékeinkkel. Ezenkívül most, a választások közeledtével választóink egyre több kérdést és kritikát is felvetnek. Szerintem ugyanez tapasztalható az Önök országaiban is. A leggyakrabban azt a kritikát halljuk, hogy Brüsszel túl sok kérdést akar szabályozni, túl sok a korlátozás és túl sok a bürokrácia. Ezért kerülnünk kell a szubszidiaritás megsértését vagy túl sok korlátozás felállítását. Véleményem szerint ezt a dokumentumot újból át kell gondolni.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Elnök úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy köszönetet mondok Buitenweg asszonynak, Bozkurt asszonynak, Cashman úrnak és másoknak ezért a rendkívül jó jelentésért. Másokkal együtt én is meglepődtem és megdöbbentem, amikor az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja vezetője és szóvivője, Manfred Weber azt javasolta a 81. módosításban, hogy a Parlament utasítsa el az irányelvre irányuló javaslatot, mert sérti a szubszidiaritás elvét és aránytalanul nagy bürokráciával járna, a svéd fordítás szerint. Špidla biztos úr ezt már kommentálta.

Meggyőződésem, hogy az összes fogyatékos nő és az összes többi csoport, aki arra számít, hogy az Európai Parlament megvédi a csoportjukhoz tartozó polgárok emberi jogait, szintén mélyen csalódottak amiatt, hogy a PPE-DE képviselőcsoport vezetősége összehasonlíja az emberi jogokat a bürokráciával. Ezért arra ösztönözöm az egész Parlamentet, hogy holnap ne szavazza meg a PPE-DE képviselőcsoport 81. módosítását. Azt is fontosnak tartom, hogy ne folytatódjon a nők elleni megkülönböztetés, amelyet a biztosítótársaságok folytatnak csak azért, mert nők és idősebbek, hanem olyan csoportnak tekintsék őket, akik egészségesebbek és tovább élnek, mint a férfiak. Abban is reménykedem, hogy a Parlamentben lesz elég bátorság és kimondja, hogy az adófizetők pénzéből finanszírozott oktatás mindenki előtt nyitva áll. Egyértelmű, hogy a vallás sok európai számára fontos, és ezt én tiszteletben tartom, de világi társadalomban élünk.

Nem, Weber úr, az Ön piaci szerződéskötési szabadsága nem annyira fontos, mint a polgárok alapvető emberi jogai. Kérdezze meg az EU polgárait – ők bölcsőbbek és tájékozottabbak, mint Önök, a PPE-DE képviselőcsoport tagjai. A velünk szemben támasztott várakozások magasak, és remélem, hogy holnap mindenki lesz elegendő bátorság ahhoz, hogy a jelentés mellett, ne pedig ellene szavazzon, amint ezt Önök javasolták.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Elnök úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy köszönetet mondok az előadónak. Nem lehet elég gyakran elmondani, milyen kiváló munkát végzett. A feladat nem volt könnyű. Néhány képviselőtársunk a jelek szerint különösen gyorsan megsértődik.

Az irányelv kiindulópontja kristálytiszta: egyenlő bánásmód kivétel nélkül mindenkiel szemben – homoszexuális vagy heteroszexuális, nő vagy férfi, öreg vagy fiatal, fekete vagy fehér, fogyatékos vagy más, vallásos vagy humanista, és így tovább. A férfiak és a nők joga megegyezik, Weber úr, a mi jogaink és az ő jogaik azonosak, az Önök jogai és a mi jogaink azonosak. Ennek, Vanhecke úr – aki újból itt hagyta a vitát – semmi köze sincs az úgynevezett politikai korrektséghez.

Az árnyékelőadók és maga az előadó is hatalmas erőfeszítéseket tett ennek a kompromisszumnak az elérése érdekében, amelyet az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja is támogathatna. Senki sem tekinti hibátlannak a szöveget, és csak abban reménykedem, hogy a PPE-DE képviselőcsoport jelentős többségének a holnapi szavazásig megjön a józan esze.

Teljes mértékben támogatom a vallásszabadságot, de Weber úr, Ön saját magát mások fölé helyezte és az esélyegyenlőséget értelmetlen bürokráciának tekinti, kezét a Biblián tartva.

Elnök. – Hölgyeim és uraim! A vita utolsó szakaszában Barrot úr helyettesíti Špidla urat.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A megkülönböztetés-mentesség stratégiájának lényege a következő állításban összegezhető: mindig a személy az első. Először mindig a személyt vesszük figyelembe, mielőtt azt a tényt mérlegelnék, hogy valamilyen szempontból más – például fogyatékkal élő vagy homoszexuális – és ezért szeretjük, óvjuk és védjük azt a személyt; ez alkotja a megkülönböztetés-mentesség stratégiájának lényegét. Ha ez igaz, akkor igaz; ezért mindenki, akinek van valamilyen vallásos hite, az személy, amint az is igaz, hogy ő olyan személy, aki fontosabb annál a ténynél, hogy van vallásos hite.

Ezért nagyon elővigyázatosnak kell lennünk, mivel a 3. cikkben szereplő állítás, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésének 52. módosítása által javasolt megszövegezés szerint, bevezet egy olyan alapvetet, amely homlokegyenest ellentétes az Európai Unió működéséről szóló szerződés 17. cikkében szereplő 11. nyilatkozattal. Ez az 52. módosítás tagadja az egyházakra és a vallásra vagy személyes meggyőződésre épülő szervezetekre vonatkozó nemzeti törvények alapján fennálló jogállás fenntartásának koncepcióját, ugyanakkor a 3. cikk és a vonatkozó 18. preambulumbekazdés, az előbb említett jelentés 51. és 29. módosítása által javasolt megszövegezés alapján – véleményem szerint – korlátozza a tagállamok hatáskörét az oktatási intézmények vallás vagy személyes meggyőződés alapján történő hozzáférhetősége szempontjából.

Röviden: meggyőződésem, hogy ha eleve és teljes egészében meg akarjuk védeni a személyt, akkor azokat az aspektusokat is meg kell védenünk, amelyek ezt a személyt jellemzik vallási szempontból. Emellett úgy gondolom, hogy a 92., 89. és 95. módosítás ésszerű kapcsolódási pont lehet azok számára, akik azt akarják, hogy fogadjuk el az irányelvet, ezért ezen a szinten hatékony teret találhatunk a párbeszédhez.

Claude Moraes (PSE). – Elnök úr! Bizottságunk elnöke, Deprez úr, sok parlamenti képviselő nevében szólalt meg, amikor azt mondta, hogy ez a jelentés nem szekcionális érdekeket vagy a baloldal érdekeit képviseli, hanem Buitenweg asszony jelentése, amely telve van körültekintéssel, érzékenységgel és kompromisszummal az érintett emberek kapcsán. Az előadó olyan jelentést alkotott meg, amely nem köti és nem szabályozza túl az üzleti világot, amint ezt a két korábbi irányelv – a faji egyenlőség irányelve és a foglalkoztatási irányelv – hosszú útja során láttuk, és amelyről azt mondanám Weber úrnak, hogy nem kötötte és nem szabályozta túl az üzleti világot sem Németországban, sem pedig az én országomban.

Buitenweg asszony az alapvető jogokról alkotott meg egy irányelvet, amely nem hozza létre azt a bürokráciát, amelyről Špidla úr beszélt. Benyújtottam módosító javaslatokat a már létező, egyenlőséggel foglalkozó szervek megerősítéséről. Az Egyesült Királyságban létrehoztuk az Egyenlőségi és Emberi Jogi Bizottságot, amely a közelmúltban támogatta egy európai polgár – Sharon Coleman, egy fogyatékkal élő gyermek édesanyja – ügyét, aki keresetet nyújtott be munkaadója ellen „megkülönböztetés fogyatékkal élő személlyel való kapcsolat

alapján” jogcímen, ami Buitenweg asszony jelentésében alapvető jelentőségű. Az Európai Unió Bírósága az ő javára döntött, és az ítélet eredményeként kiterjesztettük ezeket a jogokat a brit gondviselőkre – azokra, akik fogyatékkal élő emberekről viselnek gondot.

Azt mondanám az itt jelenlévőknek, hogy Önök is meg fognak öregedni, Önök is fogyatékkal élővé válhatnak és Önök is kerülhetnek olyan helyzetbe, hogy fogyatékkal élő emberről kell gondot viselniük. Ez sok millió európai polgár számára realitás. Erről szól ez a jelentés. Nem szekcionális érdekekkel vagy aggályokkal és nem azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy ki fog uralkodni a társadalom egy másik része felett. Azt mondanám, hogy ez a jelentés nem baloldali és nem jobboldali, hanem az alapvető jogokkal foglalkozik. Amint Cashman úr mondta beszédében, az európai választások előtt az emberek azt fogják nézni, megvédtük-e az alapvető jogokat az üzleti világnak és gazdaságunknak okozott károk nélkül. Ezt teszi ez a jelentés. Támogassuk! Ez a célszerű és ez a helyes.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Szeretném elmondani, hogy támogatom Buitenweg asszony munkáját. Ha jól értem, akkor az, amit kompromisszumnak szántak, talán egyáltalán nem is kompromisszum, de nem ez a fontos. Az a fontos, hogy döntésre kell jutnunk.

Ha vannak is aggályaim, azok ellentétesek Mauro úr aggályaival. Vallásszabadság? Természetesen, 100%-ban. A vallási oktatási intézmények szabadsága? Természetesen, 100%-ban. Semmilyen körülmények között nem jelenthet egyetlen vallás sem indokot, mentséget vagy fedezéket bármilyen megkülönböztetésre. Semmiképpen sem tűrhetünk el olyan kivételeket, amelyeken keresztül valamely egyház vagy vallási intézmény megkülönböztetést alkalmazhatna azokkal a tanárokkal vagy tanulókkal szemben, akiknek magatartása nem felel meg egy adott vallás előírásainak, arra a kockázatra hivatkozva, hogy etikai álláspontjuk befurakodhat az intézménybe és sok vallásfelekezet követelhetné ugyanezt a legitimációt.

Nem ez a megoldás. Elvégre szerződéseink és az Európai Unió sajnálatos módon már eddig is a szükségesnél több védelmet biztosított a nemzetállamoknak, amelyeknek hosszú listáik vannak az alapvető jogok és szabadságjogok kivételeiről. Ne egészítsük ki további kivételekkel a már létező listákat.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT)

Elnök úr, Barrot úr, hölgyeim és uraim! Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjához tartozó munkatársaimmal együtt megszavaztam ezt a jelentést az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságban. Azért tettem ezt, mert az árnyékelőadó, Gauber úr kiváló munkát végzett egy kiegyensúlyozott kompromisszum elérése érdekében. Ezenkívül szeretnék gratulálni az előadónak, Buitenweg asszonynak az elvégzett munkáért, és vele együtt én is arra szólítok fel mindenkit, hogy kerülje az álláspontok radikalizálódását és törekedjen a lehető legszélesebb körű konszenzusra.

Minden más kompromisszumhoz hasonlóan vannak olyan pontok, amelyekben sikerült érvényesítenünk véleményünket, más pontokat azonban nehezebb elfogadnunk. Olyan kompromisszumról beszélünk, amelyben figyelembe kell vennünk a gyakorlatban elfogadott jogszabályokat és a 27 tagállamban életben lévő különféle kulturális tradíciókat. Én pozitívnak tekintem azt a tízéves időszakot, amelynek során az épületeket át lehet alakítani olyan módon, hogy a fogyatékos emberek számára is lehetővé tegyék az árukhöz, szolgáltatásokhoz és erőforrásokhoz való hozzáférést, és azt a tényt is, hogy leküzdhetetlen szerkezeti akadályok fennállása esetén mindig lehet alternatív megoldásokat találni.

Csatlakozom azokhoz, akik hangot adtak a biztosítótársaságokkal kapcsolatos aggályaiknak – például azok miatt a tények miatt, amelyeket az egészségügyi vélemény mellett mérlegeltünk. Nem tudom azonban elfogadni a szubszidiaritás alapelvére történő hivatkozás megszüntetésének – a Bizottságban elfogadott – gondolatát a családjoggal, a házassággal és a reprodukcióval kapcsolatos kérdésekben. Ezek a kérdések a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak. Ugyanez vonatkozik a 8. cikkre is, amelyet az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja a benyújtott 90. módosítással megpróbál eltávolítani, mivel sok tagállam érvényes jogalkotási hagyományai nem teszik lehetővé a bizonyítás terhének megszüntetését, mivel ez leküzdhetetlen jogi problémákat okozna.

Ha a plenáris ülés elfogadja ezeket a kulcsfontosságú pontokat, akkor nem szavazhatom meg a jelentést. Ám tiszta lelkiismerettel soha nem leszek képes egy olyan irányelv ellen szavazni, amely tiltja az emberek közötti megkülönböztetést, függetlenül vallásuktól vagy meggyőződésüktől, fogyatékosaságuktól, életkoruktól vagy szexuális irányultságtól. Befejezésül, elnök úr, ez a kérdés annak meghatározását is magába foglalja, hogy milyen Európa felépítéséhez kívánok hozzájárulni. Teljes mértékben támogatom egy olyan Európát, amely lankadatlanul harcol a megkülönböztetés minden formája ellen.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Elnök úr! A ma megvitatott, irányelvre irányuló javaslat előrevetíti az egyenlőség alapelvét az európai ügy védjegyeként. Ezért ambiciózus fókuszponttal kell ezt a kérdést megközelítenünk, a közösség összes polgárára történő kiterjesztésért történő fáradozás céljával, és a közpolitikában és a közigazgatási műveletekben, valamint az egyének közötti kapcsolatban egyaránt végre kell azt hajtanunk.

Tovább kell lépünk, hogy minden polgár teljes mértékben gyakorolhassa és élvezhesse jogait, a meggyőződés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság, és természetesen a többszörös megkülönböztetés alapján történő mindennemű megkülönböztetés nélkül.

Ki kell hangsúlyoznunk, hogy az egyenlőség alapelvét és a megkülönböztetés tilalmát a közösségi és a nemzeti politika területén egyaránt tiszteletben kell tartani, hogy egész Európában valóra válthassuk az egyenlőség alapelvét. El kell érünk továbbá a megkülönböztetéseknek a Szerződés 13. cikkében felsorolt összes alapja elleni megfelelő szintű védelmet.

Ennek a kezdeményezésnek hatékonyabb eszközöket kell biztosítania a számunkra a lehetséges megkülönböztető magatartások elleni küzdelemhez, ami legnagyobb szűgyenünkre még ma is valóság, amint az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a homofóbiával foglalkozó tegnapi jelentése is rávilágított erre.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjához tartozó képviselőtársaim: ne zavarják össze ezt a vitát üres kifogásokkal, mivel ha a jelentés ellen szavaznak, azzal egyértelműen tanúsítják ideológiai nézőpontjukat. A megkülönböztetés elleni küzdelem rendkívül fontos tevékenység, és az Európai Unió értékeinek legfontosabb alapját alkotja.

Ezért felelősségünk és kötelességünk, hogy ma továbblépjünk a Parlamentben az egyenlőség melletti elkötelezettség és annak megvédelmezése felé egész Európában. Nem mondhatunk le az eredmények elérésére irányuló vágyunkról és reményeinkről, és nem engedhetjük meg, hogy egy ennyire alapvető jelentőségű, az értékeinkre épülő kérdés átkerüljön a reménysek és az álmok kategóriájába. Európa polgárai, és ami még ennél is fontosabb, a legkiszolgáltatottabb emberek ezt soha nem bocsátanak meg nekünk.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezmény értelmében, minden polgár egyenlő jogokkal és szabadságokkal rendelkezik, a törvény egyenlő védelmét élvezi fajra, színre, nemre, nyelvre, vallásra, politikai vagy bármely más véleményre, nemzeti vagy társadalmi eredetre, vagyonra, születésre, szociális helyzetre vagy bármely más körülményre való tekintet nélkül.

Hangsúlyozni szeretném azonban, hogy a megkülönböztetés minden formája ellen határozott és hatékony fellépés szükséges, ugyanis a diszkrimináció Európában még mindig erőteljes és a társadalom legkülönbözőbb rétegeit érinti. Nagyon sok esetben nem elégséges pusztán a mindennemű megkülönböztetés megtiltása, hanem különböző pozitív intézkedések meghozatala is elengedhetetlenül szükséges például a fogyatékkal élő személyek esetében. Sok ország - csak egy párat említek: Olaszország, Franciaország, Finnország és Spanyolország, - a hagyományos nemzeti kisebbségek védelme érdekében is autonómiákat adott, pozitív intézkedéseket hozott.

Az Európai Unió és tagállamainak kötelezettsége intézményesített formában is biztosítani az állampolgárok jogainak és a velük való bánásmódnak az egyenlőségét. Szükséges, hogy európai szintű, olyan független intézmények működjenek, amelyek ellenőrizhetik és szavatolhatják azt, hogy az államok ne csak elméleti síkon kötelezzék el magukat az egyenlő bánásmód elve mellett, hanem konkrét intézkedéseket foganatosítsanak ezen irányelv hatékony alkalmazására.

Evangelia Tzampazi (PSE). – (EL) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Azt kérdezem Önöktől, hogy azt a tényt, hogy többi képviselőtársamtól eltérően én ülve szólok most Önökhöz, nem pedig felállva, a Parlament megsértésének tekintik-e.

Az Európai Parlament mindig is támogatta és továbbra is támogatnia kell azt a horizontális irányelvet, amely egyenlő bánásmódot és védelmet garantál az európai polgároknak a megkülönböztetés minden formájával szemben. Ennek az irányelvnek ki kell egészítenie az érvényben lévő európai jogi kereteket, különös tekintettel a fogyatékos emberekre, valamint a hatékony és megkülönböztetéstől mentes hozzáférés garantálásának kötelezettségére.

A jelentésbe beillesztettünk fontos javaslatokat. Bevezettük a többszörös megkülönböztetéssel szembeni védelmet azáltal, hogy a jelentésben előírtuk a hatékony és megkülönböztetéstől mentes hozzáférés

garantálásának kötelezettségét. Azokban az esetekben, amikor a hozzáférés nem garantálható a nem fogyatékos emberekkel azonos feltételek mellett, megfelelő alternatív megoldásról kell gondoskodnunk. A jelentés szigorúbb kritériumokat határoz meg annak kiértékelésére, hogy a hatékony és megkülönböztetéstől mentes hozzáférés biztosítására irányuló intézkedések nem járnak-e aránytalanul magas költségekkel. A jelentés néhány pontja nem kielégítő mindenki számára, ezért támogatunk néhány benyújtott módosítást, amelyek erősítik a kohéziót.

Mindenestre úgy vélem, hogy támogatnunk kell a jelentést, és ezáltal egyértelműen azt kell üzennünk a Tanácsnak, hogy végre-valahára támogatnunk kell egy hatékony európai jogszabályt és ezzel véget kell vetnünk annak a megkülönböztetésnek, amely alássa az egyenlőség és a jogállamiság alapvető európai értékebe vetett bizalmat.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Újságíróként szeretném felhívni a figyelmüket az irányelvben végrehajtott egyik olyan változtatásra, amely mély aggodalmat kelt. Különösen érthetetlennek tartom azt, hogy miközben az irányelvet a huszonhét tagállam közül még tíz tagállamban nem ültették át, akkor miért kell még egy lépéssel továbblépnünk és ennyire ragaszkodnunk egy újabb irányelvhez, amely megteret a megelőzőt. Az ezzel kapcsolatos vélemények eltérőek lehetnek, nincs is ezzel semmi baj, de engem mint újságírót valójában az a tény zavar, hogy ez a javaslat ártalmas a tagállamokban érvényes sajtószabadságra nézve. Hadd említsek meg két példát erre nézve. A Weber úr által javasolt módosítás, amely kiérdekelte támogatásunkat, azt jelenti, hogy a sajtószabadság is korlátozható, például akkor, ha a kiadótól megkövetelik, hogy fogadjon el egy hirdetést neonáciktól vagy antiszemitáktól. Úgy gondolom, hogy ez teljes mértékben elfogadhatatlan és homlokegyenest ellenkezik az EU-ban vallott elveinkkel, és én ezt határozottan ellenzem. Nem engedhetjük meg, hogy ez megtörténjen. Ha már a megkülönböztetés-mentességről beszélünk, akkor ugyanez vonatkozik természetesen arra a helyzetre is, amikor olyan emberek, akiket nem látunk szívesen az EU-ban, sőt inkább lépéseket kell foganatosítanunk ellenük, szintén további lehetőségeket kapnak, például az ingatlanpiacon. Az én hazámban szinte hetente találkozunk olyan esetekkel, amikor neonácik próbálnak ingatlant vásárolni. Ha egy ingatlant bérbe adnak vagy eladnak, akkor nem tudjuk megakadályozni, hogy a bal- vagy jobboldali szélsőségesek el is foglalják azt. Ki fogják használni ezt az új módosítást, amit én erősen ellenzek, és amit nem fogok megszavazni. Ezért azt támogatom, hogy a jelentést utaljuk vissza a bizottsághoz, vagy ha ez nem lehetséges, akkor ne szavazzuk meg.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Elnök úr! Az elmúlt évek során Európa és a világ többi része minden szinten küzdelmet folytatott a megkülönböztetés ellen. Tiszteletes embereként történő előrehaladásunk megköveteli, hogy ezt tegyük, a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartásával.

Amint Buitenweg asszony kijelentette, a Bizottság már több mint négy éve megígérte, hogy elfogad egy átfogó és mindenre kiterjedő javaslatot az összes ember emberi jogairól. Ez most végre a megvalósulás küszöbéhez érkezett.

Szilárd meggyőződésem, hogy soha senkivel szemben sem szabad megkülönböztetést alkalmazni vallása vagy meggyőződése, fogyatékosága vagy életkora alapján. Ellenkezőleg: keresztyén hívóként felszólítom az Európai Parlamentet és mindenkit, hogy ne egyszerűen vessen véget a megkülönböztetésnek, hanem nyújtson segítséget azoknak, akikkel szemben fogyatékoságuk miatt megkülönböztetést alkalmaztak.

Ezt a segítséget sokféle módon és formában nyújthatjuk. Mindegyik tagállam folyamatosan ellenállt az egyenlő hozzáférés fejlesztésének azok számára, akiknek erre a legnagyobb szükségük van. Amint folytatódik az európai integráció, különösen fontos, hogy ne feledkezzünk meg arról, hogy valamennyien mások, más szempontból azonban tökéletesen egyenlők vagyunk.

Marusya Lyubcheva (PSE). – (BG) Elnök úr, biztos úr! Rendkívül fontos irányelvről vitatkozunk, amely lehetőséget biztosít a számunkra olyan problémák megoldására a megkülönböztetés-mentesség területén, amelyek továbbra is meglehetősen ellentmondásosak. Különösen fontosnak érzem azt, hogy újból megerősíti a vallási meggyőződés jogát és szabadságát, valamint a megkülönböztetés-mentesség alapelveinek alkalmazását ezen a területen.

Ugyanakkor az irányelv kifejezetten hivatkozik a 11. nyilatkozatra az egyházak és a világnézeti szervezetek jogállásáról, amelyben az Európai Unió tiszteletben tartja és nem sérti az egyházak és vallási közösségek nemzeti jog szerinti jogállását a tagállamokban.

Elismeri továbbá a tagállamok jogát konkrét rendelkezések megszövegezésére és végrehajtására ezen a területen. Mondanom sem kell, hogy az európai jogot össze kell hangolnunk a tagállamoknak az egyes területek szabályozásával kapcsolatos jogaival.

Ez egy átfogó tárgykör. Az összefüggéseket egyértelműen tisztáznunk kell, nehogy bárkinek a jogait megsértjük, ideszámítva azoknak a jogait is, akik a jogi rendeletekkel szentesítve az egyházakhoz tartoznak.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, tisztelt előadó, hölgyeim és uraim! Mivel legtöbbször rám hivatkoztak e vita során, szeretném megragadni a lehetőséget, hogy ismét válaszolhassak.

Már mondtam, hogy mindenki, aki kérdéseket tesz fel, rossz fiúnak számít ebben a vitában. Az összes felszólaló, aki vehemensen érvelt a megkülönböztetés ellen, az alapelvről beszélt. Megismétlem: nagyra értékelném, ha nem az alapelvről folytatnánk vitát, hanem inkább a megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében fáradoznánk. Amikor például környezetvédelmi kérdéseket vitatunk meg és nem értünk egyet a CO₂-kibocsátás tiltásával kapcsolatban, akkor a cél elérésének eszközeiről van nézeteltérés, de valamennyien egyetértünk a célkitűzésben. Miért nem engedik meg, hogy ne értsünk egyet a megkülönböztetés elleni küzdelem eszközeiben és módjában? Ezenkívül, amikor a hírlapkiadók bejönnek az irodánkba és hangot adnak aggályaiknak, akkor nekünk lehetőséget kell kapnunk arra, hogy ezeket az aggályokat felvessük a Parlamentben.

Cashman úr, Ön nem a kérdés lényegével foglalkozik, és arra törekszik, hogy marginalizáljon mindenkit, aki kérdéseket merészel feltenni. Ma itt egészen pontosan ez történik.

Richard Howitt (PSE). – Elnök úr, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság Szocialista Képviselőcsoporthoz tartozó árnyékelőadójaként szeretném elismerésemet kifejezni Buitenweg asszonynak és munkatársamnak, Bozkurt asszonynak is. Köszönetet mondok együttműködésükért.

A fogyatékosügyi frakcióközi csoport nevében nagy örömet jelent a számomra az, hogy végre meghallgatásra talált annak az 1,3 millió embernek a szava, akik aláírták a megkülönböztetés-mentesség jogának a fogyatékkal élőkre történő kiterjesztésére irányuló petíciót. Annak is nagyon örülök, hogy a pártok egyetértésre jutottak arról, hogy szükség van egy horizontális irányelvre és nem lehet hierarchia a megkülönböztetések között – ezt még az Európai Unió portugál elnöksége ígérte meg nekünk, amikor 2000-ben elfogadtuk a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvet. Őszintén szólva, kissé sokáig tartott ennek az ígéretnek a megvalósulása.

Vádolom a konzervatívokat, akik tovább akarják késleltetni ezt az ügyet. Ez a vita nemcsak arról szól, hogy mi mint a Parlament kifejezzük támogatásunkat, hanem egyben kérjük, hogy a Tanács lépjen tovább és fogadja el ezt a javaslatot. Arra kérem német barátainkat, hogy ezt ne akadályozzák meg. Önöket aggasztják bizonyos kérdések a magánjogi szerződésekkel kapcsolatban, de a közszolgálat kérdéseiben Önök messzire az élvonal előtt járnak. De nézzünk távolabbra és állapodjunk meg. Nagy örömet jelent nekem az, hogy a jövőbeni svéd elnökség elkötelezte magát amellett, hogy karácsonyig végigviszi ezt az ügyet az EPSCO Tanácsban. Nagyon remélem, hogy képes lesz ezt megtenni.

Kathalijne Buitenweg, előadó. – (NL) Elnök úr! Rendkívül nehezen tud az előadó jó munkát végezni, ha a legnagyobb képviselőcsoport állandóan visszatáncol. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságban az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja támogatta ezt a jelentést, mivel ésszerű kompromisszumot képviselt. Együtt dolgoztunk Gaubert úrral, aki a jelek szerint eltűnt; én legalábbis nem látom. Mindenesetre együtt dolgoztunk ki ezt a szöveget, amelyet ő most ellenez! Úgy tűnik, mintha elsősorban a koordinátor, Weber úr határozná meg az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja német nemzeti pártjának álláspontját.

Weber úr, személyesen Ön mondta nekem éppen a múlt héten, hogy ez nem a lényegről szól, hanem ez egy politikai jelzés. Ez most igaz vagy nem? Ön valóban ezt mondta nekem? Mert ebben az esetben nem bújhat el a részletek mögött – ha ezt akarta volna, akkor egyszerűen benyújthatott volna módosításokat. De Ön nem ezt tette. Ön az egész javaslat elutasítását akarja elérni. Egyszerűen nem akarja ezt a javaslatot, tehát ne tegyen úgy, mintha a végső célunk azonos lenne.

Nagyon sok kérdésre egyenes választ lehet adni. Például nagyon sokan megkérdezték, milyen európai ügyről is van szó. De már ma is érvényben van nagyon sok olyan irányelv, amely már hosszú ideje védelmet biztosít a munkaerőpiacon, és a munkaerőpiacon kívül is sokféle megkülönböztetés ellen gondoskodtunk védelemről, de egyes emberek védelme mindebből kimaradt, például a fogyatékoság, az életkor, a szexuális irányultság és a vallás esetében. Tehát nem teljesen új ötlettel álltunk elő, csak az érvényben lévő jogszabályokat javítgatjuk. Nem akarunk új hatásköröket bevezetni, csak gondoskodunk arról, hogy az emberekkel egyenlő módon bánjanak, és hogy egyes kategóriákat ne tekintsenek fontosabbnak másoknál.

Pirker úr beszélt a munkaerőpiacról. Ez a javaslat távolról sem erről szól; ez egy másik irányelvben szerepelt. Nem a tanárok alkalmazásáról szól. Ragaszkodjunk a tényekhez. A bizonyítás terhe fortélyos kérdés, amint ezt a biztos asszony korábban megjegyezte. Ebben sincs semmi új; ez már a korábbi irányelvekben is szerepelt. Egyáltalán nem igaz, hogy bárkit alaptalanul meg lehet vádolni, aki kénytelen lesz majd védekezni. Nem is a büntetőjogról beszélünk. Az embereknek először valós tényeket kell előterjeszteniük más területeken annak alátámasztására, miért vélik úgy, hogy megkülönböztetést követtek el ellenük, aztán Önöknek meg kell indokolniuk, miért fogadták el vagy miért utasították el azt, aki az ingatlan után érdeklődött.

Ami a médiát illeti, és ezt a szöveg is tartalmazza, már léteznek érvényben lévő rendelkezések a kiadvány identitásával nem egyező hirdetések visszautasításáról: ez mind benne van az 54. cikkben. Ami az egyházakat illeti, nekik nem is kell teljes mértékben teljesíteniük ezeket a követelményeket, ezek csak a társadalmi feladatok ellátása során vonatkoznak rájuk. Például Hollandiában az egyházak szociális gondozási feladatokat is ellátnak. Elfogadhatatlan lenne, ha a szociális feladatok ellátása során mentességeket élveznének kizárólag azon az alapon, hogy valamelyik egyházhoz tartoznak. A jelentésben megemlítjük ezeket a nagyon különleges szempontokat.

Minden tőlünk telhetőt megtettünk. Teljes mértékben alkalmazkodtunk az elvárásaihoz. Módosításait beépítettük a szövegbe, amelyet végül el akarnak utasítani mindenféle pártpolitikai álláspontok miatt. Azt kell mondanom, hogy ez a személyem ellen irányuló csapás, mivel én kezet nyújtottam Önöknek. Javasatainkból nagyon sokat beépítettünk a szövegbe, és szégyenteljesnek tartom, hogy most mossák kezeiket!

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, 2009. április 2-án, csütörtökön kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Carlo Casini (PPE-DE), írásban. – (IT) Az emberi méltóság és az egyenlőség az a két hatalmas érték, amelyen az emberi jogok modern kultúrája alapul. Ám gyakran az történik, hogy nagy szavakat használunk ezek ellentétének leplezésére. Például az egyenlőség azt jelenti, hogy azonos helyzeteket hasonló módon kezelünk, de az is benne van, hogy különféle helyzeteket különféleképpen kezelünk. A kérdéses jelentéssel kapcsolatos fenntartásaim ebből az előzetes mérlegelésből fakadnak. Senkinek sem lehet a leghalványabb kételye sem afelől, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja teljes mértékben elismeri a fogyatékkal élők, az idősek, a betegek, a szegények, a menekültek és a bevándorlók emberi méltóságát és egyenlőségét. Ám az a benyomásom, hogy itt most arra tesznek kísérletet, hogy ebbe a jól megalapozott mozgalomba belekapaszkodva megkülönböztetést alkalmazzanak a férfi és a nő közötti házasságra épülő család és a vallásszabadság, és különösen a vallási iskolák ellen. Soha nem fogok belefáradni a legkisebbek, a legszegényebbek és a legkiszolgáltatottabbak egyenlőségéért folytatott harcba. Pontosan ezért fáj nekem látni, hogy az emberi jogok Európájában, a törvényeken és a gyakorlaton keresztül a legdurvább megkülönböztetést hajtják végre a megszületett és a meg nem született gyermekek között. Ma nem erről vitatkozunk, de helyénvaló lenne felvenni az európai öntudatba, amikor a méltóságról és az egyenlőségről beszélünk.

Gabriela Crețu (PSE), írásban. – (RO) Lehet abban valami sorsszerűség, hogy ma folytatjuk le a vitát erről az irányelvről és holnap, az autizmus világnapján szavazunk róla. Ez jó előjelnek tűnik.

Egyértelmű a számunkra, hogy a valóságban hatalmas eltérések tapasztalhatók a tagállamok azon nemzeti jogszabályai között, amelyek az autizmus által érintett emberek jogait és érdekeit szabályozzák. Ez az eltérés még nagyobb, ha megvizsgáljuk az érintett emberek mindennapi életét.

Hosszú út vezet az európai normák eléréséig, de feltétlenül szükség van némi előrelépésre. Az autizmust különálló fogyatékossgként kell elismerni a szellemi fogyatékossgok között, és speciális stratégiákat kell hozzá kidolgozni.

Ez egyesek szemben költségesnek tűnhet, de az egyenlő bánásmód biztosítása – az egyéb fogyatékossgoktól szenvedő emberekhez hasonlóan – elengedhetetlen annak érdekében, hogy tisztelhesük magunkat és az európai társadalom értékeit.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), írásban. – (GA)

Ez az irányelv előtérbe helyezi azt a nagyon fontos felismerést, hogy a megkülönböztetés nemcsak a munkahelyen fordulhat elő. Az állandó Bizottság ajánlásának legfőbb célja a vallás vagy meggyőződés, fogyatékossg, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés kezelése és annak az

alapelvnek a végrehajtása, hogy minden emberrel egyenlő módon kell bánni a munkahelyi környezeten kívül.

Mivel én is dolgozom fogyatékkal élők jogaival foglalkozó csoportokkal és fogyatékkal élőkkel Írországban, örvendetesnek tartom ezt a jogszabályt. Buitenweg asszony tökéletesen pontosan fogalmazott, amikor ezt írta jelentésében: „A fogyatékkal élő személyekkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében nem elégséges a megkülönböztetés megtiltása. Pozitív fellépések is szükségesek előrelátást és megfelelő átalakításokat magukban foglaló intézkedések formájában.”

Üdvözlöm továbbá az előadó és a Bizottság szilárd álláspontját, amelyet a szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés megakadályozása kapcsán képviselnek. Az ilyen jellegű megkülönböztetésnek nincs helye a modern társadalomban, és elutasítom egyes politikai csoportok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy meggyengítsék az ezzel kapcsolatos jogalkotást.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Szocialista vagyok, vagyis hiszek abban, hogy minden ember egyenlő. Mindenhol harcolnunk kell a megkülönböztetés ellen, ahol felüti a fejét, nemcsak a munkahelyeken. Valóban nem lehet hierarchiát felállítani a különféle alapon történő megkülönböztetések között. Mindenki más, mindenki egyenlő.

Az irányelv célja a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének a munkaerőpiacon kívüli alkalmazása. Az irányelv keretet állapít meg az említett alapokon történő hátrányos megkülönböztetés tilalmára, és egységes minimális védelmi szintet hoz létre az Európai Unióban az ilyen megkülönböztetés áldozataivá vált személyek számára.

A javaslat azt a meglévő közösségi jogi keretet egészíti ki, amelyben a vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintettel történő megkülönböztetés tilalma csak a munkavállalás, a foglalkoztatás és a szakképzés terén alkalmazandó.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE), írásban. – (PL) A megkülönböztetés súlyos problémát jelent Európában és azon túl. Az Eurobarométer 2008. évi külön felmérése szerint az európaiak 15%-a állította azt, hogy tavaly megkülönböztetés áldozatává vált.

Az Európai Parlament több mint négy éve várja ezt az irányelvjavaslatot, amely kísérletet tesz a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének végrehajtására. Ezt nemcsak a munkavállalásban kell alkalmazni, hanem az árúk, berendezések és szolgáltatások kapcsán is, ide tartozik például a banki szolgáltatások igénybevétele, a lakhatás, az oktatás, a közlekedés és az egészségügyi ellátás.

A dokumentum meghatároz továbbá minimális keretnormákat a megkülönböztetés elleni védelem biztosításához. A tagállamok szabadon megnövelhetik a felkínált védelem szintjét, ha ezt szeretnék tenni. Nem hivatkozhatnak azonban az új irányelvre az érvényben lévő normák csökkentésének igazolásához. Az irányelv biztosítja a sértett felek számára a kártérítés jogát. Azt is kijelenti, nem elegendő, ha a tagállamok kifejezik a megkülönböztetés leküzdésére irányuló óhajukat, hanem kötelesek ennek megfelelően cselekedni.

Az Unió tagállamainak jelentős része már bevezetett rendelkezéseket a különféle mértékű védelem garantálására a munkaerőpiacon kívül a vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintettel történő megkülönböztetés ellen. A jelenlegi irányelvtervezet lehetővé teszi egy egységes európai rendelet bevezetését ezen a területen. Szilárdan leszögezi, hogy Európa nem tűri el a megkülönböztetést. A megkülönböztetéstől való szabadság alapvető jog, amelyet az Európai Unióban mindenkinek a számára elérhetővé kell tenni.

Zita Gurmai (PSE), írásban. – (HU) Az elmúlt időszakban az esélyegyenlőség egyre erősebben jelenik meg a közösségi döntéshozatalban. Az egyenlő bánásmódról szóló irányelvjavaslat célja a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazása.

A megkülönböztetés-mentesség alapvető jog és az Unió minden polgárára alkalmazni kell. Határozottan kiállok amellett, hogy a megkülönböztetés minden formája ellen harcolni kell. Nem rövid az az út, amit meg kell még tennünk e téren és az is világossá vált, hogy csakis fokozatosan tudunk előrelépni. Ez egyrészt a jogszabályok kiegészítését, összevonását, másrészt az új, koherens és egységes elveket tartalmazó jogi aktusok nemzeti jogba ültetését, harmadrészt a gyakorlati megvalósítást jelenti. Bár ez egyenként is jelentős munkát

és időt igényel, célunk az, hogy látható időkeretek között sikerüljön konkrét előrelépést felmutatnunk és egy valódi, diszkriminációmentes Európában élnünk.

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – (HU) Szeretnék gratulálni Buitenweg képviselőtársamnak jelentéséhez, amely megnyitja az utat a hátrányos megkülönböztetés minden formája elleni fellépés jogi struktúrájának kiteljesítése előtt. Az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikke a nemi és etnikai hovatartozáson alapuló megkülönböztetés mellett célként tűzi ki a valláson, meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron, vagy szexuális irányultságon alapuló diszkrimináció elleni küzdelmet is.

A 2000/43-as, a 2000/78-as, illetve a 2004/113-as irányelvek elfogadása és nemzeti jogba való átültetése ellenére mindezekig nem létezett a hátrányos megkülönböztetés fenti négy típusa elleni közös védelem a foglalkoztatás területén kívül. Ezt a hiányt hivatott pótolni a tervezett irányelv, amely a diszkrimináció visszaszorításán túl, reményeink szerint mind a huszonhét tagállamban biztosítani fogja a hátrányt szenvedők számára a jogorvoslatot.

Az elfogadásra váró tervezet hatékony végrehajtása és a korábbi irányelvek átültetése, illetve alkalmazása során tapasztalt hiányosságok kiküszöbölése teljessé teheti az uniós polgárok hátrányos megkülönböztetéssel szembeni védelmét. Mindezen túl, a tervezet elfogadása nem követeli meg a vonatkozó nemzeti jogszabályok módosítását. Ezért őszintén remélem, hogy az Európai Tanács biztosítani tudja majd a szerződések által megkövetelt egyhangú támogatást és mindegyik tagállam hozzájárulását adja majd, hogy az Európai Unió hatalmas lépést tehessen alapvető értékeinek és céljainak beteljesítése érdekében.

Silvana Koch-Mehrin és Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), írásban. – (DE) Az említett jogi alap, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13. cikk (1) bekezdése nem megfelelő annak figyelembevételével, hogy a Német Szabaddemokrata Párt (FDP) véleménye szerint a szubszidiaritás elvét itt nem veszik figyelembe. Az EU jogalkotója nem hozhatja meg a kérdéses rendeleteket, és ezért súlyosan megsérti a tagállamok önrendelkezési jogát.

A megkülönböztetés különféle formái elleni küzdelem és a fogyatékkal élőknek nyújtott segítség, hogy részt vehessenek a közösségi életben, fontos feladat. Az a javaslat azonban, hogy a megkülönböztetés elleni rendeleteket terjesszük ki az életnek gyakorlatilag az összes területére, köszönőviszonyban sincs a valósággal. A bizonyítás terhének megfordítása, amelyet az irányelv előír, azt jelenti, hogy jogi eljárásokat lehet kezdeményezni olyan vádak alapján, amelyeket nem lehet megfelelő bizonyítékokkal alátámasztani. Aztán a megvádolt személynek kártérítést kell fizetnie még akkor is, ha valójában nem követett el semmilyen megkülönböztetést, csak éppen nem tudta bebizonyítani ártatlanságát. Ezért a bizonyítás terhének megfordítása ebben az átfogó meghatározásban megkérdőjelezhető abból a szempontból, hogy összeegyeztethető-e a jogállamiság elve alapján fellépő állammal. Bizonytalanságot fog okozni és elősegíti mások bántalmazását. Ez nem lehet egy haladó megkülönböztetés-ellenes politika célja (*raison d'être*).

Mérlegelni kell továbbá azt is, hogy a Bizottság jelenleg jogsértési eljárást folytat számos tagállam ellen, érvényben lévő megkülönböztetés-ellenes európai irányelvek nem megfelelő átültetése miatt. Egyelőre azonban nem készült felmérés az átültetett rendeletekről, tehát nem lehet megállapítani, szükség van-e a követelt új rendeletekre. Németország messze túlteljesítette a korábbi brüsszeli kikötéseket. Ezért nem szavaztuk meg a jelentést.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), írásban. – (FI) Az egyenlőségi irányelv, ha végrehajtják, ennek a választási ciklusnak az egyik legfontosabb lépése lesz a szociális Európa és a polgárok Európája felé. Ha minden embercsoportra és a megkülönböztetés összes kritériumára vonatkozik, akkor az aktív és a passzív megkülönböztetést egyaránt tiltó jogszabály óriási hatást gyakorol sok európai polgár életére. Ebből a szempontból szeretnék köszönetet mondani az előadónak kitűnő munkájáért.

Finnországban és Európa más országaiban is sok ember életét megnehezíti a megkülönböztetés valamilyen formája. Ennek nem lenne szabad megtörténnie a mai társadalomban, ahol tiszteljük az emberi jogokat és az egyenlőséget: mindenkinek egyenlő jogokat kell kapnia a társadalom életében való részvételhez. A megkülönböztetés-mentesség a civilizált társadalom fémjelzése.

Különösen fontos, hogy az irányelv a megkülönböztetés összes kritériumát lefedi. Jóllehet óriási különbségek vannak a megkülönböztetésnek kitett csoportok és személyek között, következetesen kell kezelnünk a megkülönböztetés problémáját mint jelenséget, bármely adott csoport vagy csoportok meghatározása nélkül. Az egységes szemléletmód hiánya elkerülhetetlenül eltérő megkülönböztetési kritériumokat eredményez, amelyeknek értékrendszere nem egyenlő, és szakadékokat idéz elő, amelyekbe belezuhanhatnak azok az emberek, akik sok különböző ok miatt szenvednek megkülönböztetést.

Siiri Oviir (ALDE), írásban. – (ET) Az Európai Unió a szabadság, a demokrácia, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának közös alapelveire épül. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke kijelenti, hogy tilos mindennemű megkülönböztetés, bármilyen alapon, például a nemi, fajon, bőrszínen, etnikai vagy szociális származáson, genetikai jellemzőkön, nyelven, valláson vagy meggyőződésen, politikai vagy más véleményen, nemzeti kisebbségi hovatartozáson, anyagi jóléten, származáson, fogyatékossgon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés. [ez a jogszabályból vett közvetlen idézet]

Minden ember egyetlenszerűségének, valamint az élet által felkínált lehetőségekhez való egyenlő hozzáféréseinek elismerése Európa egységes sokféleségének egyik lényegi tulajdonsága, amely az Unió kulturális, politikai és szociális integrációjának egyik középponti eleme.

Jóllehet az EU fejlődése sok területen mostanáig nagyon sikeres volt, meglepő, hogy továbbra sincsenek közös szabályaink a fogyatékkal élők ellen elkövetett erőszak vagy bántalmazás vagy a szexuális bántalmazás kezelésére, és nem mindegyik tagállam ismeri el kellő mértékben a polgárok alapvető jogait. El kell ismernünk, hogy a megkülönböztetés elleni harc európai jogi keretei még nem tökéletesek.

Teljes szívvel üdvözöm az új irányelvet, amely közös kereteket hoz létre az EU-ban a megkülönböztetés elleni harchoz. A fent említett keretek valószínűleg az egyenlő bánásmód alapelveinek végrehajtásához vezetnek a tagállamokban, a munkaerőpiacnál szélesebb körben.

A megkülönböztetés elleni küzdelem azt jelenti, hogy befektetünk annak a társadalomnak a lelkiismeretébe, amelynek fejlődése az integráció útján valósul meg. Az integráció elérése érdekében azonban a társadalomnak be kell fektetnie az oktatásba, a tájékoztatásba és a jó gyakorlatok promóciójába, hogy méltányos kompromisszumot találhassunk az összes polgár javára és érdekében. Ezért továbbra is hatalmas erőfeszítéseket kell tennünk, hogy felszámolhassuk a megkülönböztetést Európában.

Daciana Sârbu (PSE), írásban. – (RO) A megkülönböztetéstől való mentesség joga alapvető jog, amelynek az EU polgáraival szembeni alkalmazhatóságát soha senki nem kérdőjelezte meg. A vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékossga, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód az európai integráció egyik legfontosabb alapelve.

Ez a régóta várt irányelv, amelynek előzményei ugyanolyan bonyolultak, mint a Parlamentben folytatott konzultációk, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13. cikkére épül, és a megkülönböztetés elleni védelmet szabályozza, kihangsúlyozva az egyenlő bánásmódot, bármilyen alapon való tekintet nélkül. Semmi kétségünk nem lehet afelől, hogy szükség van erre az irányelvre, mivel nagyon sokan, az EU szintjén durván az emberek 15%-a állítja azt, hogy már elkövettek ellene megkülönböztetést.

Szeretném ezenkívül kihangsúlyozni, mennyire fontos az új irányelv összehasonlítása a megkülönböztetés elleni küzdelem céljait szolgáló már hatályos jogszabályokkal. Ezt a feladatot a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködésben kell megvalósítani. Nagyon elégedett vagyok, amiért ebben a tekintetben rámutathatok arra az előrehaladásra, amelyet ezen a területen Romániában az elmúlt években elértünk, amire az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége is felhívta a figyelmet.

Utoljára, de nem utolsósorban, meggyőződésem, hogy ez az irányelv – a szociális védelmi intézkedések figyelembevételével – jelentős hatást gyakorol majd a szociális ellátásokra, valamint az áruk és szolgáltatások hozzáférhetőségének megkönnyítésére, amelynek garantálását szolgálja.

ELNÖKÖL: SIWIEC ÚR

alelnök

15. Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap és Kohéziós Alap: a pénzügyi irányítással kapcsolatos rendelkezések - Az ESZA-ból támogatható költségtípusok körének kiterjesztése - Lakáságazattal kapcsolatos beruházások az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások területén (az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendelet módosítása) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az alábbi dokumentumokról szóló közös vita:

- García Pérez asszony Regionális Fejlesztési Bizottság nevében előterjesztett ajánlása (A6-0127/2009) az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló 1083/2006/EK

rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (17575/2008 – C6-0027/2009 – 2008/0233 (AVC))

- Jöns asszony Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében előterjesztett jelentése (A6-0116/2009) az Európai Szociális Alapra vonatkozó 1081/2006/EK rendeletnek az ESZA-ból támogatható költségtípusok körének kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0813 – C6-0454/2008 – 2008/0232 (COD)), valamint

- Angelakas úr Regionális Fejlesztési Bizottság nevében előterjesztett jelentése (A6-0134/2009) az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak a lakáságazattal kapcsolatos beruházások esetében való támogathatóságának vonatkozásában az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendelet módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245 (COD)).

Iratxe García Pérez, előadó. – Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani a Regionális Fejlesztési Bizottságon belüli valamennyi képviselőtársamnak, akik keményen dolgoztak azon, hogy ezt a fontos megállapodást ma előterjeszthessük. Ez a megállapodás bizonyos szabályok módosítására vonatkozik, egy változtatássorozat azonnali végrehajtásának lehetővé tétele érdekében.

Az Európai Unió jelenleg soha nem tapasztalt gazdasági válsággal áll szemben, amely a tagállamok többségében recesszióhoz vezetett. Az európai gazdasági fellendülés terve keretében a Bizottság – a beruházás-ösztönzés érdekében – a strukturális alapokra és a Kohéziós Alapra vonatkozó szabályok módosítására irányuló intézkedéssorozatot fogadott el. E módosítások két prioritást tartalmaznak: a kiadások növelése a likviditás javítása érdekében, valamint a szabályok egyszerűsítése a projektek gyorsabb jóváhagyása érdekében.

E módosításcsomag kidolgozására egy kritikus helyzetre adott ideiglenes válaszként került sor, bár tulajdonképpen választ ad az Európai Parlament fokozottabb egyszerűsítésre és rugalmasságra irányuló, számos különböző alkalommal megismételt kérésére is.

Szeretném röviden ismertetni a javasolt módosításokat, hogy mindannyian megértsük a kitűzött céljaink elérése szempontjából vett jelentőségüket:

- az Európai Beruházási Banktól és az Európai Beruházási Alapból származó támogatás növelése, valamint több pénzügyi támogatás a projektfejlesztéshez és -végrehajtáshoz kapcsolódó technikai tevékenységekre;
- a kiadások támogathatóságának egyszerűsítése;
- az Európai Regionális Fejlesztési Alapnak (ERFA) és az Európai Szociális Alapnak (ESZA) szánt előfinanszírozás növelése; ezen intézkedés keretében a kiegészítő előlegek teljes összege 6,25 milliárd EUR lesz;
- a jelentősebb projektekre fordított kiadások felgyorsítása, az előlegfizetésekre szánt jelenlegi maximum 35%-os arány módosításával, lehetővé téve, hogy az állami támogatások kedvezményezettjei akár 100%-os előlegfizetésben részesüljenek.

A Parlamentben tisztában vagyunk azzal, hogy ezeket az intézkedéseket – a tagállamok azonnali likviditási szükségletének kielégítése érdekében – lehetőség szerint mielőbb meg kell hozni, és tudjuk, hogy ezeknek az intézkedéseknek határozottan pozitív utóhatásai lesznek Európa valamennyi régiójában és településén.

A múlt héten a kohéziós politika jövőjéről folytattunk vitát, és egyhangúlag megállapodtunk abban, hogy számos régiókban jelentős javulást eredményezett a gazdasági és társadalmi fejlődés területén.

Ebben a mostani jelentős bizonytalanságban minden eddiginél fontosabb a szolidaritás és a területek közötti együttműködés elvének védelmezése, mivel az embereknek látniuk kell, hogy Európában képesek vagyunk segíteni abban, hogy kiutat találjanak ebből a válságból, amely emberek millióit ténylegesen nehéz helyzetbe hozza. Ma minden eddiginél nagyobb szükségünk van ezeknek a problémáknak a megoldására szolgáló határozott eszközökre.

A szóban forgó módosítások életbeléptetésével elő fogjuk segíteni az olyan projektek felgyorsulását, valamint az olyan projektekbe történő beruházást, amelyek a munkahelyteremtés szempontjából is fontosak lesznek.

Ezenkívül az Európai Szociális Alapnak köszönhetően képzési és átképzési kezdeményezéseket dolgozhatunk ki a társadalom legveszélyeztetettebb rétegeinek és a legnagyobb nehézségekkel küzdőknek a munkaerőpiacra

jutása érdekében. Erre sor kerülhet nők, fogyatékossgal élők, vagy hosszú távú munkanélküliek esetében. Nem szabad elfelejtenünk, hogy válságok idején ezek a rétegek a leginkább veszélyeztetettek.

Szeretném hangsúlyozni itt azt is, hogy – amint azt a jelentés indokolásában megállapítottuk – annak ellenére, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy ezt a kérdést sürgősséggel kellett kezelni, a Parlament – a párbeszéd minősége és mennyisége tekintetében – fokozottabban részt kívánt volna venni a javaslatok kidolgozásában.

Ezért, az Európában tapasztalható jelenlegi problémákra tekintettel – a jelenlegi helyzetre való megoldás irányába történő előrelépés érdekében –, teljes mértékben támogatjuk a strukturális alapok módosítását célzó intézkedésekre irányuló szóban forgó javaslatot.

Karin Jöns, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, ez egy ritka esemény – tulajdonképpen olyannyira, hogy hangsúlyozza a viták, a jelenlegi módosítások és a sürgős fellépés szükségességének jelentőségét – mivel ez a legelső alkalom, hogy európai bizottsági rendeletre irányuló javaslatot fogadunk el a strukturális alapokról, amelyek vonatkozásában szinte nem létezik módosítás.

Megkönnyebbülten állapítom meg, hogy az Európai Szociális Alapról szóló bizottsági rendeletre irányuló, szóban forgó javaslat vitájában ilyen egyhangú véleményt képviselünk, és szeretnék mindannyiunknak köszönetet mondani azért, hogy követték azt az ajánlásomat, hogy az Európai Szociális Alap vonatkozásában egyáltalán nem terjesztenek elő módosítást. Igen egyértelmű, hogy a pénzügyi és gazdasági válság megköveteli, hogy mindannyian ismét felelősséget vállaljunk munkavállalóink optimális, és mindenekelőtt gyors képesítéséért, különösen most. Egyre többen szenvednek ennek a nemzetközi pénzügyi válságnak a munkaerőpiacra gyakorolt hatásaitól. Válaszokat várnak tőlünk, védelemre számítanak a részünkről, és nekik elsősorban most, nem pedig néhány hónapon belül van szükségük válaszokra.

Az Európai Szociális Alapról szóló rendelet felülvizsgálata, amelyet holnap fogadunk el, ezért haladéktalanul hatályba lép. Ez jelentős mértékben hozzá fog járulni az Európai Szociális Alappal kapcsolatos bürokrácia csökkentéséhez. A pénzeszközök elosztása egyszerűbb lett, és ez a pénzeszközök folyósítását is fel fogja gyorsítani. A múltéi lesznek a hónapokig húzódó kérelmezési eljárások, valamint azok a bonyolult számítási módszerek, amelyeknek eddig igazolniuk kellett a támogatási programok résztvevőinek egy-egy busz- vagy villamosjegyre való jogosultságát.

Néha azonban felteszem magamnak a kérdést, hogy miért kellett ilyen drámai válságnak bekövetkeznie ahhoz, hogy megtegyük ezt a lépést? Természetesen soha nem késő, és ezzel a felülvizsgálattal legalább azt biztosítjuk, hogy a pénzeszközöket teljes mértékben fel lehessen használni, és azok remélhetőleg a lehető legmegfelelőbb módon el fognak jutni a leginkább érintettekhez. Lehetővé kell tennünk, hogy ezek az emberek mielőbb visszakerülhessenek a munkaerőpiacra. Semmiképp sem szabad megengednünk, hogy hosszabb ideig tartó munkanélküliségbe csússzanak, mert manapság onnan könnyen bizonytalan helyzetbe vagy szegénységbe lehet zuhanni.

Mi változott? Vagy azt kellene-e kérdezni, hogy mi fog változni, ha ezt holnap elfogadjuk? A jövőben a projektekre pályázók alkalmazhatnak majd átalányokat a számításaikban, és emellett az egyes intézkedésekre 50 000 EUR erejéig átalányösszegeket igényelhetnek. Ami az Önök soraiban lévő szkeptikusokat illeti, szeretném megismételni, hogy a pénzeszközök helyes elosztására vonatkozó ellenőrzések továbbra is érvényben maradnak, először is azért, mert mind az átalányokat, mind az átalányösszegeket maguk a tagállamok fogják meghatározni, másodszor pedig azért, mert a Bizottság előzetesen meg fogja vizsgálni, hogy ezek – idézem – tisztességesek, méltányosak és ellenőrizhetőek-e. Valójában úgy tűnik, hogy az eljárás rendben van, mivel – elég meglepő módon – költségvetési ellenőreink nem emeltek kifogást e rendelet ellen.

Tehát egyszerűsítjük az eljárást. Nem változtatjuk meg azonban az Európai Szociális Alap legfontosabb prioritásait. Jelenleg ezt semmi sem indokolja, mivel a projektekre pályázóknak kellő mozgásteret biztosítunk ahhoz, hogy megfelelő módon, maguk reagálhassanak a munkaerőpiac sajátos szükségleteire.

Végezetül szeretném elmondani, hogy a tagállamok számára lehetővé tesszük az idei évre – képzési és továbbképzési intézkedésekre – szánt előlegek további 1,8 milliárd euróval történő emelését is, és úgy vélem, ez egyértelmű jelzés a Tisztelt Ház részéről arra vonatkozóan, hogy ebben a válságban itt gyors fellépést tanúsítunk és szolidaritást mutatunk.

Elnézésüket kérem, hogy nem tudok a vita végéig maradni, mivel most a munkaidő-irányelvvel foglalkozó egyeztetőbizottságban kell lennem.

Emmanouil Angelas, előadó. – (EL) Elnök úr, biztos úr, a magam részéről én is szeretném megköszönni Regionális Fejlesztési Bizottságon belüli képviselőtársaimnak a munkánkat átható együttműködési szellemet.

A néhány hónappal ezelőtt sújtó hitelválságot követően mindannyian tudjuk, hogy a Bizottság 2008. november 26-án a tagállamok és régiók számára kiadta az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló közleményt, amely az európai gazdaság megerősítésén, valamint a növekedést és a foglalkoztatást célzó liszaboni stratégia alapvető értékeinek megszilárdításán alapul.

Ez a program többek között arra ösztönzi a tagállamokat, hogy újraprogramozzák a strukturális alapjaikra és az energiaszektorra vonatkozó operatív programjaikat, különös figyelmet fordítva az épületek energiahatékonyságának javítására – lévén, hogy az építőipari ágazat azon ipari ágazatok egyike, amelyek számos munkahelyet teremtenek.

Mint ilyen, szükségessé vált a strukturális alapokról szóló 1083/2006/EK általános rendelet átdolgozása. E kereteken belül, és konkrétan az épületek energiahatékonysága vonatkozásában vállalkoztam arra, hogy az Európai Parlament előadójaként átdolgozzam a kérdéses rendeletet.

Előadóként ezért a következőkre szeretnék rámutatni: az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) eddig csak az Európai Unióhoz 2004. május 1-je után csatlakozott tagállamok lakhatási célú támogatható kiadásként felmerült kiadásait – különösen a lakáságazaton belül az energiahatékonyságra és a megújuló energiára szánt kiadásokat – vette figyelembe.

Először is hasznosnak találtam, hogy a jelentésben a rendelet felülvizsgálatának keretét a lakáságazatbeli energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra összpontosítsam mind a 27 tagállamban. Úgy vélem, ez a javaslat kiemelkedő jelentőségű, mivel inkább valamely állam vagy régió gazdasági helyzetén, mint a csatlakozás időpontján alapul. Szeretnék itt rámutatni arra, hogy a lakhatáshoz jutás területén Európa számos – nem feltétlenül új tagállam területén található – városában és régiójában jelentős problémák vannak.

Ezt követően hasznosnak találtam a kérdéses beruházások vonatkozásában a teljes ERFA-költségvetés 4%-át jelentő kiadási korlátozás támogatását, valamint az alacsony jövedelmű háztartásokra történő hivatkozás törlését; ez az ajánlás szerepelt a Bizottság eredeti javaslatában, a tagállamok mérlegelési jogkörére bízva a támogatható háztartások kategóriáinak meghatározását. Ezen az alapon döntő jelentőségűnek tartottam, hogy a támogatható háztartások kategóriája a tagállamok kezében maradjon, lehetővé téve számukra olyan egyedi érdekeltégi kritériumok megállapítását, mint a tulajdonosok és a földrajzi területek (sziget, hegyvidéki, nem hegyvidéki stb.) pénzügyi helyzete. Végezetül, az átalányösszegek 50 000 euróra történő emelése azért fontos, mert tükrözi az aktuális költségeket.

Ebben a jelentésben az Európai Parlamentnek a szóban forgó kérdéssel kapcsolatos álláspontjait akartam kifejezésre juttatni, képviselve ezáltal a Tanáccsal az eredeti javaslatban eszközölt módosításainkra irányuló együtdöntési eljárás keretében elért kompromisszumot is.

A kérdéses rendelet felülvizsgálata nem érinti a lakhatás területén felmerülő támogatható kiadásokat, és megerősíti az olyan fontos gazdasági ágazatok tevékenységét, mint az építőipari ágazat, valamint az energiarendszereket és a megújuló energiarendszereket építő ágazatok.

Egy általánosabb észrevétel: összhangban van a szubszidiaritás elvével, amennyiben támogatást nyújt a tagállamoknak; összhangban van az arányosság elvével, mert valamennyi tagállamra vonatkozik; előmozdítja a kohéziós politika EK-Szerződés 158. cikkében megállapítottak szerinti célkitűzéseit, és nem növeli a 2007–2013 közötti időszakra szóló költségvetést, hanem felgyorsítja az előlegfizetéseket és az időközi kifizetéseket.

Szeretném itt egyértelművé tenni, hogy milyen fontos az, hogy a rendeletet kiegészítettük a támogatható költségek három további formájával: a közvetett költségekkel, az átalányköltségekkel és az átalányösszegekkel.

Zárásképpen elmondanám, hogy a regionális politikáért felelős biztos, Hübner asszony képviselőtében ma köztünk van Barrot biztos úr, és megállapodásunknak megfelelően a Bizottság részéről mindhárom rendelettel kapcsolatban kötelező erejű nyilatkozatot fog tenni a 2010-re szóló új intézkedések értékeléséről.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani García Pérez asszonynak, Jöns asszonynak és Angelakas úrnak. Önök három magas színvonalú jelentést készítettek azokról a strukturális alapokról és a Kohéziós Alapról szóló rendeletek felülvizsgálatára irányuló javaslatokról, amelyeket a Bizottság nyújtott be a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a novemberben elfogadott európai gazdasági fellendülés tervének összefüggésében.

Ez a három – az általános rendeletre, az Európai Szociális Alapról szóló rendeletre és az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló rendeletre vonatkozó – jelentés a Parlament azon érdekeltségét bizonyítja, hogy

szeretné, ha az Európai Unió olyan erőforrásokat biztosítana magának, amelyekkel gyorsan és hatékonyan küzdhetne a válság növekedés és foglalkoztatás terén jelentkező hatásai ellen.

A kohéziós politika erőteljes katalizátor a reálgazdaság ösztönzéséhez. A 2007–2013 közötti időszakra szánt 347 milliárd eurós előirányzat: így kell szilárd alapot teremteni az Európai Unió tagállamaiban és régióiban a költségvetés stabilitásához és az állami beruházásokhoz.

Pontosan emiatt tölt be a kohéziós politika oly jelentős szerepet az európai gazdasági fellendülés tervében. Ebben a fellendülési tervben a Bizottság tulajdonképpen a lisszaboni stratégia négy prioritási területébe – emberek, vállalkozások, infrastruktúra és energia, valamint kutatás és innováció – tartozó intézkedéseket ajánlott.

A Bizottság javaslatot tett arra is, hogy egy megfontolt kombináció – a stratégia és a humán erőforrások ötvöztetése – katalizátorként működhet azon kulcsfontosságú beruházások szempontjából, amelyek lehetővé fogják tenni az Európai Unió számára a tartós jólét visszaállítását. Ami a kohéziós politikát illeti, e stratégiának az a legfőbb célkitűzése, hogy felgyorsítsa mind a programok végrehajtását, mind pedig az EU polgárai és a gazdasági tevékenység szempontjából előnyös projektekbe való beruházásokat.

Az előadók az imént foglalták össze az Önöknek benyújtott szabályozási módosítások részleteit. Ezek közül néhányat emelek ki.

Először is a pénzeszközök igazgatásának javítása érdekében könnyítéseket ajánlanak a tagállamoknak, mégpedig 2, illetve 2,5%-os kiegészítő előlegeket, amelyek 2009-ben összesen 6,25 milliárd eurót tesznek ki. Annak érdekében, hogy több finanszírozási forrás álljon rendelkezésre kiemelt projektekre, elengedhetetlenül fontos, hogy ezt a pénzt mielőbb eljusson a kedvezményezettekhez.

Az energiahatékonyság és a megújuló energiák kapcsán az ERFA-rendelet módosítása azt fogja jelenteni, hogy az ERFA-hozzájárulás teljes összegének akár 4%-a fektethető be a lakáságazatba. Ez az összes tagállam esetében összesen 8 milliárd EUR rendelkezésre álló keretösszeggel egyenlő. Növelni fogja a kohéziós politika éghajlatváltozáshoz való hozzájárulását.

A jelentősebb projektek tekintetében az általános rendelet előterjesztett módosítása a pénzgazdálkodásra vonatkozó szabályok enyhítését célozza, lehetővé téve az irányító hatóság számára, hogy a Bizottságnak szóló kiadási nyilatkozatokba bele lehessen foglalni azon jelentősebb projektek kiadásait, amelyek még nem képezték bizottsági határozat tárgyát.

A pénzügyi és gazdasági válság különös hatást gyakorol a kis- és középvállalkozásokra (kkv-kra) is. Ezért a fellendülési terv összefüggésében – projektjeik végrehajtása érdekében – döntő jelentőségű volt megkönnyíteni számukra a pénzügyi tervezési eszközök felhasználását, különösen a JEREMIE-nek (a mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai forrásoknak) köszönhetően. Az általános rendelet felülvizsgálatára irányuló többi javaslat ezzel kapcsolatos: közvetlen szerződések az Európai Beruházási Bankkal, technikai segítségnyújtás fokozottabb igénybevétele a jelentősebb projektek esetében, valamint a pénzügyi tervezés esetében a természetbeni hozzájárulások támogathatósága.

Javaslaiban a Bizottság az ERFA-ból és az Európai Szociális Alapból származó támogatások elosztására vonatkozó kritériumok egyszerűsítésére is törekedett. A Parlament és a Tanács által előterjesztett egységes módosításoknak köszönhetően az ERFA-ra és az ESZA-ra vonatkozó rendeletek egyformán módosulnak, annak érdekében, hogy az általánálapon kiszámított új típusú támogatható költségek hozzáadódjanak a közösségi társfinanszírozáshoz.

Ezek a változtatások egyszerűsíteni fogják a költségek igazolására vonatkozó eljárást. Csökkenteni fogják a munkaterhet és a benyújtandó igazoló okiratok számát, anélkül, hogy torzítanák a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveit. Az említett egyszerűsítés oly módon segíti elő az ERFA- és az ESZA-előirányzatok felhasználását, hogy nem veszélyezteti a két alapnak az elveit, amelyek ezekben a válságos időkben továbbra is relevánsak. Ez az egyszerűsítés tehát több mint a válságra adott, megfelelően időzített válasz; az Európai Parlament és a Számvevőszék által a strukturális alapok egyszerűsítésére vonatkozóan megfogalmazott ismételt felhívásokra adott választ jelent.

Elnök úr, hálás vagyok a három előadónak a szóban forgó intézkedéssorozat támogatásáért, amely lehetővé fogja tenni számunkra a folyamatban lévő projektek végrehajtásának felgyorsítását. Ezeket a jogalkotási intézkedéseket a tagállamoknak szóló ajánlások fogják kísérni. Ezek az ajánlások egy december 16-án elfogadott bizottsági közlemény tárgyát képezték. A Bizottság hangsúlyozta, hogy az operatív programok

átalakíthatók annak érdekében, hogy a támogatást a válságból következő prioritásokra lehessen összpontosítani.

Az Európai Parlament kifejezésre juttatta azon aggodalmát is, hogy a helyzet sürgősségére oly módon adjon választ, hogy biztosítja e három rendelet mielőbbi elfogadását, valamint azt, hogy az intézkedések haladéktalanul alkalmazásra kerüljenek a tagállamokban. Hálás vagyok a Parlamentnek azért, hogy osztózik ebben a törekvésben, mivel ez többek között azt fogja jelenteni, hogy az előlegeket májusra kifizetjük a tagállamoknak.

A Bizottság figyelembe vette a Parlament felhívását. Meggyőződött a fellendülési terv alapján elfogadott intézkedések szigorú nyomon követéséről, valamint arról, hogy megtörténjen az intézkedések végrehajtásáról és ezek tényleges eredményeiről szóló jelentésnek az Európai Parlament elé terjesztése.

Így 2010 második felében a Bizottság jelentést fog megszövegezni a fellendülési terv keretében az Unión belüli kohéziós politika területén elfogadott intézkedések végrehajtásáról. Ez a jelentés, amelynek szövegezésére – ismétlem – 2010 második felében kerül sor, a tagállamok által 2010 júniusában szövegezett éves végrehajtási jelentéseken fog alapulni. Ez utóbbiak ezután felkérést kapnak arra, hogy az említett jelentésekben ismertessék a fellendülési terv alapján elfogadott intézkedések végrehajtását, feltüntetve a kohéziós politika összefüggésében elért eredményeket.

Elnök úr, a Bizottság tehát elfogadott egy ilyen értelmű nyilatkozatot, és azt eljuttatom az Európai Parlamentnek. Hálás vagyok minden képviselőnek, és különösen a három előadónknak a figyelmükért. Eredményes vitára számítva az Önök rendelkezésére állok, hogy meghallgassam az Önök elé terjesztett rendeletek felülvizsgálatára irányuló javaslatokkal kapcsolatos észrevételeiket.

a Bizottság alelnöke. – (FR)

A Bizottság nyilatkozata

Angelakas-jelentés

A Bizottság kedvezően fogadja a strukturális alapokról és a Kohéziós Alapról szóló rendeleteknek az európai gazdaság fellendülési terve keretében történő módosításának elfogadására nagyon rövid időn belül tett erőfeszítéseket.

Ez az eredmény a Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság gyümölcsöző és hatékony együttműködésének következménye; e szervek a Régiók Bizottsága, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság támogatását élvezték, az Európai Unió nemzeti és regionális gazdaságainak javára.

A jogalkotási csomag segítséget fog nyújtani az operatív programok végrehajtásának elősegítéséhez, valamint az európai gazdaság érdekét szolgáló beruházások felgyorsításához, mégpedig számos egyszerűsítési intézkedésen keresztül.

2010 második felében a Bizottság jelentést fog megszövegezni az Európai Unió belüli kohéziós politika területén a fellendülési terv keretében elfogadott intézkedések végrehajtásáról. Ez a jelentés különösen a tagállamok által 2010 júniusában szövegezett éves végrehajtási jelentéseken fog alapulni. A tagállamok ezért felkérést kapnak arra, hogy ismertessék az említett jelentésekben a fellendülési terv alapján elfogadott intézkedések végrehajtását, feltüntetve a kohéziós politika összefüggésében elért eredményeket.

Nathalie Griesbeck, a Költségvetési Bizottság véleményének előadója. – (FR) Elnök úr, a Költségvetési Bizottság strukturális alapokért felelős állandó előadójaként két okom van arra, hogy ma este örömmel fogadjam ezeket a jelentéseket.

Az első ok az, hogy az Európai Unió költségvetésében a strukturális alapok jelentik a legfőbb megnevezést, a második ok pedig, amelyet kollégáimmal együtt hangsúlyoznánk ma este, az a gyorsaság, amellyel a gazdasági válságra adott praktikus és azonnali megoldások biztosítása érdekében dolgoztunk a szűkre szabott költségvetés ellenére, amelyet természetesen újra kell tárgyalnunk a tagállamokkal, ha eljön az ideje.

Ezenkívül ennek kapcsán azt is megismételném, hogy valóban hajlandónak kell lennünk arra, hogy európai hitelt hívjunk le a szóban forgó intézkedések támogatására. A pénzforgalom javítására, a pénzeszközök és a sürgősségi intézkedések igénybevételének felgyorsítására vonatkozó, régóta várt lehetőségekre van szükség európai gazdaságunk felélénkítéséhez e jelentős bizonytalanság idején.

Ez az európai fellépés értelme, ez a mi Európánk értelme: a magas hozzáadott értéket képviselő ágazatok fellendítése, valamint az, hogy ma minden eddignél jobban megelőlegezzük a válság végét, a hagyományos területekbe, de legfőképpen valamennyi olyan ágazatba történő befektetéssel, amelyek segíthetnek honfitársainknak a munkanélküliség kockázatának megszüntetésében.

Azonban – és ez az üzenetem ma este – bár a Parlament képes volt gyorsan és jól reagálni, fontos, hogy most a tagállamok szerveződjenek a kihívások kezelése érdekében, mivel több milliárdos támogatásokat jelentő késedelmek figyelhetők meg a tagállamok adminisztrációs tehetetlenségében, stratégiai célkitűzéseikkel kapcsolatos döntéshozatali nehézségeikben és a projektek társfinanszírozásának elutasításában.

Európában tehát minden készen áll, ahogyan hazámban mondjuk: „az okos kevés szóból is ért” – ez a tagállamokhoz intézett üzenet.

Gabriela Crețu, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (RO) A pénzügyi válság jóval óvatosabb hitelpolitikákat kényszerített ki, amelyek a bankok számára szükségesek, de a gazdaság számára kíméletlenek. A kedvezőtlen hatásokat a reálgazdaságban különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és a hatóságok érzékelik. Vannak a társadalmi és a regionális kohézió javítására, a munkahelyteremtésre, a helyi erőforrások kihasználására, valamint a munkaerőpiacra jutás, illetve visszatérés elősegítésére irányuló projektjeik.

A közös költségvetés, amely általában jelentős, napjainkban kulcsfontosságú finanszírozási forrás a kedvezőtlen hatások halmozódásának megállítására. Ezért a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság támogatja a szabályok egyszerűsítését, valamint a strukturális alapokhoz és az Európai Szociális Alaphoz való gyorsabb hozzáférést. Ez kétszeres előnyt biztosít azoknak az országoknak, amelyeknek kevesebb tapasztalatuk van ezekkel az alapokkal.

Úgy véljük, az európai intézmények számára szükséges és kedvező, hogy részt vesznek olyan finanszírozási megállapodásokban, amelyek módosítják a támogatható költségek szerkezetét, megszüntetik az előlegfizetések felső határát vagy az előzetes értesítést. A pénzeszközökhöz való hozzáférés azonban önmagában nem cél. A pénzügyi hatás meghaladja a 6,3 milliárd eurót. Ez valószínűleg jelentős összeg.

Állampolgáraink képviselőiként érdekeltek vagyunk abban, hogy a pénzeszközöket azoknak a célkitűzéseknek a megvalósítására használják fel, amelyekre azokat létrehozták. Ma biankó banki csekket állítunk ki, és megköveteljük a pénz elköltési módjának szükséges átláthatóságát. Azt is reméljük, hogy pozitív precedenst teremtünk. A múltban számos – különösen szociális – kezdeményezést vetettek el olyan indokolással, hogy nincs jogalapjuk. E rendelet módosítása azt bizonyítja, hogy – amennyiben valaha is szükség volt rá – ahol van politikai akarat, ott lesz jogalap is. Ne feledkezzünk meg erről a tényről!

Jamila Madeira, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (PT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a globális pénzügyi válságra válaszul az európai gazdasági fellendülés terve megállapítja, hogy a kohéziós politika jelentős mértékben hozzájárul a tagállamok és a régiók közberuházásaihoz, továbbá azt, hogy a jelenlegi válságból való helyreállítás eszközeként kell szolgálnia. Kifejezetten azt javasolja, hogy – a növekedés és a foglalkoztatás megvalósítása érdekében – a lisszaboni stratégia által kiemelt területeken intézkedéseket kell elfogadni. Valamennyi elindított intézkedés arra irányul, hogy teljesüljön ez a cél, és gyorsabb eredmények szülessenek.

Évégett az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap alkalmazási köre kiterjesztésének és az Európai Szociális Alap egyszerűsítésének legfőbb célja, hogy választ adjanak a támogatást igénylő számos társadalmi és gazdasági helyzetre. Biztos vagyok és biztos voltam abban, hogy minél jobban kiegészítik egymást a tevékenységeik és az alkalmazási körük, annál hatékonyabbak lesznek. Nem létezett azonban új pénzeszközök vagy új intézkedéssorozatok rendelkezésre bocsátására vonatkozó rendelkezés, különösen fontos, hogy az Európai Szociális Alapban rejlő valamennyi lehetőséget maximálisan kihasználjunk a – jelenlegi pénzügyi válságból és gazdasági visszaesésből következő – munkanélküliség, valamint az európai gazdaságra nehezedő versenyhelyzeti nyomás gyors növekedése elleni küzdelemben.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Regionális Fejlesztési Bizottság az Európai Bizottság által most javasolt egyszerűsítést elengedhetetlenként határozta meg a strukturális alapok igazgatásának és végrehajtásának javításához. Azt kérték tőlünk, hogy sürgősségi kérdésként foglalkozzunk ezzel, és ezt figyelembe vettük a szóban forgó rendeletcsomag elfogadásakor, e Ház soha nem került ki politikai felelősségeit. Ezen okból kifolyólag, bár a pillanat különlegessége számos véleményt hozott felszínre, most a javaslat által célként kitűzött gyors eljárás és a nagyközönséget szolgáló tényleges előnyei érdekében tartózkodnunk kell a további

módosítások előterjesztésétől. Rámutatunk azonban annak szükségességére, hogy egy mielőbbi kiegészítő felülvizsgálat lebonyolítása érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni ennek az alapnak az értékelését.

Iosif Matula, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (RO) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretném üdvözölni García Pérez asszony jelentését.

A kohéziós politika részeként a reformok nagyon fontosak, céljuk pedig a pénzügyi válság által előidézett kedvezőtlen hatások enyhítése. A közösségi pénzeszközök elosztásában engedélyezett rugalmasság a nemzeti gazdaságok számára azonnal pénzforgalmat biztosít, amely lehetővé teszi számukra, hogy befektessenek a reálgazdaságba. Ennek azonnali hatása lesz, és az elkövetkezendő hónapokban határozottan látni fogjuk az első eredményeket.

Az Európai Bizottság a tagállamok gazdaságát négy főbb alapelv alapján támogatja, melyek közül a legfontosabb az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) és az Európai Szociális Alapból származó előfinanszírozás növelése, valamint az Európai Beruházási Banktól és az Európai Beruházási Alapból származó támogatás fokozása. 2009-ben tulajdonképpen különösen a tagállamoknak juttatott előfinanszírozás segíthet a válság leküzdésében, valamint a társadalmi és területi kohézió megteremtésében.

Nagy jelentőséget kell tulajdonítani az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak a lakáságazattal kapcsolatos beruházások esetében való támogathatóságáról szóló jelentésnek is. A lakossági fűtési rendszerek felújításának szerepelnie kell az Európai Unió prioritási menetrendjében, szem előtt tartva a szóban forgó intézkedés által létrehozott hozzáadott értéket.

Olyankor, amikor fűtési költségek folyamatosan emelkednek, a tagállamoknak a pénzügyi válság elleni küzdelemre irányuló programjaikba bele kell foglalniuk olyan projekteket, amelyek figyelembe veszik az energiahatékonyságot. A következő jelentős előnyöket biztosítják a gazdaságnak és a lakosoknak: a gazdaságnak szánt pénzforgalom-injekció, továbbá munkahelyteremtés, fűtési költség-csökkentés, környezetvédelem az üvegházhatású gázok kibocsátásának visszaszorítása révén, társadalmi kohézió biztosítása és az alacsony jövedelmű családok támogatása.

Romániában 1,4 millió lakás sürgősen felújítási beruházást igényel.

Constanze Krehl, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, e három jelentést az Európai Unió történetének eddigi legkeményebb gazdasági és pénzügyi válsága fényében vitatjuk meg. Természetesen helyénvaló, hogy a kohéziós politikának szerepet kell játszania e gazdasági válság következményeinek enyhítésében. Szeretném azonban megragadni ezt a lehetőséget arra, hogy még egyszer hangsúlyozzam: bár helyes, hogy a kohéziós politika költségvetése az Európai Unió költségvetésének legnagyobb egyedi költségvetése, sajnos az is helyes, hogy a tagállamok GDP-jüknek alig több mint 1%-ával járulnak hozzá az Európai Unió költségvetéséhez. Ez azt jelenti, hogy még akkor is, ha időközi kifizetések és előlegfizetések finanszírozására több mint 6,25 milliárd eurót költünk, ez csak csepp a tengerben, és egyszerűen nem elég. Enyhíteni fogja a következményeket, lehetővé fogja tenni a fellendülést, de nemzeti erőfeszítésekre továbbra is szükség lesz. Talán figyelembe kellene ezt vennünk a pénzügyi tervre vonatkozó következő vitánkkal kapcsolatban.

Képviselőcsoportunk igen átfogó vitát folytatott a három jelentésről, és sok más jó ötlettel járulhatott volna hozzá a vitához. Sok esetben – amint azt Jöns asszony már elmondta – meg voltunk lepődve azon, hogy gazdasági válságnak kellett bekövetkeznie ahhoz, hogy a Bizottságon belüli bürokrácia csökkentése ténylegesen lehetővé váljon. Egyetlen módosítást sem fogunk előterjeszteni, mert tudjuk, hogy most gyors fellépésre van szükség a régiókban, és mert azt is tudjuk, hogy a strukturális politika változtatásairól máshol kell beszélnünk.

Ezért támogatjuk a Bizottság által javasolt teljes csomagot, és reméljük, hogy mihamarabb eléri a régiókat, és hogy a pénz valóban segítséget nyújthat a pénzügyi válság elleni küzdelemben.

Jean Beaupuy, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európaért Képviselőcsoporton belüli kollégáim és jómagam természetesen megszavazzuk ezt a három jelentést. Nem azért szavazzuk meg őket, mert teljes mértékben kielégítőek – mint kollégáimtól elhangzott, számos módosítást szeretnünk volna előterjeszteni –, hanem azért, mert gyors fellépésre van szükség. Krehl asszony épp az imént fogalmazta meg ezt az észrevételt.

Mindemellett bocsássonak meg nekem, Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, hogy felmerült bennem, hogy egyszerűen elvettettük a célt. Mi itt kényelmesen fűtött és jól megvilágított környezetben vagyunk. Tudják-e, hogy Európában jelenleg 30 millió otthonban szivárog a tető, és nedvesek a falak?

Természetesen az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) származó 4%-kal képesek leszünk ezt a helyzetet orvosolni mintegy 1 millió otthonban. Ez a munka, amennyiben ügyelünk rá, biztos úr, – mivel pillanatokon belül kérelemmel fordulok Önhöz – 250 000 munkahelyet fog teremteni, és 1 millió otthonban fogja javítani a helyzetet. 40 millió tonna CO₂-t fog megtakarítani, és minden család energiaszámláját évente 450 euróval fogja csökkenteni. Ezek azok a számok, amelyeket az Ön rendelkezésére bocsátok, és amelyeket egy olyan jelentős európai szervezet véglegesített, amely különösen a komoly megközelítéséről ismert.

Következésképp ez azt jelenti, hogy az általunk hamarosan meghozandó határozat jelentősége nemcsak fellendülést fog garantálni, hanem honfitársaink jólétét is garantálni fogja, egy fontos feltétellel: a Parlament által a Bizottsággal egyetértésben ma elfogadott határozatok az elkövetkezendő hetekben és hónapokban gyakorlati hatást eredményezzenek.

Biztos úr, az imént figyelmesen hallgattuk Önt. Azt mondta nekünk – és mi hiszünk Önnek –, hogy 2010. június 30-ig minden egyes tagállamtól kéri, hogy jelentést nyújtson be a Bizottságnak. Én és a Regionális Fejlesztési Bizottságon belüli, bármilyen politikai meggyőződésű kollégám hajlandók vagyunk fogadást kötni. Minden országban csak nemrég fogadták el az operatív programokat, és tudomásunk van arról, hogy ezekben az országokban az irányító hatóságok nem akarják azokat megváltoztatni.

15 hónapon belül, június 30-án, biztos úr, ne alkalmazzon túl sok munkatársat a jelentések megszövegezésére, amelyek elemzés tárgyát fogják képezni, hiszen Ön nem sok mindent fog elérni, ha arra vár, hogy a tagállamok, az irányító hatóságok és a partnerek munkához lássanak.

Rendelkezésünkre áll tehát egyrészt 8 milliárd EUR, másrészt pedig van 30 millió, különösen rossz állapotban lévő ház. Mi a teendő?

Biztos úr, kollégáimmal együtt készíteni fogunk Önnek egy ezzel kapcsolatos javaslatot. Az Európai Bizottságnak túl kell lépnie a jogain, és határozottan – majdnem azt mondtam, hogy erőszakosan – fel kell lépnie a kormányokkal és az irányító hatóságokkal szemben, annak érdekében, hogy utasítást adjon számukra a rendelkezések mielőbbi alkalmazására. Az európai parlamenti képviselők előszeretettel szavaznak jogszabálysövegekről. Ez a feladatunk. Különösen akkor szeretjük, amikor ezek a jogszabálysövegek alkalmazásra kerülnek. Szükségünk van a Bizottságra; reméljük, hogy a Bizottság hallgatni fog ránk.

Mieczysław Janowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, ma olyan, a regionális politikával kapcsolatos jelentéseket vizsgálunk, amelyek kedvező változásokat és egyszerűsítést vezetnek be. Csak sajnálhatjuk, hogy a válság kényszerített arra, hogy gyorsan, és remélhetőleg hatékonyan reagáljunk a jelenlegi helyzetre. Örömmel látom a fokozottabb rugalmasság bevezetésének lehetőségét, ugyanis az Európai Unió költségvetésének növeléséhez nem férhet kétség. Ezt meglehetősen egyértelművé szeretném tenni. Hallottunk ma a kvótákra történő utalásokat. Ez csak csepp a tengerben, mivel az Európai Unió költségvetése a tagállamok GDP-jének mintegy 1%-át teszi ki. Csak remélhetjük, hogy a kis csepp felélénkítő lesz. Szükségünk van arra, hogy az legyen!

Örömmel látom ezenkívül az Európai Beruházási Banktól és az Európai Beruházási Alapból származó támogatással lehetővé tett fokozottabb rugalmasságot. Öröndösködök, hogy a kiadások támogathatóságának egyszerűsítése visszaható hatállyal bevezetésre kerül. Pozitív az, hogy növeljük a részletfizetéseket, és felgyorsítjuk az előzetesen benyújtott nagyszabású projektekre szánt kiadásokat, valamint az, hogy lehetséges lesz a kifizetések visszaigazolás előtti folyósítása. Csak ismételné tudom abbéli reményemet, hogy mindez élénkítőnek fog bizonyulni.

Elisabeth Schroedter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, mi, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja a pénzügyi válságra és az éghajlatválságra egymással összefüggésben tekintünk, mivel az éghajlatváltozás régiókra gyakorolt kedvezőtlen hatásai hosszan tartóak, és hatalmas költségeket keletkeztetnek. Megterhelik a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót. Ezért most kell fellépünk.

A Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) keretében az épületek szigetelése és a megújuló energia használata ebben a tekintetben kezdeti lépést jelent. Azonban mi a haszna ennek az előrelépésnek, ha ugyanakkor a tagállamok számára engedélyezett, hogy ERFA-pénzeszközöket ruházzanak be úttervezésbe és hatalmas hulladékégető üzemekbe, amelyek használata ismét súlyosbítja az éghajlatváltozást, és károsítja a környezetet? Ez lélektelen és következtelen.

Biztos úr, az Ön dinamikus felszólalása sem ad választ arra a kérdésre, hogy a Bizottság miért utasítja el arra irányuló javaslatunkat, hogy a regionális politika egészét erőteljesebben orientáljuk a környezet- és az

éghajlatvédelem felé. Hiányzik-e a Bizottság bátorsága ahhoz, hogy a tagállamokkal szemben az ERFA-rendelet éghajlatra vonatkozó célkitűzések felé orientált felülvizsgálatát állítsa? Miért nem létezik a regionális politikára vonatkozó bizottsági cselekvési terv? A Regionális Politikai Főigazgatóság részéről az éghajlatvédelemmel kapcsolatban megfogalmazott fenntartások megakadályozták, hogy módosításaink többségi támogatást kapjanak a bizottságban. Mi azonban újra előterjesztjük ezeket, és név szerinti szavazást kérünk. Azután meglátjuk, hogy a szavazók rábízhatják-e Önre is az éghajlatvédelmet.

Bairbre de Brún, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (GA)

Elnök úr, szeretném ma üdvözölni Angelakas úr jelentését. Jelentésében Angelakas úr támogatja az Európai Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alapból finanszírozást nyújtsanak a lakáságazattal kapcsolatos energiahatékonyságra és megújuló energiára.

Gazdasági vészhelyzettel küzdünk. Az építőiparban dolgozókat – hazámban, Írországból például – különös nehézségben hagyták. Remélem, az EU e határozatának eredményeképpen képesek leszünk energiahatékonysági célú felújítási programra részfinanszírozást nyújtani. Egy ilyen program javítani fogja az építőipart Írországból – északon és délen –, amely segíteni fog a munkahelyek megtartásában, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos feladataink teljesítésében, továbbá, amint korábban már elhangzott ebben a vitában, a tüzelőanyag-szegénység kezelése vonatkozásában. Ez azoknak az embereknek a segítségét jelenti, akik jövedelmük jelentős hányadát tüzelőanyag-költségekre költik.

Véleményem szerint megfelelő, hogy a Bizottság a kritériumok említett változtatásában célcsoportként az alacsony jövedelműek lakhatására összpontosított. Főként ezek az alacsony jövedelmű emberek azok, akik megszenvedik, ha gazdaságunk romlik. Ezek az emberek ugyanakkor nem lesznek képesek pénzügyi segítségnyújtás nélkül otthonukat energiahatékonysági szempontból felújítani. Ez a rendszer tehát akkor lenne sikeres a – sokakra rendkívül negatív hatással lévő – tüzelőanyag-szegénység legnegatívabb következményeinek kezelésében, ha ezt a rendszert megfelelően használjuk.

Remélem, hogy a helyi, a regionális és a nemzeti hatóságok megragadnák ezt a lehetőséget, és nem tagadnák meg azoknak a releváns forrásoknak a biztosítását, amelyekkel már rendelkeznek a javaslat hatálybaléptetéséhez.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Elnök úr, biztos úr, 2007 és 2013 között a regionális politika a strukturális alapoknak juttatott 347 milliárd euróval az Európai Unió költségvetésének legfőbb megnevezésévé válik.

Segíteni fog-e az a fejlemény abban, hogy megvédjük gazdaságainkat a globális gazdasági válság hatásaitól, ahogyan azt a Bizottság állítja? Bocsássanak meg nekem, hogy kétségeim vannak efelől.

Először is a regionális kiadások növekedése hátrányosan érint néhány tagállamot, és különösen Franciaországot. Ez a növekedés a közös agrárpolitika (KAP) rovására, következésképp a francia mezőgazdaság rovására megy, amely az elmúlt évekig a KAP legfőbb kedvezményezettje volt.

Ezenfelül a strukturális alapok francia régióknak fizetett hányada folyamatosan csökken, döntő többségét a több mint 40 évnyi kommunizmus által elpusztított Kelet-Európának adják.

Ily módon Franciaország, amely 16%-kal járul hozzá az európai költségvetés bevételeéhez, egyre több pénzt az Brüsszelnek, de egyre kevesebbet kap vissza. Ezt mindenekelőtt a regionális politika súlyosbítja, amely távolról sem védi kedvezményezettjeit a gazdasági válságtól, mivel a lisszaboni stratégia ultra-szabad piaci logikájának részét képezi.

A strukturális alapok igazgatásának módosítására tett bizottsági javaslatok következésképp nem fogják lehetővé tenni nemzeteink számára ennek a válságnak a kezelését, amely a határok meggondolatlan megnyitásának és a pénzügyi piacok deregulációjának a következménye.

Most minden eddiginél nagyobb szükség van arra, hogy egy új Európát építsünk, szuverén nemzetek Európáját, amely a következő három elven alapul: gazdasági és társadalmi patriotizmus, európai protekcionizmus és közösségi preferencia.

Richard Howitt (PSE). - Elnök úr, a gazdasági visszaesés világa mindegyik országunkat és mindegyik régióinkat sújtja. Helyes, hogy ma este a nehéz időkben rászorulóknak szánt európai pénzeszközök felgyorsítására irányuló sürgős fellépésről állapotunk meg. Különösen kedvezően fogadom a papírmunka átalányalapú és az átalányösszegű kifizetések lehetővé tételével történő visszaszorítását, lehetővé téve a lakáságazatban az energiahatékonyságra fordított kiadást, az idei év kezdetére mintegy 6 millió fontos kiadást

hozva át, és megkönnyítve az Európai Beruházási Bank hiteleivel való munkát. Már akkor, amikor választókerületemben egy építőipari társaság telefonos ügyfélszolgálatát állásokat hirdetett, 24 órán belül képesek voltunk európai finanszírozású választ lehívni létszám-leépítési támogatásra, bebizonyítva, hogy Európa hogyan képes tényleges segítséget nyújtani helyi közösségeinknek.

Azon változások tekintetében, amelyekről ma este megállapodunk, az East of England Development Agency (Kelet-Angliai Fejlesztési Ügynökség) kedvezően fogadja azt a tényt, hogy több, vállalkozási irányítású, kisméretű és méretre szabott képzési rendelkezés lesz engedélyezett, továbbá azt állítja, hogy ez gyorsabban nyújt nekünk segítséget ahhoz, hogy teljesítsük régióink azon kötelezettségvállalását, hogy kizárólag az európai szociális finanszírozáson keresztül megsegítsen 1 24 000 embert.

Végezetül, nagyon büszke voltam arra, hogy Hübner biztos asszony személyesen eljött választókerületembe, Lowestoftba, hogy elindítsa 100 millió fontos európai regionális fejlesztési programunkat, és hogy ez a program arra helyezi a hangsúlyt, hogy segítsen a közösségeinkben működő vállalkozások alacsony széndioxid-kibocsátással járó fejlődéshez való alkalmazkodásában. A gazdasági válság egyikünket sem téríthet el az éghajlatváltozás hosszú távú kihívásának kezelésétől. Sőt, a helyreállítási erőfeszítéseket a környezettudományokba történő beruházásnak kellene irányítania. Kelet-Anglia határozottan ragaszkodik akar ehhez a célkitűzéshez.

Marian Harkin (ALDE). - Elnök úr, én is kedvezően fogadom ezt a javaslatot, mert ez az EU részéről közvetlen és kézzelfogható válasz a jelenlegi gazdasági válságra. A rendelkezésünkre álló eszközök igénybevételevel adunk választ, ugyanakkor határozottan egyetértek kollégámmal, Beaupuy úrral, amikor azt állítja, hogy egyezíteni kell a fellépésünket, és mielőbb tennünk kell valamit a családokért és a közösségéért.

Másodszorban, örömmel látom a szóban forgó javaslatba bevezetett egyszerűsítést és rugalmasságot. Erre egyébként igen nagy szükség van. Újra meg újra hallok olyan finanszírozáshoz jutó csoportokról, amelyek az aktatologatásra és a bürokráciára panaszkodnak. Ez a csomag ugyan nem fogja megoldani minden problémájukat, de segíteni fog.

Harmadszorban, különösen örülök annak, hogy a természetbeni hozzájárulásokat most már támogatható kiadásként ismerik el. Az önkéntesség gazdasági és társadalmi hozzájárulásáról szóló, a Parlament támogatását élvező jelentésben, pontosan ennek az intézkedésnek a bevezetését kértem. Ez azt jelenti, hogy az önkéntesek és mások hozzájárulásait immár úgy tekintik, hogy hozzájárulnak a különböző projektekhez, és míg a jelenlegi válságnak kellett bekövetkeznie ahhoz, hogy teljes mértékben ebbe az irányba tereljen bennünket, mégis rendkívül szívesen látjuk

Ez az intézkedés gyakorlatiasan fogja elismerni az önkéntesek és az önkéntes idő hozzájárulását, továbbá azt, hogy ez is hogyan válhat a jelenlegi válságra adott válaszuk részévé. Ily módon állampolgárainkkal partnerként működünk együtt. A különböző tagállamok által közzétett szatellit számlákból tudjuk, hogy a nonprofit szektor a GDP 5–7 százalékát teszi ki. Most már elismertük és értékeljük ezt, és azt kommunikáljuk állampolgáraink felé, hogy fontosak az erőfeszítéseik, fontos az idejük és a kötelezettségvállalásuk, és velük együtt dolgozunk.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Köszönöm, Elnök úr. Támogatom a felelős bizottság által az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak a lakáságazattal kapcsolatos beruházásokra irányuló bizottsági javaslatba előterjesztett módosításokat. A Bizottság javaslata ösztönözni fogja a kereslet növekedését, valamint azt, hogy gyorsabban folyjon be a pénz az energiahatékonyság növelésére irányuló intézkedésekbe. A tagállamok most lehetőségeket kapnak arra, hogy oly módon irányítsák ezeket a forrásokat, hogy a maximális hatást ériék el az energiahatékonyság fokozása terén. A legátfogóbb eredményeket az hozná, ha ezeket az erőforrásokat olyan célkitűzésekre használnák fel, amelyek szabadjára engednék az energiahatékonyság növelésére irányuló fogyasztói kezdeményezéseket, a leginkább ösztönző intézkedések pedig azok lennének, amelyek mérséklik azoknak a kockázatait, akik maguk is mérlegelnek energiahatékonysággal kapcsolatos beruházásokat. Elismerem, hogy a bizottságnak mégis kell néhány, ezzel a témával kapcsolatos iránymutatást kiadnia a tagállamok további tevékenységéhez. Egy ilyen megközelítésnek nemcsak katalizátorhatása lenne a gazdaság ösztönzésére, hanem az energia-megtakarítás megértésének gyorsabb terjesztését is elősegítené a tagállamokban. A rendelkezésre álló források mennyisége azonban meg fogja követelni a tagállamoktól, hogy korlátozzák a segítségnyújtás kedvezményezettjeinek számát, és ebben az értelemben ésszerű lenne, hogy a Bizottság javaslata legyen az irányadó, e forrásokat először is az alacsonyabb jövedelmű háztartásokhoz irányítva. Köszönöm.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, ma különösen fontos változásokról folytatunk vitát. Nemcsak a pénzügyi válsággal összefüggő nehézségekre adott válasz szempontjából fontosak, hanem azért is, mert

érintheik a 2013 utáni időszak politikai kohéziójának természetét. Világos, hogy az ilyen jelentős változások bevezetése nem érzékelhető kizárólag ideiglenes intézkedésként.

Először vagyunk tanúi annak, hogy az Európai Bizottság – a Parlamenttel és a Tanáccsal egyetértésben eljárva – olyan fellépést tett, amely sokáig vita tárgyát képezte, és amely igen nehéznek bizonyult. Az energia-megtakarítási intézkedések területén a beruházásra irányuló fellépés beiktatásával lényegében valódi egyszerűsítésnek, valódi felgyorsulásnak és természetesen stratégiaváltásnak voltunk tanúi. Ez rendkívül pozitív jelzést közvetít, abban az értelemben, hogy képesek vagyunk reagálni a helyzetre a programozási szakaszban, és nem ragaszkodunk ellentmondást nem tűrő módon a korábban megállapított elvekhez.

Az Európai Parlamentet általában a Tanács és a Bizottság meglehetősen alárendelt partnereként ítélik meg. Mindazonáltal a Háznak határozott szándéka, hogy fellépései bizonyítsák: készek vagyunk együttműködni az előttünk álló új kihívásokra való gyors reagálással.

Gábor Harangozó (PSE). - (HU) Tulajdonképpen ma ünnepelnünk kellene. A Parlament évek óta szorgalmazza, hogy a lakhatás területén ne csak látszatintézkedéseket finanszírozzunk, hanem szánjunk rá magunkat érdemi intézkedésekre.

Az Unió lakosságának jelentős része él panellakásokban. Az ilyen lakóépületek fejlesztésével kézzelfoghatóan javítjuk az ott élők anyagi körülményeit és csökkentjük az épületek energiafogyasztását, munkahelyeket teremtünk és őrzünk meg. A mostani változások az én hazámban a panellakások 90%-ának felújítását teszik lehetővé, ez mindenképpen nagy dolog.

Mivel azonban az alapok továbbra is csak városi területeken finanszírozzák a felújításokat, mégsem örülhetünk önfeledten. A leginkább rászoruló vidéki térségek nyomorban élő lakosságát ismét magukra hagyjuk. Mivel a mindannyiunk számára fontos panelprogramot nem akarjuk semmilyen módon veszélyeztetni, belementünk, hogy most mégsem adunk be módosítókat. A Bizottságtól viszont cserébe azt várjuk, hogy még a nyári szünet előtti csomagjába illessze be a javaslatunkat.

Az első és legfontosabb lépés a leghátrányosabb területek hatékony és fenntartható szociális integrációja érdekében a kirekesztés és a gettók teljes felszámolása. Az elkülönített telepek felújítása egyszerűen értelmetlen. A felújítás helyett komplex, szociális munkahelyteremtő programokkal támogatott újjáépítés a megoldás.

Tisztelt kollégák, igazán ünnepelni akkor lesz okunk, amikor a felszántott vidéki gettó helyén létrejövő szociális szövetkezetben dolgozó emberek a munka végeztével új lakásokba hazatérve azt mondják gyermekeiknek, hogy tanulj és küzdj, mert még akármilyen lehet belőled.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék köszönetet mondani az előadónak kiváló előkészítő munkájukért. A strukturális alapokról szóló rendelet javasolt módosításai fel fogják gyorsítani a pénzeszközök igénybevételét és egyszerűsíteni fogják a szabályokat, és így valóban támogatásra érdemesek. Így módon biztosíthatjuk, hogy a strukturális alapok pénzeszközeit helyreállításra lehessen költeni, és ez megakadályozhatja a recessziónak a gazdaságra és a foglalkoztatásra gyakorolt kedvezőtlen hatását. Ez egyben jó kiindulási alap az EU strukturális és regionális politikájának megreformálásához, melynek az kell legyen a célja, hogy egyszerűsítse és felgyorsítsa az eljárásokat, valamint az, hogy lökést adjon a rugalmasságnak és az eredmények elérésének.

Miközben csökkentjük az európai uniós szabályozásokkal kapcsolatos bürokráciát és a jobb eredmények elérésére összpontosítunk, meg kell győződünk arról, hogy a tagállamok is ugyanebbe az irányba tartanak. Több hatáskört kell biztosítani a régióknak és a helyi szereplőknek, a központi kormányzatnak pedig enyhítenie kell szigorú ellenőrzését.

ELNÖKÖL: ROURE ASSZONY

alelnök

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, a jelenlegi válság a gazdasági tevékenység ősztönzésére, a munkahelyek védelmének támogatására, valamint a munkanélkülivé váló személyek védelmére szólít fel. Az Európai Szociális Alap alkalmazási körének kiterjesztésére vonatkozó bizottsági javaslat a helyes irányba tett lépés.

Az átalányösszegek kifizetésére, valamint a közvetlen és a vegyes költségekre szánt finanszírozás beillesztése, továbbá a kifizetésekre vonatkozó felső határérték megállapításának mellőzése mind különösen hasznos intézkedés az Európai Szociális Alap forrásainak jobb hasznosítása szempontjából. Az átalányösszegű

kifizetéseknek a közvetlen költségek, valamint a legfeljebb 50 000 EUR összegű közvetett költségek esetében történő bevezetése egyszerűsíteni fogja az adminisztrációs eljárásokat. Meg fogja szüntetni az alap célkitűzéseinek végrehajtásában előforduló késedelmeket. A szóban forgó intézkedések bevezetésének szükségességére tekintettel a javaslat módosítás nélküli elfogadását támogatom. Szeretném megköszönni Harkin asszonynak, hogy felhívta a figyelmet az önkéntes munka értékének elismerésére.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Felszólalásomat azzal kezdeném, hogy üdvözlöm a szóban forgó összehangolt intézkedésekre vonatkozó elképzelést. Ezenkívül szeretnék külön köszönetet mondani az előadónak a munkájukért.

Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a válságnak milyen hatásai vannak országainkban: a gazdasági növekedés és a foglalkoztatási kilátások visszaesésétől kezdve a költségvetési hiány és a recesszió növekedéséig. Az EU kohéziós politikája ebben az összefüggésben is ugyanolyan hiteles és hatékony eszköz lehet. Amint azt mindannyian nagyon jól tudjuk, Európát máig súlyosan érinti ez a válság, és biztató az a tény, hogy az EU-nak ilyen gyorsan sikerült reagálnia a megoldások feltárására.

A meglévő, már eredményességet bizonyító alapokra vonatkozó rendeletek módosítására irányuló döntés a legmegfelelőbb döntés. Egy külön válságalap létrehozására irányuló eljárás hosszadalmas lett volna. A költségek támogathatóságára vonatkozó kritériumok egyszerűsítése, az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) és az Európai Szociális Alapból származó előfinanszírozás növelése, valamint a jelentősebb projektekre szánt kiadások felgyorsítása olyan intézkedések, amelyek remélhetőleg segítséget fognak nyújtani a tagállamoknak abban, hogy kijussanak a gazdasági és pénzügyi válságból.

Míg Európa a jelenlegi gazdasági válságon megy keresztül, tisztában vagyunk azzal, hogy energiaválságot is tapasztal. Véleményem szerint annak az intézkedésnek, amely lehetővé teszi, hogy az ERFA-t igénybe lehessen venni lakásgazdasági energiahatékonysági beruházáshoz és megújuló energia felhasználásához, számottevő hatással kell lennie. Romániának, a többi közép- és kelet-európai országhoz hasonlóan sok problémája van a többemeletes lakótömbökkel. A régi épületek rendkívül rosszul szigeteltek, a lakók jelentős része pedig nem képes saját zsebből kifizetni otthonának szigeteltetését.

Reméljük, hogy ez az intézkedés segíteni fog az európai polgároknak az energia-megtakarításban, hogy egyrészt végül a zsebükbe kerüljön a pénz, másrészt pedig azért, hogy segíteni lehessen a globális felmelegedés helyzetén. A jelenlegi román kormány kikötötte, hogy ez nulla fokozatú prioritási intézkedés, és a jóváhagyott eszközök azt jelentik, hogy ez a prioritás már garantált.

Stavros Arnautakis (PSE). – (EL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a strukturális alapokról szóló rendeletek rendelkezéseihez tartozó mai módosításcsomag fontos lépés a források egyszerűsítése és közvetlen aktiválása felé, mind európai, mind pedig nemzeti és helyi szinten.

Ez fontos lépés az európai gazdaság felélénkítésében egy olyan, korábban nem látott válság közepén, amely nap mint nap, minden szinten egyre jobban károsítja a reálgazdaságot. Ez egy olyan lépés, amely megfelel az Európai Parlament által a még egyszerűbb eljárásokkal, valamint a strukturális alapok fokozottabb rugalmasságával kapcsolatban régóta hangoztatott kérésnek.

Napjaink vezetőinek mi a válasza arra a jelenlegi tömeges válságra, amelyet most élünk? Hol vannak az európai politikák? Annak biztosítása érdekében, hogy a szükséges likvid pénzeszközök eljussanak a kedvezményezettjeikhez, és haladéktalanul megkezdődhessen a projektek végrehajtása, a tagállamoknak válaszolniuk kell a körülményekre. A kohéziós politika forrásait azonnal és haladéktalanul a tényleges kedvezményezettek rendelkezésére kell bocsátani regionális és helyi szinten. Az operatív programok elindításának a munkahelyek, a vállalkozói készség és a versenyképesség megőrzését, valamint az egyes régiók természeti, kulturális és emberi erőforrásainak hasznosítását kellene céloznia.

Csak a programok azonnali elindítása fog segíteni a kohézió védelmében és az újabb eltérések kialakulásának megakadályozásában.

A mai válság legyen egy lehetőség arra, hogy egységesítsük véleményünket, annak érdekében, hogy valamennyi felmerülő problémánk megoldásában legyen európai vélemény!

Toomas Savi (ALDE). – Elnök asszony, az EU-csatlakozás hozzáférést biztosított az Európai Unió strukturális alapjaihoz és Kohéziós Alapjához, amelyekből az Északi Köztársaság a 2004-2006 közötti időszakban mintegy 800 millió euróval részesedett, míg a 2007-2013 közötti időszakra szóló pénzügyi terv keretében további 3,4 milliárd euró elosztására került sor.

A gazdasági válság súlyossága ellenére az uniós alapok célkitűzése, mégpedig az Unión belüli fejlődésbeli különbségek kiegyenlítése, közelebb van a megvalósításhoz.

Igencsak örvendetesnek tartom a Bizottság által a Tanácsnak arra vonatkozóan tett javaslatot, hogy további 6,3 milliárd eurót kell előirányozni a gazdasági válság negatív hatásainak ellensúlyozására, vagyis arra, hogy felgyorsuljon az alapok végrehajtása a reálgazdaság javára.

Egyetértek azonban az előadóval, García Pérez asszonnyal abban, hogy az Európai Unión belüli növekvő eltérések és az európai adófizetők pénzével való visszaélés elkerülése érdekében egységes megközelítésre van szükség valamennyi tagállamban.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az előre nem látott pénzügyi és gazdasági válság tartós hatásai sokféleképpen kezelhetők. Ezt a felülvizsgálati csomagot, ezt a jogalkotási intézkedést, amely az európai gazdaság fellendülési tervének keretébe tartozik, erre az ideiglenes, bár rendkívül kritikus helyzetre jó – ugyanakkor nem teljesen kielégítő – válaszként fogalmazták meg.

Választ ad többek között az eljárások egyszerűsítésére, valamint a strukturális alapokról szóló rendelet szerinti hatályos szabályok alkalmazása során a fokozottabb rugalmasságra irányuló, az Európai Parlament által az elmúlt években több alkalommal előterjesztett kérésre. Hangsúlyoznám, hogy az is üdvözlendő, hogy a támogatható kiadásokról szóló 7. cikk módosításának lehetővé kell tennie az EU tagállamai és régiói számára, hogy az EU strukturális alapjainak támogatásával energiahatékonysággal és megújuló energiával kapcsolatos intézkedésekbe ruházzanak be a lakásgazdaságban, továbbá azt, hogy ezt az intézkedést nem csak alacsony jövedelmű háztartásoknak szánják. A vonatkozó módosítás helyesen szünteti meg az „alacsony jövedelmű háztartásokra” való hivatkozást, ezért, és ehelyett írja elő az egyes tagállamok számára az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) származó juttatás 4%-os felső határértékét az ilyen kiadásokra. Ez csak egyike a sok javasolt tökéletesítésnek.

Röviden: ennek a teljes csomagnak a megvalósítása felgyorsítaná a kiadásokat, és ezáltal a szükséges célkitűzések megvalósítására további likviditást tenne elérhetővé az ERFA-ból, az Európai Szociális Alapból, a Kohéziós Alapból és a strukturális alapokból, és egyszerűsítene a programok mielőbbi végrehajtását lehetővé tevő szabályokat.

Véleményem szerint ez hatékony, bár mégsem elegendő hozzájárulást biztosít a jelenlegi válság kezeléséhez.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök asszony, az Európai Unió általánosan elterjedt válsággal áll szemben, amelynek a hatásait pillanatnyilag lehetetlen megjósolni. Csökkenő ütemű növekedést, fokozódó költségvetési hiányokat és a munkanélküliség drámai növekedését figyeltük meg. A 2007–2013 közötti időszakra a 347 milliárd eurós költségvetésű kohéziós politika tűnik az egyik leghatékonyabb eszköznek, amellyel ismét ösztönözhető a beruházás, és további közfinanszírozás biztosítható a nemzeti gazdaságoknak.

A Bizottság már elfogadott egy olyan intézkedéssorozatot, amelynek célja, hogy a strukturális alapokra vonatkozó hatályos rendeletcsomagokba módosításokat vezessen be. A módosítások a kiadások felgyorsítását, a projektek végrehajtásával kapcsolatos likviditás növelését, valamint a projektek régiókon belüli mielőbbi végrehajtását elősegítő intézkedések egyszerűsítését célozzák. A főbb fellépési területek az Európai Beruházási Bankból (EBB), az Európai Beruházási Alapból (EBA) származó támogatás növelésére, valamint a kiadások támogathatóságának egyszerűsítésére vonatkoznak. Az átalányösszegű kifizetések és a nagyszabású projektekre fordított kiadások felgyorsítása szintén támogatást élvez.

Örömmel látom az Európai Bizottság gyors fellépését és a javasolt jogalkotási változtatásokat. Figyelmen kívül hagytunk azonban egy további jelentős változtatást, pedig szükség van rá. Ez a változtatás egy olyan irányítási és ellenőrzési rendszer lenne, amely valódi likviditást garantálna az Európai Unió teljes gazdasági rendszerében.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Bizottság javaslata valamennyi tagállam számára lehetőséget teremtett arra, hogy strukturális alapokból származó forrásokat fektessenek be toronyházak és más épületek átalakításába és javításába. Ez különösen fontos a Cseh Köztársaság számára, ugyanis a cseh állampolgárok 26%-a elavulttá váló toronyházakban él. Ha a javaslat holnap elfogadásra kerül, és áprilisban a Miniszterek Tanácsa is hivatalosan elfogadja, lehetővé fogja tenni, hogy további 16 milliárd CZK-t fektessünk be a lakások és házak fűtésrendszereibe, és nem csak a Cseh Köztársaságban. Ezenkívül személy szerint örömmel látom annak a követelménynek a törlését, amely a pénzeszközöknek kizárólag az alacsony jövedelmű háztartások esetében való felhasználására vonatkozott, amit azért tartok problematikusnak, mert ezeket a belső szabályok eltérő módon határozzák meg.

Véleményem szerint a tagállamoknak lehetőségük kellene, hogy legyen arra, hogy eldönthessék, szabályaikkal összhangban milyen épületkategóriák jogosultak finanszírozásra, valamint arra, hogy saját kritériumaikat szükségleteik szerint meghatározhassák. Mindenki számára lehetővé kell tennünk a jobb minőségű és olcsóbb lakhatást, nem csak a szociális lakásokban élők számára. Sajnálatos, hogy a pénzügyi válságnak kellett bekövetkeznie ahhoz, hogy támogassuk a több lakáságazatbeli beruházást és ezeknek az intézkedéseknek az EU egészében történő bevezetését. Őszintén örülök ennek a döntésnek, mert az embereknek nagyon óvatosan kell ma a pénzüket elkölteni, és ily módon segíteni fogunk nekik abban, hogy spóroljanak a fűtés- és vízszámláikon, és ezáltal csökkentsék a lakhatás költségét. A CECODHAS elnevezésű szervezet becslése szerint az európai háztartások évente átlagosan 450 eurót spórolhatnak ezeken a kiadásokon, és ez kézzelfogható segítség.

James Nicholson (PPE-DE). - Elnök asszony, először is szeretnék gratulálni az előadónak ahhoz a kiváló munkához, amelyet a szóban forgó jelentésekkel kapcsolatban végeztek; amely jelentéseket e Ház figyelmébe ajánlom. Úgy vélem, ezt a támogatást nagyon lelkesen üdvözölni kell.

Ha a tagállamok megragadják azt a lehetőséget, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) származó finanszírozás 4%-át lakáságazatbeli energiahatékonysági beruházás elősegítésére használják, az pozitívan járul hozzá gazdaságainkhoz és a környezethez egyaránt. Jó látni egy ilyen bizottsági javaslatot, amely egyszerre kezeli a gazdasági válság és a környezet problémáit.

A jelentés különösen jó hír számos régi tagállamnak, és örömmel látom, hogy az EU régi tagállamai az ERFA-pénzeszközök egy részét immár felhasználhatják olyan beavatkozásokra, amelyek előmozdítják az energiahatékonyságot a lakáságazatban. Örömmel látom, hogy a támogathatósági kritériumokat kiterjesztették, és azok nem fognak az alacsony jövedelmű háztartásokra korlátozódni.

Tisztában kell azonban lennünk azzal is, hogy ez egyáltalán nem jelenti a finanszírozás növekedését. Jelenleg a nemzeti és a regionális hatóságoktól függ, hogy megragadják-e ezt a lehetőséget arra, hogy ERFA-pénzeszközeiket a szóban forgó projektek finanszírozására csoportosítsák át. Ez operatív programjaik egyes részeiben foglalt prioritások újbóli meghatározásával járhat. Úgy vélem, ez hosszú távon nagyon is megéri.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a Bizottság szóban forgó intézkedései többé-kevésbé helytállónak tűnnek. A szerződések Európai Beruházási Banknak és Európai Beruházási Alapnak történő közvetlen odaítélése jó ötletnek tűnik – csakúgy, mint az eljárások egyszerűsítése és a kifizetések felgyorsítása.

Mindenekelőtt létezik azonban egy alapvető ajánlás: nemzeti és regionális átláthatóság a pénzeszközök felhasználása tekintetében, ami véleményem szerint néhány esetben hiányzik. Az ellenőrzéseket haladéktalanul el kell végezni, és a kifizetéseket is haladéktalanul folyósítani kell. Olaszország egyes tartományaiban, például Lazio tartományban a mezőgazdasági termelők pénzeszközeit az Európai Uniótól érkező átutalást követően hónapokkal, vagy bizonyos esetekben évekkel később fizetik ki, és most nincs időm arra, hogy más példákat hozzak fel. Könnyítsünk tehát úgy a válságon, hogy nemcsak a különböző beavatkozás-típusokat mérlegeljük, hanem a pénzeszközök tényleges, kellő időben történő, és eredményes felhasználását is!

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) A strukturális alapok segítséget nyújtanak abban is, hogy kiegyezzünk a gazdasági realitással. Lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy az uniós beruházásokat a jelenlegi gazdasági válság elleni hatékony ellenszerként optimalizáljuk.

Az Európai Parlament a Regionális Fejlesztési Bizottságon keresztül folyamatosan kéri az adminisztrációs szabályok fokozottabb egyszerűsítését. Örülök annak, hogy a Bizottság tudomásul vette ezt, és annak is, hogy közös nevezőt talált a Tanáccsal.

A költséges adminisztráció, a késleltetett kifizetések és a kifizetések támogathatóságának bonyolult ellenőrzése pénzügyi nehézségeket teremt a végső kedvezményezettek számára. Hazámban, Szlovákiában számos hivatalnok gyakran hibáztatja Brüsszelt azért, mert számottevő hangsúlyt fektet a bürokráciára és az n. fokig ellenőrzi a számlákat. Elfelejtik azt, hogy a fontos kérdés a megfelelő tevékenység, projektartalom és -minőség, a hatékony végrehajtás, valamint a projektek előnyeinek kiválasztása.

A projektek munkacsoportjaiban lévő munkatársaknak olyan magas színvonalú projektekre kell összpontosítaniuk, amelyek a versenykörnyezet megteremtése szempontjából előnyöket hoznak, nem pedig egy-egy alkalommal órákig számlákkal foglalkozó hivatalokban ülniük, értékes időt és energiát pazarolva,

nem beszélve a nyilatkozatokhoz szükséges papírmunka-hegyekről. A jelentéktelen tételek ellenőrzése gyakran sokkal többbe kerül, mint maguknak a tételeknek az értéke.

Egyetértek tehát azzal, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alappal kapcsolatos rendeletekben kiterjesszük az egyszeri összegek és az általános összegek használatát, és bevezessük a támogatható költségek három új formáját: a közvetlen költségek szintjének legfeljebb 20%-át kitevő közvetett költségeket, a legfeljebb 50 000 EUR-t kitevő egyszeri összegeket, valamint az egyedi költségek esetén az általános standard díjtételeket.

Ezért az Európai Bizottság által a strukturális alapokból történő lehívásokkal kapcsolatos rugalmasság fokozására elfogadott határozatcsomagot pozitív válasznak tartom a jelenlegi gazdasági válságra.

Úgy vélem, a szabályok egyszerűsítése és a rugalmas finanszírozás lehetővé fogja tenni a tagállamok számára, hogy kiemelkedő megtérüléssel ágazatokra irányuló minőségi projekteket készítsenek. A lakáságazat területén – új munkahelyek teremtése és energia-megtakarítás céljával – a beruházásokat az energiahatékonyság és a megújuló energia felé kell orientálnunk. Tiszta technológiák támogatásával hozzájárulhatunk mind a gépjármű-, mind az építőipar fellendüléséhez.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök asszony, örömmel fogadom az Európai Regionális Fejlesztési Alapról (ERFA) szóló rendelet arra irányuló módosítását, hogy ERFA-finanszírozást lehessen igényelni a lakáságazatban energiahatékonysággal és megújuló energiával kapcsolatos beruházásokra. Szeretném üdvözölni az eredeti bizottsági javaslat azon módosítását is, amely megszüntette a támogathatóság alacsony jövedelmű háztartásokra történő korlátozását, a támogathatóságot ehelyett a társadalmi kohéziót támogató beavatkozásokra korlátozva, a tagállamok mérlegelési jogkörére bízva a támogatható lakások pontos kategóriáinak meghatározását.

Hadd legyen azonban egy konkrét kérdésem a Bizottsághoz. Mit értünk energiahatékonyság alatt (és erről az ERFA-finanszírozás keretében beszélünk-e)? Lesz-e az EU-27 egészében az energiahatékonyság kiszámítására szolgáló harmonizált módszer, vagy a különböző tagállamokban különböző számítások és különböző megfontolások lesznek? Amikor energiahatékonyságról és a magánlakás-ágazatbeli energiahatékonysággal kapcsolatos beruházásról beszélünk, ez például azt fogja-e jelenteni, amit az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv szerint jelent, amelynek megvitatása jelenleg folyamatban van, és amelyben vitatott, hogy szükség van-e harmonizált – vagy egységes alapú – számításra, tulajdonképpen végigfuttatva a számokat az energiahatékonyságon, hogy biztosak legyünk abban, hogy a beruházást tényleges energiahatékonyságra, vagy az energiahatékonyság növelésére, vagy a CO₂-kibocsátás csökkentésére vonatkozó kérdésekre költjük?

Ez része annak a vitának, amelyet ma reggel – kollégám, Rübig úr házigazdai szerepében – egy kis- és középvállalkozásoknak (kkv) szervezett uniós reggelineél folytattunk, amikor igen egyértelműen közölték velünk, hogy akadályok merülnek fel az épületek energiahatékonyságára szánt finanszírozás megszerzésében: a hitelszűke miatti finanszírozási akadályok. Át kell tekintenünk a támogatásokat és a különböző adózási ösztönzőket. Egyszerű adminisztrációra van szükségünk, tehát arra ösztönözzük az átlagos háztartásokat, hogy vegyék igénybe ezeket a pénzeszközöket, akár az ERFA-ból, akár a tagállamoktól származó pénzeszközök. Tulajdonképpen, ahogy mondani szokás, jegyzőkönyveztetnem kell, hogy kormányunk nemrégiben elindította a Home Energy Saving Retrofit támogatási rendszert.

Egyszerű adminisztrációra van azonban szükségünk. Nemcsak ahhoz van szükségünk támogatásra, hogy a beruházás csökkentse a fosszilis tüzelőanyagok behozatalát és visszafogja a széndioxid-kibocsátásokat, hanem ahhoz is, hogy a háztartás a saját energiaköltségei csökkentését is megvalósítsa.

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Teljes mértékben támogatom a rendelet javasolt módosításait, amelyek a jövőben kiterjesztik az általányalapú finanszírozást, és lehetővé fogják tenni az általányalapú kifizetési rendszer igénybevételét. Ez egy olyan helyénvaló intézkedés, amely – a megfelelő gazdasági körülményekre tekintettel – enyhítheti a munkanélküliek nehézségeit.

Mielőtt azonban elfogadnánk ezeket a módosításokat, szeretném hangsúlyozni, hogy négy uniós polgár közül három azon a véleményen van, hogy a Parlament fontos szerepet játszik az európai politikák közös alakításában. Ugyanez a közvélemény-kutatás azt is feltárta, hogy a válaszadók a Parlamentbe vetették a legtöbb bizalmat. A válaszadók 51%-a azt állította, hogy az Európai Parlamentbe helyezi bizalmát, 47%-uk a Bizottság iránti bizalmát juttatta kifejezésre, és 42%-uk helyezett bizalmat a Tanácsba. Ezen túlmenően e Háznak több bizalmat szavaztak, mint az Európai Központi Banknak.

Miért sorolom fel ezeket a statisztikai adatokat? Az Európai Parlament már 2005-ben meggyőződött arról, hogy a fokozottabb egyszerűsítés szükségessége döntő jelentőségű általában az európai strukturális alapok szempontjából, és különösen az Európai Szociális Alap szempontjából. A Bizottság azonban épp csak elkezdte – most, amikor válsággal állunk szemben – azoknak az ajánlásoknak a végrehajtását, amelyek polgáraink és vállalkozásaink üzleti tevékenység folytatására vonatkozó feltételeinek javítására irányulnak.

Bár örülni fogok annak, ha megállapításaink és ajánlásaink legalább részben megvalósulnak, szomorúan konstatom, hogy e nehézségek kezelésére tűzoltó-megközelítést alkalmazunk. Remélem azonban, hogy ez a tapasztalat arra fogja ösztönözni a Bizottságot, hogy a jövőben gyorsabban lépjen fel, és hogy a Parlament számos és jogos észrevétele és javaslata hamarabb átkerül a gyakorlatba.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök asszony, örömmel fogadom ezeket az új javaslatokat. Most válságos időket élünk. Rengeteg munkahely megszűnését tapasztaljuk EU-szerte.

Ma bejelentették a legfrissebb munkanélküliségi adatokat Írországból. A munkanélküliségi ráta jelenleg 11%, amely a mindössze egy évvel ezelőtti 5,4%-ról emelkedett fel: reálértéken a ráta több mint megkétszereződött. Ezek a számadatok sokkolóak és ijesztőek. Ezzel a sivár kilátással szemben azonban törekednünk kell arra, hogy kreatív megoldásokat találjunk ahhoz, hogy az érintett munkanélküliek számára biztosítsuk a készségeket, a kilátásokat és a reményt egy jobb jövőhöz.

Az Európai Szociális Alap (ESZA), az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) és a Kohéziós Alap kulcsszerepet játszhat ebben. E finanszírozás megcélzásával átalakíthatjuk gazdaságainkat ahhoz, hogy kijussanak a recesszióból. Mindannyiunk kötelessége, európai parlamenti képviselőként és polgárként is, hogy erre felhívjuk a most olyannyira félő nagyközönség figyelmét. Mindannyiunk kötelessége, hogy hazavigyük ezt az üzenetet nemzeti kormányainknak: vagyis azt, hogy ezt a finanszírozást a lehető leghamarabb és a lehető leghatékonyabban ki kell egészíteni és alkalmazni kell. Örömmel fogadom a papírmunka visszaszorítását is. Ez a megfelelő irányba tett lépés.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2010 az az év, amikor féldícs értékelést végzünk a strukturális alapok felhasználási módjával kapcsolatban, és úgy vélem, az energiahatékonyságnak kell prioritást biztosítani. Sajnálom, hogy e jelentések módosításainak jóváhagyása elmaradt.

Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelvért felelős előadóként arra tettem javaslatot, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) származó arány, amely felhasználható az épületek energiahatékonyságának javítására, 15%-ra emelkedjen. Ez tulajdonképpen a fokozottabb rugalmasság biztosítását jelenti, és a tagállamoknak kell eldönteniük, hogy akarnak-e, és mennyit akarnak juttatni erre a területre.

Megértem a sürgősséget. Az EU-15 államainak képesnek kell lenniük a strukturális alapok energiahatékonysági célra történő igénybevételére. Úgy vélem, ez lehetővé teszi a helyes gyakorlat cseréjét, és feljogosítja az új tagállamokat arra, hogy támogatásban részesülhessenek. Nyomatékosan arra kérem a Bizottságot, hogy 2010. június 30-ig terjesszen elő új jogalkotási javaslatot, annak érdekében, hogy a maximális felső határ 15%-ra emelkedhessen, vagy állapítson meg egy legalább 10%-os küszöbértéket az épületek energiahatékonyságára szánt ERFA-arányra.

Fiona Hall (ALDE). - Elnök asszony, az energiahatékonyságról szóló vita újra meg újra arra összpontosít, hogy sokkal többet – és gyorsan – lehetne elérni, ha csak előzetes finanszírozás állna rendelkezésre. Ezért olyan fontos annak lehetővé tétele, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) származó finanszírozást energiahatékonyságra lehessen költeni, nemcsak az EU-12, hanem az EU-15 országában is.

A számottevő előrelépés ellenére az Egyesült Királyság lakhatásért felelős minisztere elismerte, hogy a jelenlegi lakásállománynak csak 1%-a elég energiahatékony a tüzelőanyag-szegénység megakadályozásához. Régióban, Északkelet-Angliában minden tizedik otthon 1. egészségügyi kockázati kategóriába sorolnak, mert olyan hidegek és huzatosak.

Kedvezőnek tartom tehát ezt a változást, és nyomatékosan arra kérek valamennyi tagállamot és régiót, hogy teljes mértékben használja ki az új rugalmasságot. Az éghajlatváltozás, a tüzelőanyag-szegénység, a munkanélküliség és az energiabiztonság érdekében, továbbá Țicău asszonyhoz hasonlóan nyomatékosan arra kérem a Bizottságot, hogy amikor itt elérkezik az ideje, jelentősen emelje meg a jelenlegi százalékos határértékeket, amint azt az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság kérte az átdolgozásról szóló keddi szavazása során.

Catherine Stihler (PSE). - Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani az előadónak. Annak áttekintése, hogy hogyan használhatjuk fel az európai strukturális alapokat a globális gazdasági válsággal érintettek hatékonyabb segítésére egy a sok intézkedés közül, amelyeket a tagállamoknak meg kell tenniük a munkanélkülivé vált személyek mielőbbi újrafoglalkoztatásának segítése érdekében.

Érdekes, hogy erről a témáról a G20-értekezlet estéjén folytatunk vitát. A G20-nak megvan a lehetősége arra, hogy elindítsa a pénzügyekre vonatkozó globális szabályok létrehozásának folyamatát, amelyet megkövetelünk ahhoz, hogy megakadályozható legyen egy ilyen gazdasági katasztrófa ismételt bekövetkezése.

A munkahelyek és a szociális menetrend kérdését az európai választások kulcsfontosságú kérdéseivé kell tennünk. Az e Házban folytatott munkánknak – a gazdaság mozgásba lendítése, valamint az embereknek a munka világába való visszasegítése érdekében – arra a 25 millió emberre kell összpontosítania, akik az év végére munkanélkülivé válnak az EU egészében

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, először is szeretnék köszönetet mondani García Pérez asszonynak, Jöns asszonynak és Angelakas úrnak, akik kiváló jelentéseket terjesztettek elő, továbbá valamennyi felszólaló képviselőnek.

E felszólalások döntő többsége támogatta a Bizottság által javasolt intézkedéseket, hangsúlyozva, hogy ezek az intézkedések a válságnak az európai gazdaságra gyakorolt hatásai elleni hatékony küzdelem szempontjából lényegesek. A Bizottság nevében szeretnék köszönetet mondani Önöknek ezért.

Az Önök felszólalásai kiemelték az Európai Parlamentnek azt a kívánságát, hogy az Európai Uniónak forrásokat kell biztosítani az aktuális válság hatásainak ellensúlyozására. Nagy hangsúlyt helyeztek arra, hogy szükség van a gyors fellépésre, és ez a mi célkitűzésünk. A cseh elnökség, amelynek szeretném megköszönni a támogatását, ugyancsak kötelezettséget vállalt arra, hogy a lehető leghamarabb lehetővé teszi a rendeletek végső elfogadását.

Ha ésszerűen optimista feltevést fogalmazunk meg, az új rendeletek az elkövetkezendő hetekben hatályba léphetnek, és így gyorsan hatással lehetnek az operatív programokra. Az előlegek teljes egészében történő kifizetésére május elején sor kerülhet.

Ezenkívül más felszólalások a szóban forgó intézkedések alkalmazásának szigorú nyomon követését, valamint egy, az elért eredményeket bemutató jelentés 2010-ben történő előterjesztését hangsúlyozták. A Bizottság erre kötelezettséget vállalt, és ez szerepel az elnökségnek benyújtott nyilatkozatomban.

Tehát alig négy hónapba telt, hogy az európai intézmények elkészítsék és jóváhagyják ezt a jogalkotási csomagot. Szeretném érintőlegesen megemlíteni az energiahatékonyság kérdését, amelyet számos felszólalás felvetett.

Szeretném hangsúlyozni a Parlamentnek, hogy e témával kapcsolatban júniusban munkaértekezletre kerül sor, a tagállamok irányító hatóságaival szervezett szeminárium során. Arra kérjük a tagállamokat, hogy a 2009 végéig kidolgozandó stratégiai jelentésekben ismertessék velünk a végrehajtási határidőre vonatkozó szándékaikat.

A jelenlegi helyzetre tekintettel nyilvánvaló, hogy a tagállamoknak kell meghatározniuk az energiahatékonysági kritériumokat és a támogatható intézkedéseket. Erről szól a szubszidiaritás. Ugyanakkor igaz, hogy egy energiahatékonyságról szóló irányelv jelenleg mérlegelés tárgyát képezi, és ennek az irányelvnek az elfogadását követően természetesen alkalmazni kell. Másfelől, örömmel csatlakozom azokhoz a képviselőkhöz, akik hangsúlyozták, hogy az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos kutatás hogyan jár kettős előnnyel: egyrészt munkahelyeket terem, és azt követően lehetővé teszi, hogy felkészüljünk a jövőre, másrészt pedig segítséget nyújt nekünk a globális felmelegedés problémáinak megoldásában.

Azt is szeretném elmondani, hogy eltekintve ettől a válságtól, amely valamilyen módon nagyon szoros együttműködést hozott létre az intézmények között, nyilvánvalóan egyre fontosabb, hogy létre tudjunk hozni a Bizottság és a Parlament között egy olyan partnerséget, amely magas fokú bizalmon alapul. A Bizottság arra törekedett, hogy hatékonyan kezelje a gazdasági és pénzügyi válság jelentette kihívást, és ugyanakkor ki akarta használni ezt a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel folytatott interaktív vitát arra, hogy választ adjon a szóban forgó eljárások és politikák egyszerűsítésére irányuló kérésekre.

Természetesen további javaslatok kerülhettek volna be fellendülési terv keretébe. Nem került be mindegyik, de hozzá fognak járulni ahhoz a vitához, amelyet a Bizottság rövidesen kezdeményezni fog a fellendülési terv hatásainak megerősítésére, valamint a projekteket irányító nemzeti hatóságoknak szánt további eszközök

biztosítására. A Bizottság ezért novemberben az egyszerűsítéssel foglalkozó munkacsoportot hozott létre. A csoport munkája már a Bizottság végrehajtási rendeletének felülvizsgálatára irányuló tervezetet eredményezett. Ezután az általános rendelet és az egyes alapokra vonatkozó rendeletek módosítására irányuló javaslatok következhetnek.

Elnök asszony, hölgyeim és uraim, nyilvánvaló, hogy az e vita során elhangzott valamennyi észrevétel igen hasznos lesz, és más észrevételeket is szívesen veszünk. Különösen az Európai Parlamentnek szeretném megköszönni, hogy kötelezettséget vállalt a válság okozta komoly problémák gyorsabb megoldására.

Ami az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló rendelettervezethez Schroedter asszony által előterjesztett módosítások kérdéséről, három a preambulum-bekezdésekhez, egy pedig a rendelkező részhez kapcsolódik. Ami a preambulum-bekezdéseket – a 8–10. módosítást – illeti, beillesztésük nem változtatta volna meg a Bizottság által előterjesztett javaslatok általános tartalmát, de meghosszabbította volna a rendelet elfogadási eljárását.

Ami a rendelkező rész módosítását illeti, a Bizottságnak nincs kifogása az elv ellen. Az a célja azonban, hogy egy olyan mechanizmust fogadjon el, amely nem szerepelt a Tanács kompromisszumos szövegében, mivel a szöveg nehézségeket okozott a tagállami végrehajtás területén.

Meg kellett tennem ezeket a pontosításokat, mégpedig a felszólalásom végén. Szeretnék ismételtan köszönetet mondani a Parlamentnek azért, hogy lehetővé tette, hogy gyorsabban lépünk fel a válság fájdalmas hatásai ellen, amit Önök közül néhányan olyan jól kiemelték és leírtak.

Iratxe García Pérez, előadó. – (ES) Biztos úr, szeretném megköszönni a mai vitával kapcsolatos magyarázatait. Úgy vélem, Ön bizonyára tudja, hogy e Házban ma az imént megvitatott javaslattal kapcsolatos csaknem teljes egyetértés nem pusztán egybeesés.

Tulajdonképpen, amint azt képviselőtársnőnk, Crețu asszony észrevételezte, ez politikai akaratot bizonyított, demonstrálva, hogy kivethetjük a részünket a jelenlegi válságra adott megoldások felkutatásában. Ez a válság tulajdonképpen valóban nehéz helyzeteket és szegénységet okoz az európai polgárok számára.

Ez azonban a felelősség próbája is volt, amint arra Ön személyesen rámutatott; és ismétlem: a felelősség próbája, hiszen tisztában voltunk azzal, hogy ez a ma elénk terjesztett javaslat talán jobb lehetett volna. Az eljárások felgyorsítása vagy egyszerűsítése érdekében belefoglalhattunk volna más elemeket a javaslatba, de tisztában voltunk azzal, hogy ahhoz, hogy ezeket az intézkedéseket mihamarabb végre lehessen hajtani, szükséges volt, hogy a jelentések a jelenlegi állapotukban maradjanak.

Ezért egyszerűen egy kéréssel fordulnék a Bizottsághoz: most, hogy – a bejelentetteknek megfelelően – már van a formaságok egyszerűsítésére irányuló felülvizsgált tervünk, remélem, hogy a Parlamentnek nagyobb szerepe lesz ezeknek az új kezdeményezéseknek a megvitatásában és megtervezésében. Ezt a kérést a Tisztelt Ház, valamint azon helyi közigazgatási szervek nevében fogalmazom meg, amelyek a legalsó szinten érintettek ezekben a projektekben, és értik a különböző kezdeményezések végrehajtásával kapcsolatos saját konkrét szükségleteiket.

Emmanouil Angelakos, előadó. – (EL) Elnök asszony, biztos úr, köszönöm. Van néhány észrevételem az imént elhangzottakkal kapcsolatban.

Biztos úr! Nagyon örültem, azon kijelentésének, hogy az előlegek kifizetése valószínűleg május elején megkezdődik, és ezért feltételezem, hogy ezeket a módosításokat holnaptól számított két, három vagy négy hétnyi ésszerű időn belül közzéteszik a Hivatalos Lapban, hogy alkalmazhatók legyenek, mint mondta. Ez az első észrevételem.

Második észrevételként azt szeretném mondani, hogy az új ciklusban Önöknek rohamos léptekkel kell haladniuk más rendeletek módosításával és egyszerűsítésével, ahogyan az más képviselőktől már elhangzott, továbbá azt, hogy az Európai Parlament aktívan hozzá kíván járulni e rendeletek tanulmányozásához, értékeléséhez és szövegezéséhez.

Azt kell mondanom, hogy számos javaslatunk és elképzelésünk volt, azonban – a kérdés sürgősségére tekintettel – a bizottságban és a Parlamentben többségünk úgy vélte, hogy nem lenne jó ötlet az ilyen módosítások végrehajtása.

Mivel elhangzott, hogy növekedni fog a megújuló energiaforrások felhasználási aránya a lakásokban, el kell mondanom, hogy a rendelkezésünkre álló számadatok alapján az új tagállamok jelenleg csak 1–1,5%-ot

használnak, ami azt jelenti, hogy talán számos nehézség van. Úgy gondolom, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) által előirányzott maximális összeget jelentő 4% elegendő, és remélem, hogy a dolgok javulni fognak.

Örömmel veszem azt a kijelentését is, hogy 2010 második felében – a tagállamok által Önöknek benyújtott programok alapján – a fellendülési tervekkel kapcsolatos jelentést fognak előterjeszteni.

Végezetül felszólalásomat annak hangsúlyozásával zárnám, biztos úr, hogy az eljárásokat alkalmazó tagállamok és régiók elsődleges problémája az eljárások bonyolultsága. Ezeket haladéktalanul egyszerűsíteni kell. Úgy vélem, hogy Önök is segíteni fognak ebben az irányban, és az Európai Parlament támogatni fogja Önöket.

Elnök. – A közös vitát lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A jelenlegi pénzügyi válság és gazdasági recesszió negatív hatással van az állami költségvetésekre. A tagállamok többségében a gazdasági növekedés jelentősen visszaesett, sőt egyes tagállamok gazdasága is stagnál. A munkanélküliségi mutatók romlani kezdtek. A gazdasági recesszióhoz hasonló helyzet bekövetkezésekor nagyon fontos, hogy az Európai Szociális Alapot átfogóan használjuk a munkanélküliek, különösen a leghátrányosabban érintettek problémáinak megoldására.

Nagyon fontos, hogy az Európai Szociális Alap tevékenységeinek négy főbb területe változatlan maradjon:

- a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének fokozása;
- jobb foglalkoztatási feltételek kialakítása, a munkanélküliség megakadályozása, a munkavégzési tevékenységek meghosszabbítása, valamint az aktívabb munkaerő-piaci részvétel előmozdítása;
- a társadalmi integráció javítása a szociális támogatásban részesülők munkaerő-piaci integrációja, valamint a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem előmozdításával;
- partnerség előmozdítása a foglalkoztatás és az integráció területe reformjának végrehajtásában.

Sebastian Bodu (PPE-DE), írásban. – (RO) A kibővült európai gazdasági fellendülés terve, illetve pontosabban az Európai Regionális Fejlesztési Alapról (ERFA) szóló rendelet felülvizsgálata számos lehetőséget kínál az EU tagállamainak, annál is inkább, mert a globális gazdasági válság a nemzeti gazdaságok lassulásához vezet. Az ERFA-rendelet felülvizsgálatáról szóló jelentésben az energiahatékonysággal és a megújuló energia használatával kapcsolatos lakáságazatbeli beruházásokra vonatkozóan valamennyi tagállam számára javasolt új intézkedés munkahelyteremtéshez és az energiahatékonyság javításához is vezet a lakáságazatban. A Közösség energiátügyi és éghajlat-politikai stratégiájában foglalt célkitűzések megvalósítása nagyon komoly kérdés, amelynek nem kellene figyelembe vennie a gazdasági válságot vagy más megfontolásokat. E tekintetben az ERFA-felülvizsgálatból származó javaslatok hatékonyan ötvözik a gazdasági válság elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket (új munkahelyek teremtésével, a beruházás növelésével stb.), valamint a környezetvédelmi intézkedéseket (a lakóépületek hőszigetelésével és a megújuló energiával kapcsolatos beruházásokkal). Ezen okokból kifolyólag úgy vélem, hogy „az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak a lakáságazattal kapcsolatos beruházások” témakörében készült jelentés az EU fontos aktuális lépése, és biztos vagyok abban, hogy a tagállamok képesek lesznek a legtöbbet kihozni ebből a lehetőségből.

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) A válság fájdalmas szociális hatásai egyre inkább érződnek valamennyi tagállamban. Különösen a munkahelyek vonatkozásában tapasztalunk minden tagállamban rohamosan romló helyzetet. Az Európai Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet főtitkára rávilágít arra a tényre, hogy az EU-ban és az USA-ban a becslült munkanélküliségi ráta az idén elérheti a 10%-ot. Ez aggasztó növekedés olyankor, amikor januárban az EU-ban az átlagos ráta 8% volt.

Romániában, bár a hivatalos ráta az európai átlag alatt van, az elmúlt évben a munkanélküliségi ráta 1%-os növekedését rögzítették, és elérte az 5,3%-ot. Arra számítunk azonban, hogy ez a ráta gyorsabban fog emelkedni, mivel egyre több gazdasági társaság kényszerül létszámleépítéshez folyamodni, és mivel külföldön munkát vállaló honfitársaink munkahelyük elvesztése után haza fognak térni.

Ezért, mivel a helyzet azzal fenyeget, hogy a társadalmi egyenlőtlenségek felerősödésébe torkollik, amit esetlegesen nem tudunk többé szabályozni, szeretném hangsúlyozni annak szükségességét, hogy fokozottabb figyelmet kell fordítani a munkanélküliek problémáira, akik a jelenlegi válságban közülünk a leginkább érintettek és a legveszélyeztetettebbek.

Dragoş David (PPE-DE), írásban. – (RO) Kedvezően fogadom az Európai Regionális Fejlesztési Alapról (ERFA) szóló rendelet annak érdekében történő módosítására irányuló bizottsági javaslatot, hogy a strukturális alapok segítségével az Európai Unió valamennyi tagállama és régiója beruházhasson lakhatási célú energiahatékonysággal és megújuló energiával kapcsolatos intézkedésekbe.

A jelenlegi rendelet alapján az ERFA már támogatja a lakáságazaton belül az energiahatékonyságra is kiterjedő beavatkozást, de csak az új tagállamok (EU-12) esetében és bizonyos feltételek mellett.

Fontos lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy módosíthassák prioritásaikat és átütemezhessék operatív programjaikat annak érdekében, hogy – amennyiben úgy kívánják – intézkedéseket finanszírozzanak ezen a területen.

Tekintettel arra, hogy az egyes tagállamoknak a lakáságazatban az energiahatékonyság javításával és a megújuló energia használatával kapcsolatos költségekre elosztott összes ERFA-pénzeszköz 4%-os felső határát írták elő, ezt a felső határt 15%-ra kell emelni annak érdekében, hogy az e területen végrehajtott beruházások a lehető legnagyobb hatással legyenek az Európai Unió polgáira.

Zárásképpen gratulálnom kell az előadónak, Angelakas úrnak a szóban forgó jelentéshez való hozzájárulásához.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), írásban. – (BG) Együtt kerültünk ebbe a válságba, és együtt kell felülkerekednünk rajta. Ez azt jelenti, hogy együtt kell működnünk Európában és a világ többi részén egyaránt. Először azonban azt a munkát kell befejeznünk, amelyet itt, pontosabban az Európai Parlamentben folytatunk, ahol valamennyi európai polgár érdekei képviseltetve vannak.

Az Európai Bizottság általunk ma vizsgált javaslatainak az a célja, hogy új ösztönzést adjanak Európa gazdaságainak, továbbá az, hogy segítséget nyújtson számukra ahhoz, hogy kijussanak a recesszióból. A strukturális alapokról szóló rendeletnek a kohéziós politikát is figyelembe vevő módosításai lehetővé fogják tenni, hogy új ösztönzést biztosítsunk a beruházásnak, és segítsünk a gazdaságokba vetett bizalom helyreállításában.

Ezek a módosítások különösen megfelelőek azon országok számára, ahol az európai források felhasználása alacsony. Ez azonban csak úgy érhető el, ha a megfelelő nemzeti közigazgatási szervek is alkalmazzák a felelősségteljes kormányzás és a partnerség általános normáit. Véget kell vetnünk a nem hatékony munkamódszereknek és a – sajnos még mindig alkalmazott – tisztességtelen gyakorlatoknak.

Most kell választ adnunk, együtt. A PPE-DE képviselőcsoport előadójaként felkérem Önöket arra, hogy támogassák az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló rendelet pénzügyi irányításra vonatkozó egyes rendelkezéseinek módosítására irányuló európai bizottsági javaslatot.

Zbigniew Kuźmiuk (UEN), írásban. – (PL) Az európai alapokról folytatott vitával kapcsolatban fel kellene hívnom a figyelmet a Bizottság négy javaslatára, melyek célja, hogy felgyorsítsák a pénzügyi források és a strukturális alapok kedvezményezett általi felhasználását.

1. Az Európai Beruházási Banktól (EBB) és az Európai Beruházási Alapból (EBA) származó támogatás növelése a strukturális alapokból társfinanszírozott projektek vonatkozásában.

2. A kiadások támogathatóságára vonatkozó eljárások 2006. augusztus 1-jéig történő visszamenőleges egyszerűsítése, amely magában foglalja például a kedvezményezett természetbeni hozzájárulásának a támogatható kiadások közé történő felvételét.

3. A strukturális alapokból folyósított részletfizetések 2%-kal történő emelése, lehetővé téve további részletfizetéseket, melyek összege 2009-ben 6,25 milliárd eurót tesz ki.

4. Egyéb intézkedések között szerepel a nagyszabású projektekre szánt kiadások felgyorsítása, lehetővé téve a kedvezményezett számára, hogy a projektek Európai Bizottság általi jóváhagyását megelőzően nyújtsanak be kifizetés iránti kérelmeket.

A fent említett valamennyi változtatás a kedvezményezettek fizetőképességének növekedésével jár. Őszinte támogatást érdemelnek, és azokat mielőbb végre kell hajtani. Ugyanez vonatkozik az egyszerűsítő rendelkezésekre.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) Kutatások szerint Közép-és Kelet-Európában Romániában az egyik legmagasabb a villamosenergia-fogyasztás. Az energiagazdálkodás javítása olyan közvetlen tényező lehet, amely befolyásolja a gazdasági növekedést, csökkenti a szennyezést, és erőforrásokat takarít meg azok eredményesebb felhasználása érdekében.

Ahhoz, hogy ez a helyzet megvalósuljon Romániában, a lakosságot tájékoztatni kell az energiahatékonyság kezelésével kapcsolatos gyakorlatokon keresztül elérhető gazdasági előnyökről, e célt szem előtt tartva, szaktanácsadást nyújtva mindazoknak, akik a legfrissebb energia-megtakarítási módszerekhez érdekeltek az ERFA-pénzeszközökhöz jutásban.

Ez hozzá fog járulni a lakossági fogyasztók életének könnyebbé tételéhez, ugyanakkor csökkenteni fogja az energiaszámlákat, fokozza az energia hatékony felhasználását az energialánc egészében, továbbá ellenőrzi a jelenlegi energiahatékonysági jogszabályoknak való megfelelést. Ez az, ami döntően meg fogja határozni az energiapolitika orientációjának megváltoztatását, az energia megtakarításán alapuló – az erőforrásoknak az energia megőrzésén keresztüli megtakarítását célzó – aktív energiapolitika irányába mutató energiatermelésre alapozva.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Örülök, hogy végre konkrét lépéseket teszünk az európai alapokhoz való hozzáféréssel járó bürokrácia csökkentésére. Mégis sajnálatos, hogy csak válság idején terjesztünk elő az európai alapokra vonatkozó egyszerűbb és rugalmasabb rendeletekre irányuló javaslatokat.

Szeretném kiemelni e rendeletek egyik fontos aspektusát: az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos beruházásokra alkalmazott küszöbérték emelését. Olyan országokban, amelyek szisztematikus urbanizáción és erőltetett iparosításon mentek keresztül, az épületek energiahatékonyságának problémája polgárok millióit érintő probléma. E pénzeszközökből ez idáig nagyon keveset használtak fel, de úgy vélem, hogy a jelenlegi programozási időszakból eddig eltelt mindössze két éve túl korai ahhoz, hogy pontos elképzelésünk legyen a felhasználási arányról. Ezért a küszöbérték felemelésére szükség volt, a kedvezményezettek jelentős számára, valamint a munkahely-teremtési lehetőségre tekintettel. Ez azonban továbbra is problémát jelent Románia számára, mindaddig, amíg a Bizottság kérésére ezek az intézkedések csak a növekedési pólusként kiválasztott városok esetében támogathatók. Remélem, hogy a Bizottság továbbra is kötelezettséget vállal az egyes operatív programok már jóváhagyott tengelyeinek újratárgyalására, annak érdekében, hogy a pénzeszközöket újra lehessen osztani azokra az intézkedésekre, amelyek több lehetőséget biztosítanak a gazdasági növekedésre.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) A szóban forgó jelentés tárgyát képező rendeletre irányuló javaslat egy példa arra, hogy az európai pénz hogyan „hozható működésbe” ahhoz, hogy jelentősebb előnyöket biztosítson az európai polgároknak.

Így érhetők el jelentős eredmények anélkül, hogy meg kellene növelni a kiutalt pénzeszközöket, illetve anélkül, hogy olyan intézkedéseket kellene hozni, amelyek kihatással vannak a Közösség költségvetésére, azaz egyszerűen a játékszabályok módosításával.

Szeretném kiemelni, hogy az általam képviselt ország, Románia számára ezek a módosítások segítséget fognak nyújtani a lakótömbök fűtésrendszereinek felújításába befektethető közösségi pénzeszközök megkészenésében.

Ezek a pénzeszközök ki fogják egészíteni a román kormány által a lakótömbök fűtésrendszereinek felújítására elindított, igen ambiciózus programot.

Mit jelen mindez? Először is az elpazarolt energia csökkenését. Másodszor, ennek folyományaként az energiainport csökkenését. Végül, ugyancsak ennek folyományaként az állampolgárok által fizetendő lakossági fűtésköltség csökkenését.

Remélem, ez csak a kezdet, és az Európai Unió még több energiahatékonysággal kapcsolatos beruházást fog ösztönözni.

Európai parlamenti képviselői mandátumom kezdetétől fogva támogattam ezt az elképzelést. Ezért holnap igennel fogok szavazni Angelakas úr jelentésére és a Bizottság által kezdeményezett rendeletre irányuló javaslatra is.

Nicolae Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) Az Angelakas-jelentés a lakáságazatban végrehajtott energiahatékonysággal és megújuló energiával kapcsolatos beruházások támogathatósági feltételeinek örvendetes egyszerűsítését javasolja. A rögzített mértékű és az átalányalapú összegek felhasználásának kiterjesztése rendkívül pozitív hatással lesz a strukturális alapok napi kezelésére.

Az ERFA-rendelet 7. cikkének módosítása, amely lehetővé teszi az EU valamennyi tagállama számára, hogy – a strukturális alapok segítségével – a lakáságazatban energiahatékonysággal és megújuló energiával kapcsolatos intézkedésekbe ruházzanak be, nem csak a jelenlegi gazdasági válság összefüggésében örvendetes mozzanat. Az EU-27 ERFA-hoz való hozzáféréseinek megkönnyítése újabb lépést jelent a megújuló forrásokból származó európai energia esetében 2020-ig kitűzött 20%-os cél megvalósítása felé.

Az EU-csatlakozás óta a megújuló energia és az energiahatékonyság Romániában is kötelező céllá vált. Ennek eredményeképpen sor kerül a lakossági fűtésrendszerek felújítására vonatkozó jogszabályok módosítására, annak érdekében, hogy a szükséges pénzeszközök 50%-át az állam fedezze, a tulajdonosok csak a költségek 20%-át fogják fizetni, a helyi hatóságok pedig 30%-ot. Néhány számadat: 2008 végéig 1 900 lakás fűtésrendszerének felújítására került sor. 2009-re a román regionális fejlesztésért és lakhatásért felelős minisztérium 130 millió eurót utal ki fűtésrendszerek felújítására, a kedvezményezettek között pedig szerepelnek óvodák, iskolák, idősek otthonai.

Theodor Stolojan (PPE-DE), írásban. – (RO) Kedvezően fogadom az Európai Bizottság által a strukturális alapok és a Kohéziós Alap bizonyos pénzügyi feltételeinek módosítására annak érdekében tett kezdeményezést, hogy mielőbb még több készpénz juthasson el a tagállamokhoz. Úgy vélem, az Európai Bizottság ezen erőfeszítésének folytatódnia kell, növelve a JASPER, a JEREMIE, a JESSICA és a JASMINE eszközökre kiutalt pénzügyi forrásokat is, amelyek eredményesnek bizonyulnak a tagállamok európai pénzeszközökhöz jutásának felgyorsításában.

Margie Sudre (PPE-DE), írásban. – (FR) A strukturális alapokra irányadó három rendelet felülvizsgálata az Európai Unió régiói számára több rugalmasságot fog biztosítani az európai gazdasági és társadalmi kohézióra vonatkozó politika keretében számukra biztosított költségvetések irányításában és programozásában.

Ezek a rendelkezések – anélkül, hogy növelnék a régióknak nyújtott finanszírozási kapacitást – lehetővé fogják tenni, hogy másfelé orientálják prioritásaikat, az európai hozzájárulások olyan projektekre történő összpontosításával, amelyek a legnagyobb növekedési és foglalkoztatási potenciált biztosítják.

A régiók ezentúl kihasználhatják az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) társfinanszírozását valamennyi lakáskategóriával kapcsolatos energiahatékonysági beruházásra, olyan programok kidolgozása érdekében, amelyek a lakások szigetelésére vagy napkollektorokkal történő ellátására vonatkoznak.

Az európai gazdaság lassulása idején örömmel látom azt az új lehetőséget, hogy a regionális támogatásra szolgáló pénzeszközök kifizetése felgyorsulhat, és hogy a felhasználásokra vonatkozó szabályok egyszerűsíthetők annak érdekében, hogy likviditás szabaduljon fel a reálgazdaságban folyó új projektek haladéktalan végrehajtásának lehetővé tételére.

Elengedhetetlenül fontos, hogy a francia tengerentúli megyék (DOM) új, szerves fejlődési lehetőségeinek felkutatásáért felelős *États généraux de l'Outre-mer* ösztönözze legkülső régióink helyi hatóságait arra, hogy megragadják ezeket a lehetőségeket, amelyek a közösségi politikák hatásának a területükön történő késedelem nélküli maximalizálására irányulnak.

Csaba Tabajdi (PSE), írásban. – (HU) A gazdasági válság hatására az Európai Unióban több százezren, Magyarországon több mint húszezren veszítették el munkájukat. Európa minden országában ugrásszerűen megnőtt a munkanélküliség. A gazdasági válság egyre inkább foglalkoztatási válsággá alakul, a felmérések szerint jelenleg a munka elvesztésének lehetősége aggasztja leginkább az európai állampolgárokat. Az Európai Unió leghatékonyabb eszköze a munkanélküliség elleni küzdelemben az Európai Szociális Alap, amelynek felhasználási szabályait most jelentősen egyszerűsítjük, ezzel gyorsítjuk a kifizetéseket.

Az Európai Bizottság által most javasolt módosítások jelentősen csökkentik a támogatások igénybevételeivel járó adminisztrációt, egyszerűsítik és meggyorsítják a kifizetéseket. A visszaélés lehetőségét minimálisra csökkenti az 50.000 eurós felső határ, az előzetesen megállapított egységköltségek és a szigorú utólagos ellenőrzések rendszere. Ezzel az intézkedéssel az Európai Bizottság ismét bizonyította, hogy bár szűkös anyagi forrásokkal rendelkezik, de kreatív.

16. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. – A következő napirendi pontban az egyperces felszólalások hangzanak el fontos politikai kérdésekben.

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök asszony, az infrastruktúra-fejlesztés gazdasági fellendülésünk szempontjából döntő jelentőségű. Míg a múltban az út- és a vasútépítés segítette a recesszióba került gazdaságok ösztönzésében, és mutatott utat a jövőbeli prosperitáshoz, napjainkban információs és kommunikációs technológiai infrastruktúráinkra, mint a jövőbeli növekedés motorjaira kell összpontosítanunk.

Ebben az összefüggésben felhívnom a figyelmet az úgynevezett „digitális szakadék” Írországból megfigyelhető döbbenetes helyzetére. A fellendülési időszakokban tapasztalható kormányzati hanyagságnak köszönhetően Írország vidéki térségeiben ma hatalmas területeken színvonalon aluli, lassú összeköttetések vannak, és ami mindennél rosszabb, az esetek 28%-ában egyáltalán nincs szélessávú hozzáférés. Hogyan fogunk jólétet és lehetőséget teremteni vidéki közösségeinknek, ha nem biztosítjuk számukra az eszközöket ezeknek a céloknak a megvalósításához? Hogyan mondhatjuk el fiatal gazdálkodóinknak, hogy azért nem juthatnak hozzá az információs és kommunikációs technológiák (IKT) előnyeihez mezőgazdasági vállalkozásuk fejlesztéséhez, mert nem biztosítottuk számukra az összeköttetést?

Kedvezően fogadom a Bizottság azon közelmúltbeli nyilatkozatait, amelyek részletezik a szóban forgó hatalmas kihívás kezelésére szánt uniós pénzeszközök folyósítását. Zárásképpen hozzáfűzném, hogy nem hagyhatjuk figyelmen kívül a digitális szakadék felszámolását, még gazdasági válság közepén sem.

Justas Paleckis (PSE). – (LT) A válság mindannyiunkat viselkedésünk és gondolkodásunk megváltoztatására készítet. A litván, a lett és az ír parlament képviselői csökkentették fizetésüket, ami az érintett országok európai parlamenti képviselői fizetésének mérséklését is jelenti. Az elnökök, miniszterek és más állami tisztviselők jövedelme jelenleg folyamatosan csökken, és helyes, mivel szolidaritásra van szükségünk, nem szabad, hogy a válság terhére a leggyengébbek vegyék vállukra. A kompromisszumot követően, amelynek elérése több mint egy évtizedet vett igénybe, nehéz lenne most rögtön csökkenteni az európai parlamenti képviselők fizetését, azonban nyomatékosan megkérném az európai parlamenti képviselőtársakat, hogy fizetésük egy részét adományozzák jótékonyági célra. A válság idején vissza kellene fognunk az európai parlamenti képviselőknek szánt juttatásokat. Bízom benne, hogy a képviselőtársak többsége támogatná a mind a 23 nyelvre történő fordítások számának csökkentését, ami több száz millió eurós megtakarítást tenne lehetővé számunkra. Pillanatnyilag a Brüsszelből Strasbourgba, a plenáris ülésekre való utazások, melyek költsége évente 200 millió EUR, különösen abszurdnak tűnnek. A környezet megkímélése és megóvása érdekében meg kellene szüntetnünk az ezer tonnányi papír pazarlását, és üléseinken át kellene térnünk az elektronikus dokumentumok használatára.

Marc Pannella (ALDE). – (FR) Elnök asszony, munkánk kezdetén ma egy perc tiszteletadással adóztunk – és köszönettel tartozom az elnöknek, hogy ezt lehetővé tette számunkra – egy olyan rendszer mindennapi áldozatainak emléke előtt, amely jelenleg soha nem látott szintű tragédiát okoz, amely szegények folyamatos tragédiája munkát és élelmet kereső szegényekkel szemben. Megtudtuk az imént azt is, hogy 94 nőt és 7 gyermeket találtak meg.

A probléma, Elnök asszony, amint azt itt már nyolc éve folyamatosan hangoztatjuk, a következő: lehetséges-e, hogy nincs folytatás, hogy lehetetlen megismerni a miérteket, amikor az úrból láthatjuk az erkélyünkön lévő virágokat? Az okok ismeretlenek, a következmények kriminálisak...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Elnök asszony, szomorúan hallottam, hogy a múlt héten Prágában nem szavazták meg Topolánek miniszter úr iránt a bizalmat. A Cseh Köztársaság január 1-je óta vezeti az Uniót, és úgy vélem, ez az elnökség eddig rendkívül sikeresnek bizonyult. Bízom abban, hogy ez a siker fennmarad a hátralévő három hónapban. Szurkolok cseh barátainkért és a cseh elnökség valamennyi reménybeli tervének végrehajtásáért. Ez utóbbiak között szerepel az európai szomszédságpolitika kérdése, és szerepelnek Európa energiabiztonságához kapcsolódó intézkedések.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Elnök asszony, az Európai Bíróság nemrégiben kihirdette Görögország elleni határozatát, amely a közszektorban ugyanazt a nyugdíjkorhatárt állapítja meg a férfiak és a nők számára. Ennek következményeként a nők esetében a nyugdíjkorhatár 5–17 évvel emelkedett.

Ezt a fejlemény, amelyet a munkavállalók határozottan kifogásoltak, az 1990-es évek kezdete óta támogatottságot élvez, és az Európai Unió és a görög kormányok is áldásukat adták rá. Ez káros a munkavállaló

nőkre, és további lépést jelent a nyugdíjkorhatár férfiak és nők esetében is 65 évre történő felemelése felé, mint már az Új Demokrácia Párt és a PASOK által elfogadott biztosításellenes törvények az 1993 után biztosított személyek esetében – a közösségi jogszabályok alkalmazásában – kikötötték.

Ez az elfogadhatatlan határozat teljes mértékben aláássa a társadalombiztosítás állami és szociális jellegét a köz- és a magánszektorban. A nemzeti társadalombiztosítási és nyugdíjrendszert inkább foglalkoztatás-biztosítási, mint társadalombiztosítási rendszernek tekinti. Ez azt jelenti, hogy nincs garancia a korhatárokat, a nyugdíjak összegét és általában az ellátásokat illetően.

A férfiak és a nők számára az egyetlen előbbre vivő út az Európai Unió és az intézményei által hozott határozatok irányában tanúsított engedetlenség és engedelmesség megtagadása.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Elnök asszony, az *eudbate2009* portálon közzétett adatok szerint az európaiaknak csak 52%-a bízik az Európai Parlamentben mint intézményben. Ez a tavalyi számadatokhoz képest 3%-os visszaesést jelent. Azoknak a szavazópolgároknak az aránya, akik még mindig nem döntöttek el, hogy szavazzanak-e az idei európai parlamenti választásokon, magas az aránya, 50%. Azoknak a szavazópolgároknak a százalékos aránya, akik azért nem fognak részt venni, mert úgy érzik, hogy szavazatuk nem hoz változást, eléri a 68%-ot.

Ezért szeretnék feltenni egy kérdést. Tervez-e az Európai Parlament valamilyen látványos, utolsó pillanatban hozandó intézkedést arra, hogy meggyőzze az embereket arról, hogy szavazzanak? Bővíteni fogjuk-e valamilyen módon az információs csatornák hatókörét? Hazámban semmiféle Európával kapcsolatos vita nem folyik. A miniszterelnök nem tesz semmit ezzel kapcsolatban. Mindenki másnak egyszerűen csak állnia és néznie kell?

Livia Járóka (PPE-DE). – (HU) Jövő héten ünneplik világszerte a nemzetközi romanapot, amely a romák elismerés és befogadás iránti reményét jelképezi. Az utóbbi időben szörnyű cselekmények korbácsolták fel a közvélemény indulatait, a gazdasági válság keltette létbizonytalanság pedig csak rontja a helyzetet, így hatványozott a felelősségünk abban, hogy megoldást találjunk a mélyszegénység problémáira.

Elfogadhatatlan, hogy a romák helyzetét bárki pártpolitikai támadásokra használja, és valós cselekvés helyett hisztériát keltsen. A bűnbakkeresés és a csoportos megbélyegzés ellehetetleníti a szakmai építkezést, súlyosan sértve a romák és a többség érdekeit. Romaként a közösségeinket sújtó évszázados kirekesztés után elutasítom a kollektív bűnösség minden formáját, legyen szó akár a romák, akár a többségi társadalom megbélyegzéséről.

Egész közösségeket bűnöző életmóddal vagy rasszizmussal vádolni súlyos hiba, az uniós intézmények tekintélyét pedig aláássa, ha ellenőrizetlen értesülésekre vagy hamis állításokra alapozzák nyilatkozataikat. Elfogadhatatlan, hogy bizonyos politikai erők az üldözött csoportok történelmi sérelmeire apellálva keresnek öngigazolást.

A romaggettók problémáit csak a komplex reintegráció, a leszakadó térségek azonnali fejlesztését biztosító európai cselekvési terv orvosolhatja.

Vasilica Dăncilă (PSE). – (RO) A globális élelmiszerpiacon felmerülő lehetséges problémákról és a világ teljes lakossága számára szükséges összeg biztosításáról készített szakértői értékelések jelentik az egyik okot arra, hogy át kell gondolni, hogy Európában hogyan hasznosítsuk a mezőgazdasági területeket, különösen az új tagállamokban, ahová Románia is tartozik.

Ebben a tekintetben a valóságnak megfelelő értékelést kell készíteni azokról a lehetőségekről, amelyeket Románia biztosít az agrárágazatba való befektetésekben érdekelt befektetőknek; a jelenlegi válság idején ezek rendkívül keresettnek tűnnek. Legalábbis erről számol be egy Bukarestben közzétett tanulmány, amely megemlíti a romániai agrár- és erdészeti területek ágazatába való befektetés jelentős növekedését. A felmérést végzők által erre adott magyarázat az, hogy ezeket a tulajdonszegmenseket érinti a legkevésbé a kemény gazdasági válság, amely jelenleg a piac legfőbb jellemzője.

Másfelől, nem feledkezhetünk meg arról, hogy Románia egykor Európa gabonaraktára volt, de ennek a státuszának a visszaszerzése olyan politikákat tesz szükségessé, amelyek támogatják a mezőgazdasági termelőket, miközben olyan közösségi pénzeszközöket is felhasználnak, amelyekből Románia tagállamként részesülhet.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Kadhafi líbiai diktátor a Nemzetközi Büntetőbíróságot a „globális bűnözés új formájaként” határozta meg. Szeretném emlékeztetni e Parlament

elnökségét arra, hogy e Ház hozzájárult a Nemzetközi Büntetőbíróság létrehozásáért – az erőszaktól elhatárolódó Radikális Párton belül – általunk folytatott küzdelem előbbre viteléhez.

Úgy vélem, nem hagyhatjuk, hogy a líbiai diktátor szavai úgy hangozzanak el, hogy azokat nem ítéljük el keményen – úgy a Parlament, mint az európai intézmények. Arra kell törekednünk, hogy a nemzeti szuverenitást, az államok szuverenitását alávessük a népiirtás, a háborús bűncselekmények, az emberiség elleni bűncselekmények elleni nemzetközi jog, az abszolút szuverenitás elleni nemzetközi és szupranacionális jog kötelező erejének. Származott tibeti kormánytag barátaink arra kértek, hogy ugyanezt tegyük a tegnapi Külügyi Bizottságban folytatott tárgyalásunkon, ahogyan azt a Nemzetek Kongresszusa a Szövetségi Iránért tette mai tárgyalását: az abszolút szuverenitás a szabadság és a jogérvényesülés ellensége.

Andrzej Zapalowski (UEN). – (PL) Elnök asszony, a Mezőgazdasági Bizottság legutóbbi ülésén Fischer-Boel biztos asszony a cukorágazat reformját a közös agrárpolitika egyik legnagyobb sikereként említette. Szeretném tájékoztatni a Házat arról, hogy e reformot követően Lengyelország megszűnt cukorexportőr országnak lenni, és ehelyett most köteles a cukrának mintegy 20%-át importálni. A cukorárak mindössze két év alatt 60%-kal növekedtek. Felmerül a kérdés, hogy a biztos asszony és munkatársai komoly hibát követtek-e el, vagy ez egy tervezett stratégia volt, melynek az volt a célja, hogy biztosítsa bizonyos országok még nyereségesebbé válását. Ellentmondást nem tűrően szeretném leszögezni, hogy – amint azt a lengyel szavazópolgárok tapasztalták – a közös agrárpolitika egyre kiegyensúlyozatlanabb, és a régi tagállamokat részesíti előnyben.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, rohamosan haladó, feszültséget keltő változások idejét éljük, az elmúlt néhány hónapban pedig globális gazdasági válságban élünk.

Tegnap az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága elfogadott egy jelentést kiegészítő források tagállami mezőgazdasági termelőknek és vidéki térségeknek történő elosztásáról a válság következményeivel való szembesülés segítése érdekében. 1,02 milliárd EUR fogja támogatni az Európai Unió agrárágazatát ebben a nehéz időben. Úgy vélem, a Közösség mezőgazdasági termelői és vidéki lakosai meg fogják érteni ezt az egységes Európáért megfogalmazott üzenetet.

Az internetes infrastruktúrába történő befektetések, a tejágazat szerkezetátalakítása, a megújuló energiaforrások, a biológiai sokféleség és a vízforrások védelme kulcsfontosságúak az említett régiókban jelentkező, magas arányú problémák megoldásához, alternatív lehetőségeket biztosítanak az ott élők számára. Az a lehetőség, hogy jelenleg a források egy részét hitel- és garanciaalapokra fordítják, gyakorlati szempontból elősegíti majd a projektek végrehajtását.

Számítok arra, hogy a Tanács és a Bizottság támogatását biztosítja az Európai Parlament azon erőfeszítéseivel, amelyek a közösségi mezőgazdasági termelők milliói számára szükséges támogatás biztosítására irányulnak.

Marusya Lyubcheva (PSE). – Elnök asszony, a jelenlegi légkörben, amelyet az Európai Unióban a gazdasági válság és munkahelyek megszűnése jellemez, komoly kockázata van annak, hogy megnövekszik a gyermekmunka kizsákmányolása. Sajnos ilyen válságos helyzetben a nők és a gyermekek a legkedvezőtlenebbsé érintettek. Az európai szintű szilárd jogalaptól és a nemzeti szintű jó megoldásoktól függetlenül, többek között az általam képviselt országban, Bulgáriában is, a folytatott gyakorlat sok esetben nem felel meg a jogszabályoknak. A probléma különösen súlyosan érinti a migráns csoportokat és a roma közösséget. Minden szinten megelőző intézkedésekre van szükség, emellett az Európai Unió egészében a jogszabályoknak való megfelelésre vonatkozó ellenőrzések szigorítására. Sok vállalat vesz igénybe gyermekmunkát a vonatkozó jogi korlátozások ellenére. A tagállamokban több ezer esetben megsértik a munkajogi jogszabályokat. Az Európai Bizottságnak a gyermekmunka kizsákmányolása elleni küzdelemmel kapcsolatos célirányos intézkedéseket kell szerveznie, és fel kell szólítania arra, hogy e folyamat során váljanak szigorúbbá az ellenőrzési mechanizmusok. Amennyiben európai politikánk részeként ügyelünk a gyermekek érdekeinek védelmére, ez feltétlenül szükséges teendő.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, az olyan kérdések, mint a csecsenföldi népiirtás, a csecsenek megölése azért, hogy szerveiket átültetések során használják fel, valamint a csecsen nők megerősökölésének kérdése számos alkalommal felvetődött e Házban. Jelenleg előre megfontolt szándékkal támadják Csecsenföld anyagi kultúráját, károsítva a csecsen kultúrát, amely több száz évvel régebbi, mint Oroszorszáé. Nem csak írásokra és mindennapi használati tárgyra gondolok, amelyek múzeumban lehetnének, hanem emeletes lakóházakra is. Ezek olyan különleges építmények, amelyekhez foghatót Európában sehol máshol nem lehet találni. Gyakran hangsúlyoztuk, hogy kultúránk hogyan gazdagodik sokfélesége révén. Kultúránk egyik ága a szemünk előtt van eltűnőfélben, és tanúi vagyunk egyik forrása eltörlődésének.

András Gyürk (PPE-DE). - (HU) A januári gázválság után az elmúlt napokban ismét pofont kapott a közös európai energiapolitika. Az osztrák OMV-konzern eladta a magyar MOL-ban lévő jelentős részesedését egy ismeretlen tulajdonosi háttérű orosz olajtársaságnak, amely a híradások szerint semmilyen tekintetben nem tesz eleget a transzparenciával kapcsolatos uniós elvárásoknak.

Ugyanakkor aligha képzelhető el, hogy az üzletet az érintett kormányok tudta nélkül ütötték nyélbe. Ezért elmondható, hogy a váratlan tranzakció ékes bizonyítéka a tagállamok megosztottságának, és egyben újabb figyelmeztetés is. Hiába beszél az Unió a közös energiapolitika szükségességéről, ha a tagállamok ellentmondásosan cselekszenek.

Ha az EU nem tud egységes hangot megütni a létfontosságú energiapolitikai kérdésekben, úgy továbbra is a megosztási törekvések áldozatává válik. Ennek eredményeképpen pedig tovább nő majd az európai fogyasztók kiszolgáltatottsága.

Catherine Stihler (PSE). - Elnök asszony, tájékoztatni akartam a Parlamentet arról, hogy szombaton különleges emlékünnepségre kerül sor a németországi Zillhausenben, hogy megemlékezzünk a második világháborúban meghalt hét brit katona életéről. Repülőgépeket 1944. március 15. és 16. között lőtték le. A Cambridgeshire-beli RAF Bournban állomásozó 97. osztag tagjai voltak. Nevük William Meyer, Bernard Starie, Reginald Pike, Thomas Shaw, James McLeish, Archibald Barrowman és Albert Roberts volt, akiknek szombaton adunk tiszteletet.

Végso áldozatot hoztak azért, hogy élvezhessük azokat a szabadságokat, amelyeket ma gyakran természetesnek veszünk, életüket pedig soha nem szabad elfelejteni.

Jegyzőkönyvbe akartam vétetni, hogy köszönettel tartozom Balingen polgármesterének, Dr. Reitemann úrnak, valamint a helyi tanácsnak azért, hogy lehetővé tették az emlékünnepségek megtartását a fiatal emberek élete előtti tiszteletadásra. Emellett szeretnék köszönetet mondani az emlékünnepséget finanszírozó Brett és Luella Langevadnak, valamint a 9. RAF-osztagnak azért, hogy két repülőst küld a szombati ünnepségre.

Egy személyes megjegyzés: James McLeish nagyapám fivére volt, és a tiszteletadáson családom képviselteti magát.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) A Moldovai Köztársaságban április 5-én választásokra kerül sor. Ma reggel robbanás történt a transznysztriai Ananyev-Tiraszpol-Izmail gázvezetékben. E baleset oka még mindig nem ismert, de következményeként megszakadt az Oroszországból a Balkánra irányuló gázszállítás.

Remélem, hogy ez a baleset nem lesz hatással a választások kimenetelére. Ugyanakkor úgy vélem, hogy ez két különösen fontos tényezőhöz kapcsolódik. Mindennél fontosabb, hogy történjenek erőfeszítések a régióban, különösen Transznysztriában megoldatlan konfliktusok rendezésére. Az Európai Uniónak egyedi, járható megoldásokat kell biztosítania a Fekete-tengerhez összeköttetést biztosító energiaellátási útvonalak fejlesztéséhez. Sajnos a múlt hét végén a Gazprom és az azerbajdzsáni állami olajtársaság között aláírt megállapodás veszélyeztetheti a Nabucco-projektet.

Ezért kell mielőbb figyelmet szentelni az Európai Unió energiabiztonságának megszilárdításával kapcsolatos valamennyi szempontnak. Köszönöm.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) A Duna nagyon fontos szerepet játszik a gazdasági és társadalmi kohézióban, és Európa kulturális fejlődésében is. Az Európai Duna Bizottság 1856. március 30-án jött létre a Párizsi Konferenciát követően, a romániai Galați városába helyezett székhellyel. Ez egyike volt az első európai intézményeknek, célja pedig az volt, hogy a szabad dunai hajózás érdekében egy nemzetközi rendszert hozzon létre.

A TEN-T-nek a Duna-Majna-Rajna-csatorna képezte 18. prioritási tengelye biztosítja a Fekete-tenger és az Északi-tenger közötti összeköttetést, 4 000 kilométerrel megrövidítve Rotterdam és Constanța tengeri kikötői közötti távolságot. A Dunának magasabb prioritást kell biztosítani a Közösség politikái keretében. Azt javaslom, hogy az Európai Parlament következő ciklusa elején jöjjön létre egy frakcióközi csoport a Duna népszerűsítésére.

Az elkövetkezendő években egyesítenünk kell erőfeszítéseinket, és közös megközelítést kell elfogadnunk a Duna régióját érintő fejlesztési kezdeményezések kezelésére. A Duna medréért létrehozott integrált európai fejlesztési stratégiára van szükségünk a gazdasági fejlődés, a közlekedési infrastruktúra fejlesztése és a környezetvédelem előmozdítása érdekében.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Három évvel ezelőtt az Európai Parlament Szaharov-díjjal jutalmazta a Kubában 2003 márciusában fogva tartott politikai foglyok feleségeit. E fehérbe öltözött nők bátran hívták fel a figyelmet az országukban folyó emberi jogokkal való visszaélésre.

Az Európai Tanács több alkalommal fogadott el következtetéseket a kubai hatóságokkal való nyílt párbeszéd folytatásáról, ugyanakkor pedig határozottan ragaszkodott az alapvető jogok és szabadságok betartásához. Meghozta azonban azt a határozatot is, hogy e jogokat mindig ki kell emelni hivatalos látogatások során, és amikor csak lehetséges, találkozót kell tartani a demokratikus ellenzékkel.

Be kell számolnom arról, hogy Michel úr fejlesztési biztos hivatalos látogatása során ilyen találkozókra nem került sor, annak ellenére, hogy javasoltak ilyen kérést. Ez mindennél érthetlenebb és megbotránkoztatóbb amiatt, hogy az Európai Bizottság kubai látogatása a Castro-rezsim ellenzői letartóztatásának hatodik évfordulóján történt. Nyugtalanítónak tartom, hogy Parlamentünk alelnöke szintén a delegáció tagja volt.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök asszony, tavaly novemberben az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjának kérésére megvitattuk a lengyel hajóépítő ipar helyzetét. Nézeteltéréseink ellenére mindannyian egyetértettünk abban, hogy felszólítsuk a Bizottságot és Kroes biztos asszonyt arra, hogy dolgozzanak ki olyan megoldásokat, amelyek inkább a hajógyárak helyzetének javítását, mint azok bezárását célozzák.

Négy hónappal később a helyzet a következő: a lengyel kormány túlságosan könnyen engedett a Bizottság nyomásának azzal, hogy elfogadta az utóbbinak azt a megoldását, amely azt foglalja magában, hogy a hajógyár eszközeinek egyes részeinek értékesítése azon elv szerint történik, hogy a legmagasabb ajánlatot tevő meg tudja szerezni a kívánt eszközöket. A hajógyártás mára megszűnt, és a munkavállalók többsége már elvesztette állását, mindössze jelképes kompenzációt kaptak. Ami az Európai hajóépítő ipar versenyképességét illeti, nem jobb, mint volt.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az elmúlt hét végén több száz román állampolgár számára megakadályozták a Moldovai Köztársaságba történő belépést. Az esetek többségében nem adtak magyarázatot; egyébiránt a legfurcsább kifogásokat használták, például azt, hogy nem rendelkeztek olyan okmányokkal, amelyek feltüntették volna, hogy HIV-vírussal nem fertőzöttek.

Ez példátlan visszaélés. Soha nem voltak más olyan európai polgárok, akiknek ilyen durván megsértették a szabad mozgáshoz fűződő jogát. Határozottan támogatom, hogy a Moldovai Köztársaság és állampolgárai jelenleg Európába tartanak, de tiltakozom e komoly visszaélés ellen, továbbá arra kérem az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy kérjen magyarázatokat Chişinău hatóságaitól, mint már Románia kérte a külügyminiszteren keresztül. Köszönöm.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Felszólalásomban szeretném helyeselni a Bizottságnak a 2009-es Európai Állampolgári Konzultációra vonatkozó projekttel kapcsolatos kezdeményezését. Ez a projekt az EU 27 tagállamának állampolgárait tömöríti az európai parlamenti választások előtt – annak érdekében, hogy megvitassa arra a kérdésre adott választ, hogy „mit tehet az Európai Unió annak érdekében, hogy befolyásolja gazdasági és társadalmi jövőnket egy globalizált világban?”

A szlovák polgárokkal folytatott nemzeti konzultációkra március 28-án és 29-én került sor. Az Európai Állampolgári Csúcstalálkozóra 2009. május 10-én és 11-én kerül sor Brüsszelben, ahol a 27 nemzeti konzultáció nemzeti konzultáció 150 résztvevője megszövegezi azoknak az európai ajánlásoknak a végleges változatát, amelyeket az európai parlamenti képviselők az elkövetkezendő időszakban az európai jogszabályalkotás alapjaként használhatnak.

Határozottan az a véleményem, hogy csak az állampolgárokkal folytatott megbeszélések során fogjuk újra elnyerni az európai projekt egységébe vetett bizalmukat. Ugyanakkor felhívom a médiát, hogy legyen tárgyilagosabb és aktívabb az Európai Parlamentre vonatkozó információk bemutatásában, mivel ez fontos lesz a szavazópolgári részvétel befolyásolásában.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Ma az Európai Parlamentben egy fura című konferenciát szerveztek az úgynevezett Magyar-Szovjet Köztársaság leveréséről. Ilyen országnév, ilyen történelmi esemény nem létezett.

Elutasítok minden olyan politikai magatartást, mely nacionalista indítékkal a nemzetállami érdekeknek alárendeli azon történelmi kérdéseket, melyek összefüggnek egy állam területszerzési törekvéseinek utólagos megindoklásával.

Elfogadhatatlan, hogy Magyarország 1918 novemberétől történt lerohanását, a román katonai megszállást és az ország kifosztását EP képviselők égisze alatt szervezett eseményen, regionális stabilizáló tényezőként értelmezik itt, Európa szívében, Brüsszelben.

A romániai magyar közösség nevében is határozottan tiltakozom román szocialista kollegáink cinikus magatartása és nacionalista indíttatású véleményét formáló kísérlete, félrevezető tájékoztatási manővere ellen.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) 2009. március 18-án és 19-én a humanitárius segélyekért felelős biztos, Louis Michel úr látogatást tett Kubában. E látogatás során Michel biztos úr nem találkozott sem a Damas de Blanco, sem más ellenzéki képviselővel.

Európai diplomataktól szerzett információk szerint Michel biztos úr nem ragadta meg a lehetőséget arra, hogy említést tegyen emberi jogokról vagy az évfordulóról. A kubai ellenzéki rádióban Michel úr azt állította, hogy az időpont hivatali tévedés volt, és hogy nem volt tudomása arról, hogy a Damas de Blanco találkozni akart vele.

Azt kell mondanom, hogy az Európai Parlament alelnöke, Martinez úr, aki az Európai Parlamentet képviselő delegáció hivatalos tagja volt, ugyancsak elmulasztotta az ellenzékkel való találkozást, bár találkozott az USA-ban letartóztatott kubai kémek családjával. Martinez így lehetővé tette a Castro-rezsim számára, hogy a látogatását és a részvételével tartott találkozót arra használja ki, hogy elterelje a figyelmet a Damas de Blanco évfordulóval kapcsolatos tevékenységeiről, mivel a média elsősorban a biztos látogatásáról és az említett találkozóról számolt be.

Elnök. – Ezt a napirendi pontot ezennel lezárom.

17. Bevandorlók hajótörése a líbiai partok közelében (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a bevándorlók líbiai partok közelében szenvedett hajótöréséről.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, az Európai Bizottság döbbenettel értesült arról, hogy vasárnap este Líbia partjai közelében egy Európába tartó menekülteket szállító hajó a Földközi-tengerbe veszett. Egyes források szerint ez a hajó a fedélzetén 257 embert szállított, akiknek a döntő többsége eltűnt.

A Bizottság szeretné nyilvánítani részvételét e humanitárius katasztrófa áldozatainak, valamint e tragédia feletti dühét. Kétségkívül számos kiváltó oka volt, de az elsődleges felelősséget azoknak a bűnszervezeteknek kell viselniük, amelyek ezeket a halálosan illegális kereskedelmet folytatják Líbia partjairól, és amelyek az emberi nyomorúság árán gazdagodnak meg. A Bizottság tűrhetetlennek tartja, hogy ez a jelenség, amely az évek folyamán fokozódni látszik, tovább növekedjen. Felkéri valamennyi érdekelt felet arra, hogy mozgósítsák az ennek véget vetésére irányuló erőfeszítéseiket.

Líbia itt alapvető szerepet játszik. Határozottabban és hatékonyabban el kell köteleződni a területén működő emberkereskedők elleni küzdelem, a partjairól történő illegális indulások megakadályozása, az ellenőrzése alatti vizeken szerencsétlenül járt hajók keresése és megmentése, valamint a rászoruló bevándorlóknak szánt nemzetközi védelem nyújtása mellett, a menekültek védelméről szóló, általa aláírt 1969. évi OAU-egyezmény szerinti kötelezettségeivel összhangban.

Az elmúlt néhány évben az Európai Bizottság több alkalommal arra kérte a líbiai hatóságokat, hogy vállalják fel felelősségeiket, továbbá az Európai Unióval és tagállamaival együtt vezessenek be hatékony intézkedéseket. El kell mondanom, hogy nagyobb pénzügyi segítséget nyújtottunk a líbiai kormánynak, és nyilvánvaló, hogy a líbiai hatóságoknak szükségük van erre a segítségnyújtásra a területükön lévő bevándorlók és más személyek kereskedelme elleni küzdelem javításához, továbbá meg kell erősíteniük az ellenőrzést déli határaikon. A líbiai hatóságoknak emellett ki kell fejleszteniük egy olyan menekültfogadó rendszert is, amely megfelel a nemzetközi jognak.

Igaz, hogy az Európai Unió kész együttműködni a Földközi-tengeren a hajók elfogásában, és szükség esetén azok mentésében, és ezekhez hozzá is járul. A Nautilus és a Hermes, a Frontex, azaz az Európa külső határainak ellenőrzéséért felelős ügynökség által szervezett és finanszírozott két tengerészeti művelet elkövetkezendő hónapokban esedékes elindítása mintegy 24 millió euróba fog kerülni. A Bizottság az Európai Unió valamennyi tagállamát felkéri arra, hogy működjön együtt e két fellépés végrehajtásában. A tagállamoknak emellett szolidaritást kell tanúsítaniuk a gyakorlatban Olaszországgal és Máltával, amelyek fokozottan ki vannak

téve a Líbiából érkező bevándorlók hullámának. Ezen túlmenően Líbiának fel kell vállalnia felelősségeit a területén áthaladó illegális bevándorlók újbóli befogadása vonatkozásában.

Tudomásul vettük, hogy az olasz hatóságok május 15-től lehetségesnek vélik, hogy a líbiai tengerészettel együtt közös őrjáratokat indítsanak Líbia felségvizein azzal a céllal, hogy illegális hajókat fogjanak el vagy segítséget nyújtsanak azoknak. Kedvezőnek tartjuk az olasz hatóságok által a líbiai haditengerészeti hatóságok e célra történő fejlesztésére nyújtott támogatást.

E sürgősségi intézkedéseken túlmenően azonban a Bizottság úgy véli, hogy e problémák teljes emberi dimenziójára prioritási intézkedést kell alkalmazni. Azok a bevándorlók, akik gátlástalan emberkereskedőkre bízák életüket, az esetek döntő többségében háború vagy üldöztetés elől menekülnek. Reméljük, hogy az elmúlt napok eseményei valamennyi tagállamunkban felébresztik a probléma súlyosságával kapcsolatos tudatosságot, és hogy a tagállamokkal együtt és az Európai Parlament támogatásával így felkészülhetünk a stockholmi programra, amely prioritásainak jelentős részét a bevándorlás e globális megközelítésének szenteli. A globális megközelítésre a bevándorlási hullámok kezelésére irányuló hosszú távú stratégia kidolgozásához van szükség, amely fokozottabban figyelembe fogja venni a származási országok körülményeit és követelményeit.

Ezen túlmenően e stratégiának lehetővé kell tennie számunkra, hogy előbbre vigyük az afrikai partnerekkel folytatott párbeszédet, különösen a rabati folyamat égisze alatt, az Európai Unió és az Afrikai Unió közötti kapcsolat keretében. Együtt kell meghatároznunk az e kihívásra adott válaszokat, és megragadnunk a legális bevándorlás kínálta lehetőségeket is, amelyek tulajdonképpen Európa és a származási országok számára egyaránt lehetőséget jelenthetnek. E stratégiának további erőforrásokat is mozgósítania kell a származási és a tranzitországokkal való együttműködés annak érdekében történő fokozásával, hogy megerősítsék az emberkereskedelemmel foglalkozó szervezetek felszámolására, valamint a bevándorlók jogait tiszteletben tartó, méltóságteljes bánásmódra való képességüket.

Végezetül e stratégiának lehetővé kell tennie, hogy hatékonyabban kezeljük és szervezzük meg a legális menedékjogot kérők tagállamok területére érkezését, harmadik országokkal folytatott együttműködésünk során tovább egységesítve a menekültvédelmi kapacitások fejlesztését.

Elnök asszony, hölgyeim és uraim, két héttel ezelőtt Lampedusába és Máltára látogattam. Azt kell mondanom, hogy saját magam láthattam és hallhattam azoknak az embereknek a tragédiáját, akiket így módon gátlástalan csempészek ösztönöznek arra, hogy tengeri területeken áthaladva kockáztassák életüket. Úgy gondolom, elmondhatom azt, hogy a legutóbbi baleset fényében nagyon komolyan kell vennünk ezeket a problémákat, és fel kell ébresztenünk minden egyes tagállamunk alapvető tudatosságát e jelenségek súlyosságával és fokozódásával kapcsolatban is, melyek emberi életet veszélyeztetnek döbbenetes körülmények között.

Emiatt szeretnék köszönetet mondani az Európai Parlamentnek, hogy kérte a Bizottságnak ezt a nyilatkozatát. A nyilatkozatot legjobb tudásom és meggyőződésem szerint készítettem, és megismétlem a Parlament előtt azt a személyes kötelezettségvállalásomat, hogy az elkövetkezendő hónapokban el kell kerülni ilyen tragédiák megismétlődését.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök asszony, ma közös fájdalmat és szomorúságot érzünk oly sok reménykedő, elkéseredett, és talán még be is csapott bevándorló halála miatt. Ártatlan áldozatai egy olyan helyzetnek, amelyet nem ők választottak, olyan körülményeknek, amelyeket rájuk kényszerítettek. Jól ismerem a problémát. A Földközi-tenger és az Atlanti-óceánban a Kanári-szigetek partvidéke sok nincstelen ember számára egy nem létező Eldorádó felé vezető – rengeteg átutazási kockázattal, érkezéskor pedig csalódásokkal és szankciókkal járó – útvonallá vált.

Az Európai Uniónak és a tagállamoknak érzékenyebbnak kell lenniük az ilyen tragédiák elkerülésére. Sok mindent teszünk, de mindez semmire se vezet. Az eredmények rendkívül kíméletlenek, amint azt Líbia partjainál láttuk, és arra kell készítenünk, hogy megvizsgáljuk politikáink korlátozott hatékonyságát.

Nincsenek mágikus receptek arra, hogy abszolút hatékony megoldásokat találjunk az ilyen tragédiákra, vannak azonban állandó és határozott politikák. Tartós együttműködési politikákat kell ösztönöznünk a származási és a tranzitországokkal; az együttműködésnek és a közös munkának ugyanazon érme két oldalának kell lennie. Jobban meg kell szerveznünk és összehangolt módon kell nyilvánosságra hoznunk a legális bevándorlás előnyeit, még válságok idején is. Részletes megállapodások alapján közös munkát kell folytatnunk és együtt kell működnünk a származási és a tranzitországokkal határaik ellenőrzésében. Ezenkívül az emberkereskedőket intelligens módon és speciális erővel kell kiűznünk hálózataikból, ugyanakkor pedig szigorítanunk kell a büntetőjogi jogszabályokat a rendeltetési országokban. Jobban fel kell töltenünk a Külső

Határok Alapot; hét évre 1 820 millió EUR egyértelműen nem elégséges összeg a bevándorlás bármilyen bővülésével.

Emellett sikeresen meg kell erősítenünk a Frontextet, és biztosítanunk kell, hogy a felszerelések jegyzéke, a CRATE (Centralised Record of Available Technical Equipment, az elérhető műszaki felszerelések központi nyilvántartása) ne szándéknyilatkozat, hanem inkább hatékony eszköz legyen az illegális tevékenység kritikus nyomásgyakorlási pontjainak összehangolt ellenőrzéséhez és felügyeletéhez.

Biztos úr, a *Nautilus*, a *Hermes* és 24 millió EUR több kötelezettségvállalást és több felszerelést jelent. Abba kellene hagynunk annak hangoztatását, hogy „kell”, és következképp fel kellene vállalnunk ezt a nehéz felelősséget – globális megállapodással vagy anélkül.

Pasqualina Napoletano, a PSE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, több mint 500 emberi élet elvesztéséről beszélünk: ez a második világháború óta a legnagyobb tengeri tragédia. A számok sokkolóak, és úgy tűnik, hogy Európa és kormányai mégis másra figyelnek. Egyes országok, Olaszországot is beleértve, úgy gondolták, hogy megvédték magukat azzal, hogy olyan kétoldalú megállapodásokat írtak alá, mint a közelmúltban Líbiával kötött szerződés; ez nem így van. A kérdéses megállapodás nagyon különböző kérdéseket tárgyal, mint például a gyarmatosítás korszaka alatt elkövetett bűncselekmények elismerése, beruházásra tett ígéretekkel, a bevándorlás ellenőrzésére tett kötelezettségvállalásokért cserébe. Ma úgy tűnik, hogy a Líbiában végrehajtott olasz beruházások pusztá ábrándképe több ezer nyugat-afrikai fiataalt vonz. Nem nehéz megjósolni, hogy amennyiben a megígért 5 milliárd dollár nem érkezik meg, akkor emberek fognak érkezni.

Ezután beszélhetünk az urániumkészletek felhalmozásával kapcsolatos nigeri francia érdekeltségekről, amely háborút szít a tuaregek között, és így kedvez az emberkereskedőknek? Sőt mi több, mindez világos napfénynél történik, és újságírók dokumentálják.

Ez azt jelenti, hogy egyes európai kormányok a tűzzel játszanak. Ha mindez nem változik meg, és mielőbb, ha Európa nem határozza el magát arra, hogy értékeinkkel összhangban lévő pozitív politikákkal lép fel, nem lesz elegendő a hírzárlat, ahogyan azt most tesszük. A Földközi-tenger tömegsírrá válik, távol azoktól a szóvirágoktól, amelyek leírják. Ne feledkezzünk meg azonban arról, hogy ez a tenger magának Európának a sorsához kapcsolódik.

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

Gérard Deprez, a ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, képviselőcsoportom nevében én is szeretnék tisztelettel adózni a szegénység, a bűnözők általi kizsákmányolás és az állami cinizmus e legújabb áldozatait előtt. A részvét azonban nem elég. Olyannak kell látnunk a dolgokat, amilyenek valójában.

A valóság, Elnök úr, az, hogy az Európai Unió valódi déli határai már igazából nem Európában, hanem az afrikai kontinensen vannak. Miután ezek a hajók elhagyták Afrika partjait, a szerencsétlen utasoknak – azt mondanám – a körülmények kedvezőtlenége esetén már nincs választásuk a halál, vagy az illegális bevándorló státusz között: az ezzel együtt járó szegénységgel, ha esetleg tényleg eléri az európai partokat mielőtt – az esetek többségében – kitoloncolják őket.

Ezek az ismétlődő tragédiák mindaddig nem szűnnek meg, amíg az Európai Uniónak megvan az ereje és az akarata ahhoz, hogy a származási és a tranzitországokkal valódi partnerségi megállapodásokat tárgyaljon meg, amelyek legalább három elemet tartalmaznak: megbízható határellenőrzések, de mindenekelőtt számottevő legális bevándorlás biztosítása, valamint jelentős közös fejlesztési részleg. Megállapodások nélkül, Elnök úr, a tenger temetői törekeny és hatástalan részvétnyilvánítási kitöréseink ellenére továbbra is hosszú ideig töltődnek.

Hélène Flautre, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, kik ők? Hányan vannak? Honnan jöttek? Voltak-e közöttük gyermekek, nők, menekültek? A parti őrség megakadályozta-e a hajók útját? Találkoztak-e velük halászkok útjuk során? Megannyi megválaszolatlan kérdés. A tragédia emberi áldozata nem ismert, de több százan nyomtalanul eltűntek, csatlakozva a Földközi-tengerbe fulladt több ezer bevándorlóhoz.

Legyünk illendőek, mint ma este, hogy ne az időjárást hibáztassuk. Több száz bevándorló embertelen és rendkívül veszélyes körülmények között a száműzetés útjára tért. Miért? Azért, mert elpusztított régiókból menekülnek, mert a kevésbé veszélyes útvonalak zárva vannak előttük, és mert nem adták fel az életbe vetett reményt.

Igen, valójában ennek az az oka, hogy a bevándorlókat a bevándorlás-ellenes mechanizmusok ösztönzik arra, hogy fokozottan kockázatos útvonalakat válasszanak az országukban lévő pusztulás előli meneküléshez. Nem az olaszországi és líbiai közös őrzáratok közelgő bejelentése gyorsította-e fel a hajók Európába indulását az elmúlt hetekben?

Igen, Európának a hatáiraire kiélezett megszállottsága, valamint közigazgatásának a szabadságot pusztító harmadik országokra való összpontosításra való határozott szándéka az, ami halálos. A törvényre és a rendre helyezett túlzott hangsúly, az őrzáratok és a szögesdrótkerítések nem fogják legyőzni a menekülési vágyukat.

Szóval a kérdés az, hogy Európa készen áll-e arra, hogy felelősséget vállaljon egy ilyen választás következményeiért? Nem, nem áll készen, és ezért kérem a Bizottságtól és a tagállamoktól, hogy:

- először is a hatáskörükben tegyenek meg mindent azért, hogy megtalálják, és ha lehetséges, megmentsek a tengerbe veszett embereket, és vizsgálják ki ennek a hajótörésnek a körülményeit;
- másodszor, ismételten erősítsék meg a nemzetközi tengerjogot, amely kötelezővé teszi bármely bajba jutott számára a segítségnyújtást, míg a hét tunéziai halász tárgyalása még mindig folyik;
- harmadszor, szüntessenek meg a bevándorlási kérdésekre vonatkozóan minden tárgyalást azokkal az országokkal, amelyek egyáltalán nem garantálják az emberi jogok tiszteletben tartását;
- negyedszer, tartsák tiszteletben minden emberi lény ahhoz fűződő jogát, hogy elhagyhassanak bármely országot, és bármely országban nemzetközi védelmet kérjenek. Önöknek igaza van, a tengerben eltűnt emberek nem illegális bevándorlók;
- ötödször, vessenek véget a korlátozó, gyakran önkényes és tisztességtelen vízumpolitikának;
- és végül, a harmadik országbeli fejlődés szempontjából közelről vizsgálják meg az Európai Unió valamennyi politikáját, beleértve a bányászati erőforrások kifosztását, a mezőgazdasági dömpinget, a szabadkereskedelmi megállapodásokat, a fegyverkereskedelmet, valamint az egyeduralkodókkal folytatott elnéző együttműködést is.

Giusto Catania, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ami a minap történt, csak a legfrissebb eset megbotránkoztató, kolosszális dimenziókat öltő tragédiák hosszú sorában. A partjainkat elérni próbáló bevándorlók tengeren bekövetkezett halála kétségkívül a civilizált Európában érvényesülő élet legnagyobb megsértése. Ezek a tragédiák erődtítményünk szörnyű arcát bizonyítják. Talán el kellene kezdenünk elgondolkodni azon a felelősségünkön, amely azoknak a férfiaknak és nőknek a haláláért terhel, akiknek egyetlen kitűzött célja az volt, hogy jobb életet találjanak, és éhség és háború elől meneküljenek.

Ezért valószínűleg elemeznünk kell azt a tényt, hogy a Földközi-tengeren hajótörést szenvedettek nem az illegális bevándorlást kiváltó mechanizmus rendellenességei, hanem inkább az Európai Unió és tagállamai bevándorlási politikájának előre látható következményei. A földközi-tengeri emberölést az elnyomás filozófiája, a tengeren lévő emberek visszafordítására vonatkozó politika, a partjaink mentén húzódó virtuális szögesdrót, az Európai Unió és tagállamai – köztük Olaszország és Málta – bevándorlási politikájában végrehajtott tiltó gyakorlatok okozzák. Másféleképpen nem lehet bejutni Európába; nem léteznek jogi csatornák az európai munkaerőpiacra jutáshoz, vagy a szent és sérthetetlen menedékjog elismerésének megtalálásához. A reményt a Földközi-tenger viharos habjaiba vetik, a jogokat gátlástalan hajósok kezébe teszik, akik az egyetlen – vagy legalábbis az egyik legelérhetőbb – eszközzé váltak az Európai Unióba történő belépéshez. Ez a valódi oka a Líbia partjai mentén néhány nappal ezelőtt történt haláleseteknek. Az elmúlt 20 évben emiatt több tízezer bevándorló vesztette életét, miközben megpróbálta elérni Európát; név és arc nélküli férfiak és nők, akik arra kényszerültek, hogy a tengerbe vesszenek.

Arra kértem Pöttering urat, hogy a mai ülést – a gyász jeleként, ezeket az áldozatokat elismerve – egyperces néma csennel nyissa meg. Köszönettel tartozom neki, hogy helyt adott kérésemnek. Úgy vélem, kötelességünk volt ezt tenni, de nyilvánvalóan ennyi nem elég. Bizonyítja felháborodásunkat, azonban meg kell próbálnunk olyan politikát kidolgoznunk e Házban, amely annak kinyilatkoztatásával kezdődik, hogy soha, de soha többé ne haljanak meg többen a Földközi-tengerben.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, rövid leszek. A fontos az, hogy fel kell lépni, és Deprez úr szavaira reagálok. Nem azért kell előbbre haladnunk e globális megközelítés irányába, a partnerségi megállapodások irányába, mert nem járunk sikerrel a problémák egyoldalú megoldásában. Meglehetősen örülök annak, hogy elismerhetem – ahogyan arra Ön is rámutatott –, hogy európaiként feladataink vannak.

Ezenkívül a legális bevándorlás kérdése kapcsán nyitottság szellemét kell tanúsítanunk. Teljesítenünk kell azt a kötelezettségünket is, hogy befogadjunk olyan embereket, akik üldöztetés és háború elől menekülnek.

Ennek elhangzása kapcsán azonban hadd mondjam el, és hadd emlékeztessen a Parlamentet igen őszintén arra, hogy felelősséggel tartozik számos harmadik ország is, amelyekkel a tárgyalás rendkívül nehéz. Azt jelenti-e ez, hogy le kell mondanunk a tárgyalásról? Nem! Biztosítanunk kell például azt, hogy Líbiának legyen végre menekültügyi rendszere. Biztosítanunk kell, hogy Líbia segítséget nyújthasson nekünk számos embercsempész megállításában, akik arra kényszerítik ezeket a szegény embereket, hogy szükségtelen kockázatokat vállaljanak. Személyesen hallottam a máltai hatóságoktól, hogy Líbia számos, borzasztó állapotban lévő hajó indulását engedélyezte, és hogy később a máltai tengerészet arra kényszerült, hogy kivonuljon, és megtalálja azokat a csempészek által kihasznált szegény embereket. Felelősséget kell tehát vállalnunk, ugyanakkor viszont bizonyos fokú határozottságot kell bizonyítanunk számos olyan állammal folytatott tárgyalásaink során, amelyek nem tesznek eleget nemzetközi kötelezettségeiknek.

Úgy vélem, ez elegendő ahhoz, hogy mindannyiunkat közös munkára késztesen, hogy megakadályozható legyen ilyen tragikus balesetek ismételt előfordulása.

Elnök. – A vitát lezárom.

18. Közösségi vízumkódex (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Henrik Lax Állampolgári Jogi Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében előterjesztett jelentése (A6-0161/2008) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2006)0403 - C6-0254/2006 - 2006/0142(COD)).

Henrik Lax, előadó. – (SV) Elnök úr, a Közösségi Vízumkódex a vízumeljárás harmonizálására és egyértelművé tételére törekszik a schengeni térség egészében. Minden vízumkérelmezőt egyenlő bánásmódban kell részesíteni, függetlenül attól, hogy melyik schengeni konzulátushoz fordul. Helyes közigazgatási gyakorlatot és méltóságteljes fogadást kell garantálni, és könnyíteni kell a valódi utazók belépését.

A vízumjogosultak ujjenyomat-adásával kapcsolatos követelmény bevezetésére vonatkozó szabályok, valamint a vízumkérelmezők fogadásának és kérelmeik feldolgozásának áthelyezésére való lehetőség egy korábbi alkalommal már elfogadásra került, egy Ludford bárónő által előterjesztett különjelentésben. Ezek a szabályok a kódex részeként kerültek be a Közösségi Kódexbe.

előadó. – Köszönöm, Sarah, a szoros együttműködését.

előadó. – (SV) Ezt a javasolt rendeletet a Parlament és a Tanács közötti együttdöntési eljárás útján kell létrehozni. A csaknem három évig tartó, és a Tanáccsal intenzív tárgyalásokat követelő munkát követően előadóként örülök annak, hogy előterjeszthetek egy olyan kompromisszumos javaslatot, amelyet a Tanács jóváhagyott, és amely reményeim szerint megszerzi a Parlament jóváhagyását.

Szeretnék külön köszönetet mondani Önöknek, az árnyékelőadóknak, Klamt asszonynak, Cashman úrnak, Ždanoka asszonynak és Kaufmann asszonynak a tárgyalások során tanúsított konstruktív együttműködésükért és határozott támogatásukért. Egy egyhangú véleményt képviselő bizottság támogatása nélkül a Parlament nem ért volna el ilyen jó eredményt a tárgyalások során. Szeretnék továbbá köszönetemet a Bizottságnak is, amely egy olyan alapos eredeti javaslatot terjesztett elő, amely örömdetesen fejlődött tovább. Köszönettel tartozom a francia és a cseh elnökségnek is, mindkét elnökség bizonyította, hogy el akarja ismerni a Parlament által kezelni kívánt problémákat, valamint azt, hogy a Parlamenttel félúton találkozót tarthat.

A Bizottság kiindulópontként szolgáló javaslatával minden kompromisszum a jelenlegi helyzet tökéletesítéseit jelentette, és lehetségesnek bizonyult, hogy a francia elnökséggel még karácsony előtt is megoldjuk a legnehezebb kérdéseket. Az egész felkészülési és tárgyalási folyamat természetesen soha nem sikerülhetett volna saját hozzáértő személyzetem és munkatársaim, a bizottság titkársága és a képviselőcsoportok tisztviselőinek kiváló munkája nélkül. Nekik is szeretném különösen hálás köszönetemet kifejezni.

A három legfontosabb eredményünk a következő: először is az, hogy a többszöri beutazásra jogosító vízum nemcsak kiadható, hanem azt ki is kell adni bizonyos megállapodott feltételek teljesülése esetén; másodszor az, hogy a tagállamok kötelezettséget vállaltak arra, hogy megállapodást kötnek egymás képviselőire, annak érdekében, hogy egyetlen vízumkérelmezőnek se kelljen aránytalanul sokat utaznia valamely illetékes schengeni konzulátus eléréséhez; harmadszor pedig az, hogy tervben van egy közös weboldal létrehozása

annak érdekében, hogy egységes képet lehessen nyújtani a schengeni térségről, és információt lehessen nyújtani a vízumok odaítélésére alkalmazandó szabályokról.

Az, hogy a vízumdíjat nem lehetett 60 euróról 35 euróra csökkenteni, kiábrándító. Ezt a kiábrándulást azonban enyhíti például az a tény, hogy a hat év alatti gyermekeknek, továbbá szervezeteket szemináriumokon, sporttevékenységeken, illetve kulturális eseményeken képviselő 25 év alatti személyek díjmentesen kapják meg vízumukat.

Zárásképpen elmondanám, hogy ez a reform két eszközt vezet be, amelyek igen fontos tényezők lesznek a most realitássá váló schengeni szabályok, mégpedig a vízuminformációs rendszer egységes alkalmazásában; ez a rendszer egy olyan adatbázis, amely kiterjed valamennyi schengeni országra, és amely a konzulátusok számára valós idejű információt biztosít azokról, akik vízumot kértek, azokról, akiknek vízumot ítéltek oda, azokról, akiknek a vízumkérelmét elutasították, és azokról a vízumokról, amelyeket elutasítottak, továbbá a különböző országokban található schengeni konzulátusok közötti megújított helyi intézményi együttműködésről.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, a Bizottság kedvezően fogadja a Parlament és – bizonyos mértékben – a Tanács által is tett erőfeszítéseket. Ezeknek az erőfeszítéseknek lehetővé kellene tenniük, hogy első olvasatkor megállapodásra jussunk. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által március közepén, valamint a COREPER által pár nappal korábban megerősített konszenzusra tekintettel úgy vélem, hogy ez a megállapodás immár véglegesen létrejött.

Bár a szöveg nem tökéletes, és nem felel meg valamennyi kezdeti ambíciónknak, a Bizottság fenntartás nélkül támogatja a kompromisszumot. El kell ismernünk és meg kell dicsérnünk azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az Európai Parlament a szóban forgó javaslattal kapcsolatos megállapodás első olvasat alkalmával – és még a jelenlegi törvényhozási ciklus vége előtt – történő megkötésére tett.

Ez a javaslat egyértelműbbé teszi a vízumok kiadására vonatkozó szabályokat, nemcsak a kérelmezők, hanem a tagállamok számára is. Ezenkívül e szabályok alkalmazása összehangoltabb lesz.

A Bizottság örömdetesnek tartja, hogy – az Európai Parlament támogatásának köszönhetően – a vízumok elutasítására, valamint az elutasított kérelmezők számára a fellebbezési jog biztosítására vonatkozó határozatok indokolási kötelezettsége az eredeti javaslat szövegéhez képest gyakorlatilag változatlan maradt.

Ezek az eljárási garanciák megakadályozzák a vízumok elutasítására vonatkozó határozatok önhatalmúnak tekintését. Ha ez a megállapodás megkérdőjeleződne, továbbra is együtt kellene élnünk olyan hiányosságokkal, mint a jelenlegi szabályok következetlenségei, amelyek senkinek sem szolgálnának meglepésére.

Szeretném kifejezésre juttatni, hogy elégedett vagyok a megtárgyalt kompromisszummal, amely orvosolni fogja a jelenlegi szabályokban tapasztalható hiányosságokat és következetlenségeket. Szeretnék természetesen köszönetet mondani Henrik Lax úrnak és a Parlamentnek. Meggyőződésem, hogy ez az új vízumkódex igen előnyös lesz a jóhiszemű utazók számára.

Ewa Klamt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Biztos úr, hölgyeim és uraim, a Közösségi Vízumkódex elfogadása azt fogja jelenteni, hogy a jövőben a schengeni vízumok – a legfeljebb három hónapos tartózkodásra jogosító vízumok – kiadása a schengeni térségben létrehozott egységes kritériumoknak megfelelően fog történni. Erre a lépésre sürgősen szükség van egy nyitott határokkal rendelkező Európai Unióban. Ugyanakkor tisztázásra kerül a tagállamoknak a vízumkérelmek feldolgozásával kapcsolatos felelőssége. A kérelmezőknek általában azzal a tagállammal kell felvenniük a kapcsolatot, ahol a fő úti céljuk található. Képviselőcsoportom üdvözlí azt a tényt, hogy a beutazási vízumok kiadására vonatkozó követelmény és eljárás nagyon sok ember számára fel fogja gyorsítani a beutazást. Ily módon az EU-ba üzleti céllal belépő utazók méltányos bánásmódban fognak részesülni, sőt a világ bármely pontjáról érkező nyaralók – az EU-ba belépő utazók túlnyomó többsége – számára is kedvező lesz.

Tehát nemcsak lehetővé tettük a vízumkérelmek gyors feldolgozását, hanem azt is biztosítottuk, hogy a biztonsági átvilágítás megakadályozza a visszaéléseket. A biztonság és a beutazás megkönnyítése közötti egyensúlyával a vízuminformációs rendszer a tagállamok számára azonnali, közvetlen hozzáférést biztosít a vízumok kiadásával kapcsolatos valamennyi lényeges adathoz. Következésképp egyszerűsödik a kérelmek vizsgálata, míg ugyanakkor a vízumok kiadása – a biometrikus azonosítók, azaz a fényképek és az ujjlenyomatoknak köszönhetően – nagyobb biztonságot nyújt a jövőben. Az előadó, Lax úr és a Tanács között kialakított kompromisszum figyelembe veszi a Parlament eredeti álláspontját, emellett saját képviselőcsoportom túlnyomó többségének támogatását is élvezzi.

Szeretném megragadni ezt az alkalmat arra, hogy megismételjem Lax úrnak szóló őszinte köszönetemet a kötelezettségvállalásáért, valamint az elmúlt három évben ezzel az igen összetett dossziéval kapcsolatban tanúsított kiváló együttműködéséért, amely Európa vízümpolitikáját új alapra helyezi.

Michael Cashman, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, szeretném megköszönni Lax úrnak a kiváló munkát. Örömmel mondom el, hogy a Szocialista Képviselőcsoport nevében teljes egészében támogatni fogjuk a jelentését. Nagy örömünkre szolgál az is, hogy a legtöbb célkitűzésünket megvalósítottuk.

Annak is örülök, hogy a közös munka során, Henrik, Ön bemutatta azt a képzelőerőt, amely feltétlenül szükséges egy briliáns jogalkotó számára, vagyis azt, hogy a szolgáltatás igénybevételére törekvő személy helyzetébe képzelte magát. Ily módon közelítette meg ezt holisztikusan. Ezért nézte meg az egyablakos ügyfélszolgálatot, az internetet, a többszöri beutazásra jogosító vízumokat és a 25 év alattiak vízumkönnyítéseit – bárcsak magam élhettem volna ezzel kiváltsággal – és ezt úgy közelítette meg, hogy feltette a kérdést, hogy ezt hogyan tudjuk működőképpé tenni az állampolgár számára. Ez remek példa a Ház többi tagja számára. Gyakran úgy közelítjük meg a dolgokat, hogy olyan módosításokat terjesztünk elő, amelyek javíthatják a szöveget és következtetések lehetnek, de vajon ez a megközelítés az állampolgárt szolgálja-e? Ön mindig is ezt a megközelítést alkalmazta.

Örömmel mondom el, hogy megvannak a többszöri beutazásra jogosító vízumaink. Ezenkívül megvan a fellebbezés teljes kérdésköre is. A főigazgatóság Jan nevű munkatársával dolgoztam ezen a rendkívül fontos elven, konkrétan azon, hogy vízum elutasítása, vagy a schengeni térségbe történő beutazás elutasítása esetén az ember fellebbezése nem lehet felfüggesztő hatályú, az elutasító hatóságnak viszont elszámoltathatóvá kell tennie magát.

Szeretnék még egyszer köszönetet mondani az előadónak és a Bizottságnak azért, hogy meggyőződött arról, hogy ezt az elvet itt őrizzük. Nincs több mondanivalóm, mint az, hogy köszönettel tartozom a munkatársaimnak és az Ön munkatársainak, különösen a folyosón tartózkodó Renaud úrnak. Munkatársaink nélkül soha nem tudnánk elvégezni azt a munkát, amit olyan jól végzünk. Ez egy nagyszerű hároméves szerelmi történet volt; mint minden rövid távú szerelmi történetet, örömmel veszem, hogy a végéhez közeledik.

Sarah Ludford, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a biometrikus vízumokról szóló rendeletem most bekerül ebbe az új vízumkódexbe, tehát kicsit úgy érzem, hogy az enyém. Működni fog a vízuminformációs rendszerrel, amelyért én voltam a felelős az előadó.

Az egész eredmény nemcsak javítja a vízumok biztonságát, hanem –mint már másoktól elhangzott – kényelmesebb a vízumkérelmezők számára is. Ez volt Cashman úr célja a határellenőrzési kódexszel. Tehát úgy vélem, az európai parlamenti képviselők teljesítették ezt a két célt.

Remélem, hogy a kérelmező és az okmány közötti kapcsolat megbízhatóságát javító biometrikus azonosító azt fogja jelenteni, hogy kevesebb embert utasítanak vissza indokolatlanul. Mint Cashman úrtól elhangzott, Lax úr keményen dolgozott a kérelmezők kiszolgálásának, és így az EU arculatának javításán. Azoknak az embereknek a 99,9 százaléka, akik az EU-ba akarnak jönni, kereskedelmi, utazási és idegenforgalmi céllal jön, és akarjuk, hogy jöjjenek, de ha színvonalatlan kiszolgálásban részesülnek és rossz bánásmódban részesülnek, nem lesz pozitív véleményük az EU-ról.

Lax úr remek munkát végzett.

Tatjana Ždanoka, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, hálásak vagyunk Lax úrnak azért, hogy megtette a legjobb erőfeszítéseket egy ilyen ambiciózus projektben kialakítandó kompromisszum eléréséhez.

A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja még mindig úgy véli, hogy a legjobb megoldás a Parlament által javasolt megoldás lenne. Lehetnek – és lesznek – például gyakorlati problémák a fő úti cél kezelése során, javaslatunk helyett arra irányult, hogy a vízumok kérelmezésekor szabad választást kell biztosítani.

A Tanács egyetértett azzal, hogy a tagállamoknak csak együttműködési kötelezettsége legyen. Sajnos a vízumdíj a Parlament által javasolt 35 EUR helyett 60 EUR lesz. Remélhetőleg van számos mentesség és csökkentés a gyermekek, a diákok és az aktív fiatalok számára.

Bár alapállásban nem lehetett kompromisszumra jutni a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadásával kapcsolatban, most legalább van olyan kötelezettségünk, hogy bizonyos esetekben kiadhatók ilyen vízumok.

A negatív határozat elleni fellebbezési jog szintén hatalmas előrelépés. Jelenleg számos tagállamban nem létezik ilyen jog. Ezelőtti emberi jogi aktivistaként különös köszönettel tartozom Lax úrnak ezért a rendelkezésért.

Képviselőcsoportom számára a biometrikus azonosítóról szóló jelentésnek a vízumokról szóló jelentésbe illesztése természetesen szépséghibának tűnt. Ellenezzük a biometrikus azonosítók ilyen széles körű bevezetését.

Emellett még mindig látunk némi javulást a vízumpolitikában, és ezért támogatni fogjuk ezt a jelentést.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, azzal kezdeném, hogy kifejezzem őszinte köszönetemet előadónknak, Lax úrnak a munkájáért. Kezdetől fogva nagyon szorosan együttműködtünk valamennyi árnyékelőadóval, és az ő kötelezettségvállalásának köszönhetően kétséggel elértük a lehető legjobb eredményt a Tanácsnál.

A Közöségi Vízumkódex szükséges volt a rövid távú tartózkodásra jogosító schengeni vízumok feldolgozásának egységesebbé tételéhez, és mindenekelőtt a vízumkiadási szolgáltatás, és következtetésképp az Európai Unió harmadik országok általi megítélésének javításához. A Közöségi Vízumkódexre irányuló több mint hároméves munkát és a Tanáccsal folytatott bonyolult tárgyalásokat követően végül lehetségesnek bizonyult a kompromisszum elérése. Bár sajnos a Parlament bizonyos kéréseit nem lehetett elfogadtatni, a Közöségi Vízumkódex még mindig tartalmaz számos tökéletesítést, például a tagállamok közötti együttműködés tekintetében. Mindenekelőtt megkönnyíti a dolgokat a kérelmezők számára, nagyobb jogbiztonságot biztosítva számukra és átláthatóságot teremtve.

Különösen fontos, hogy a jövőben a vízumkérelmek bármely elutasítását indokolni kell, és hogy valamennyi kérelmezőnek joga lesz fellebbezni kérelme elutasítása ellen. Sajnálatos módon azonban a vízumdíj változatlanul 60 EUR. Még akkor is, ha a jövőben sokan mentesülnek a vízumdíj alól, ez a 60 EUR összegű díj jelentős számú harmadik országbeli állampolgár számára valószínűleg nem megfizethető, és így sajnos azt jelenti, hogy nem tudnak az Európai Unióba utazni.

Végezetül szeretnék ismét köszönetet mondani az előadónak és valamennyi képviselőtársamnak az elmúlt néhány évben tanúsított kiváló együttműködésükért, és szeretnék gratulálni Lax úrnak a jelentéséhez.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) A Közöségi Vízumkódex magában foglalja a schengeni vízumok tagállamoknak történő kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket, és harmonizálja az említett vízumok elutasítására, meghosszabbítására, illetve érvénytelenítésére vonatkozó határozatokkal kapcsolatos hatályos rendelkezéseket.

Fontos, hogy azok a tagállamok, amelyek valamely harmadik országban nem rendelkeznek saját konzulátussal, egy másik olyan tagállam által képviseltessék magukat, amelynek van az érintett harmadik országban diplomáciai vagy konzuli képviselete. A kódexnek – a vízumkérelmek feldolgozásának elősegítése, valamint az egyszerűsített eljárások alkalmazása érdekében – figyelembe kell vennie a Közösség által különösen az Európai Unió szomszédság- és partnerségi politikájában érintett országokkal aláírt kétoldalú megállapodásokat.

Úgy vélem, a tagállamok kereskedelmi közvetítőkkel való együttműködési joga egyáltalán nem lesz nagy segítség a vízumkérelmek kezelésére irányuló eljárások egyszerűsítésében. Ennek az az oka, hogy a kódex szerint a vízumkérelmezőknek – a biometrikus adatok rögzíthetősége érdekében – első kérelmük benyújtásakor személyesen kell megjelenniük. Lehetőség van arra is, hogy bármely vízumkérelmezőt a schengeni vízum odaítélésének vizsgálatakor beszélgetésre hívják.

A schengeni vízumkódexnek az a célja, hogy az Európai Unió egységes külső frontot mutasson, a vízumkérelmezőket egyenlően kezelje, valamint egyértelmű mentesítési kritériumokat és szabályokat állapítson meg számos harmadik ország számára. Ebben az összefüggésben úgy gondolom, helyénvaló emlékeztetnem Önöket arra, hogy az Európai Uniónak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak biztosítására, hogy a tagállamait egységesen kezeljék azok a harmadik országok, amelyek csak bizonyos tagállamok vonatkozásában alkalmaznak mentesítéseket. Egyszerűen nem lehetnek kétféle kategóriába sorolt európai polgáraink, amikor például Ausztráliába vagy az Egyesült Államokba akarnak utazni.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, Marinescu úrnak azt szeretném válaszolni, hogy természetesen arra törekszem, hogy biztosítható legyen a kölcsönösség a harmadik országok részéről, és hogy a nemrégiben tett washingtoni látogatásom részben e kérdéssel volt kapcsolatos.

Ami a többi kérdést illeti, nagyon örülök, mert úgy vélem, Lax úr kiváló munkát végzett, és nagyon széles körben jóváhagyást szerzett. Szeretném hozzátenni, hogy nyilvánvalóan van egy olyan stratégiánk, amelynek célja a vízumok megszerzésének megkönnyítése számos országgal, és nagyon sok reményt fűzök e stratégia annak érdekében történő fejlesztéséhez, hogy a lehetséges mértékben meg lehessen könnyíteni a vízumok odaítélését, különösen a harmadik országbeli fiatalok számára, ugyanis úgy gondolom, hogy minden érdekünk megvan ahhoz, hogy megkönnyítsük a fiatalok Európába történő belépését.

Köszönöm ezt a helyes megközelítést, amely lehetővé tette, hogy lezárjuk ezt a szöveget, és így egy olyan új minőséget tulajdonítsunk a vízumpolitikának, amelyet méltányolni fognak.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. április 2-án, csütörtökön kerül sor.

19. A vezetési- és pihenőidő értékelése (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a vezetési és a pihenőidő értékeléséről.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, fel fogom olvasni a Bizottság nyilatkozatát a vezető- és pihenőidő értékeléséről.

Az 561/2006/EK rendelet mintegy két évvel ezelőtt, 2007. április 1-jén lépett hatályba, felváltva azokat a vezetési és a pihenőidőre vonatkozó, több mint 20 évig változatlanul maradt szabályokat.

Elfogadása óta a Bizottság aktívan nyomon követte a rendelet alkalmazását, többek között a tagállamokkal, az iparral és a szakszervezetekkel tartott számos találkozó útján, a bizottságon belül, valamint a bizottság által létrehozott különféle munkacsoportokban.

A Bizottság rövidesen közzéteszi a szociális szabályok végrehajtásáról szóló kétéves jelentést. Az egyik előzetes következtetés az, hogy a tagállamok által a nyomon követés terén tett erőfeszítéseket és beruházásokat fokozni kell az európai jogszabályokban előírt szintek elérése érdekében.

A Bizottság kezdeményezései között szerepel az iránymutatás, melynek közzétételére a tagállamok hozzájárulásával kerül sor, céljuk pedig a vezetési és a pihenőidőre vonatkozó szabályok harmonizált alkalmazásának biztosítása, például olyan esetekben, amikor a vezetőnek szükséghelyzet miatt kell megszakítania pihenőidejét.

A Bizottság aktívan dolgozik a digitális menetíró készülék javításán is. Januárban megtörtént a rendszer biztonságosságának fokozására irányuló intézkedéscsomag elfogadása. A tagállamoknak ezért speciális készülékeket kell kifejleszteniük a menetíró készülék nyomon követésére.

A menetíró készülékhez tartozó műszaki előírások kiigazítására irányuló második intézkedéscsomag jelenleg bizottsági eljárásban képezi vita tárgyát. Ezek az intézkedések – a kézi adatbevitel egyszerűsítése révén – meg fogják könnyíteni a járművezetők számára mentíró készülékek használatát.

A Bizottság a rendelet alkalmazásának e megfigyeléséből azt a következtetést vonja le, hogy az elmúlt két év során a vezetési és a pihenőidőre vonatkozó új jogszabályok sikeresek voltak. Ezért a Bizottság – a tagállamokkal egyetértésben – nemrég győzte meg a (nemzetközi fuvarozási) AETR-megállapodást aláíró országokat arról, hogy 2010-től vegyék át ezeket az új szabályokat. A tagállamoknak azonban biztosítaniuk kell, hogy ezeket a szociális szabályokat harmonizáltan alkalmazzák Európában.

Ez volt a Bizottság nevében közlendő mondanivalóm a Parlament számára, és figyelmesen fogom hallgatni a különböző európai parlamenti képviselők észrevételeit.

Corien Wortmann-Kool, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, a Bizottságnak ez a nyilatkozata ma némi zavart keltett ma, de egyértelmű, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja által előterjesztett szóbeli kérdések képezték a mai nyilatkozat alapját. A szóbeli kérdések a tárgyalt rendelet gyakorlati végrehajtásával kapcsolatban – a Bizottság erőfeszítései ellenére – fennálló fokozott aggodalomból erednek.

Ha egyetlen perccel többet vezetek egy országban, mert tovább kell vinnem az autót, hetekkel később egy másik országban csillagászati bírságokra számíthatok. Ez egy példa azokra a problémákra, amelyekkel a fuvarozó társaságok járművezetői találkozhatnak. Hatalmas problémákat okozhat, például ha az ember

csak pár kilométerrel vezet többet ahhoz, hogy biztonságos parkolóhoz érjen (mivel Európában minden parkoló túlszűfolt), vagy ahhoz, hogy megfelelő éjszakai parkolóhoz érjen.

Nagy örömmre szolgál, hogy Önök számos intézkedést indítottak, és, hogy elő fogják terjeszteni jelentésüket. Azt kérném, hogy ebben a jelentésben ne csak a rendelkezések bevezetését tekintsék át, hanem magát a rendeletet is, és hogy hajtsanak végre olyan széles körű értékelést, amely lehetőséget teremt az ágazatnak arra, hogy Önökkel együtt vesse fel az általam előbb felvetett aggodalmakat. Ezért széles körű értékelésre van szükség, annak érdekében, hogy megvizsgálhassuk, hol lehet tökéletesítéseket végrehajtani.

Tulajdonképpen úgy értelmezem, hogy ennek az iránymutatásnak az a hátránya, hogy mindeddig nem bírt jogerővel a tagállamokban. Amennyiben a járművezetők erre az iránymutatásra hagyatkoznak, esetlegesen üres marad a kezük, mivel az iránymutatás jogilag nem érvényes – ez pedig probléma. Barrot biztos úr, tekintettel a kérdéssel kapcsolatos tudására, örülök, hogy ma helyettesíti Tajani biztos urat, és őszintén remélem, hogy képes széles körű értékelést ígérni nekünk.

Silvia-Adriana Țicău, a PSE képviselőcsoport nevében. – (RO) A munkaidőre, a vezetési időre és a pihenőidőre irányadó európai szabályozások nemcsak a közúti fuvarozási ágazat szociális feltételeire, hanem a közúti biztonságra is vonatkoznak.

Sajnos az Európai Uniónak nem sikerült eleget dolgozni a közúti balesetek csökkentése érdekében. A tagállamoknak kétségkívül javítaniuk kell a tranzitfuvarozásra alkalmazott ellenőrzéseiket. A szociális feltételek előadójaként megvizsgáltam az Európai Bizottság által összeállított első jelentést, amelyet évente kétszer kellett volna elkészíteni. Sajnálatos módon késett, de ebből a jelentésből azt vettem észre, hogy egyes tagállamok a gyakorlatban túllépték a kötelezően elvégzendő ellenőrzések minimális mértékét, míg más tagállamok nem teljesítették ezeket a kötelezettségeket.

Örülök, hogy Grosch úr piacra jutásról szóló jelentésében az Európai Unió Tanácsával együtt sikerült egy kompromisszumos szöveget készítenünk, konkrétan azt kértük, hogy egyetlen közúti ellenőrzés se legyen diszkriminatív, se a fuvarozó állampolgársága, se a tartózkodási hely szerinti ország alapján.

Biztos úr, kétségkívül szükségünk van biztonságos parkolókra van szükségünk. Volt egy jelentéstervezet az Európai Unió és Oroszország között húzódó határon lévő biztonságos parkolókról, de sajnos ezek a parkolók nem elegendők. A tagállamoknak többet kell beruházniuk a biztonságos parkolóba, mivel –sajnálatos módon – a fuvarozókkal szemben elkövetett rablások 40%-a parkolóban történik.

Módosítottuk a költségvetést is annak érdekében, hogy több pénzt tudjunk juttatni a biztonságos parkolók építésére. Úgy vélem, hogy a vezetési és a pihenőidőre irányadó feltételek csak akkor teljesíthetők, ha olyan feltételeket teremtünk a fuvarozók számára, amelyek lehetővé teszik e rendelkezések betartását.

Eva Lichtenberger, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjából felszólaló kollégám azt mondta, hogy az ágazat fokozottan foglalkozik azzal, hogy amennyiben valaki mindössze egy perccel túllépi a vezetési időt, hetekkel később lehet, hogy fizetnie kell.

Sajnálatos módon – véleményem szerint – megnyugtathatom kolléganőmet. Először is a tagállamokban alkalmazott ellenőrzések nagyon átjárhatóak, a tagállamok többsége könnyedén veszi vagy figyelmen kívül hagyja nyomon követési kötelezettségét. Másodszor, az e területen folytatott büntetőeljárás még mindig gyerekcipőben jár, jóllehet a helyzet katasztrofális. Amikor például egy 38 órája szünet nélkül dolgozó járművezetőt megállítanak az Inntal autópályán, senki sem mondhatja nekem, hogy nem talált parkolót; ehelyett gyakran a munkáltatók gyakorolnak nyomást a járművezetőkre, hogy addig vezessenek egyfolytában, amíg az összeesés határán nem lesznek. Ez az összes többi közúthasználó számára is veszélyes. Nem kell részletekbe mennem a nehéz tehergépjárműveket érintő balesetek súlyosságával kapcsolatban.

Ez természetesen a helyi lakosokat is aggasztja, mivel e járművek némelyike veszélyes árukat is szállíthat, amelyek aztán kárt okoznak. Ezért úgy vélem, rendkívül szükséges és fontos, hogy legyen megfelelő nyomon követés ezen a területen – elengedhetetlen!

Másodszorban úgy vélem, hogy – különösen a digitális menetíró készülékek bevezetésével – most már olyan hosszú időre nyúlik vissza a végrehajtás a tagállamokban, hogy lassan de biztosan elérkezik az idő arra, hogy azok számára, akik nyomon követést kívánnak végezni – a járművezetők, a helyi lakosok, más közúthasználók és általában a közúti biztonság javára –, ezt végre hatékonyabban tegyék.

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, a vezetési és a pihenőidőről szóló rendelet működése végre a plenáris ülés napirendjén van. A rendelet hatálybalépése óta panaszáradat érkezett e rendelet alkalmazásával kapcsolatban: „nem világos” és „ésszerűtlen” – gyakran hallott szavak. Ezen a ponton fel kell lépni. A rendeletet felül kell vizsgálni, és mielőbb. Mit kell javítani? A jogszabályoknak kiszámíthatónak kell lenniük.

Nem helyeslem minden szankció harmonizálását. Ennek tagállami hatáskörben kell maradnia. Amit azonban helyeslek, az egy világos, kiszámítható, ésszerű rendszer. Csak ily módon lehet megszabadulni a képtelenül magas és ésszerűtlen, és rendkívül hosszadalmas fizetési eljárásokkal járó bírságoktól. A jelenlegi jogszabályok értelmében nyilvánvalóan van a külföldi tehergépjárművek vonatkozásában diszkriminatív megközelítésre szolgáló mozgástér, különösen Európa közútjain: ez elfogadhatatlan. Ez a probléma egész egyszerűen a belső piac súlyos torzítását jelenti.

Végezetül egy rövid példa a vezetési és a pihenőidőről szóló jelenlegi rendelet abszurdítására. Egy járművezetőt, aki végigvezette Franciaországot, 750 eurós bírsággal sújtottak, mert teljes pihenőidejét 15 perccel megrövidítette. Sőt, mi több, hat órába telt, mire kifizette a bírságot. Ez azt jelentette, hogy a járművezető azon a napon nem tudott berakodni és kirakodni, amelyhez minden kapcsolódó következmény társult. Ez a 15 perces szabálysértés miatti bírság következtében elszenvedett valódi veszteséget megközelítőleg 1 750 euróra emelte.

A Bizottságnak sokkal határozottabban kell fellépnie a belső piac ilyen torzításában bűnös tagállamok ellen. Hollandként elsősorban déli irányban gondolkodom.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Az autóvezetők számára elengedhetetlenül fontos, hogy betartsák a vezetési és a pihenőidőre vonatkozó szabályozásokat, annak érdekében, hogy magas szintű biztonságot lehessen fenntartani Európa közútjain és meg lehessen védeni az utasokat.

Az Európai Bizottság 2009 januárjában intézkedéscsomagot fogadott el a menetíró készülékkel való visszaélés megakadályozására, valamint a vezetési és a pihenőidőről szóló szabályozások betartásának ellenőrzésével kapcsolatos tagállami lehetőségek megszilárdítására. Ezek az intézkedések örömmel látottak, tekintettel arra a számos problémára, amelyek az idők során merültek fel a munkaidő – elsősorban digitális menetíró készülékekkel történő – rögzítésére szolgáló rendszerekkel, valamint annak köszönhetően, hogy a hatályos jogalkotási rendelkezéseket eddig rugalmatlannak és nehezen végrehajthatónak tekintették.

Úgy vélem, hogy az egyik legfontosabb szempont, amelyet a Bizottságnak szem előtt kell tartania, az a 22/2006/EK irányelvnek a tagállamok nemzeti jogába történő átültetésének értéke, valamint az 561/2006/EK rendelet 19. cikke következtében szövegezett nemzeti rendelkezések harmonizálása. Románia ennek kapcsán teljesítette kötelezettségeit, de még mindig vannak olyan tagállamok, amelyek nem zárták le ezt a folyamatot, ez pedig a szankciók megfelelő határokon átvétel végrehajtásának, valamint a jogsértésekből keletkező bírságok beszedésének problémáival jár

E legutóbbi referencia-időszak alatti tagállami hathavi jelentésekre, valamint a fuvarozók által jelzett számos nehézségre tekintettel felkérem az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg az 501/2006/EK rendelet felülvizsgálatának lehetőségét.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök úr, a közúti fuvarozók pihenőidejéről és munkaidejéről folytatunk vitát gazdasági válság közepén. Több ezer jármű áll tétlenül, mert nincs munka számukra. Ugyanez vonatkozik a járművezetőkre. Ráadásul rengeteg cég tart ott, hogy pénzügyileg életképtelenné válik. Jarzembowski úrnak, Wortmann-Kool asszonynak és az e kérdésért felelős többi képviselőnek nagyon is igazuk volt, hogy felvetették a következő három kérdést, mégpedig a rendszer bonyolultságát, megbízhatóságát vagy más tényezőjét, valamint a mai napig alkalmazott korlátozások előírásának gyakorlatát.

Nincs olyan tudományos bizonyíték, amely arra utalna, hogy a rugalmas végrehajtás, amely adott körülmények között még a munkaidő meghosszabbítását is lehetővé teheti egy adott héten, negatívan hatna a közúti biztonságra, különösen akkor, amikor csökken a forgalom. Ezzel szemben több mint valószínű, hogy ennek az ágazatnak a jövőjét veszélyeztetni fogja a korlátozások szigorú végrehajtása, továbbá a közúti fuvarozásra nehezedő újabb kapcsolódó terhek előírása. Különösen az euomatricára és a külső költségek externalizálására szeretnék hivatkozni. A téma valójában megvitatásra érdemes, és örömmel hallanám a Bizottság ezzel kapcsolatos álláspontjait.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, figyelmesen hallgattam mindenkinek a mondanivalóját.

Azt mondanám, hogy ez a rendelet „bejáratási időszakban” van – mivel a közlekedésről beszélünk –, továbbá azt, hogy nyilvánvalóan nagyon fontos a közúti biztonság és szociális okok miatt is. Szeretném kicsit megnyugtatni azokat, akik a szakmával kapcsolatos aggodalmaikat jutatták kifejezésre. A Bizottság tisztában van az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott rendelet fokozatos végrehajtásával. Kapcsolatban áll a szociális partnerekkel, a tagállami szakértőkkel, annak érdekében, hogy a rendeletet fokozatosan harmonizálni lehessen az értelmezés szükségességétől függően.

Igaz, hogy a Bizottság 2009. január 30-án irányelvet fogadott el a jogsértés meghatározásainak harmonizálásáról, és hogy a bíróságok tekintetében – a 2006/22/EK irányelv 10. cikkével összhangban – a témával kapcsolatos jelentést szándékozik közzétenni. Ez a jelentés be fogja mutatni, hogy a bíróságok különbözőek a különböző tagállamokban, de a jogsértések besorolási módjával kapcsolatban is.

Ez tehát az első észrevétel.

Wortmann-Kool asszonynak válaszolva, aki megemlítette, hogy a járművezetőknek biztonságos parkolóhelyet kell találniuk, és harcolniuk kell több ilyen helyért, azt mondanám, hogy a rendelet lehetővé teszi, hogy a biztonságos parkolóhely találása érdekében lehet hosszabb ideig vezetni.

Igaz, hogy Liberadzki úr az imént azt állította, hogy nem háríthatunk túl sok korlátozást az ágazatra, de Ön is tudja, hogy az a cél, hogy lehetővé tegyünk ezen ágazatnak a biztonsági kockázatok elkerülését, és ez egy módja annak, hogy a járművezetőknek valamilyen védelmet biztosítsunk az általuk vállalt kockázatokkal szemben. Lichtenberger asszony emlékeztetett bennünket arra, hogy ezek a rendelkezések fontosak a közúti biztonság szempontjából.

Marinescu úr, úgy vélem, folyamatosan próbáljuk értékelni a végrehajtást, viszont igaz, hogy pillanatnyilag nem tudunk jogalkotási rendelkezéseket újra vitára bocsátani. Időt kell hagynunk arra, hogy ezek a rendeletek új szokásokat alakítsanak ki, olyan szokásokat, amelyek meggyőződésem szerint előnyösek lesznek az ágazat egészére nézve, amennyiben valamivel jobban harmonizálni fogják a munkafeltételeket, biztosítva mind a járművezetők személyes életének tiszteletben tartását, mind pedig a jobb biztonságot.

Ez minden mondanivalóm. Természetesen átadom észrevételeiket barátomnak, Tajani úrnak, hogy biztosíthassa, hogy ez az értékelés folytatódhasson a legalsó szinten, továbbá valamennyi megfogalmazott észrevétel, és különösképpen, Elnök úr, a felszólaló különböző európai parlamenti képviselők ma este elhangzott észrevételei fényében.

Elnök. – A vitát lezárom.

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

20. Az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok szer maradék-határértékeinek meghatározására irányuló közösségi eljárásokról, a 2377/90/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására vonatkozó tanácsi közös álláspontról szóló, második olvasatra előterjesztett ajánlás (15079/2/2008 – C6-0005/0009 – 2007/0064(COD)) (előadó: Avril Doyle) (A6-0048/2009).

Avril Doyle, előadó. – Elnök úr, kezdhethetem azzal, hogy köszönetet mondok valamennyi árnyékelőadónak, és tulajdonképpen a francia elnökségnek azért, hogy elősegített egy korai második olvasatra vonatkozó megállapodást?

Ez egy meglehetősen technikai javaslat, mivel az a célja, hogy naprakésszé tegye azt a meglévő uniós rendszert, melynek legfőbb rendeltetése, hogy védje a közegészséget, korlátozva az állati eredetű élelmiszereket fogyasztók állatgyógyászati készítményekben és biocid termékekben előforduló farmakológiai hatóanyagoknak való kitettségét. Ez a jóváhagyott anyagok vonatkozásában biztonsági küszöbértékek vagy maradékanyag-határértékek (MRL) megállapításával, vagy az olyan anyagok betiltásával érhető el, amelyeket vagy nem biztonságosnak találnak, vagy amelyek tekintetében biztonsági profil tudományosan nem állapítható meg.

Az MRL-ek önmagukban nem védik a fogyasztókat. A fogyasztók közvetlen védelme a vágás utáni megfelelő várakozási idő megállapításával, valamint annak felügyeletére irányuló érvényben lévő ellenőrzésekkel biztosított. A gyakorlatban a várakozási idők megállapítása magas biztonsági tényező használatával történik, amely tükrözi a termékfejlesztés aktuális szakaszában rendelkezésre álló adatmennyiséget.

Megállapodásra jutottunk a kulcskérdésekkel kapcsolatban. Először is, az egy adott fajra megállapított MRL-ek másik fajra történő extrapolálása; másodsor az EU-n belül a Codex Alimentarius-ban nemzetközileg megállapított MRL-ek elfogadása; harmadszor pedig MRL-eket megállapító keretrendszer létrehozása a harmadik országokból importált élelmiszerekre.

Sikerült egyértelművé tennünk azokat az intézkedéseket, amelyeket akkor kell meghozni, ha nem engedélyezett anyagokat találnak vagy az EU-ban előállított élelmiszerekben, vagy harmadik országokból importált élelmiszerekben, továbbá azokat az intézkedéseket, amelyek tisztázzák ezen intézkedési referenciapontok felülvizsgálatának az alapját: azaz bármely nem engedélyezett anyag – bármely új adat fényében történő – ellenőrzése céljára megállapított maximális szintet.

Bizonyos biocid termékek, például az állati környezetben használt fertőtlenítőszeres vonatkozásában az MRL-ek megállapításának kérdése szintén megállapodás tárgyát képezte, különösen az engedélyezésük és a dokumentációjuk finanszírozási szempontjai tekintetében.

Valamely farmakológiai hatóanyaghoz tartozó MRL megállapítása toxikológiával és anyagcserével kapcsolatos tanulmányok költséges adatsomagját teszi szükségessé. Ez túlságosan költséges egyes nem általánosan elterjedt élelmiszertermelő fajok, úgynevezett „kisebb jelentőségű élelmiszertermelő fajok” esetében, mivel ezek esetében az állatgyógyászati készítmények piaca kicsi – úgynevezett „jelentéktlenebb felhasználásokra” szánt piacok. Az MRL megállapítása az első végrehajtandó lépés, amelyet meg kell tenni azelőtt, mielőtt farmakológiai hatóanyagot tartalmazó élelmiszertermelő fajoknak szánt állatgyógyászati készítmény engedélyezésére irányuló kérelem nyújtható be a szabályozó hatóságoknak.

Tehát ez a kevésbé elterjedt alkalmazásokkal/kevésbé jelentős fajokkal (Minor Use/Minor Species; MUMS) kapcsolatos kérdés sürgősen megoldásra szoruló probléma, mivel potenciális állatjóléti és élelmiszerbiztonsági kérdéseket vet fel. Az állatorvosoknak ellátási kötelezettségük van, és mindig megpróbálják kezelni a beteg állatokat. A jelenlegi jogszabályok értelmében gyakran nem engedélyezett gyógyszerekhez kénytelenek folyamodni.

Az MRL hiánya megakadályozza a hatóságokat abban is, hogy egy adott gyógyszer vonatkozásában megfelelő várakozási időt állapíthassanak meg. A jelenlegi MRL-rendelet nem írja elő, hogy egyes fajokra MRL-eket kell megállapítani. Az Európai Gyógyszerügynökségen belül működő állatgyógyászati készítmények bizottsága – kezdeti óvatos megközelítést követve – MRL-eket állapít meg az egyes fajok vonatkozásában. 1997-ben és az azt követő öt év során szerzett tapasztalatok szerint az állatgyógyászati készítmények bizottsága felülvizsgált minden megállapított MRL-t, és azt a következtetést vonta le, hogy az egyes fajok vonatkozásában nem szükséges MRL-eket megállapítani, mivel egy adott anyagra vonatkozó MRL-ek csaknem mindig hasonlóak vagy azonosak. Ugyanabban az évben az állatgyógyászati készítmények bizottsága iránymutatást adott ki a kevésbé jelentős fajokra vonatkozó MRL-ek megállapításáról. A kevésbé jelentős élelmiszertermelő fajokat úgy határozta meg, hogy a szarvasmarha, a sertés és a baromfi kivételével valamennyi fajt magában foglalják, sőt a lazacalakúakat is.

Lehetővé tette az ugyanazon családhoz tartozó jelentősebb fajok kevésbé jelentős fajokra – kérődző kérődzőre, hal halra, csirke más baromfira – történő extrapolálását. 2008-ban, nyolc év tapasztalatot követően az állatgyógyászati készítmények bizottsága új iránymutatást adott ki. Az állatgyógyászati készítmények maradékanyagokra vonatkozó kockázatelemzési megközelítése állati eredetű élelmiszerekben. Ez a megközelítés egy vagy több fajból származó anyag MRL-je további fajokra történő extrapolálásának kockázaton alapuló megközelítése. Ez az iránymutatás lehetővé teszi a három főbb fajra vonatkozó adatokból származó MRL-ek minden fajra történő extrapolálását – feltéve, ha a három főbb fajra megállapított MRL-ek hasonlóak vagy azonosak.

Ennek az előttünk lévő felülvizsgált dokumentum szövege jogalapot biztosít az állatgyógyászati készítmények hozzáférhetősége és az állatjólét érdekében végzett jelenlegi extrapolálási gyakorlathoz.

Két módosítás kifejezetten a lóféléknek szánt fajspecifikus gyógyszerek hiányára irányul (be kell vallanom, e területen érdekelt vagyok) számos gyógyászati és jóléti szükségletre kitérve, többek között a „klinikai előny” fogalmára is, és nem csak arra a követelményre, amely „elengedhetetlen” ahhoz, hogy valamely gyógyszer hozzáadódjon az állatgyógyászati irányelvben említett, lófélékre vonatkozó anyagok pozitív

listájához. Egyértelműen meghatározott körülmények között a lófélék esetében használt bizonyos termékeknel nem lesznek MRL-ek, hanem be kell majd tartani a hathónapos várakozási időszakot.

Létezik talán egy nyilatkozat – tisztelettel kérem az elnökségen keresztül –, amelyet a Bizottság jegyzőkönyvbe fog véteni: eszembe jut egy ezzel a kérdéssel kapcsolatos, néhány hónappal ezelőtti vita az állatgyógyászati készítményekről szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozóan.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselők, az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeire vonatkozó jogszabályok felülvizsgálata fontos kezdeményezés az Európai Bizottság számára. Célja, hogy megvédje a fogyasztókat az élelmiszerekben előforduló állatgyógyászati készítmények maradékanyagaival szemben, miközben javítja az állatgyógyászati készítmények Közösségen belüli hozzáférhetőségét is. Fontos eleme a Bizottság jogszabály-egyszerűsítési programjának is.

Tavaly október 21-én a Tanács és a Parlament között létrejött egy megállapodást, amely tükröződik a jelenlegi közös álláspontban is. Így most egy olyan közös álláspontunk van, amely nemcsak tanácsi és parlamenti, hanem bizottsági is. Nagy örömmre szolgál, hogy a Bizottság be tudta építeni mind az Európai Parlament, mind pedig a Tanács módosításait, mivel megőrzi az eredeti bizottsági javaslat szellemét és lényegét is.

A Bizottság tehát az idén január 8-án az Európai Parlamenthez intézett közleményében kifejezésre juttatta, hogy teljes mértékben támogatja a közös állásfoglalást. A közös állásfoglalás elfogadása immár lehetővé fogja tenni, hogy ezt a dossziét sikeresen lezárjuk még ennek a parlamenti ciklusnak a vége előtt.

A jelenlegi közös állásfoglalás alapján történő lezárása lehetővé fogja tenni az élelmiszerek és az állatgyógyászati készítmények ellenőrzésében érintettek számára, hogy nap mint nap jobb munkát végezzenek a közösségi állategészségügy és fogyasztóvédelem érdekében. Ezek az emberek a maradékanyag-határértékekre vonatkozó jogszabályokra régóta igen türelmetlenül vártak, és úgy gondolom, hogy most már valóban kellően hosszú ideig vártak, és mindannyian örülhetnek annak, hogy mostanra találtunk megoldást.

Nagyon is tisztában vagyok az állatgyógyászati készítmények hozzáférhetőségének fontosságával. Ezért az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeiről szóló jelenlegi rendelet által e tekintetben képviselt előrehaladástól függetlenül a Bizottság 2010-ben értékelést terjeszt elő az állatgyógyászati készítményekről szóló irányelv alkalmazásával járó problémákról, és adott esetben új jogalkotási javaslatokat is előterjeszt ezzel kapcsolatban.

Szeretném megragadni ezt a lehetőséget arra, hogy külön köszönetemet fejezzem ki az előadónak, Doyle asszonynak, akinek valóban fáradhatatlan erőfeszítései lehetővé tették számunkra, hogy megállapodásra jussunk ebben a fontos kérdésben. Még egyszer őszintén köszönöm az Ön kiváló munkáját, Doyle asszony.

a Bizottság alelnöke.

A Bizottság nyilatkozata

Doyle-jelentés

A Bizottság tudatában van az állampolgárok, az állatorvosok, a tagállamok és az állat-egészségügyi ipar által az állat-egészségügyi készítmények engedélyezésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló irányelvvel kapcsolatban kifejezésre juttatott aggodalmakkal, különösen az állatgyógyászati készítmények elérhetőségével kapcsolatos, meglévő problémák kezelésének fontosságával, valamint az állatgyógyászati készítmények olyan fajoknál történő felhasználásával, amely fajokra nem engedélyezettek, továbbá az innovációt gátló bármely aránytalan szabályozási teherrel, miközben magas szintű fogyasztói biztonságot garantál az állati eredetű élelmiszerek tekintetében. A Bizottság hangsúlyozza, hogy ebben az irányban jelenleg pozitív lépések vannak, mint például az állatgyógyászati készítmények változataira vonatkozó szabályok egyszerűsítése, valamint az élelmiszerekben előforduló maradékanyag-határértékekre vonatkozó jogszabályok szóban forgó felülvizsgálata.

Ezen túlmenően, a fogyasztók biztonságára és az állatok egészségének védelmére irányuló célkitűzések kezelése, az állat-egészségügyi ipar – azon belül a kkv-k – versenyképessége, valamint az adminisztrációs teher csökkentése érdekében a Bizottság 2010-ben értékelést fog előterjeszteni az állat-egészségügyikészítményekről szóló irányelv alkalmazása során jelentkező problémákról, adott esetben jogalkotási javaslatokat.

Avril Doyle, előadó. – Elnök úr, csak azt szeretném jegyzőkönyveztetni, hogy van egy módosítás, amelyet nem tudok támogatni, mivel az tulajdonképpen jogi zsákutcát teremtené. Ha egy kísérletezés alatt álló gyógyszer csak úgy lehet beadni állatoknak, ha már rendelkezik MRL-lel, akkor nem végezhetők el olyan kísérletek, amelyek az MRL-ek, és elsősorban a várakozási időszak megállapítására szolgáló adatok megszerzéséhez szükségesek.

Szeretném megköszönni a Biztos úrnak az e területen tanúsított együttműködését, és jegyzőkönyveztetni szeretném, hogy sürgősen szükség van az állatgyógyászati készítményekről szóló irányelv felülvizsgálatára. Bizonyos értelemben ezt az MRL-felülvizsgálatot némiképp egy olyan fontos probléma „toldozgatásaként-foltozgatásaként” használjuk, amely megfigyelés alatt áll, ugyanakkor amellyel mindannyian nagyon is tisztában vagyunk. Az Európai Közösségben élő igen változatos állatfajok kezelését célzó megfelelő skálájú állatgyógyászati készítmények elérhetősége növekvő kihívás volt az elmúlt két évtizedben. Ebben az időszakban különböző érdekelt felek, köztük a jogalkotók, az iparág és az állatorvosok – jelentős erőfeszítéseket tettek a gyógyszerek elérhetőségével kapcsolatos problémák kezelésére.

Ezen erőfeszítések ellenére a helyzet tovább romlott. Az engedélyezett gyógyszerek hiánya valódi fenyegetést jelent az állategészségügyre és -jóllétre, valamint a fogyasztók biztonságára. Jelentős problémákat vet fel az állattulajdonosok, a gazdálkodók, az állatorvosok és a kormányok számára, ha az állatokat nem kezelik, vagy nem engedélyezett, vagy nem megfelelő készítménnyel kezelik, beleértve a nem kezelt vagy nem megfelelően kezelt állatok zoonózisos megbetegedéseinek az állattulajdonosokra, a fogyasztókra és az állampolgárokat jelentő kockázatát is.

A különböző érdekelt felekre nézve vannak emellett pénzügyi, jogi és kereskedelmi khatások, míg a gyógyszerek hiánya negatív hatással lehet a vidéki gazdaságokra és általában a mezőgazdaságra. Egy példa – és egy rendkívül fontos észrevétel – a csökkent számú méhkolóniák következményeként a beporzás hatása. A méhek nagyon fontos kevésbé elterjedt alkalmazásokkal/kevésbé jelentős fajokkal (Minor Use/Minor Species; MUMS) kapcsolatos kérdést jelentenek.

Az EU-beli jelenlegi hozzáférhetőségi problémának azonban nemcsak az állatok egészségére és jóllétére, a Közösség élelmiszerellátásának biztonságára és közegészségére mindenütt jelentkező hatásai vannak, hanem veszélyezteti az EU arra való képességét is, hogy eleget tegyen a lisszaboni menetrendnek, és hasznára fordítsa azokat az európai mezőgazdaságban és a tengeri akvakultúrában rejlő hatalmas lehetőségeket, hogy kutatást és fejlesztést vonzzanak az állatgyógyászati területre.

Köszönettel tartozom valamennyi kollégának és a Biztos úrnak az e jelentés során tanúsított együttműködésért.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Péter Olajos (PPE-DE), írásban. (HU) Sokszor elhangzó panasz, hogy az EU mindent szabályozni akar, és közben fontos kérdésekkel nem foglalkozik.

Sokan gondolhatnák, hogy ez a jelentés is ilyen. Ez azonban tévedés. Itt ugyanis emberek által fogyasztott „élelmiszerről” van szó - ezt szeretnénk biztonságosabbá tenni a polgárok érdekében.

Az eddigi szabályozás elavult valamint megnehezíti az állatorvosok gyógyszerkészleteinek feltöltését. Ezért van szükség az ágazat jelenlegi sajátosságainak megfelelő szabályozásra.

Manapság egyre több gyógyszer cégnek van állat-készítményekkel foglalkozó részlege, jelentős bevételt produkálva. És az igény folyamatosan nő, hisz az állatok is megbetegszenek, és ma, amikor az élelmiszer egyre többet ér, ezt megéri elkerülni.

Azonban az utóbbi időben több olyan információ is eljutott hozzánk, miszerint egyes cégek azon dolgoznak, hogy hogyan lehetne minél többet „kinyerni” az állatokból. Gyorsan növő csirkék, néhány hónap alatt óriásra hízó disznók. Teszik mindezt olyan (gyógy)szerekkel, amelyek sokszor károsak az emberre nézve.

Ezért kell minden egyes állatba bejuttatott készítményt bevizsgáltatni, az EMEA közreműködésével, hogy ezek a szerek az állatban maradva és majdan emberi fogyasztásra kerülve jelentenek-e bármilyen veszélyt

A vizsgálatot a cég fizeti. Ki kell még emelni a gyorsított eljárás lehetőségét, mely csökkenti az adminisztráció idejét, valamint fontos, hogy az állatorvosok így sokkal könnyebben juthatnak gyógyszerekhez.

Az emberek egészségénél nincs fontosabb –ezért gátat kell szabni a pénz-vezérelt "állat-doppingnak".

21. A bevándorlók gyermekeinek oktatása (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a migránsok gyerekeinek oktatásáról szóló, Takkula úr által a Kulturális és Oktatási Bizottság nevében előterjesztett jelentésnek (A6-0125/2009) (2008/2328(INI)) a rövid ismertetése.

Hannu Takkula, előadó. – (FI) Elnök úr, az Európai Unió erkölcsi kötelessége, hogy mindenki számára, így a migránsok gyermekei számára is biztosítsa a színvonalas oktatáshoz való jogot. Minden gyermeknek jogot kell biztosítani az oktatáshoz, amelynek legalább elemi szinten ingyenesnek és kötelezőnek kell lennie. A gyermekeknek olyan általános képzésben kellene részesülniük, amely egyenlő esélyeket teremt képességeik, a józan ítélőképesség, valamint az erkölcsi és társadalmi felelősség érzékének fejlesztésre, hogy a társadalom kiegyensúlyozott és felelősségteljes tagjaivá válhassanak.

Azoknak, akik a gyermekek oktatásáért és felügyeletéért felelnek, vezérfonalként azt kellene szem előtt tartaniuk, hogy mi a legjobb a gyermekeknek. Természetesen ez otthon, a szülőkkkel kezdődik, de az iskoláknak és a társadalomnak is támogató szerepet kell játszaniuk a gyermeknevelésben, lehetővé téve ezáltal a tanulók minél teljesebb személyiségfejlődését.

Aggodalmak merültek fel bennem a migránsok gyermekeiről szóló, közelmúltban megjelent tanulmányok kapcsán. A tanulmányok szerint egyes vidékeken ezeknek a gyermekeknek nagyon nehéz az oktatáshoz való hozzáférés, néhány társadalomban pedig próbáltak olyan iskolákat létrehozni, amelyekbe kizárólag a migránsok gyermekei járnak. Az eredmény természetesen az lett, hogy a családok kivették a helyi iskolából a gyermekeiket, hogy ne kelljen a migránsok gyermekeivel együtt tanulniuk. Ez egy igen sajnálatos helyzet, amely az oktatás színvonalának és a migránsok gyermekei iskolai teljesítményének romlásához vezetett. Egy másik következmény a tanárok körében tapasztalható nagyfokú fluktuáció azokban az iskolákban, ahol nagy számban tanulnak migránsok gyermekei.

Ez nem az a fejlődés, amelyben reménykedtünk, olyan körülményeket kell teremtenünk, amelyek között a migránsok gyermekei a lehető legjobban be tudnak illeszkedni a társadalomba. Biztosítanunk kell azt is, hogy az iskoláknak megfelelő források álljanak rendelkezésükre, értem ezalatt az olyan kvantitatív forrásokat, mint a tanári személyzet és az anyagi háttér, és felelősséget kell vállalnunk a tanárképzés és a már dolgozó tanárok továbbképzésének fejlesztéséért is. A migránsok gyermekeinek integrált, fenntartható gondozásának kialakításához átfogó szemléletre van szükség. Mind a tanárképzésben, mind az oktatási rendszer egészében speciális befektetésre és egyéb források mozgósítására van szükség.

Tudom, hogy ez a probléma az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik, de az Európai Parlament és az Európai Unió átlátható koordinációja révén rá kell bírunk a tagállamokat a cselekvésre, mert azt gondolom, mindannyian azt szeretnénk, ha a migránsok gyermekei színvonalas oktatásban részesülneek és beilleszkednének a társadalomba. Így elkerülhetnénk a társadalmi kirekesztésnek azt a sajnálatos jelenségét, amelyet manapság sok migráns gyermeke esetében tapasztalunk. Tény, hogy ez a folyamat gyakran vezet munkanélküliséghez, sőt bűnözéshez, és sok egyéb nemkívánatos következménye is van.

A munkaerő Európai Unión belüli szabad mozgása szempontjából is aggodalomra ad okot, hogy az EU tagállamaiban élők nem szeretnének másik országba költözni vagy külföldön munkát vállalni, mert nem tudnak gyermekeiknek megfelelő színvonalú, minőségi oktatást biztosítani. Ezért kell erre a problémára összpontosítanunk, és biztosítanunk, hogy az Európai Unió minden egyes tagállamában minden gyermek és fiatal magas színvonalú, minőségi oktatásban részesüljön.

A gyermekek és a fiatalok jelentik a jövőt – ők a legnagyobb értékeink. A nevük „Ma” és nem pedig „Holnap”, tehát remélem, hogy mi itt, az Európai Unióban mindannyian osztozunk abban a meggyőződésben, hogy minden gyermeknek joga van egy harmonikus, biztos jövőhöz és a színvonalas oktatáshoz.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselők, örvendek ennek a saját kezdeményezésű jelentésnek, és mindeneelőtt, kollégám, Figel biztos úr és a saját magam nevében is szeretném megköszönni az előadónak, Takkula úrnak, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottságnak a munkáját.

Az Európai Bizottság osztozik a tisztelt képviselő úr azon meggyőződésében, hogy a migráns háttérrel rendelkező gyermekek növekvő száma tagállamaink többségében nagy kihívások elé állítja az oktatási rendszereket.

Az oktatás kulcsszerepet játszik az integrációs folyamatban. A képesítések megszerzése elengedhetetlen, ha állampolgáraink jövőjét biztosítani kívánjuk egy tudásalapú társadalomban, amelyben egyre inkább kiélezett a verseny. Ugyanilyen fontos azonban, hogy az iskolák, mint a társadalom lekicsinyített modelljei, biztosítsák a kölcsönös megismerés és megértés alapjait, amelyek elsődleges fontosságúak az együtt élés színvonalának javításában.

Manapság azonban a menekült háttérrel rendelkező gyermekek Európa-szerte súlyos problémákkal szembesülnek. A migránsok gyermekei gyakran kettős kihívás előtt állnak: egyfelől nem ismerik eléggé a befogadó ország nyelvét, másfelől alacsony társadalmi-gazdasági státusszal rendelkeznek. A helyi gyermekekhez képest sok bevándorló gyermeknek gyenge az iskolai teljesítménye, nagyobb arányban szakítják meg a tanulmányaikat, és kisebb arányban iratkoznak be felsőoktatási intézményekbe.

Ezért a jelentés helyesen emeli ki annak fontosságát, hogy a migráns gyermekek megfelelő segítséget kapjanak a befogadó ország nyelvének elsajátításához, mindamellett, hogy támogatjuk anyanyelvük és saját kultúrájuk megőrzését is. Az óvodai oktatásban való részvétel szintén fontos szerepet játszik abban, hogy az oktatási rendszerbe való beilleszkedés már egy korai életszakaszban megkezdődjön, és felszámolódjanak a társadalmi-gazdasági és nyelvi hátrányok. A tanároknak minden esetben rendelkezniük kell a megfelelő képesítéssel, amely a multikulturális környezetben igen nagy jelentőséggel bír. A mobilitás is fontos részét kell, hogy képezze a tanárképzésnek és a további szakmai fejlődésnek.

Nagyon örülök, hogy ilyen széles körű egyetértés született ebben az ügyben. Azt hiszem, abban is egyetértünk, hogy a jó szándékunkat most át kell ültetnünk a gyakorlatba és valóban javítanunk kell a migránsok gyermekeinek tanulási lehetőségeit. Ezért támogatnunk kell a tagállamokat abban, hogy mindenki számára magas színvonalú oktatást biztosítsanak, ugyanakkor pedig aktívan lépjenek fel a tanulók társadalmi-gazdasági szegregációja ellen. Segítséget kell nyújtunk abban, hogy a tagállamok lehetővé tegyék az iskolák számára a különböző elvárások kielégítését, hogy az eredetileg kihívást jelentő multikulturális társadalom és többnyelvűség ezen iskolák számára előnnyé válhasson.

Természetesen az iskolai rendszerek lényege és szervezettsége nemzeti hatáskörbe tartozik, és a Bizottság nem szándékozik e hatáskörökbe semmilyen módon beavatkozni. Ugyanakkor el kell mondanom, hogy a migráns gyermekek sikeres integrációja egy Európa egészét érintő probléma. Sok tanulónálunk van, és sokat tanulhatunk egymástól. Biztosak vagyunk abban, hogy az Ön jelentése fontos lépést jelent annak meghatározásában, hogy milyen konkrét fellépéssel lehet segíteni a tagállamokat ezen a területen.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – Az oktatás és a migráció témája szorosan összefügg, ugyanis mind az Európai Unión belüli migráció, mind pedig az EU-ba irányuló bevándorlás jelentősen megnövekedett az elmúlt években, és számos olyan kérdés van, amelyet a jövőben körültekintőbben kellene megvizsgálunk.

Támogatom azt az elgondolást, hogy a 77/486/EK irányelv idejétmúlt. Ne feledkezzük meg arról, hogy ez az irányelv 1997-ből származik, és az Európai Unió azóta folyamatosan változik. Csak egy példát hozok fel: országom (Románia) 20 évvel később csatlakozott az EU-hoz, és úgy vélem, ez az irányelv nem kínál megoldást a problémáinkra. A migrációhoz kapcsolódó kérdések drámai módon megsaporodtak az elmúlt években, és támogatom Takkula úrnak a szóban forgó irányelv módosítására vonatkozó elképzelését. Sőt, még egy lépéssel tovább mennék, és azt javasolnám, hogy legyen egy olyan új irányelv, amely a migránsok gyermekeinek oktatásával foglalkozik.

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) Az Európai Unión belüli migráció, azon belül a belső migráció növekedése egy sor kulturális, gazdasági és társadalmi hatást von maga után. Ilyen értelemben létfontosságú a migránsok esélyegyenlőségének biztosítása és a megkülönböztetésük elleni küzdelemre való nagyobb odafigyelés. E tekintetben a romák helyzete, akiknek a kérdése különleges esetet és egyedülálló nehézséget képvisel, önmagáért beszél.

Szeretném hívni a figyelmet azokra a munkaerő-mobilitásra vonatkozó következményekre is, amelyeket a külföldön munkát vállaló személyek gyermekeinek idegen oktatási környezetbe történő beilleszkedési nehézségei okoznak.

Ezért a gyermekek minél gyorsabb beilleszkedésének segítése fontos szerepet játszhat annak megelőzésében, hogy a migránsok gettólakókká váljanak, különösen azért, mert megfigyelték, hogy a migránsok gyermekeinek oktatási szintje és társadalmi-gazdasági helyzete rosszabb, mint a többi gyermeké – ezért tehát szükséges ilyen irányú ösztönzésük. Minél jobb feltételeket biztosítanak nekik az idegen oktatási környezetbe történő lehető leggyorsabb beilleszkedésre, annál nagyobb esélyeik lesznek a sikerekre az oktatásban és a munkaerő-piacon.

Ugyanakkor azonban a befogadó ország nyelvének megtanulása és a helyi asszimiláció nem szabad, hogy saját kulturális örökségük feladását is jelentse.

Gabriela Crețu (PSE), írásban. – (RO) Az Európai Unió egyik alapelve a szabad mozgáshoz való jog, amely lehetővé teszi polgárai másik országban történő munkavállalását, tanulását és utazását. Fontos, hogy a belső migránsok társadalmi beilleszkedését az egész társadalom felelősségeként fogjuk fel; a migránsok gyermekeinek oktatása egy ebbe az irányba tett lépés.

A migránsok gyermekeinek oktatását az európai társadalom hétköznapi működését javító és kultúráját gazdagító szempontból kell tekintenünk. Azt gondolom, hogy ennek érdekében a befogadó és a származási országnak együtt kell működnie, és ennek keretében a származási országnak aktívan részt kell vennie nyelvének és kultúrájának megőrzésében.

Támogatjuk a bevándorlók anyanyelvének második idegen nyelvként való bevezetését a befogadó ország iskolai tantervében azokon a helyeken, ahol nagy bevándorló közösségek élnek. Az oktató személyzetnek az adott közösségből történő toborzása olyan eszköz, amelynek segítségével biztosítható a gyermekek származási országuk kultúrájával való kapcsolata, valamint a bevándorlás tapasztalatainak megosztása.

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), írásban. – (RO) A Bizottság zöld könyve egy sor kérdést vet fel, amelyek a tagállamok számára jelenleg felmerülő fajsúlyos kérdések egyikére vonatkoznak: ez a migránsok gyermekeinek oktatása. Nagyon sok román gyermek él családjával más tagállamokban, és fontos, hogy megőrizték identitásukat, valamint hogy legyen rá esélyük, hogy a befogadó ország nyelvét és anyanyelvüket egyaránt tanulhassák. Támogatnunk kell a toleranciát és a megértést, és közösen kell megtalálnunk azokat a megoldásokat, amelyek biztosítják a migránsok anyanyelvi oktatását. Ezeknek a gyermekeknek a többiekével azonos jogokkal kell rendelkezniük. Közismert tény, hogy bizonytalan gazdasági helyzetük elszigetelődéshez, iskolaelhagyáshoz és erőszakhoz vezethet. Éppen ezért kell támogatnunk a tagállamokat a megoldások keresésében. A gyermekek jelentik a legértékesebb kincsünket. Ők jelentik társadalmunk jövőjét – függetlenül attól, milyen környezetből származnak.

22. Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazása (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló, Vălean asszony által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében előterjesztett jelentésnek (A6-0186/2009) (2008/2184(INI)) a rövid ismertetése.

Adina-Ioana Vălean, előadó. – Elnök úr, az EU polgárainak biztosított valamennyi jog közül leginkább az Európai Unión belüli szabad mozgáshoz való jog segít mindannyiunk összefogásában.

Ezt az alapszerződésekben előírt jogot a 2004/38/EK irányelv hajtja végre, amely az EU polgárai és családtagjaik számára megállapítja az EU területén történő szabad mozgásra és tartózkodásra vonatkozó feltételeket és korlátozásokat is.

2006. január 1-jén 8 millió uniós polgár gyakorolta a másik tagállamban való tartózkodás jogát, és még több millióan éltek vele az EU-n keresztüli átutazásra.

Az Európai Parlament szóban forgó irányelv értékeléséért felelős előadójaként azt kell mondanom, hogy polgáraink szabad mozgáshoz való jogának konkrét alkalmazását komolyan veszélyeztetik azok a tagállamok, amelyek az alapszerződéseket és az irányelvet megsértve gátakat emelnek.

Először is a tagállami átültetés kapcsán azt mondhatjuk, hogy legjobb esetben gyenge volt. A Bizottság a Parlament megbízásából készített két külön tanulmánnyal együtt rámutat egy sor problémára, melyek némelyike az EU polgárainak alapvető jogait sérti. E problémákat kiemeltem jelentésemben.

Számos indokolatlan közigazgatási teher létezik, különösen a harmadik országok állampolgárainak családtagjai számára, többek között: belépési előírások és hosszadalmas eljárási késedelmek; az elismerés megtagadása bizonyos bejegyzett hozzátartozók számára, köztük az azonos neműek kapcsolatában élők számára; olyan gazdasági vagy biztonsági célokat szolgáló állami politikai kivételek, amelyek figyelmen kívül hagyják az arányosság elvét, kitoloncolási határozatokkal való visszaéléseket eredményezve; továbbá bizonyos állampolgárok és etnikai közösségekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés azon jogok vonatkozásában, amelyeket az irányelvnek kellene biztosítania számukra.

Másodszor, azok számára, akik úgy döntenek, hogy kizárólag az e joggal való visszaélés és e jogok téves alkalmazása mellett döntenek, egyetértek abban, hogy ezek a kérdések fontosak, de azt mondom, hogy az irányelv 35. cikke már biztosítja a tagállamok számára azt a lehetőséget, hogy küzdjenek az ilyen visszaélések – mint például az érdekházasságok vagy a csalás – ellen, ez olyan kérdés, amelyet egyszerűen végre kell hajtanunk.

Említést szeretnék tenni arról is, hogy konstruktív együttműködést folytattam a nemzeti parlamentekkel, a Bizottsággal és a Jogi Bizottság előadójával, Frassoni asszonnyal, akik mindannyian osztják az előbb említett átültetési problémákkal és a felek azonnali megoldásban való segítségnyújtásának szükségességével kapcsolatos aggodalmaimat.

Jelentésem számos, megoldást célzó intézkedést is követel. Az egyik legfontosabb és legsürgetőbb lépés, amelyet meg kell tenni, az, hogy a Bizottság hozzon létre minden részletre kiterjedő átültetési iránymutatásokat. Ezek az iránymutatások arra szolgálnának, hogy egyértelművé tegyék az olyan fogalmak értelmezését, mint az „elegendő erőforrások” és a „közbiztonság”. Ennek megtételét követően a tagállamok feladata lesz az iránymutatások – lehetőleg 2009 végéig történő végrehajtása.

Az EU-hoz 2004 után csatlakozott országokból érkező munkavállalók mozgását korlátozó, diszkriminatív átmeneti megállapodásokat hatályon kívül kell helyezni vagy felül kell vizsgálni.

Több finanszírozást kell juttatni a más tagállamokban letelepedett uniós polgároknak szánt helyi integrációs intézkedések elősegítésére, végezetül pedig a Bizottság nem hezitálhat az irányelvnek nem megfelelő tagállamok elleni jogsértési eljárás megindításában.

El kell ismernünk, hogy a tagállamoknak végül helyesen kell alkalmazniuk és átültetniük az irányelvet, hogy ezek és más problémák megfelelő módon rendeződjenek. Nem próbálhatják meg elkerülni a szabad mozgás biztosításával kapcsolatos kötelezettségeiket, az irányelv enyhítését célzó felülvizsgálatot kérve. Az Európai Parlament határozottan ellenzi az ilyen felülvizsgálatot, és megköszöni a Bizottságnak, hogy ugyanezt teszi.

Elérkezett az idő arra, hogy a tagállamok és a Tanács biztosítsák, hogy Európa olyan hely legyen, ahol nemcsak a tőke, a szolgáltatások és az áruk, hanem polgáraink is mozoghatnak. Szabad mozgás nélkül nincs Európa.

Hadd zárjam azzal, hogy egy felülvizsgált szóbeli módosítást indítványozok jelentésem egyik lábjegyzetéhez, annak érdekében, hogy eloszlassak bármely kifogást azok számára, akik nacionalista, rasszista vagy idegengyűlölő alapon ellenzik a szabad mozgást, de akik nem merik nyíltan kimondani, hogy a jelentésem ellen szavazzanak.

A holnapi név szerinti szavazással látni fogjuk, hogy ki támogatja, és ki nem támogatja Európát és az európai polgárságot, a hátrányos megkülönböztetés nélküli szabad mozgást és polgári jogokat.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselők, szeretném őszinte köszönetemet átadni az előadónak a figyelemre méltó jelentésért, és köszönettel tartozom a képviselő asszonynak egy igen nehéz és kényes területen tanúsított kiváló, konstruktív együttműködéséért.

A személyek szabad mozgása az európai belső piac egyik legalapvetőbb szabadsága. Ez a szabadság rejlik a belső piac működése mögött, és így az európai gazdaság versenyképessége mögött is. Egészen egyértelműen el kell ismernünk, hogy a közösségi jog végrehajtásának e területen tapasztalható hiányosságai tulajdonképpen ellentétesek az Európa alapját képező alapelvekkel. Ez tehát igenis kulcskérdés.

Következőképp kedvezően fogadom ezt a jelentést, amely a 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló, 2008. december 10-én elfogadott bizottsági jelentés kiegészítése. Örülök, hogy az EP-jelentés gyakorlatilag minden eredménye egyezik a Bizottság jelentésének eredményeivel.

Úgy vélem, immár teljes képünk van az irányelv folyamatban lévő tagállami átültetéséről és alkalmazásáról, és úgy gondolom, hogy most már elérkezett az idő a tényleges fellépésre. A jelentés – igen helyesen – hangsúlyozza, hogy az irányelv megfelelő átültetéséért és alkalmazásáért a felelősség a tagállamokat terheli. Határozottan felszólítja a Bizottságot, hogy azonban bizonyos területeken fel kell lépnie. Hadd magyarázzam el tehát azt, hogy a Bizottság azonnali prioritásai ezzel kapcsolatban hol vannak.

A Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít az irányelv mindenre kiterjedő és helyes alkalmazásának. Ez a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló (2009-es) 25. éves jelentésének egyik prioritása.

A Bizottság továbbra is erőfeszítéseket tesz annak biztosítására, hogy az irányelvet megfelelően átültessék és alkalmazzák az Európai Unió egészében. Az elkövetkezendő hónapokban kétoldali találkozók tartunk a tagállamokkal a hibás átültetéssel és alkalmazással kapcsolatos rengeteg eset megvitatására. Amennyiben kielégítő előrelépés nem érhető el, a Bizottság nem fog tétovázni, hogy jogsértési eljárást indítson a közvetlenül érintett tagállamok ellen.

A Bizottság tájékoztatást és segítséget szándékozik nyújtani mind a tagállamoknak, mind pedig maguknak a polgároknak. Ennek egyik módja iránymutatások kiadása egy sor olyan kérdésről, amelyek problematikusnak bizonyultak az irányelv átültetésével vagy alkalmazásával kapcsolatban, például a kiutasítással és a kezeléssel kapcsolatos visszaélések kérdése. Az iránymutatások ki fognak térni a parlamenti jelentésben problematikusként elismert kérdésekre is.

A Bizottság – az irányelvvel kapcsolatos értelmezési kérdések nehézségeinek meghatározása és egyértelműsítése érdekében – technikai szinten továbbra is együttműködik a tagállamokkal a szakértői csoportokban.

Mindazonáltal ezen a ponton azt kell mondanom, Vălean asszony, hogy a Bizottság nem tudja támogatni a 23. sz. javaslatot. Ez a javaslat szakértői csoportok helyszíni látogatásait, valamint az e látogatásokon alapuló kölcsönös értékelési rendszer bevezetését irányozza elő. Fel kell hívnom a figyelmét arra a tényre, hogy a szakértői értékelésekre általában a harmadik pillér keretében kerül sor, de nem a közösségi jog értelmében. A tagállamok jogi és közigazgatási hagyományai, valamint az irányelv átültetésére általuk választott megoldások azt jelentik, hogy az ilyen értékelések megelőlegezett hozzáadott értéke meglehetősen korlátozott lenne. Elvégre, mint tudják, a tagállamok szabadon választhatják meg az irányelvek átültetésének formáit és módszereit.

A Bizottság azonban továbbra is különös figyelmet szentel az irányelvre vonatkozó információk terjesztésének, naprakésszé tett, egyszerű útmutatást fog eljuttatni az EU polgárainak, és az internetet fogja használni az információterjesztésre. Ezenkívül fel fogja szólítani a tagállamokat és segítséget nyújt számukra abban, hogy tudatosságfokozó kampányok útján tájékoztassák állampolgáraikat az őket megillető jogokról.

Hadd mondjam el, hogy a Bizottság készen áll arra, hogy megfeleljen a parlamenti jelentésben foglalt javaslatok túlnyomó többségének. Szeretném megköszönni az Európai Parlamentnek a támogatását, valamint arra vonatkozóan tett javaslatait, hogy hogyan biztosítható ennek a fontos irányelvnek a helyes alkalmazása, amely nem kevesebbről szól, mint az európai integráció során a négy alapvető szabadság egyikének helyes idekapcsolásáról.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Alin Antochi (PSE), írásban. – (RO) Teljes egészében támogatom Vălean asszonynak a 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló jelentését, annál is inkább, mert a közelmúltban bizonyos uniós tagállamokban bekövetkezett események felhívták a figyelmet a négy alapvető szabadság egyikének – konkrétan a polgároknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának – botrányos megsértésére.

Ezenkívül az irányelvnek a tagállamok nemzeti jogszabályaiba való nem hatékony átültetése, vagy ennek teljes elmulasztása egy sor visszaéléshez vezetett az adminisztratív formaságok, valamint az „engedély nélküli tartózkodás” jogi fogalmára vonatkozó jogi rendelkezések korlátozó jellegű értelmezése kapcsán. Ezek a visszaélések európai polgárok jogellenes fogva tartásában és kiutasításában tetőztek. Mindezek ellenére a megoldást nem a határok lezárása képezi, hanem inkább konkrét intézkedéseket kell keresni annak érdekében, hogy elősegíthető legyen a polgároknak az európai társadalmak sokféleségébe való beilleszkedése.

Úgy vélem, hogy a most tárgyalt jelentés jelentősen hozzá fog járulni az irányelvben foglalt szabályozások átültetésének nyomon követéséhez, ha a tagállamok és a Bizottság sikeresen együtt tudnak működni ebben a kérdésben.

Ma minden európai polgár vágya, hogy egy olyan Európai Unióban éljen, amelyben tisztelik az olyan alapvető értékeket, mint például a személyek szabad mozgása, nem szabad azonban elfelednünk, hogy ennek a célnak az eléréséhez mindannyiunknak hozzá kell járulnia.

23. Az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggodalmak (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggodalmakról szóló, Ries asszony által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében előterjesztett jelentésnek (A6-0089/2009) (2008/2211(INI)) a rövid ismertetése.

Frédérique Ries, előadó. – (FR) Elnök úr, mielőtt a lényegre térnék, ha megengedi, szeretnék egy szót szólni a formáról. Nem én vagyok az első, és bizonyára nem én vagyok az utolsó, aki az eljárási szabályzat 45. cikke ellen nyilvánít véleményt, amely megakadályozza, hogy ma este vitát folytassunk olyasmiről, ami mindazonáltal kiemelkedően fontos kérdés az európaiak számára.

Se vita, se felszólalók a képviselőcsoportok nevében, semmi. Szeretnék tehát köszönetet mondani mindennek ellenére, és mégis – sajnos nincsenek jelen – Ayala úrnak, Lucas asszonynak, Adamou úrnak, Sinnott asszonynak, Ferreira asszonynak és még van Nistelrooij úrnak is, akik nincsenek a Képviselőházban, egy gyakorlatilag üres Képviselőházban, majdnem este 11-kor. Nem rossz az este 11 órára kiosztott beszédidő sem egy olyan kérdésre, amely európai polgárok millióit fokozottan érdekli és aggodalommal tölti el.

Most a lényegre térek. Parlamentünk 10 éve nem vetette fel ezt a kérdést. Itt volt tehát az ideje, mert 10 év egy évszázad, vagy szinte annyi, ha új technológiákról van szó: vezeték nélküli eszközök, mobiltelefonok, wifi, bluetooth, bázisállomások, magasfeszültségű vezetékek ugrásszerű elterjedése. Ezek a hullámok körülvesznek bennünket, tagadhatatlan előnyöket hoznak, amelyeket egy pillanatig sem kérdőjelezek meg ebben a jelentésben, de el kell mondani, hogy komoly kérdéseket vetnek fel az egészségünkre gyakorolt hatásukat illetően.

Legyünk tehát egyértelműek: egy némiképp kényes területen kellett elkészítenem ezt a jelentést, amely egyre több vitát vált ki ezeknek az alacsony feszültségű hullámoknak az egészségügyi kockázatait, valamint a tudományos közösség megállapodásra jutásra való képtelenségét illetően is.

Íme néhány példa azokra az ambiciózus javaslatokra, amelyeket – reményeim szerint – holnap támogatni fognak: a kockázatnak kitett területek és a veszélyeztetettek, azaz iskolák, bölcsődék, idősok otthonai, szanatóriumok és természetesen egészségügyi intézmények védelme.

E kérdés kapcsán az etikai megfontolások is lényegesek, emellett eljárásokat kell megállapítanunk a tudományos kutatás és szakértelem függetlenségének biztosítására. Fel kell szólítanunk a mobiltelefonokkal kapcsolatos magatartás megváltoztatására is, a headsetek használatának ösztönzésével, a mobiltelefonok gyermekek és fiatalok körében történő használatának korlátozásával, biztonságosabb technikákra való tanításukkal, bizonyos marketingkampányok nyomon követésével, továbbá az üzemeltetők és a villamosenergia-ipari társaságok bázisállomásainak és távvezetékoszlopainak közös használatával.

Egy dolgot azonban sajnállok, és fontos, ugyanis a jelentésem első bekezdését érinti, amely a kibocsátási határértékek felülvizsgálatára szólít fel. Sajnálatos módon a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban nem kaptam meg kollégáim támogatását, ezt ki kell emelnem, szó szerint ugyanez a szöveg gyakorlatilag egyhangú támogatást kapott tavaly a szeptember 2-i plenáris ülésünkön a 2004–2010 közötti időszakra vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési tervről szóló másik jelentés összefüggésében.

A Bizottság jelenlegi struccpolitikája – elnézést kérek ezért a szófordulatért, Biztos úr – kétségkívül nem segít az európai polgárok által várt felvilágosítás megadásában, sőt, épp ellenkezőleg, a szakértők között továbbra sincs egyetértés, és egyre több a bírósági kereset, az ítéletek pedig néha az üzemeltetőknek, és néha a helyi lakosok egyesületeinek kedveznek.

Következésképp ez a jelenlegi helyzet fenntartására irányuló megközelítés, amely élvezi az Egészségügyi Világszervezet és a Bizottság támogatását is, 2015-ös – gyakorlatilag egy újabb évtized múlva esedékes –

találkozóra vonatkozó záradékkal annak felülvizsgálatára, hogy a szóban forgó alacsony frekvenciás hullámok egyvelegének való folyamatos kitettség rákos daganatokat okozhat. Ez a megközelítés tehát nem a megfelelő megközelítés. Számomra könnyednek tűnik, és teljes szívemből remélem, hogy a jövőben a potenciális egészségügyi kérdések felmerülése esetén nem fogják azt mondani nekünk, hogy ez volt a felelős.

A javaslatunkat alátámasztó elővigyázatosság elve nem a tétlenség elve, hanem a bizonytalanság csökkentését szolgáló cselekvés és szakértelem elve. Ma egy dinamikus és haladó szellemű meghatározást védelmezzünk az elektromágneses hullámok e szenzitív területén. A Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja által előterjesztett alternatív állásfoglalás éppen ezért élvezi teljes támogatásomat: ezt egyértelművé kell tennem. Hozzátenném, hogy a kibocsátási határértékek csökkentésére irányuló javaslatomra tér vissza, mivel kilenc tagállam egy egész sor régió, melyek közül kettő igen közel áll hozzám – Vallónia és a brüsszeli régió – már most a jelenleg az 1999-es ajánlás által engedélyezett 41 V/m helyett 3 V/m-t használnak.

Mindazonáltal én az Európai Parlament e kérdésért felelős előadója vagyok, és mindenekelőtt szeretném fenntartani e jelentés – bizottság által elfogadott formájának – többi előrelépését. Arra kérem Önöket, hogy természetesen ez utóbbit szavazzák meg holnap.

Zárásképpen, Elnök úr, Biztos úr, két üzenetet szeretnék közvetíteni. Az elektromágneses mezők és határük kérdése nyitott marad, és meggyőződésem, hogy a következő Európai Parlament újra felveti ezt a kérdést. Európának meg kell nyugtatnia polgárait, és át kell vennie ezt a vitát, amely jelenleg csak a bíróságokon folyik.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, tisztelt képviselőtársak, szeretném kifejezni őszinte köszönetemet az Európai Parlamentnek, és különösen Ries asszonynak, ezért az elektromágneses mezőkről szóló, saját kezdeményezésű jelentésért.

Ez a kérdés – az elektromágneses mezők kérdését – valójában sok európai polgár nagyon ellentmondásosnak tekinti, bár sokan mások, köztük mi is, kiemelkedően fontosnak tartjuk.

E kérdés összetettsége és a kérdés körüli érzelmek hevessége azt jelenti, hogy különösen fontos nagyon pontos tényeket összegyűjteni, és azokat körültekintően, megfelelően és tárgyilagosan elemezni.

Ezért a Bizottság ezt a kérdést folyamatosan és fokozott figyelemmel kíséri, mivel tulajdonképpen erre az 1999/519/EK tanácsi ajánlással összhangban köteles.

Ezen okból kifolyólag a Bizottság rendszeresen információt szerez a független tudományos bizottságoktól, annak érdekében, hogy naprakész maradjon az elektromágneses mezők kérdésében. A témával kapcsolatos legutóbbi SCENHIR-veleménye – az illetékes tudományos bizottság véleménye – csak idén januárban került elfogadásra.

Szeretném itt hozzátenni, hogy a Bizottság figyelemmel kíséri a tagállami fejleményeket, és kitüntetett figyelmet szentel a franciaországi mobiltelefon-társaságok elleni legutóbbi bírósági határozatoknak, és nagyon közelről figyeli Brüsszel Fővárosi Régió bázisállomásainál a kitettségi határértékek csökkentését.

Biztosíthatom a Parlamentet arról, hogy a Bizottság nagyon gondosan fog ügyelni az állásfoglalásban megfogalmazott kérésekre.

Hadd vizsgáljak meg pár témát röviden.

Először is, már létezik egy uniós szintű keret, amely megállapítja a kitettségi határértékeket és a termelési előírásokat, és létezik egy meghatározott szintű védelem is az ismert hatások tekintetében.

Másodszor, az eddigi független tudományos tanulmányok nem igazolják e kitettségi határértékek tudományos alapjának módosítását.

A Bizottság továbbra is közelről figyelemmel kíséri az e területen elért tudományos előrelépést, annak érdekében, hogy megállapítsa, hogy a kitettségi határértékeket ki kell-e igazítani.

Harmadszor, a Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy fokozza a párbeszédet az érdekelt felekkel az elektromágneses mezők potenciális egészségügyi hatásaival kapcsolatban. Ezen túlmenően a Bizottság együtt kíván működni a főbb szereplőkkel annak lehetővé tétele érdekében, hogy megfelelően reagálhassanak a nagyközönség aggodalmaira.

Igen egyértelműen szeretném hangsúlyozni azokat a törekvéseinket is, amelyek az e területen a fennmaradó bizonytalanságok tisztázása érdekében folytatott kutatás előmozdítására irányulnak.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) El kell ismernünk, hogy jelenleg kevés megbízható és elfogadott tudományos adattal rendelkezünk a mágneses mezőknek az emberi testre gyakorolt hatásáról. Mindazonáltal ezek mindennapi életünk részét képezik (mobiltelefonok, vezeték nélküli technológia), és a polgárok 80%-a úgy érzi, hogy nem rendelkezik elegendő információval lehetséges hatásairól, 50%-uk pedig elmondása szerint aggódik.

Eddig a tudományos közösség csupán megosztott és néha egymásnak ellentmondó véleményeket tudott kiadni, a hatóságok pedig nem igazán fordítottak figyelmet erre a kérdésre. Ezért tehát támogatom ezt a jelentést, amely felszólítja a tagállamokat, hogy rendszeresen frissítsék ezen mezők küszöbértékeit, és az elővigyázatosság elve alapján azt ajánlja, hogy tiltsák be antennák állítását a veszélyeztetett területeken (iskolák, egészségügyi intézmények).

Támogatom azt is, hogy az Európai Bizottság indítson tudományos felmérést az elektromágneses mezőknek való kitettség hatásainak jobb értékelésére. A hatóságoknak, a gyártóknak és a fogyasztóknak pontos információkhoz kell jutniuk annak érdekében, hogy felmérhessék ezeket a kockázatokat, és szükség esetén megtehessék a megfelelő védelmi intézkedéseket. Fontos a helyes gyakorlatra alapozott javaslatok megtétele is, hogy jobban védhessük a polgárok egészségét – akár ilyen eszközök felhasználóiról, akár bázisállomások vagy magasfeszültségű elektromos vezetékek mellett lakókról van szó.

24. Az uniós polgárság problémái és kilátásai (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont az európai polgársággal kapcsolatos problémákról és lehetőségekről szóló, Gacek asszony által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében előterjesztett jelentésnek (A6-0182/2009) (2008/2234(INI)) a rövid ismertetése.

Urszula Gacek, előadó. – Elnök úr, nagy örömmre szolgál, hogy bemutathatom az európai polgársággal kapcsolatos problémákról és lehetőségekről szóló jelentést, amelyet múlt hónapban az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (LIBE) egyhangúlag elfogadott.

Az európai polgárság nem helyettesíti a nemzeti állampolgárságot. Ez egy külön juttatás, amely egyedülálló jogokat biztosít az EU állampolgárainak, mégpedig a szabad mozgás, a konzuli védelem és a Parlamenthez, illetve az európai ombudsmanhoz való folyamodás jogát. A Parlament jelentése figyelembe veszi a Bizottság ötödik, európai polgárságról szóló jelentését, amely a 2004. május 1-jétől 2007. június 30-ig terjedő időszakot fedi le. Ez egy egyedülálló időszak. Öt évvel ezelőtt, 2004. május 1-jén tíz új tagállam csatlakozott az Európai Unióhoz. A csatlakozás eredményeképpen, különösen a közép- és kelet-európai államokból, addig soha nem látott mértékű, EU-n belüli migráció kezdődött el. Az Európai Unió újszülött polgárai éltek új jogaikkal, különösen a szabad mozgást illetően. Éltek a külföldi tanulás lehetőségével, és azokban az országokban, amelyek megnyitották munkaerőpiacaikat, legális munkát vállaltak.

A migráció mértéke azonban számos kihívás elé állítja a befogadó országokat. Ezek a kihívások érintik mind a központi, mind a helyi hatóságokat. A helyi hatóságok, különösen amelyek a lakhatás, az egészségügyi szolgáltatások, az alapfokú és a középfokú oktatás biztosításáért felelősek, gyakran szembesülnek az új bevándorlók napi problémáival.

Számos intézkedés történt a beilleszkedés elősegítésére, illetve annak érdekében, hogy az újonnan érkezettek ugyanazon jogokat élvezhessék, mint a befogadó ország állampolgárai. Mindazonáltal megmaradtak a hátrányos megkülönböztetés esetei. Néhány esetben ezek a jogi kiskapuk, más esetekben annak az eredményei, hogy nem tudják hogyan kell alkalmazni a jogszabályokat.

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (LIBE) egy rendkívül konstruktív és gyakorlati szemlélettel látott munkához. Minden párt megegyezett abban, hogy elsődleges fontosságú a problémás területek felderítése és orvoslása azáltal, hogy a tagállamok központi és helyi hatóságai számára biztosítjuk a szükséges forrásokat és támogatást. Leginkább azt tartottuk szem előtt, hogy az állampolgárokat semmi ne akadályozza jogaik gyakorlásában.

A második jogot, amit említettem, a konzuli védelem jogát, sajnos még most sem alkalmazzák megfelelő mértékben. Ezzel a ténnyel akkor szembesültünk igazán, amikor saját kollégáink kerültek drámai helyzetbe a Mumbaiban történt terrortámadások alkalmával. Ha európai parlamenti képviselők esetében problémát jelent a konzuli védelem jogának gyakorlása egy ilyen szélsőséges helyzetben, milyen esélyekre számíthat az átlag állampolgár, sokkal szokványosabb körülmények között?

Az állampolgárok saját jogaikról való fokozottabb tájékoztatása olyan elsődleges fontosságú téma, amely többször visszaköszön a jelentésben, amely a tudatosságfokozás számos eszközeit is megemlíti. Ha csupán a lakosság 31%-a vallja magát jól tájékozottnak, még mindig sok a tennivalónk.

Bízom benne, hogy a Bizottság figyelembe veszi a Parlament ajánlásait, és hatodik jelentésében tájékoztat majd a konkrét fejleményekről is. Végül szeretném megköszönni árnyékelőadóim, a képviselőcsoportok munkatársainak és a LIBE titkárságának áldozatos munkáját. Külön köszönetet érdemelnek mindazok, akik részt vettek a jelentés nyilvános tárgyalásán, különösképpen a civil szervezetek képviselői. E témához tartozik, hogy egy polgárságról szóló jelentés végleges változatának kidolgozásakor a civil szervezeteken keresztül maguk az állampolgárok is véleményt nyilváníthattak.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök úr, Gacek asszony, úgy tűnik, egyedül maradtunk a Házban. A Bizottság nevében szeretnék köszönetet mondani ezért a rendkívül fontos, figyelemre méltó jelentésért és kifejezni gratulációimat.

Amiről itt szó van, rendkívül fontos dolog: európai polgárság. Sokan azt gondolják, az „európai polgárság” egy üres szófordulat, amely semmit nem jelent, az Ön jelentéséből azonban világosan kiderül, hogy egyáltalán nem ez a helyzet. A kifejezést a Szerződésben meghatározott jogok ültetik át a valóság szintjére, azaz a szabad mozgás- és lakóhely-változtatás joga, a szavazati jog, az európai és helyi választásokon való indulás joga, a konzuli védelemhez való jog, az Európai Parlamenthez és az európai ombudsmanhoz való folyamodás joga, és a jog arra, hogy írásban megkeressék az európai intézményeket.

A Bizottság azon az állásponton van, hogy nagyon időszerű egy európai polgárságra vonatkozó speciális politika kidolgozása. Ezért a Bizottság egy átfogó konzultációs folyamatot szándékozik megkezdni, hogy összegyűjthesse mindazokat a konkrét információkat, amelyek az európai polgársággal kapcsolatos problémákra vonatkoznak. Ez újabb javaslatokhoz vezethet, amelyek majd alapját képezik az uniós polgárságról szóló, 2010-ben esedékes bizottsági jelentésnek.

Mindemellett azonban a Bizottság folyamatosan dolgozik és a jövőben is nap mint nap dolgozni fog annak biztosítása érdekében, hogy a polgárok valóban gyakorolhassák a jogaikat, és ezt minden egyes nap megtehessek. Számos területen, Gacek asszony, ahol a jelentés cselekvésre szólítja fel a Bizottságot, a Bizottság már tett intézkedéseket e jogok megszilárdítása és kiterjesztése érdekében. Példaként szeretném említeni a Bizottság konzuli védelemre vonatkozó cselekvési tervét, és hozzátenném, hogy teljes mértékben egyetértek Önnel abban, hogy ezen a téren tennünk kell valamit. Végül is, csak néhány hét telt el azóta, hogy a Házban igen tanulságos vitát folytattunk erről a témáról, amelyből kiderült, a konzuli védelem tekintetében mekkora szakadék tátong az elérendő célok és a realitás között.

A Bizottság lépéseket tett annak érdekében, hogy a lakosság tájékoztató kampányok révén megismerje saját jogait, és törekszik arra, hogy a szóban forgó jogok tényleges gyakorlásával kapcsolatos garanciákat léptessen életbe – különösen úgy, hogy elfogadja a szabad mozgásról szóló irányelv tagállamok általi alkalmazásáról szóló jelentését.

A közelgő európai választások képezik az intézmények közötti PR-tevékenység egyik fő prioritását. A Bizottság támogatja és kiegészíti a Parlament arra irányuló kampányát, amely a lakosság e választásokkal kapcsolatos tudatosságát fokozó tájékoztatási intézkedéseket szándékozik életbe léptetni, és fel kívánja hívni a polgárokat választási jogaik gyakorlására.

Nagyon szerencsés, hogy ezt tesszük, és szeretném azt is hangsúlyozni, hogy nemcsak a Bizottság igyekszik az európai polgárságot megvalósítani a mindennapi életben. Más szereplők – ez a Parlament, mind a 27 tagállam, a regionális hatóságok, a nemzeti parlamentek, a helyi hatóságok és az Európai Unió valamennyi helyi hatósága – nagyon fontos szerepet játszik az európai polgárság hatékony fejlesztésében.

Nagy örömmre szolgál, hogy Gacek asszony jelentésében – amely jó időben, a 2009-es európai választások előtt jelent meg – bevonja e nagyon fontos szereplők némelyikét; nekik mind saját ügyüknek kellene tekinteniük az európai polgárságot, hogy Európát több millió polgára számára realitássá változtassák. Úgy vélem, mindannyian közös felelősségünknek tartjuk annak biztosítását, hogy az európai polgárságot ne csak

egyszerű jelképnek, hanem különleges jognak tekintjük, amelyhez lényegi tartalmat lehet és kell is adni a mindennapi életben.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Slavi Binev (NI), írásban. – (BG) Az átláthatóság, valamint a polgárok és az intézmények közötti demokratikus kapcsolatok alapvető elvek Európában, és az európai polgárok alapjogait jelentik. Pontosan ezek azok az alapelvek, amelyek mentén a parlamenti változásokat meg kell tartani. Bulgáriában azonban a szavazatok megvásárlásának problémája pontosan ennek szöges ellentétét jelzi.

Miután az előző helyhatósági választásokat több alkalommal kompromittálta, hogy a szavazatokat botrányos módon megvásárolta a GERB (Polgárok Bulgária Európai Fejlődéséért), a DPS (Mozgalom a Jogokért és Szabadságokért) és a BSP (Bolgár Szocialista Párt), a hétköznapi állampolgárok abban a hiszemben maradtak, hogy nincs választási joguk.

A hatályos büntető törvénykönyv, valamint a számos jogsértés jelei ellenére a Bizottság jelentésében említett személyek közül senkit sem ítélték még el ezekért a bűncselekményekért, mert az érintett bűnüldöző hatóságok egyértelműen nem hajlandók megállítani a szavazatvásárlást. Bulgáriában a bírói kar még mindig határozottság hiányát mutatja, a jól ismert bűnösök pedig megint választás előtti kampányokra készülnek, míg azok, akik eladták szavazataikat, most a legjobb ajánlatot kínáló új vevőket keresik.

Szeretném hangsúlyozni, hogy mindaddig, amíg ezek a jogsértések engedélyezettek Bulgáriában, és az állam továbbra sem lép fel a kérdéssel kapcsolatban, az őszinte szavazók tulajdonképpen meg vannak fosztva alapvető emberi joguktól – a választáshoz való jogtól! Nyomatékosan arra kérem a Parlamentet, hogy ne üljön a babérjain és ne tétlenkedjen.

Magda Kósáné Kovács (PSE), írásban. – (HU) Az Európai Közösségek Szerződése kimondja, hogy az Unióban minden állampolgár egyenlő. Ez az elv azonban a gyakorlatban sajnos nem mindig valósul meg. A különbségek oka a mélyszegénység terjedése, a társadalomból való kiszorulás, vagy tudatos kizárás, a halmozottan hátrányos helyzetű térségek, amelyek kimaradtak az információs társadalomból, és lakóiknak nem is lehet közös Európa-tudata. Üdvözlöm, hogy a jelentés külön nevesíti a romákat. A 10-12 milliónyi kisebbség szegregált körülmények között él, művelődési hátrányaik reménytelen munkaerő-piaci helyzetét állampolgárságának leértékelődéseként éli meg.

A társadalmi kettészakadás a jelek szerint éreztetni fogja hatását az EP választások során is. A leginkább hátrányban élők választási hajlandósága csökken, hiszen nincsenek információik, a társadalom szélén kevésbé érezhető annak jelentősége, hogy az unió intézményei közül egyedül az Európai Parlament összetételére lehetnek közvetlen hatással. Sajnálatos, hogy a közömbösség, a kelet-közép európai országokban különösen erős, amelynek gyökere ismét a tájékoztatás elégtelenségében van, de hozzájárul az is, hogy a felzárkózás a bővítés után lelassult és csalódottságot okozott.

Azt reméljük, hogy a polgárok, munkavállalók és szolgáltatók szabad áramlása a lélekben és a gondolkodásban is felszámolja a határokat. Ha természetessé válik, hogy a költözés egy nagyobb otthon határai között a megnövelt szabadság megvalósítása, akkor a sokrétű és sokszínű Unió magába ölelhet sokféle, de összetartó és toleráns európai polgárt.

25. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

26. Az ülés berekesztése

(Az ülést 23.20-kor berekesztik.)